

دانشگاه پیام نور
مرکز آران و بیدگل

جزوه درس

هوش مصنوعی

گردآورنده:
مصطفی قبائی

:مراجع

1.Artifical Intelligence:A modern Approach
By:S.Russell and P.Norvig 2nd ed, 2003

بنام آنکه جان را فکرت آموخت

پیشگفتار

در این جزوه تلاش شده است تمام سرفصل های درس پوشش داده شود. در مورد این جزوه یادآوری این نکته مهم، ضروری است که این جزوه جهت کمک به دانشجویان در جهت کاهش یادداشت برداری، ترسیم شکل ها، مثال ها در هنگام تدریس بوده است. بنابر این در کنار این جزوه، هر دانشجو مطابق با ذوق و سلیقه خود جزوه ای دست نویس، حاوی یادداشت هایی به منظور تکمیل و تفهیم این جزوه خواهد داشت.

این جزوه، ادعای جایگزینی مراجع اصلی این درس را ندارد بلکه تنها خلاصه ای از مطالب مهم از مراجع درس است. در گردآوری این جزوه از کتاب **هوش مصنوعی: رهیافتی نوین** تالیف راسل و پیتر نورویگ استفاده شده است.

در اینجا لازم است از تمامی دانشجویانی که اینجانب را در تدوین این جزوه یاری نموده اند کمال تشکر را داشته باشم. همچنین در این جزوه احتمال اشتباه وجود دارد، به این جهت در مطالعه مطالب جزوه دقیق را داشته باشید و وجود هرگونه ایراد، و همچنین نظرات و پیشنهادات خود را از طریق پست الکترونیکی mostafaghobaye@yahoo.com به اطلاع اینجانب برسانید.

مصطفی قبائی آرانی

۸۹ پاییز

تقدیم به:

- دانشجویانی که عقلشان بر احساسشان غلبه می کند.
- دانشجویانی که برای تحمل آرای دیگران تمرین می کنند.
- دانشجویانی که برای چهل سال آینده خود برنامه دارند.
- دانشجویانی که فرق هشت و هشت و یک دقیقه را می دانند.
- دانشجویانی که رنگهای شاد خلقت را در ظاهر خود سپاس می گویند.
- دانشجویانی که با محاسبه حروف اضافه سخن می گویند.
- دانشجویانی که قاعده مند فکر می کنند.
- دانشجویانی که برای هر سوالی چندین پاسخ متفاوت قائل اند.
- دانشجویانی که عصبانیت خود را به تاخیر می اندازند.
- دانشجویانی که شان را بر قدرت مقدم می شمارند.
- دانشجویانی که در رفتار قابل پیش بینی اند.
- دانشجویانی که برای افزایش قدرت کشور تامل می کنند.
- دانشجویانی که دغدغه های وفای به عهد، آنها را از خواب بیدار می کند.

(دکتر محمود سریع القلم)

فصل اول: مقدمه

آنچه در این فصل خواهید آموخت:

- رهیافت های هوش مصنوعی
- مبانی هوش مصنوعی
- تاریخچه هوش مصنوعی

علل مطالعه هوش مصنوعی:

۱. یادگیری بیشتر در مورد خودمان
۲. استفاده و بهره برداری از موجودیت هایی که توسط هوش مصنوعی تولید می شوند.

سیستم های هوشمند:

۱. نرم افزاری: مثل نرم افزارهای هوشمند نظیر نرم افزارهای تشخیص چهره یا تشخیص صدا
۲. ساخت افزاری: مثل ربات

افراد مختلف، دیدگاههای متفاوتی نسبت به هوش مصنوعی دارند و برای آنها دو سوال مطرح است:

۱. آیا بیشتر به رفتار اهمیت می دهید یا به تفکر و استدلال؟
۲. آیا در ساخت سیستم های هوشمند، انسان را الگو قرار می دهید یا بر اساس یک استاندارد ایده آل هوشمندی (منطقی بودن، عقلانیت) عمل می کنید؟

با توجه به این دو سوال، هوش مصنوعی به چهار رهیافت تقسیم می شود:

منطقی فکر کردن	انسان گونه فکر کردن
منطقی عمل کردن	انسان گونه عمل کردن

تفاوت انسانی بودن و منطقی بودن (عقلانیت): منطقی بودن یعنی یک سیستم بر اساس دانش خود بهترین کار ممکن را در یک لحظه انجام دهد در حالیکه انسان در هر لحظه نمی تواند بهترین کار ممکن را انجام دهد چون همه انسان ها کامل نیستند.

مانند انسان فکر کردن	منطقی فکر کردن
.۳	.۱
.۴	.۲
مانند انسان عمل کردن	منطقی عمل کردن
.۷	.۵
.۸	.۶

۱. مطالعه توانایی های ذهنی از طریق مدل های کامپیوتری (محاسباتی).
۲. مطالعه محاسباتی که امکان مشاهده، درک و استدلال را فراهم می نماید.
۳. تلاش برای ساختن کامپیوترهایی که فکر کنند، ماشین هایی با قدرت تفکر و حس کامل
۴. خودکار سازی فعالیت هایی که با تفکر انسان در ارتباط هستند مثل یادگیری، تصمیم گیری و حل مسئله
۵. هوش محاسباتی(AI)، شامل مطالعه عامل های هوشمند است.
۶. هوش مصنوعی با رفتار هوشمندانه مصنوعات دست بشر سر و کار دارد.
۷. هنر خلق ماشین هایی که توانایی عملیاتی داشته باشند که آن عملیات اگر بخواهد توسط انسان انجام شود نیاز به هوش دارد.
۸. مطالعه چگونگی ساخت کامپیوترهایی که کارها را در هر لحظه بهتر از انسان انجام می دهد.

از نظر تاریخی هر چهار رهیافت دنبال شده اند و هر کدام طرفداران مخصوص به خود را دارد ولی تنشی بین رهیافت های انسانی و رهیافت های منطقی وجود دارد به دو دلیل:

۱ نگرش مبتنی بر انسانی، جز علوم تجربی است که شامل فرضیات و تاثیر آن توسط تجربیات است.

۲ نگرش منطقی، ترکیبی از ریاضیات و مهندسی است که با منطق سر و کار دارد.

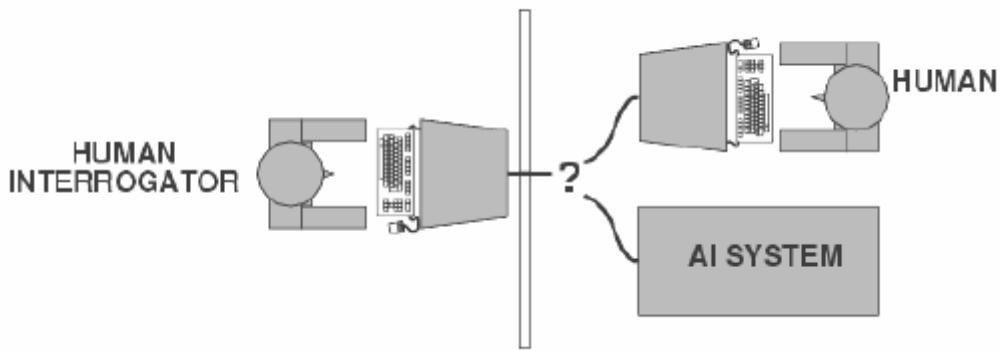
بررسی دقیق تر هر یک از این چهار رهیافت:

۱- مانند انسان عمل کردن^۱ (آزمون تورینگ):

اگر سیستمی بخواهد مانند انسان عمل کند باید از طریق تست تورینگ آزموده شود. تورینگ برای اولین بار تعریف علمی رضایت بخشی از هوش مصنوعی ارائه کرد یعنی برای تست سیستم هوشمند، به جای پیشنهاد لیستی از پارامترها و سوالات که شاید هم بحث برانگیز باشد تست تورینگ را مطرح کرد.

تست تورینگ:

پرسش گر از طریق تله تایپ^۲ یک سری سوالات را برای دو کامپیوتر مطرح می کند تا تشخیص بدهد در کدام کامپیوتر برنامه هوشمند و در کدام کامپیوتر انسان معمولی قرار دارد. اگر پرسش گر فریب بخورد و متوجه نشود آن گاه برنامه هوشمندی که طراحی کرده ایم با موفقیت از آزمون تورینگ بیرون می آید.

کامپیوتری که بخواهد تست تورینگ را انجام دهد باید قابلیت های زیر را داشته باشد:

۱. پردازش زبان طبیعی^۳: جهت توانایی در برقراری ارتباط موفقیت آمیز به زبان انگلیسی یا زبانهای

انسانی دیگر

۲. بازنمایی دانش^۴: به منظور ذخیره سازی آنچه که از قبل می داند و یا در حین آزمون آن را به دست

می آورد.

۳. استدلال خودکار^۵: جهت استفاده از اطلاعات ذخیره شده در پاسخگویی به سوالات و کسب نتایج

جدید

۴. یادگیری ماشینی^۶: تا خود را با شرایط تازه وفق دهد و الگوهارا کشف و بروز ریزی کند.

تست تورینگ از ارتباط فیزیکی مستقیم بین کامپیوتر و پرسش گر اجتناب می کند زیرا شبیه سازی فیزیکی شرط هوشمندی نیست . تست کامل تورینگ، شامل یک سیگنال ورودی است که مصاحبه کننده از طریق آن توانایی ادراک اشیاء را دارد. به عبارت دیگر، اعمال فیزیکی ربات و انسان برای مصاحبه کننده به صورت یک سیگنال ویدئویی نشان داده می شود. بنابراین مشخصات فیزیکی آنها(مصاحبه شوندگان) مشخص نیست بلکه فقط عملکرد آنها در رابطه با اشیاء مورد محاسبه قرار می گیرد. لذا در تست جامع تورینگ به دو قابلیت

زیر نیز نیاز است:

۶- رباتیک^۷: برای جابجایی و کنترل اشیاء ۵- بینایی کامپیوتر^۸: برای درک اشیاء

Teletype²
Natural Language Process³
Knowledge representation⁴
Automated Reasoning⁵
Machine Learning⁶

۲- مانند انسان فکر کردن^۹(مدل سازی شناختی):

اگر بخواهیم ادعا کنیم برنامه هوشمند ما مانند انسان فکر می کند ابتدا باید بررسی کنیم انسان چگونه فکر می کند برای این کار دو راه وجود دارد:

(الف) از طریق درون گرایی: سعی در به دست آوردن طرز تفکر

اگر قادر به ایجاد تئوری دقیقی از ذهن باشیم آن گاه می توان این تئوری را به برنامه کامپیوتری تبدیل کرد. نویل و سیمون در سال ۱۹۶۱ برنامه GPS^{۱۰} (حل کننده مسائل عمومی) را طراحی کردند آنها تنها به فکر حل کردن مسائل نبودند بلکه سعی کردند در حل یک مسئله خاص، مراحل استدلال برنامه خود را با مراحل تحلیل و استدلال انسان برای آن مساله، مقایسه و تطبیق دهند. در همین زمان محققان دیگری مانند وانگ فقط در پی پاسخ درست بوده اند بدون توجه به رفتار انسانی.

ب) از طریق تجارت روان شناسی:

علم شناختی^{۱۱} یک علم میان رشته ای است که مدل های کامپیوتری هوش مصنوعی و فنون تجربی روانشناسی را ترکیب می کند تا بتواند تئوری های دقیقی از کارکرد ذهن دست آورد.

۲- منطقی فکر کردن^{۱۲}(رهیافت قوانین تفکر):

ارسطو از اولین کسانی بود که تلاش هایی را برای تدوین تفکر درست انجام داد قیاس صوری^{۱۳} ارسطو

معروف است این قیاس می گوید که با داشتن مقدمات درست، نتایج درست به دست می آید.

مثال از قیاس صوری:

مقدمات(مفروضات):

• سقراط یک انسان است

• همه انسان ها فانی هستند.

نتیجه: سقراط فانی است

Vision⁷
Robotic⁸
Think like humans⁹
General problem solver¹⁰
Cognitive¹¹
Think rationally¹²
Syllogism¹³

این مجموع قوانین و یکسری قوانین دیگر باعث بوجود آمدن علم منطق شد. در سال ۱۹۶۵ برنامه هایی وجود داشتند که قادر بودند با وجود حافظه و زمان کافی شرحی از مسأله به زبان منطق را دریافت کنند و اگر راه حلی وجود داشته باشد آن را پیدا کنند. رهیافت منطقی فکر کردن با دو مشکل عمدۀ روبرو بود:

۱. دریافت دانش غیررسمی و تبدیل آن به شکل رسمی توسط علائم منطقی کار ساده‌ای نیست

مخصوصاً اگر درجه اطمینان دانش، کمتر از ۱۰۰٪ باشد

۲. تفاوت بزرگی بین قابل حل بودن مسأله در تئوری و انجام آن در عمل وجود دارد یعنی مسائلی وجود

دارند که با تعداد کمی فرضیات می‌تواند کامپیوتر را به بن‌بست محاسباتی بکشاند.

۴- منطقی عمل کردن^{۱۴}(رهیافت عامل منطقی):

اگر سیستمی بخواهد منطقی عمل کند لازمه اش این است که ابتدا منطقی فکر کند یعنی این رهیافت تمام رهیافت‌های قبلی را تحت پوشش خود قرار می‌دهد. بنابراین این رهیافت جامع‌ترین است. عامل‌های کامپیوتری ویژگی‌های دیگری از قبیل عملکرد خود مختار، ایستادگی در مدت زمان طولانی، وفق پیدا کردن، ... را نیز باید داشته باشند. در نگرش قوانین تفکر یا منطقی فکر کردن تاکید عمدۀ بر روی استنتاج های صحیح بوده است در حالیکه تولید استنتاج‌های قسمتی از یک عامل منطقی است به عبارت دیگر عملکرد منطقی فقط شامل استنتاج درست نیست زیرا در بعضی موقعیت‌ها تصمیم صحیح و اثبات شده‌های برای انجام وجود ندارد اما عامل باز هم باید عملی را انجام دهد حتی در بعضی موارد نمی‌توان بر اساس استنتاج تصمیم گیری نمود مثلاً عقب کشیدن دست بدون تفکر از شی داغ، عکس العملی است که نسبت به عمل ناشی از تفکر انسانی موفق‌تر است. بنابراین ما هوش مصنوعی را از دیدگاه عامل عقلانی (رهیافت چهارم) بررسی می‌کنیم این کار دو مزیت دارد:

الف) اینکه رهیافت چهارم بسیار عمومی‌تر از قوانین تفکر هستند زیرا فکر کردن زیر مجموعه عمل کردن

است یعنی برای منطقی عمل کردن ابتدا باید منطقی فکر کنیم(دلیل برتری بر رهیافت^۳)

ب) رهیافت چهارم در مقایسه با رهیافت‌های مبتنی بر تفکر و رفتار انسان بیشتر تابع پیشرفت علمی می‌باشد

چون پیشرفت‌های علمی خیلی قانون پذیر تر از رهیافت‌هایی است که مبتنی بر تفکر یا رفتار انسان می‌

باشند علاوه بر این، رهیافت های مبتنی بر تفکر یا رفتار انسان پیچیده و ناشناخته و دور از دسترس ما هستند.

(دلیل برتری بر رهیافت های ۲و۱)

در محیط های پیچیده رسیدن به عقلانیت کامل (رسیدن به منطق کامل و انجام اعمال صحیح) امکان پذیر نیست چون محاسبات زیادی را می برد بنابراین فرضیه سودمندی را می پذیریم و عقلانیت کامل حالت تئوریک و تحلیلی دارد عقلانیت محدود یعنی درست عمل کردن هنگامی که وقت کافی برای انجام محاسبات وجود داشته باشد.

زیربنای هوش مصنوعی:

زیربنای هوش مصنوعی یعنی رشته هایی که به نوعی با هوش مصنوعی در ارتباط بوده و باعث بوجود آمدن آن شده اند که آن رشته ها عبارت اند از:

• فلسفه

فلسفه هوش مصنوعی را قابل تصور و انجام پذیر ساختند آنها این کار را با این فرض انجام می دهند که ذهن از برخی جهات مانند ماشینی است که بر اساس دانشی که به زبان داخلی خاصی بیان گردیده عمل می کند و این تفکر می تواند برای انتخاب اقداماتی که انجام خواهد شد استفاده شود.

• ریاضیات

ریاضیدانان، ابزارهای بکارگیری گزاره های منطقی قطعی و همچنین گزاره های غیر قطعی و احتمال را فراهم کردند این افراد همچنین اقدامات اولیه در ک محاسبات و استدلال را در مورد الگوریتم ها انجام دادند.

• اقتصاد

اقتصاددانان، مسئله تصمیم گیری که نتایج مورد انتظار تصمیم گیرنده را بیشینه می کنند را به رسمیت درآورند.

• روانشناسی

روانشناسان این فرضیه را پذیرفتند که می توان انسان ها و حیوان ها را ماشین های پردازش اطلاعات در نظر گرفت. زبان شناسان نشان دادند که استفاده از زبان با این فرضیه تطابق دارد.

• کامپیوتر

مهندسين کامپیوتر ابزارهایی فراهم نمودند که با کاربردهای هوش مصنوعی را امکان پذیر می نماید حجم برنامه ها روبه افزایش است و بدون پیشرفت های عظیمی که در سرعت و حافظه صنعت کامپیوتر به وجود آمده است اجرای آنها ، امکان پذیر نمی باشد.

• کنترل و Cybernetic

نظریه کنترل با طراحی دستگاه ها سرو کار دارد که بر اساس بازخورد^{۱۵} از محیط به صورت بهینه عمل می کنند . در ابتدا ابزارهای ریاضی نظریه کنترل کاملا با هوش مصنوعی تفاوت داشت اما این رشته ها در حال نزدیک شدن به یکدیگر هستند.

تاریخچه هوش مصنوعی:

۱. پیدایش هوش مصنوعی (۱۹۴۶-۱۹۵۶)
۲. اشتیاق اولیه، آرزوهای بزرگ (۱۹۵۲-۱۹۶۹)
۳. اندکی واقعیت (۱۹۶۶-۱۹۷۳)
۴. سیستم های مبتنی بر دانش: کلید قدرت؟ (۱۹۶۹-۱۹۷۹)
۵. تبدیل هوش مصنوعی به یک صنعت (۱۹۸۰ تاکنون)
۶. بازگشت به شبکه های عصبی (۱۹۸۶ تاکنون)
۷. تبدیل هوش مصنوعی به علم (۱۹۸۷ تاکنون)
۸. ظهور عاملهای هوشمند (۱۹۹۵ تاکنون)

۱۹۴۳: اولین کار جدی در حیطه‌ی هوش مصنوعی توسط مک کالو و والریتیز انجام شد که آنها برای انجام کارهای خود از ۳ منبع استفاده کرده اند.

الف) دانش فیزیولوژی پایه و عملکرد نرون در مغز

ب) تحلیل رسمی منطق گزاره ها

ج) نظریه تورینگ در زمینه محاسبات

راسل و واپس هید، یک مدل عصبی مصنوعی پیشنهاد دادند که در آن هر عصب می توانست دو حالت off یا on داشته باشد. بنابراین هرتابع محاسباتی می تواند توسط شبکه ای از عصب های متصل به هم تشکیل گردد و هرتابع را می توان توسط ساختارهای ساده شبکه پیاده سازی کرد..

۱۹۵۰: آلن تورینگ اولین بار دید کاملی از هوش مصنوعی را در مقاله ای با عنوان «محاسبات ماشینی هوشمند» ارائه داد در این مقاله مفاهیمی مانند آزمون تورینگ - یادگیری ماشین و الگوریتم ژنتیک را مطرح کرد.

۱۹۵۱: هینسکی و ادموندز اولین کامپیوتر شبکه های عصبی را طراحی کرده اند. که SNARC نام داشت.

۱۹۵۲: آرتور ساموئل برنامه ای ساخت که یاد می گرفت بهتر از نویسنده اش بازی کند در نتیجه این فرضیه که کامپیوترها فقط کاری را انجام می دهند که به آن گفته می شود را نقض کرد چون یک کامپیوتر نتایج میانی را در خودش ذخیره می کرد و با عمل استدلال، کارهای خارق العاده ای انجام می داد.

۱۹۵۶: بزرگان و دانشمندان این رشته در کنفرانس دارت موثر گرد هم آمدند و نام هوش مصنوعی را به جای عقلانیت محاسباتی(نام قدیمی هوش مصنوعی) انتخاب کردند.

۱۹۵۸: جان مک کارتی زبان لیسپ را که به بهترین زبان هوش مصنوعی تبدیل شد را تعریف کرد این زبان ، یک زبان سطح بالای قدیم است.

۱۹۶۳: برنامه SAINT توسط جیمز اسلاگل برای حل مسائل انتگرال گیری فرم بسته ارائه شد.

۱۹۶۷: برنامه Student که مسائل جبری داستان دار را حل می کرد.

۱۹۶۸: برنامه Analogy توسط تام ایوانز طراحی شد مسئله ای بود که برای حل مسائل قیاس هندسی در آزمون هوش مورد استفاده قرار می گرفت.

۱۹۶۶-۱۹۷۳: کند شدن سیر تحقیقات هوش مصنوعی به سه دلیل:

الف) پیچیده تر شدن الگوریتم های برنامه جدید مثل برنامه ترجمه متون، ترجمه ماشینی متون ناموفق بود چون برخی از کلمات دارای چندین معنی بودند ثانیا ترجمه باید طبق زبان مقصد باشد. بنابراین ترجمه ای ناکارآمد به دست می آمد.

ب) انجام ناپذیری بسیاری از مسائلی که سعی در حل آنها بود. در اکثر برنامه های هوش مصنوعی برای حل مسائل، ترکیبات مختلف راه حل ها را انتخاب می کردیم تا زمانی که راه حل مسئله پیدا شود و این روش زمانی ممکن بود که تعداد فرضیات محدود بود ولی در اثبات مسائلی که فرضیات بیشتری داشتند با شکست مواجه می شدیم.

ج) بکارگیری بعضی محدودیت ها روی ساختارهای اساسی مانند محدودیت نمایش پرسپکترون دو ورودی، پرسپکترون، ساده ترین شبکه عصبی است و چیزهایی که می تواند یاد بگیرد را بازنمایی می کند ولی پرسپکترون دو ورودی را نمی توان چنان آموزش داد که بتواند متفاوت بودن دو ورودی را تشخیص بدهد.

۱۹۶۹-۱۹۷۹: برنامه DENDRAL که وظیفه آن حل مسئله ساختار مولکولی یک ماده بر اساس اطلاعات فراهم شده از یک طیف نگار جرمی می باشد که ورودی برنامه شامل فرمول اولیه مولکول و طیف جرمی آن می باشد مثلا تمام زیر ملکول های $C_6H_{13}NO_2$ که جرم اتمی آنها برابر $m=15$ باشد را استخراج می کرد. نسخه اولیه برنامه تمام ساختارهای ممکن سازگار با فرمول را تولید می کرد که برای مولکول ها بزرگ دردرساز بود چون باید تعداد زیر مولکول های زیادتری تولید می شد بنابراین به جای استفاده از یک نقطه بیشینه ، از دو نقطه بیشینه X_1, X_2 استفاده کردند تا تعداد حالت ها کاهش یابد. برنامه DENDRAL اولین سیستم خبره متمرکز دانش بود یعنی پایگاه دانش و کنترل در یک جا متمرکز بودند و مهارت سیستم از تعداد زیادی قواعد خاص ناشی می شود ولی سیستم های خبره دیگر مانند MYCIN بخش دانش و کنترل آنها از یکدیگر جدا بودند .

روش های ضعیف: روش هایی هستند که مبتنی بر یک جستجوی همه منظوره می باشند که قدم های اولیه یادگیری را بر می دارند اما تلاش در جهت یافتن راه حل های کامل را ندارند. برنامه DENDRAL از این رهیافت استفاده می کرد برنامه MYCIN در زمینه پزشکی برای تشخیص عفونت های خونی و برای استفاده برخی پزشکان جوان توسط ۴۵۰ قاعده طراحی شده بود.

دو تفاوت DENDRAL و MYCIN

۱. بر خلاف قواعد DENDRAL هیچ مدل نظری عمومی وجود نداشت که بتوان قواعد MYCIN را از آن استخراج کرد این قواعد باید از طریق مصاحبه مفصل با افراد خبره، استخراج می‌شد. که خود این افراد خبره از کتابهای تخصصی و از قواعد سرانگشتی استفاده می‌کردند.
۲. این قواعد باید عدم قطعیتی که در دانش پزشکی وجود داشت را منعکس می‌ساخت بنابراین MYCIN از یک حساب عدم قطعیت به عنوان عوامل قطعیت استفاده می‌کرد.

تبديل هوش مصنوعی به صنعت (۱۹۸۰ تاکنون): اولین سیستم خبره تجاری موفق شرکت DEC XCON را نام داشت شروع به تنظیم سفارش‌های سیستم کامپیوتری بر اساس نیاز مشتری می‌کرد. کاربردهای هوش مصنوعی (وضعیت فعلی هوش مصنوعی):

(الف) برنامه ریزی و زمان بندی خودمختار: اولین برنامه خودمختار Remot Agent نام داشت که توسط ناسا برای کنترل فضایپما طراحی شده بود و بر عملیات فضایپما در حین اجرای طرح‌ها ناظارت می‌کرد.

(ب) انجام بازی: Deepblue نام اولین کامپیوتری بود که توانست با نتیجه ۳/۵ بر ۲/۵ بر قهرمان شطرنج جهان، گری کاسپارف غلبه کند.

(ج) کنترل خودمختار: سیستم بینایی کامپیوتری ALVENN به منظور هدایت خودرو در طول مسیر آموزش دیده می‌شود. این سیستم بر روی یک خودرو نصب می‌شد که توسط دوربین‌های ویدئویی که روی ماشین نصب شده بود تصاویر ویدئویی را دریافت می‌کرد و حرکت مناسب را انجام می‌داد.

(د) تشخیص پزشکی: مانند سیستم MYCIN

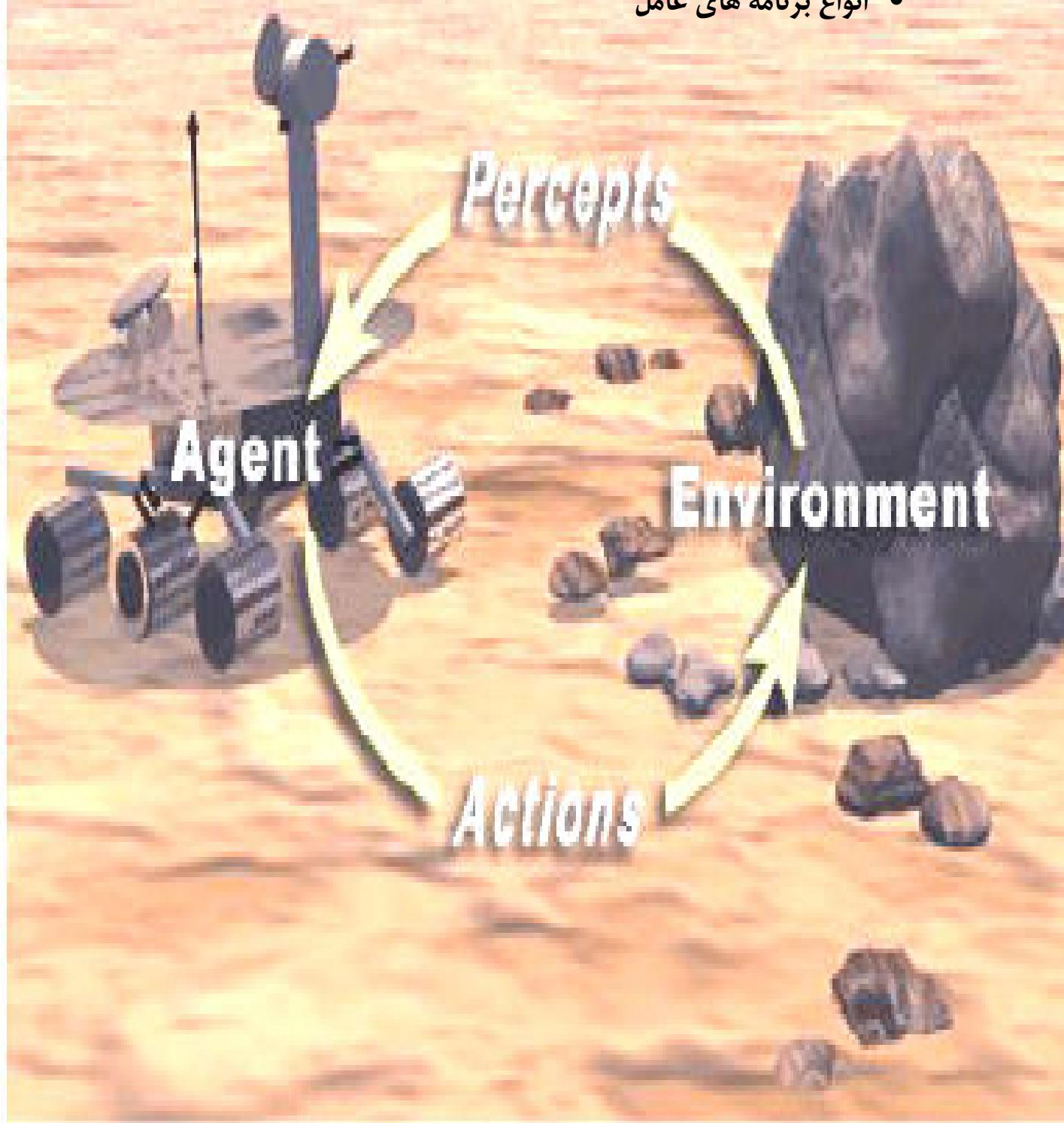
(ه) برنامه ریزی ترابری: در دوران بحران خلیج فارس، امریکا از یک ابزار تحلیل و برنامه ریزی مجدد پویای استفاده کرد که برای انجام خودکار برنامه ریزی ترابری و زمان بندی در حمل و نقل استفاده می‌شد که تعداد مسافران، خودروها و مبدأ و مقصد را به عنوان وروردی دریافت می‌کرد.

(و) رباتیک: بسیاری از جراحان از رباتها، برای عمل جراحی استفاده می‌کردند. (ی) درک زبان و حل مسئله: Proverb نام برنامه کامپیوتری است که جداول کلمات متقطع را بهتر از اکثر انسانها حل می‌کرد.

فصل دوم: عاملهای هوشمند

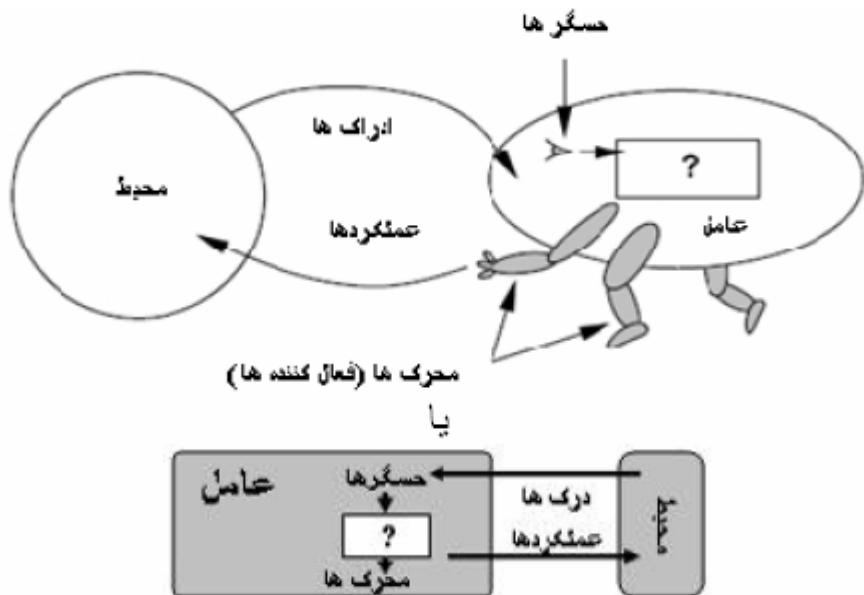
آنچه در این فصل خواهد آموخت:

- عامل و مفاهیم مربوطه
- انواع محیط ها
- انواع برنامه های عامل

عامل‌ها و محیط‌ها

عامل^{۱۶}: هر چیزی است که محیط خود را از طریق حسگرها^{۱۷} ادراک می‌کند و از طریق حرکتها^{۱۸} در آن محیط اقدامی انجام می‌دهد.

عامل‌ها از طریق حسگرها و اقدام‌گرها با محیط در تعامل هستند

مثال‌هایی از عامل‌ها:

عامل انسانی

۱. **sensor**: گوش، چشم، پوست، زبان، بینی،....

۲. **effector**: دست، پا، دهان، اندام‌های دیگر

عامل روباتیک

۱. **sensor**: دوربین، یابندهای مادون قرمز

۲. **effector**: موتور، چرخها، بازوها

عامل نرم افزاری:

۱. **effector**: صفحه کلید

۲. **effector**: صفحه نمایش

agent^{۱۶}

sensor^{۱۷}

effector^{۱۸}

ادراک^{۱۹}: ورودی‌های ادراکی عامل در هر لحظه

دبالة ادراکی^{۲۰}: تاریخچه و سابقه کامل هر چیزی که عامل تاکنون دریافت کرده است.

انتخاب یک عمل توسط عامل در هر لحظه به کل دبالة ادراکاتی که تاکنون دریافت کرده است بستگی دارد.

تابع عامل:

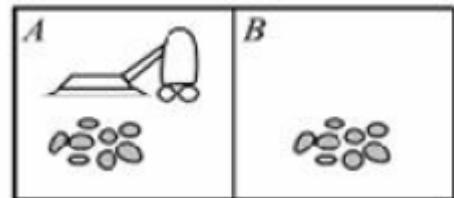
رفتار یک عامل توسط یک تابع عامل که هر رشته ادراکات ممکن را به یک عمل نگاشت می‌کند، توصیف می‌شود تابع عامل را می‌توان به صورت جدولی درآورد که عامل را توصیف می‌نماید. اگر یک عامل را جهت انجام آزمایش در اختیار داشته باشیم، می‌توانیم با آزمایش، تمام رشته ادراکات ممکن را ثبت و اقداماتی که عامل در پاسخ انجام می‌دهد در قالب یک جدول بسازیم. این جدول ویژگی‌های بیرونی عامل است. از دیدگاه درونی برای یک عامل مصنوعی تابع عامل به صورت یک برنامه عامل پیاده سازی می‌شود. تابع عامل یک توصیف انتزاعی ریاضی است ولی برنامه عامل یک پیاده سازی واقعی می‌باشد که در معماری در حال اجراست. به عبارت دیگر برنامه عامل، تابع عامل را تحقق می‌بخشد. مفهوم عامل ابزاری برای تحلیل سیستم‌هاست و نه یک توصیف انتزاعی که دنیا را به دو گروه عامل‌ها و غیر عامل تقسیم کند.

مثال: دنیای جاروبرقی

- محیط عامل، شامل دو فضای A,B می‌باشد که هر کدام می‌توانند تمیز یا کثیف باشند.
- حسگرها: حسگر کثیفی، حسگر تعیین محل** ----- ادراکات: [A,clean]
- محرك ها: چرخ ها، ابزارهای مکش** ----- عملکردها: حرکت به چپ، راست، مکش، هیچ کار
- در این مثال ساده، ما می‌توانیم تمام رشته ادراکات ممکن و عملکردهای وابسته را لیست نماییم. این

عامل، یک عامل مبتنی بر جدول نام دارد.

رشته‌ی ادراکی	عملکرد
[A,Clean]	Right
[A,Dirty]	Suck
[B,Clean]	Left
[B,Dirty]	Suck
[A,Clean],[A,Clean]	Right
[A,Clean],[A,Dirty]	Suck
N	N

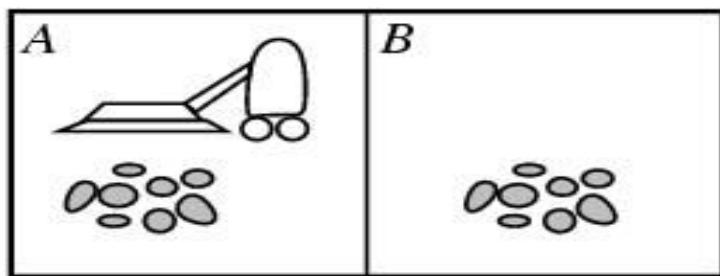

percept¹⁹
Percept sequence²⁰

عامل‌ها چگونه عمل می‌کنند؟

یک عامل منطقی، عاملی است که کار درست انجام می‌دهد. کار درست، عملی است که باعث موفق تر شدن عامل می‌شود. برای اندازه‌گیری میزان موفقیت یک عامل از واژه‌ای بعنوان معیار کارایی^{۲۳} استفاده می‌کنیم. بدیهی است که معیار کارایی یکسانی برای همه عامل‌ها وجود ندارد. معیار کارایی باید از دید طراح عامل تعیین شود. به عنوان مثال برای جاروبرقی معیارهای کارایی عبارتند از: میزان انرژی الکتریکی مصرف شده، میزان زباله جمع شده در چند ساعت توسط جارو برقی و زمان ارزیابی معیار کارایی اهمیت دارد. باید معیار کارایی را در دراز مدت تعیین کرد.

دبیای جارو برقی تنها با دو محل

- Environment: square A and B
- Percepts: [location and content] e.g. [A, Dirty]
- Actions: left, right, suck, and no-op

تفاوت میان منطقی بودن^{۲۲} و عقل کل بودن^{۲۳}(همه چیز دانی)

باید بین منطقی بودن و عقل کل بودن تفاوت قائل شویم:

- یک عامل عقل کل نتیجه واقعی اقداماتش را می‌داند و بر این اساس عمل می‌کند ولی عقل کل بودن در واقعیت غیر ممکن است(شخص پیاده و هواییما)
- منطقی بودن ، کارایی مورد انتظار را بیشینه می‌کند در حالیکه عقل کل بودن کارایی واقعی را بیشینه می‌کند و اگر ما انتظار داشته باشیم که یک عامل آنچه را که در عمل بهترین خواهد بود انجام دهد طراحی چنین عاملی غیر ممکن است.

performance measure²¹

Rationality²²

omniscience²³

۳- عقل کل بودن نیاز به یک دانش بی نهایت دارد ، ولی منطقی بودن یعنی در حدی که به عامل ، دانش تزریق کرده ایم از او انتظار داشته باشیم.

به طور خلاصه منطقی بودن یک عامل همیشه به چهارچیز وابسته است :

۱- معیار کارایی که در درجه موفقیت عامل را مشخص می کند

۲- مشاهداتی که عامل تاکنون بوسیله حسگرهایش دریافت کرده است ، این تاریخچه ادراکی کامل را رشته ادراکی می نامند .

۳- آنچه را که عامل درباره محیط می داند .

۴- اعمالی که عامل می تواند انجام دهد .

این موارد منجر به تعریف یک عامل منطقی ایده آل می شود .

تعریف عامل منطقی ایده آل:

"یک عامل منطقی ایده آل، به ازای هر رشته ادراکات ممکن باید اعمالی را بر اساس رشته ادراکی و

دانش پیش زمینه ای که دارد، انجام دهد تا معیار کارایی اش را ماقزیمم کند ."

انجام اعمالی که منجر به، بدست آوردن اطلاعات مفید یا به عبارتی منجر به تغییر مشاهدات آینده می

شود ، جمع آوری اطلاعات^{۳۴} نامیده می شود که یک قسمت مهم از منطقی بودن است .

فاکتورهای لازم برای منطقی عمل کردن عبارت است از :

۱- جمع آوری اطلاعات و اکتشافات

۲- یادگیری سیستم با توجه به تجربیات خود

۳- خودنمختاری که باید عامل داشته باشد

عامل های موفق، محاسبه تابع عامل را به سه دوره مختلف تقسیم می کنند:

۱- وقتی عامل طراحی می شود مقداری محاسبات توسط طراح عامل انجام می شود

۲- وقتی عامل در حال تصمیم گیری برای انجام عمل بعدی خود می باشد محاسبات بیشتری انجام می دهد.

۳- وقتی عامل از تجربیاتش یاد می گیرد ، محاسبات بیشتری برای تغییر رفتار خود انجام می دهد.

خودمختاری^{۲۵}:

رفتار یک عامل می تواند متکی بر پایه تجربه خود و دانش درونی بنا نهاده شود. اگر عامل فقط بر اساس دانش درونی (پیش زمینه) عمل کند و به ادراکات دریافت شده از محیط توجه نکند فاقد خود مختاری است بنابراین عامل باید خودمختار باشد یعنی تجربیاتش را نیز در نظر بگیرد.

در عمل به ندرت از ابتدا نیاز به خود مختاری کامل است . وقتی عامل تجربه ای ندارد و یا تجربه کمی دارد به صورت تصادفی عمل می کند ، چون از ابتدا هیچ ادارکی از محیط نگرفته، بنابراین همان گونه که خداوند برای تکامل حیوانات، به اندازه کافی واکنش های ذاتی قرار داده است تا بتوانند آنقدر زنده بمانند و سپس خودشان یاد بگیرند. به طریق مشابه، معقول خواهد بود که برای یک عامل هوش مصنوعی مقداری دانش اولیه برای عامل فراهم کنیم . پس از کسب تجربه کافی از محیطش، رفتار یک عامل عقلانی می تواند به طور موثر مستقل از دانش قبلی اش شود. بنابراین افزودن یادگیری، امکان طراحی یک عامل عقلانی ساده را می دهد تا در محیطهای گوناگون موفق باشد.

تعیین مشخصات محیط کار:

برای یک عامل ، اولین مرحله تعیین مشخصات محیط کار تا حد امکان به صورت کامل می باشد . مواردی مانند مقیاس کارایی (Performance measure)، محیط(Environment)، اقدام گر ها (Actuator) و حسگرها (Sensor) تحت عنوان محیط کار (PEAS) توصیف می شوند.

- عامل: سیستم تشخیص پزشکی
- معیار کارآیی: سلامتی بیمار، به حداقل رساندن هزینه و ...
- محیط: بیمار، بیمارستان، کارمندان و ...
- اثر کننده ها: صفحه نمایش (پرسش ها، آزمایش ها، تشخیص ها، مداوا)
- حسگرها: دوربین ها، حسگرهای صوتی (Sonar)، سرعت سنج، GPS، کیلومتر شمار، حسگرهای موتور، صفحه کلید، میکروفون و ...

انواع محیط ها:

۱- کاملا رویت پذیر^{۲۶} در مقابل نیمه رویت پذیر^{۲۷}:

اگر حسگرهای یک عامل امکان دسترسی به وضعیت کامل محیط در هر لحظه از زمان را به عامل بدهند می گوییم محیط کاملا رویت پذیر است مانند: صفحه شطرنج و محیط پازل^۸

کار در محیط های کاملا رویت پذیر راحت است زیرا نیازی نیست که عامل هیچ حالتی را حفظ و ذخیره کند تا بتواند اتفاقاتی که در دنیا روی می دهد را ثبت کند. گاهی اوقات، عدم دقت حسگرها و یا نویز باعث می شود قسمتهایی از حالت ها در داده های حسگر حذف شوند اینگونه محیط ها، نیمه رویت پذیر هستند.

۲- قطعی^{۲۸} در مقابل غیر قطعی (اتفاقی):

اگر بر اساس وضعیت فعلی و اقدامی که توسط عامل اجرا می شود وضعیت بعدی محیط به طور کامل تعیین شود گوییم که محیط قطعی است . در غیر این صورت اتفاقی است مثلا محیط دنیای جاروبرقی قطعی است ولی محیط رانندگی تاکسی اتفاقی است (ممکن است چراغ سبز شود یا بنزین تمام شود) . اگر یک محیط بدون توجه به اقدامات دیگر عامل ها قطعی باشد محیط را استراتژیک یا راهبردی گوییم مانند محیط بازی شطرنج

۳- مرحله ای^{۲۹} در مقابل ترتیبی:

مرحله یا Episode شامل ادراک توسط عامل و آنگاه انجام یک اقدام می باشد . در محیط های مرحله ای انتخاب اقدام در هر مرحله تنها به خود آن مرحله بستگی دارد و در مراحل بعدی تاثیری ندارد بسیاری از کارهای دسته بندی از این نوع هستند مثل عاملی که قطعات معیوب را روی خط مونتاژ شناسایی می کند که بدون توجه به تصمیمات قبلی قطعه معیوب را شناسایی می کند . در محیط ترتیبی تصمیم فعلی می تواند بر تصمیمات بعدی تاثیر بگذارد مانند شطرنج و رانندگی تاکسی .

محیط های مرحله ای نسبت به ترتیبی ساده تر هستند چون عامل نیاز ندارد به جلوتر فکر کند.

Fully observable²⁶

Partially observable²⁷

deterministic²⁸

Episodic²⁹

۴-ایستا در مقابل پویا :

اگر در حالیکه عامل تعمق می کند محیط نیز تغییر کند می گوییم محیط برای آن عامل پویا است ، در غیر این صورت ایستاست .

هواشناسی و رانندگی تاکسی محیط های پویا هستند . در هواشناسی چون در حین تجزیه و تحلیل، دما تغییر می کند و در رانندگی ممکن است چراغ های راهنمایی در حین رانندگی تغییر کند. به محیطی که با گذشت زمان در حین سنجش شرایطش عوض نمی شود اما امتیاز کارایی آن فرق می کند محیط نیمه پویا^{۳۰} گفته می شود. محیط شطرونچ بدون ساعت، ایستا و محیط شطرونچ با ساعت نیمه پویاست. جدول کلمات متقطع ایستاست.

سوال: در کدامیک از محیط های زیر عامل نیازمند به حفظ وضعیت جاری نیست؟

- الف- محیط کاملاً قابل مشاهده د-پویا
- ب- قطعی ج- گسسته

۵- گسسته^{۳۱} در مقابل پیوسته:

اگر ادراکات و اعمال عامل را بتوان با اعداد گسسته بیان کرد محیط گسسته، در غیر اینصورت محیط پیوسته می باشد. بازی شطرونچ یک محیط گسسته ولی رانندگی تاکسی یک محیط پیوسته است. اگر تعداد محدود و مجازی از درک-عمل ها(ایپیزود) داشته باشیم محیط گسسته و اگر تعداد نامحدود باشد محیط پیوسته است.

تعریف دیگر: اگر ادراکات یا اعمال یک عامل مقادیر پیوسته به خود بگیرد محیط پیوسته ولی اگر مجموعه مقادیر گسسته بگیرد محیط گسسته می باشد. به عنوان مثال در محیط رانندگی تاکسی زاویه های فرمان یا سرعت مقادیر پیوسته به خود میگیرند.

۶- تک عامله در مقابل چند عامله:

محیطی تک عامله است که فقط یک عامل در آن قرار دارد مانند محیطی که یک عامل در آن جدول کلمات متقطع را حل می کند. در محیط های چند عامله، بیش از یک عامل در محیط قرار دارد. مانند محیط بازی شطرونچ، که یک محیط دو عامله است. محیط های چند عامله به دو دسته محیط های چند عامله رقابتی و

Semi dynamic³⁰
Discrete³¹

چندعامله مشارکتی تقسیم می شوند. در محیط چندعامله رقابتی، مقیاس کارایی عامل ها در تناقض با یکدیگر است مانند محیط بازی شطرنج ولی در چندعامله مشارکتی، مقیاس کارایی عامل ها در راستای یکدیگر است مانند محیط رانندگی تاکسی با مقیاس کارایی اجتناب از تصادف-در حالیکه اگر مقیاس کارایی در این محیط پارک کردن در یک محل باشد محیط چند عامله رقابتی می باشد.

حالات نیمه رویت پذیر، اتفاقی، ترتیبی، پویا، پیوسته و چند عامله جزء مشکل ترین محیط ها می باشند مانند محیط رانندگی تاکسی و محیط سیستم تشخیص پزشکی.

مثالهایی از انواع محیط و ویژگیهای آنها

محیط	قابل دسترسی	قطعی	اپیزودیک	ایستا	گسسته
شطرنج به همراه ساعت	YES	YES	NO	Semi	YES
شطرنج بدون ساعت	YES	YES	NO	YES	YES
پوکر	NO	NO	NO	YES	YES
تخته نرد	YES	NO	NO	YES	YES
راندن تاکسی	NO	NO	NO	NO	NO
سیستم تشخیص پزشکی	NO	NO	NO	NO	NO
سیستم تحلیل تصویر	YES	YES	YES	Semi	NO
ربات جابجا کننده اشیاء	NO	NO	YES	NO	NO
کنترل کننده پالایشگاه	NO	NO	NO	NO	NO
آموزش دهنده انگلیسی با ارتباط متقابل	NO	NO	NO	NO	YES

ساختار عامل های هوشمند

وظیفه طراح هوش مصنوعی ، طراحی برنامه عامل است یعنی طراحی تابعی که رشته مشاهدات را به یک عمل نگاشت می کند. باید بین تابع عامل و برنامه عامل تفاوت قائل شویم . برنامه عامل،پیاده سازی تابع عامل می باشد که بر روی قسمتی از دستگاههای محاسباتی که معماری نامیده می شود اجرا خواهد شد. در ضمن،برنامه عامل،ادراک فعلی را به عنوان ورودی دریافت میکند در حالیکه تابع عامل کل تاریخچه ادراکات را به عنوان ورودی دریافت می کند.معماری ممکن است یک کامپیوتر یا یک سخت افزار خاص منظوره مانند پردازشگر تصاویر دوربین یا فیلتر کننده ورودی صدا باشد. به طور کلی معماري، ابتدا مشاهدات و ادراکات را از حسگرها می گیرد و برای برنامه عامل قابل دسترس می کند ، سپس برنامه عامل را اجرا نموده و اعمال انتخاب شده را به محرک ها می رساند.ارتباط بین عامل،معماری و برنامه به صورت زیر می باشد.

معماری + برنامه = عامل

انواع برنامه های عامل:

انواع گوناگون طراحی های ساده برنامه عامل وجود دارند که نوع اطلاعاتی را که صریحاً وجود دارند و در فرآیند تصمیم گیری استفاده می شوند را منعکس می سازند. این طراحی ها از نظر کارایی ، فشردگی و انعطاف پذیری با یکدیگر تفاوت دارند. طراحی مناسب برای هر عامل به طبیعت محیط بستگی دارد .

برنامه های عامل:

برنامه های عامل که معرفی خواهیم کرد همگی طرح کلی یا اسکلت یکسانی دارند.ادراک فعلی را به عنوان ورودی از حسگرها دریافت می کنند و یک عمل را به محرک ها بر می گردانند.

AGENT- BASE-PROGRAM

1- function SKELETON -AGENT
(percept) returns action

2 - static:

- 3 - memory, the agent memory of the world
- 4 - memory \leftarrow Update -Memory(memory,percept)
- 5 - action \leftarrow Choose -Best -Action(memory)
- 6 - memory \leftarrow Update -Memory(memory,action)
- 7 - **return** action

عاملهای مبتنی بر جدول^{۳۲}:

برنامه های مبتنی بر جدول برای هر ادراک جدید فراخوانی می شوند و هر بار یک اقدام را بر می گرداند و با استفاده از ساختار داده خاصی مانند لیست پیوندی تاریخچه رشته ادراکات را ذخیره می کند. این روش برای عاملهایی که تعداد ادراکات آن کم و معلوم باشد مناسب است.

رویکرد مبتنی بر جدول در ساخت عامل به دلایل زیر محکوم به شکست است:

(۱) جدول مورد نیاز برای عامل ساده ای که تنها قادر به بازی شطرنج باشد¹⁰⁰ ۳۵ سطر خواهد داشت.

(۲) زمان بسیار طولانی لازم است تا طراح قادر به ساخت جدول باشد.

(۳) عامل مبتنی بر جدول فاقد هرگونه خودمختاری است زیرا محاسبه بهترین عمل، کاملاً درونی صورت می گیرد و اگر چنانچه شرایط محیط به گونه ای غیر قابل پیش بینی تغییر کند، عامل شکست خواهد خورد.

(۴) حتی اگر به عامل، روش یادگیری داده شود تا درجه ای از خودمختاری حاصل شود برای یادگیری مقدار صحیح از بین انبوه سطرهای جدول به زمان بی نهایت نیاز خواهد بود.

نکته: اگر p مجموعه ادراکات ممکن و T طول عمر عامل یعنی تعداد کل ادراکاتی که دریافت می کند باشد،

جدول مرجع تعداد p^T داده خواهد داشت. (برای عامل جاروبرقی این فرمول برابر 4^T می شود).

با وجود تمام موارد فوق عامل مبتنی بر جدول آنچه را که می خواهیم انجام می دهد، یعنی نگاشت مورد نیاز عامل را پیاده سازی می کند. یک نمونه از برنامه عامل مبتنی بر جدول در زیر آمده است.

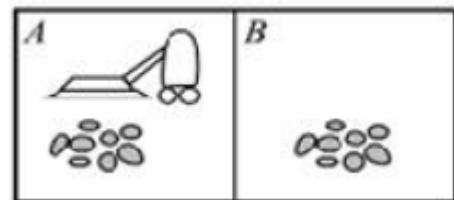
(1) Table - Driven - Agent

```

1- function TABLE -DRIVEN -AGENT (percept) return action
2 - static:
3 -   percepts, a sequence,initially empty
4 -   table , a table,indexed by percept sequences, initially
      fully specified
5 - append percept to the end of percepts
6 - action  $\leftarrow$  lookup (percepts,table)
7 - return action

```

رشهه ی ادراکی	عملکرد
[A,Clean]	Right
[A,Dirty]	Suck
[B,Clean]	Left
[B,Dirty]	Suck
[A,Clean],[A,Clean]	Right
[A,Clean],[A,Dirty]	Suck
⋮	⋮

چهار نوع اصلی برنامه عامل که اصول زیربنایی تقریبا هر سیستم هوشمندی را تشکیل می دهند عبارتند از:

- عاملهای واکنشی ساده^{۳۳}
- عاملهای واکنشی مبتنی بر مدل^{۳۴}
- عاملهای مبتنی بر هدف^{۳۵}
- عاملهای مبتنی بر سودمندی^{۳۶}

Simple reflex agent^{۳۳}

Model-based^{۳۴}

Goal-based^{۳۵}

۱- عاملهای واکنشی ساده:

ساده ترین نوع عامل، عامل واکنشی ساده است. این عاملهای اقدامات را بر اساس ادراک فعلی انتخاب می کنند و تاریخچه ادراکات را نادیده می گیرند یعنی حافظه ندارند. برای مثال عامل جاروبرقی یک عامل واکنشی ساده است زیرا تصمیم آن تنها بر اساس محل فعلی محیط و اینکه آیا آن مکان دارای زباله است یا نه، می باشد. به خاطر حذف ساقه ادراک برنامه عامل در مقایسه با جدول آن بسیار کوچک است. عنوان مثال در برنامه عامل جاروبرقی در مقایسه با جدول آن تعداد حالات ممکن از 4^T به ۴ کاهش می یابد.

انتخاب عمل بر اساس یک سری قوانین شرط - عمل انجام می شوند.

قوانين شرط - عمل^{۳۷} دو نوع هستند: اکتسابی و غریزی.

اکتسابی: ماشین جلویی چراغ زده، توقف می کنیم

غریزی: شی به چشم نزدیک شود چشمها خود را ناخودآگاه می بندیم.

عاملهای واکنشی ساده این ویژگی قابل ستایش را دارند که ساده هستند ولی کاربرد و هوشمندی بسیار محدودی دارند. عامل واکنشی ساده تنها در صورتی کار می کند که بر اساس ادراک فعلی بتواند درست تصمیم بگیرد و این یعنی اینکه محیط کاملا رویت پذیر باشد. حتی اگر به مقدار اندکی عدم رویت پذیری وجود داشته باشد می تواند مشکلات بسیار جدی بروز کند. در مورد عاملهای واکنشی ساده که در محیط های نیمه روئیت پذیر کار می کنند حلقه های بی نهایت اغلب غیر قابل اجتناب هستند. اگر عامل بتواند اقداماتش را تصادفی کند گریز از حلقه های بی نهایت امکان پذیر است. برای مثال اگر عامل جاروبرقی تمیز را ادراک کند، برای انتخاب بین چپ و راست، سکه بیندازد که به طور متوسط در دو مرحله به مربع دیگر خواهد رسید. بنابر این یک عامل واکنشی ساده تصادفی شده ممکن است از یک عامل واکنشی ساده قطعی بهتر عمل کند. بنابراین در محیط های تک عاملی، تصادفی عمل کردن چندان منطقی نیست ولی در محیط های چند عامله عاقلانه است. برنامه عامل واکنشی ساده و ساختار آن در شکل زیر آمده است.

Utility-based^{۳۶}
Condition-action Rule^{۳۷}

1 - **function** SIMPLE_REFLEX_AGENT (percept) **returns**
action

2 - **static** :

Rules, a set of condition_action rules

3 - state <-- INTERPRET-INPUT (percept)

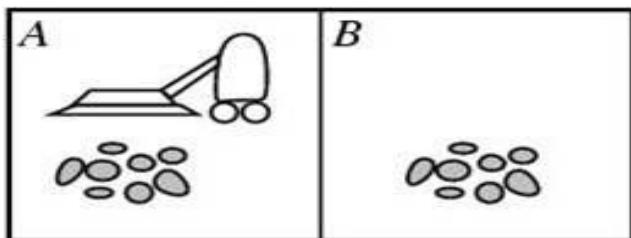
4 - rule <-- RULE-MATCH (state,rules)

5 - action <-- RULE-ACTION [rule]

6 - **return** action

مثالی از عامل واکنشی ساده:

function REFLEX-VACUUM-AGENT ([*location, status*])
return an action

if *status* == Dirty then return Suck

else if *location* == A then return Right

else if *location* == B then return Left

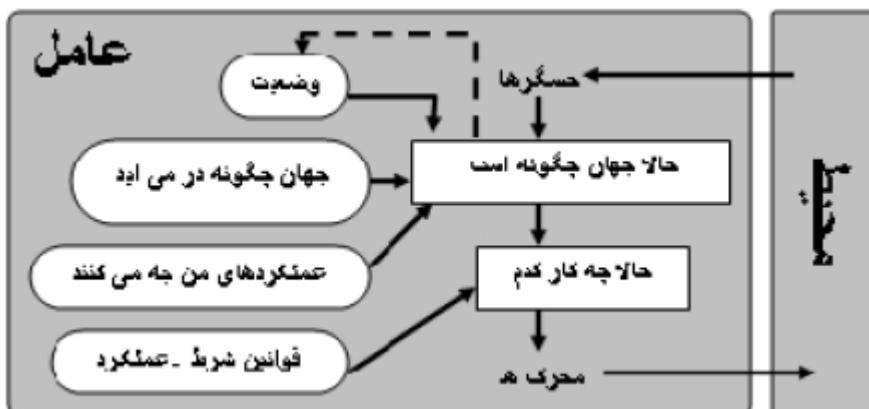
۲- عامل واکنشی مبتنی بر مدل:

همانطور که در روش قبل (عامل واکنشی ساده) اشاره شد گاهی اوقات محیط نیمه رویت پذیر است. موثر ترین روش برخورد عامل با محیط نیمه رویت پذیر نگه داشتن سوابق آن بخش از دنیا است که اکنون عامل نمی تواند آن را ببیند. این بدان معنی است که عامل باید به نوعی حالات داخلی را نگه داری کند که به تاریخچه ادراکات وابسته است. بهنگام سازی اطلاعات وضعیت داخلی همزمان با گذر زمان نیازمند دو نوع دانش کد شده در برنامه عامل است.

(الف) نیازمند آن هستیم که برخی اطلاعات در باره چگونگی تغییر جهان، مستقل از عامل را داشته باشیم.
 (ب) نیازمند اطلاعات در مورد تاثیر اعمال خود عامل بر روی محیط می باشیم.
 این دانش(دانش بخش ب) که درباره چگونگی عملکرد دنیا می باشد را مدل دنیا^{۳۸} نامیده می شود. و عاملی که از چنین مدلی استفاده می کند مبتنی بر مدل نامیده می شود.
 برنامه و دیاگرام عامل مبتنی بر مدل در شکل زیر آمده است:

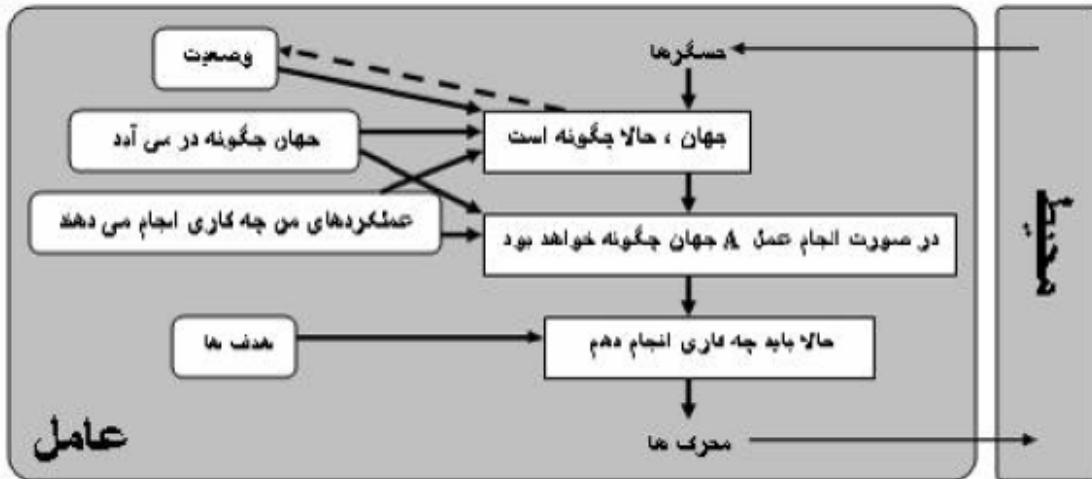
```

1 - function REFLEX_AGENT_WITH_STATE
      (percept) returns action
2 - static :
      State,a description of the current world state
      Rules,a set of condition_action rules
3 - state ← UPDATE-STATE (state,percept)
4 - rule ← RULE-MATCH (state,rules)
5 - action ← RULE-ACTION [rule]
6 - state ← UPDATE-STATE (state,action)
7- return action
    
```


۳- عاملهای مبتنی بر هدف:

اطلاع از وضعیت فعلی محیط، همیشه برای تصمیم گیری در مورد اقدام بعدی کافی نیست. برای مثال در سر یک چهار راه تاکسی می‌تواند به چپ، راست، یا مستقیم برود. تصمیم درست به مقصد مسافر بستگی دارد. بنابراین همانگونه که عامل نیازمند دانستن وضعیت جاری و قبلی است نیاز به یک هدف نیز خواهد داشت تا تصمیم گیری‌های وی بر مبنای آن هدف جهت گیرد. رسیدن به هدف گاهی اوقات ساده و گاهی اوقات پیچیده است. در مواقعی که هدف ساده است، ارضای هدف بالاصله بعد از انجام یک عمل نتیجه خواهد شد ولی در مواقعی که هدف پیچیده باشد، عامل باید دنباله اقدامات طولانی را برای رسیدن به هدف طی کند. در موقع پیچیده جستجو^{۳۹} و برنامه ریزی^{۴۰} به یافتن دنباله‌ای از اعمال منجر خواهد شد. در مدل هدف گرا نمی‌توان از قوانین شرط - عمل گذشته تعییت کرد بدین معنا که اگر فلان اتفاق افتاد آنگاه من چنان کنم. اگرچه بنظر می‌رسد عامل مبتنی بر هدف کمتر موثر باشد اما بسیار انعطاف‌پذیر است و می‌تواند خود را با شرایط محیطی وفق دهد و نیازی به دوباره نویسی قوانین شرط - عمل نیست. دیگر این عامل مبتنی بر هدف در شکل زیر آمده است:

تفاوت عامل واکنشی و هدف گرایی:

در طراحی عاملهای واکنشی، طراح برای حالات متفاوت عمل درست را پیش محاسبه می‌کند، ولی در عامل‌های هدف گرای عامل می‌تواند دانش خود را در مورد چگونگی واکنش، بهنگام سازی کنند.

Search³⁹
Planing⁴⁰

بنابراین این دو نوع برنامه فوق در موارد زیر با هم تفاوت دارند:

- برای عامل واکنشی ساده مجبور به دوباره نویسی تعداد زیادی قوانین شرط - عمل خواهیم بود.
- عامل هدف‌گرا نسبت به رسیدن به مقاصد متفاوت، انعطاف پذیر است
- به سادگی با تعیین یک هدف تازه، می‌توان عامل هدف گرا را به رفتاری تازه برسانیم.

۴- عاملهای مبتنی بر سودمندی:

اهداف به تنها یی برای ایجاد رفتاری با کیفیت و سودمندی بالا کافی نخواهد بود. برای مثال در رسیدن تاکسی به مقصد ممکن است دنباله زیادی از اعمال وجود داشته باشد تا به مقصد برسیم ولی بعضی از این مسیرها سریعتر، امن تر و ارزانتر از بقیه هستند. اهداف فقط بین حالات راضی و ناراضی تفاوت قائل می‌شوند و درباره اینکه یک حالت چقدر عامل را راضی می‌کند سخن نمی‌گویند. برای مقایسه بین حالت‌ها که میزان راضی بودن را تعیین می‌کند از تابع سودمندی استفاده می‌کنیم.

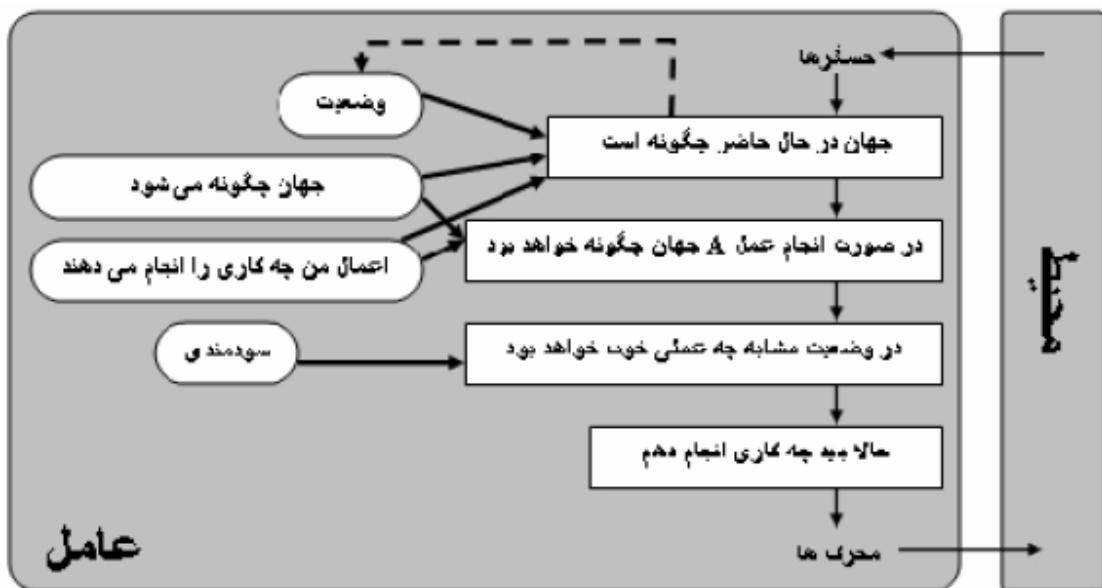
تابع سودمندی^{۴۱}: یک حالت یا رشته‌ای از حالات را به یک عدد حقیقی که درجه رضایت نام دارد، نگاشت می‌کند.

تعریف کامل تابع سودمندی امکان تصمیم‌گیری منطقی برای دو حالتی که اهداف ناکافی هستند را دارد.
الف) زمانیکه اهداف متناقض باشند تابع سودمندی می‌تواند موازنۀ خوبی برقرار کند. مثلاً سرعت و ایمنی با هم در تناقض هستند.

ب) زمانیکه چندین هدف وجود دارد عامل می‌تواند برای رسیدن به مقصد آنها را طی کند اما هیچ کدام از آنها با قطعیت قابل حصول نیست.

سودمندی روشی را فراهم می‌کند که در آن موفقیت عامل بر اساس اهمیت اهداف وزن دهی می‌شوند. مثلاً یک تابع سودمندی یک تابع خطی است که در آن متغیرها اهداف می‌باشند و مقدار ضریب آنها بر اساس اهمیت اهداف تعیین می‌شوند.

دیاگرام عامل مبتنی بر سودمندی در شکل زیر آمده است:

تفاوت معیار کارایی و تابع سودمندی:

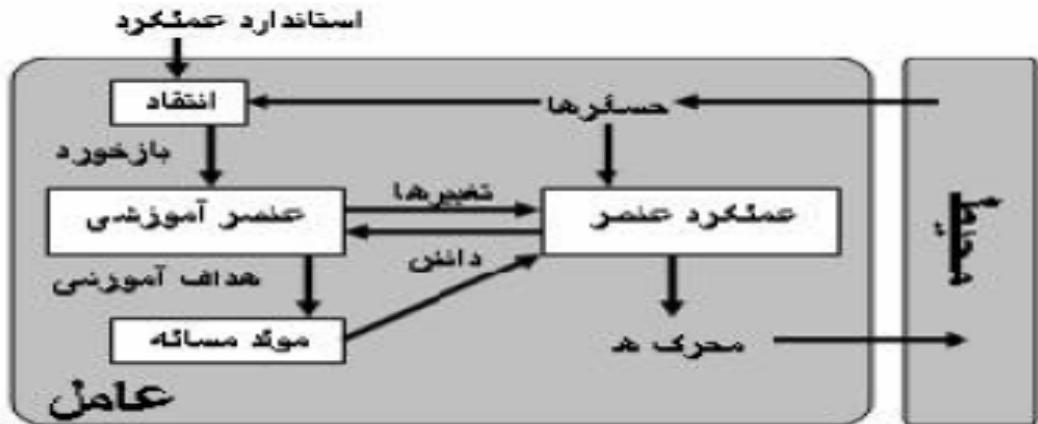
- (۱) معیار کارایی چگونگی و میزان موفقیت یک عامل را نشان می دهد ولی تابع سودمندی میزان سودمندی یک وضعیت از دنیا را از دیدگاه عامل بر می گرداند.
- (۲) معیار کارایی درجه موفقیت عامل است ولی تابع سودمندی درجه رضایت عامل است.
- (۳) معیار کارایی پارامتر مقایسه بین دو عامل است ولی تابع سودمندی پارامتر مقایسه بین دو وضعیت در رسیدن به هدف است.

عاملهای یادگیرنده :

عاملهای یادگیرنده شامل مولفه های عنصر کارایی، عنصر یادگیرنده، مولد مسئله و منتقد می باشد. عنصر کارایی، مسئول انتخاب فعالیت های خارجی است. عنصر یادگیرنده، مسئول ایجاد بهبود هاست. منتقد، مسئول تولید بازخورد با توجه به استاندارد کارایی برای عنصر یادگیرنده است. مولد مسئله، مسئول پیشنهاد فعالیت هایی است که منجر به تجربیات آموزنده جدید می شود.

نکته: طراحی عنصر یادگیری بسیار به طراحی عنصر کارایی وابسته است.

دیاگرام یک عمل یادگیرنده در شکل زیر آمده است:

این چهار مولفه را بر روی مثال تاکسی خودکار بررسی می کنیم.

عنصر کارایی: عنصر کارایی شامل هر مجموعه از دانش ها در و روالها می باشد که تاکسی برای انتخاب اقدامات رانندگی اش در اختیار دارد. تاکسی با استفاده از این عنصر کارایی به جاده می رود و رانندگی می کند.

منتقد: منتقد دنیا را مشاهده می کند و اطلاعات را برای عنصر یادگیری می فرستد. برای مثال برای اینکه تاکسی بدون نگاه به عقب و راهنمای زدن به سمت چپ می پیچد آنگاه منتقد شاهد کلمات زشت و زنده ایست که دیگر رانندگان آنرا به زبان می آورند.

عنصر یادگیری: بر اساس این تجربه، عنصر یادگیری می تواند قاعده ای را تنظیم کند که بیانگر این است که در هنگام سبقت، راهنمای بزنند. عنصر کارایی با نصب این قاعده جدید، تغییر خواهد کرد..

مولد مسئله: ممکن است زمینه های خاصی از رفتار را شناسایی کند که نیازمند اصلاح هستند مانند آزمایش هایی از قبیل امتحان ترمزها در جاده هایی با سطوح خشک و خیس.

فصل سوم: حل مسئله از طریق جستجو

آنچه در این فصل خواهد آموخت:

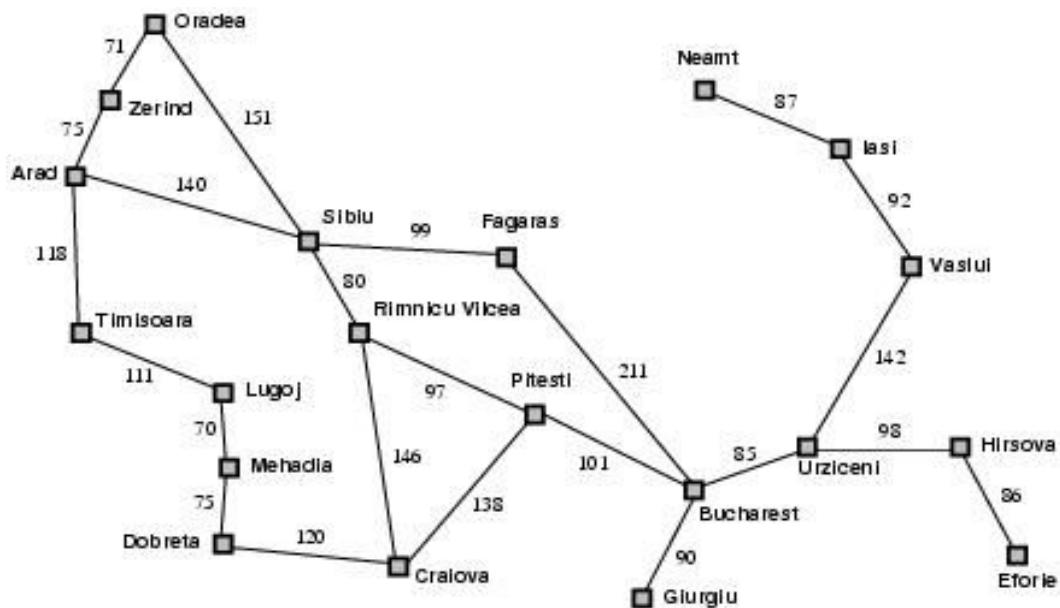
- عامل های حل مساله
- فرموله بندی مساله همراه با چند مثال
- اندازه گیری کارایی حل مساله
- جستجوهای ناآگاهانه
- اجتناب از حالات تکراری
- جستجو با اطلاعات ناقص

عامل‌های حل مسئله: نوعی از عامل‌های هدف‌گرا هستند که توسط یافتن ترتیب عملیات تصمیم می‌گیرند
چه نوع عملی را انجام دهنند تا به حالت مطلوب سوق پیدا کنند. مراحل زیر باید توسط یک عامل حل مسئله انجام شود:

۱. فرموله کردن (تدوین) هدف: وضعیت‌های مطلوب نهایی کدامند.
۲. فرموله کردن مسئله: چه اقدامات و وضعیت‌هایی برای رسیدن به هدف موجود است.
۳. جستجو: در این مرحله عامل تصمیم می‌گیرد که چه رشته اعمالی می‌تواند وی را از حالت شروع به حالت هدف برساند. مسلماً این رشته از اعمال از بین یک مجموعه اعمال ممکن انتخاب می‌شود، خروجی این مرحله یک راه حل^{۴۲} است.
۴. اجرا: راه حلی که از مرحله قبل به دست آمده اجرا می‌شود.

مثال: نقشه رومانی:

صورت مسئله: رفتن از آراد به بخارست

فرموله کردن هدف: رسیدن به بخارست.

فرموله کردن مسئله:

- وضعیت‌ها: شهرهای مختلف

- فعالیت‌ها: حرکت بین شهرها

جستجو: دنباله‌ای از شهرها مثل آراد، سیبیو، فاگارس، بخارست. (جستجو با توجه به کم‌هزینه‌ترین مسیر)

تعریف مسئله: مجموعه‌ای از اطلاعات است که عامل از آنها برای این‌که چه عملی را انجام می‌دهد،

استفاده می‌کند. یک مسئله با موارد زیر تعریف می‌شود:

۱. **حالت اولیه:** حالتی که عامل از آن شروع می‌کند. در مثال رومانی شهر آراد (arad)

۲. **تابع جانشین:** توصیفی از حالت‌های ممکن که برای عامل مهیاست.

$$S(arad)=\{\text{zerind-sibiu-timisoara}\}$$

۳. **فضای حالت:** مجموعه‌ای از حالت‌ها که از حالت اولیه می‌توان به آنها رسید. در مثال رومانی:

کلیه شهرهایی که با شروع از آراد می‌توان به آنها رسید.

نکته: فضای حالت = حالت اولیه + تابع جانشین.

۴. **آزمون هدف:** تعیین می‌کند که آیا حالت خاصی حالت هدف است یا خیر. دو نوع هدف داریم:

- هدف صریح: در مثال رومانی رسیدن به بخارست.

- هدف انتزاعی (ضمی): در مثال شطرنج رسیدن به حالت کیش و مات.

مسیر: دنباله‌ای از حالت‌ها که دنباله‌ای از فعالیت‌ها را به هم متصل می‌کند. در مثال رومانی: Arad,

یک مسیر است. Sibiu, Fagaras

۵. **هزینه مسیر:** برای هر مسیر یک هزینه عددی در نظر می‌گیرد. در مثال رومانی: طول مسیر

بین شهرها بر حسب کیلومتر.

راه حل مسئله: مسیری از حالت اولیه به حالت هدف است. راه حل بهینه کمترین هزینه را دارد.

نکته: فرآیند حذف جزئیات از یک توصیف، تحرید^{۴۳} یا انتزاع نام دارد. به عنوان نمونه در مثال رومانی یک

سری از توصیفات در دنیای واقعی وجود دارند که به مسئله پیدا کردن یک مسیر به بخارست ربطی ندارد.

مثلاً همراهان مسافر، منظره بیرون از پنجره، فاصله ایستگاه تا پمپ بنزین و ...

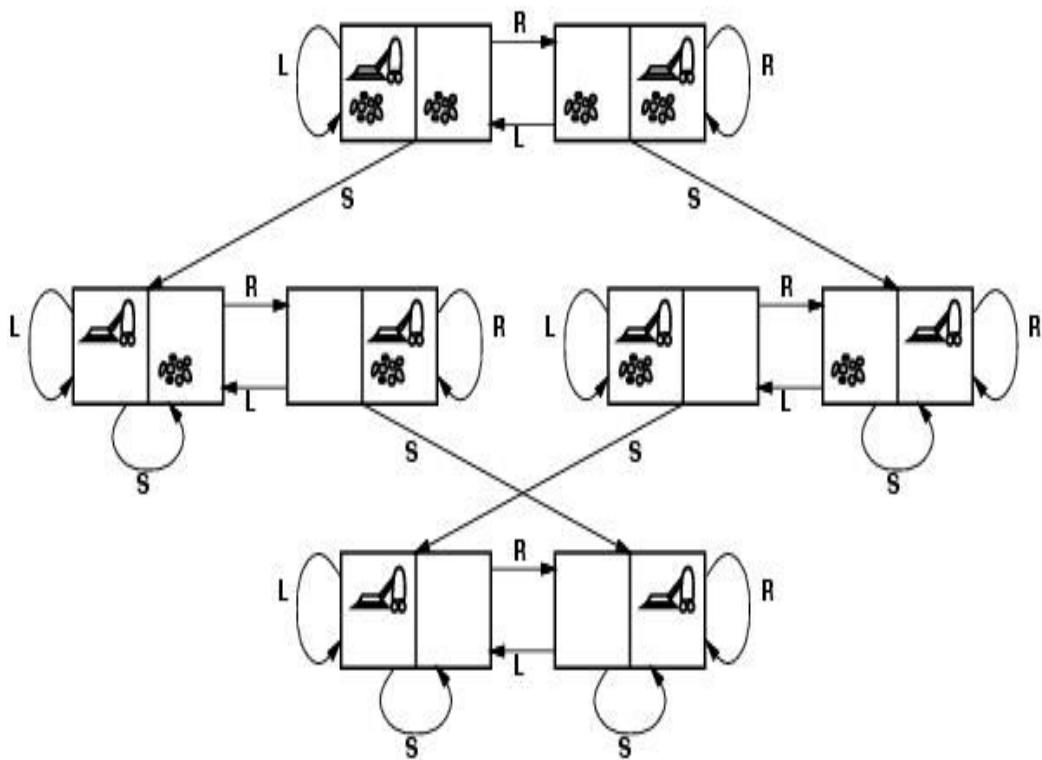
یک تحرید معتبر است اگر بتوانیم هر راه حل خلاصه را به یک راه حل درونیابی با جزئیات بیشتر بسط

دهیم.

یک تحرید مفید است اگر هریک از اعمال نسبت به مسئله اصلی آسان‌تر انجام شوند.

فرموله کردن چند مسئله نمونه:

مسئله دنیای جاروبرقی:

حالتهای: دو مکان که هر یک ممکن است کثیف یا تمیز باشند. لذا $2^{3^2} = 8$ حالت در این جهان وجود دارد.

حالت اولیه: هر حالتی میتواند به عنوان حالت اولیه طراحی شود.

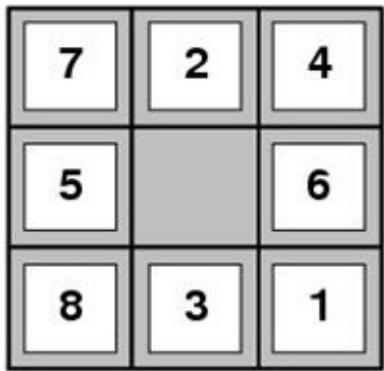
تابع جانشینی: حالتهای معتبر از سه عملیات: راست، چپ، مکش.

آزمون هدف: تمیزی تمام مربعها.

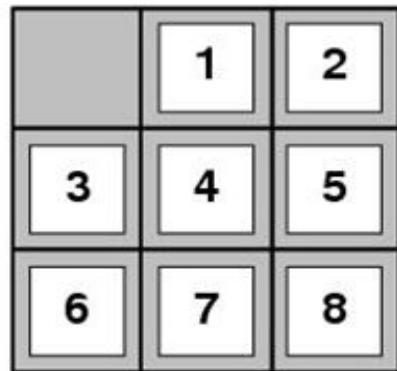
هزینه مسیر: تعداد مراحل در مسیر.

نکته: اگر محیطی n محل داشته باشد n^{2^n} حالت خواهد داشت.

مسئله معماه ۸:

Start State

Goal State

حالتهای مکان هر هشت خانه شماره دار و خانه خالی در یکی از ۹ خانه

حالت اولیه: هر حالتی را میتوان به عنوان حالت اولیه در نظر گرفت

تابع جانشینی: حالتهای معتبر از چهار عمل، انتقال خانه خالی به چپ، راست، بالا یا پایین

آزمون هدف: بررسی می‌کند که حالتی که اعداد به ترتیب چیده شده‌اند (طبق شکل روی‌برو) رخ داده یا نه

هزینه مسیر: برابر با تعداد مراحل در مسیر.

مسئله ۸ وزیر:

هدف در این مسئله قرار دادن ۸ وزیر روی صفحه شطرنج است به نحوی که هیچ وزیری به دیگری حمله نکند.

برای این مسئله دو نوع فرموله‌سازی وجود دارد:

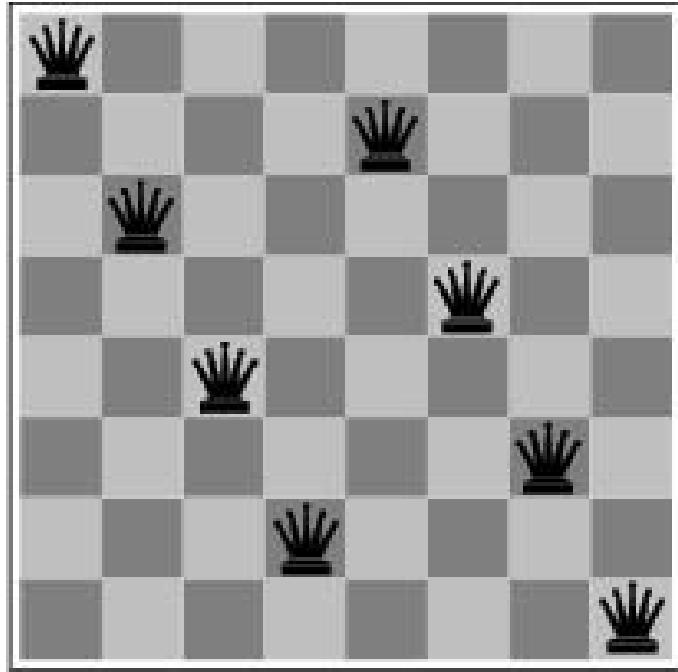
۱. فرموله سازی افزایشی^{۴۴}: که با صفحه خالی شروع شده و در هر عمل یک وزیر به صفحه

اضافه می‌شود.

۲. فرموله سازی حالت کامل^{۴۵}: با همه ۸ وزیر روی صفحه شروع می‌کند و در هر عمل یک وزیر

به اطراف حرکت داده می‌شود.

incremental formulation⁴⁴
complete state formulation⁴⁵

فرمول بندی افزایشی

حالات: هر ترتیبی از $0 \dots 8$ وزیر در صفحه، یک حالت است

حالت اولیه: هیچ وزیری در صفحه نیست

تابع جانشین: وزیری را به خانه خالی اضافه می‌کند

آزمون هدف: ۸ وزیر در صفحه وجود دارند و هیچ کدام به یکدیگر گارد نمی‌گیرند

در این فرمول بندی باید $^{14}10^*3*$ دنباله ممکن بررسی می‌شود

فرمول بندی حالت کامل

حالات: چیدمان n وزیر ($0 \leq n \leq 8$), بطوری که در هر ستون از n ستون سمت چپ، یک وزیر قرار

گیرد و هیچ دو وزیری بهم گارد نگیرند

حالت اولیه: با ۸ وزیر در صفحه شروع می‌شود

تابع جانشین: وزیری را در سمت چپ‌ترین ستون خالی قرار می‌دهد، بطوری که هیچ وزیری آن را گارد ندهد.

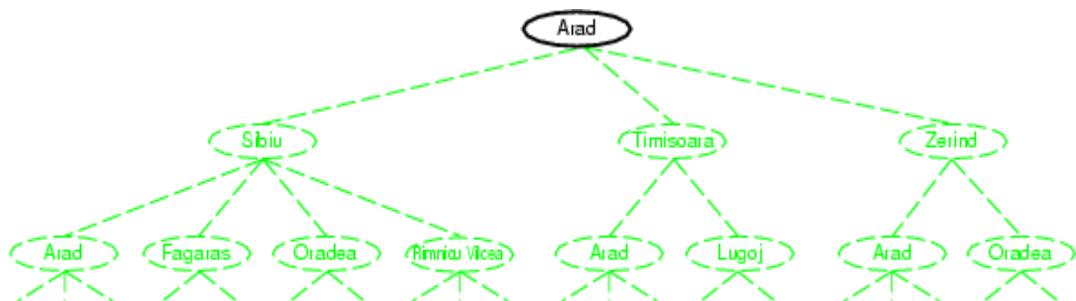
آزمون هدف: ۸ وزیر در صفحه وجود دارند و هیچ کدام به یکدیگر گارد نمی‌گیرند

این فرمول بندی فضای حالت را از $^{14}10^*3*$ به ۲۰۵۷ کاهش می‌دهد.

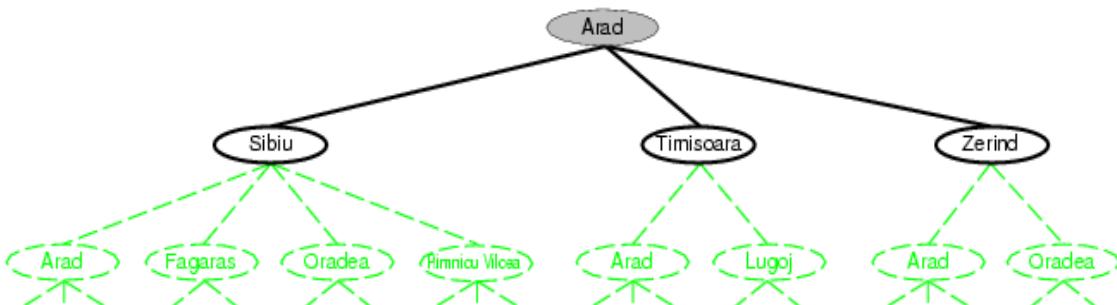
در فرموله سازی حالت کامل، فضای حالت از 10^{14} به 10^{57} کاهش می‌یابد و پیدا کردن راه حل در فضای حالت کامل راحت‌تر از افزایشی است. برای فرموله کردن مسئله ۱۰۰ وزیر در افزایشی 10^{400} حالت و در روش فرموله سازی حالت کامل 10^5 برای پیدا کردن راه حل باید بررسی شود.

گسترش^{۴۶}:

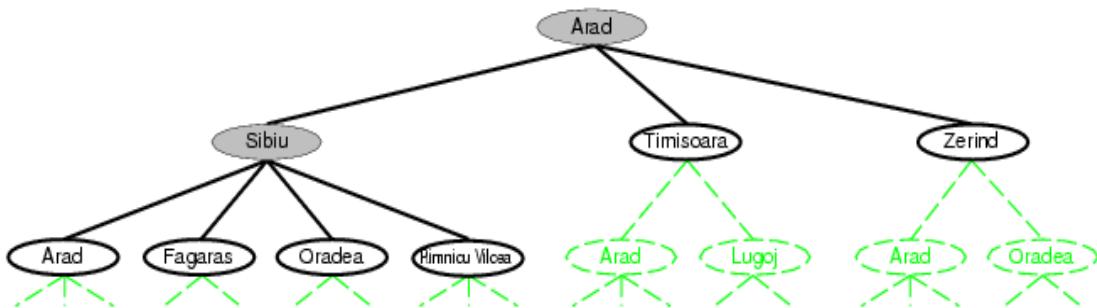
به معنی بکارگیریتابع مابعد برای یک حالت و تولید یک مجموعه جدید از حالات می‌باشد. مجموعه نودهایی که تولید شده‌اند اما هنوز گسترش نیافته‌اند مجموعه حاشیه^{۴۷} نامیده می‌شود و هر عنصر از مجموعه حاشیه یک نود برگ است یعنی نودی که هنوز هیچ مابعدی در درخت جستجو ندارد.

(الف) حالت اولیه

(ب) پس از گسترش آراد

(پ) پس از گسترش سبیو

روش‌های مختلفی برای نمایش نودها وجود دارد در یکی از این روش‌ها فرض می‌شود یک نود شامل

ساختاری با پنج جزء باشد:

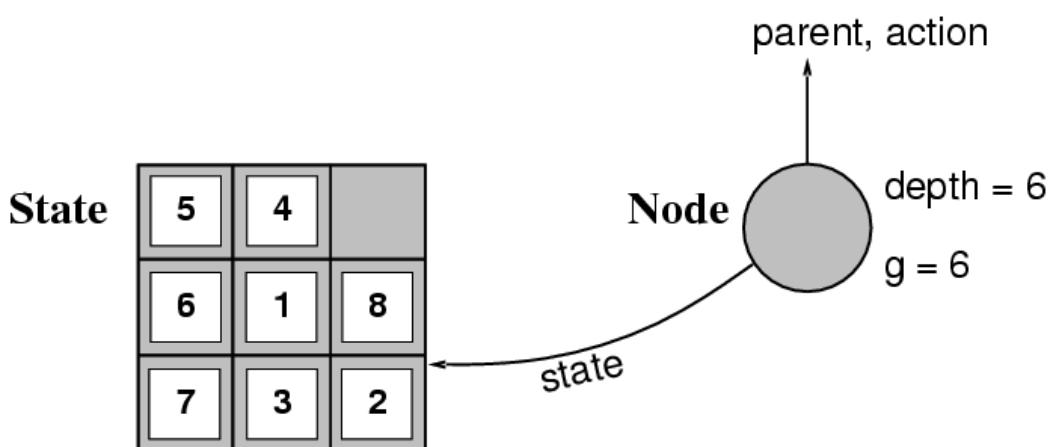
.State: حالتی در فضای حالت که متناظر با نود مورد نظر است (حالت نود در فضای حالت).

.Parent state: نودی از درخت جستجو که این نود را ایجاد کرده است.

.Action: عملی که روی نود پدر برای تولید این نود به کار بردشده است.

.Path cost: هزینه مسیر از حالت شروع تا این نود که با $g(n)$ نمایش داده می‌شود.

.Depth: تعداد اعمالی که در طول مسیر از حالت شروع تا این نود انجام شده است.

جستجو تابعی است که در هر مرحله یک نود را برای گسترش از مجموعه fringe انتخاب میکند بهترین روش برای پیاده سازی تابع جستجو استفاده از یک صفی باشد. عملیات روی صف مورد نظر عبارتنداز :

- Make-queue (element) : با استفاده از عنصر یا عناصر داده شده، یک صف تولید می کند .
- Empty ? (queue) : در صورتی که هیچ عنصری در صف نباشد مقدار true بر می گرداند .
- First (queue) : اولین عنصر صف را برابر می گرداند .
- Remove-first (queue) : اولین عنصر صف را برابر می گرداند و آن را از صف حذف می کند .
- Insert (element,queue) : یک عنصر را وارد صف می کند و صف حاصل را برابر می گرداند .
- Insert-all (element,queue) : یک مجموعه از عناصر را وارد صف می کند سپس صف تغییر یافته را برابر می گرداند .

اندازه گیری کارایی حل مسئله :

خروجی الگوریتم جستجو راه حل^{۴۸} یا شکست^{۴۹} است . کارایی الگوریتم جستجو با چهار معیار زیر ارزیابی می شود :

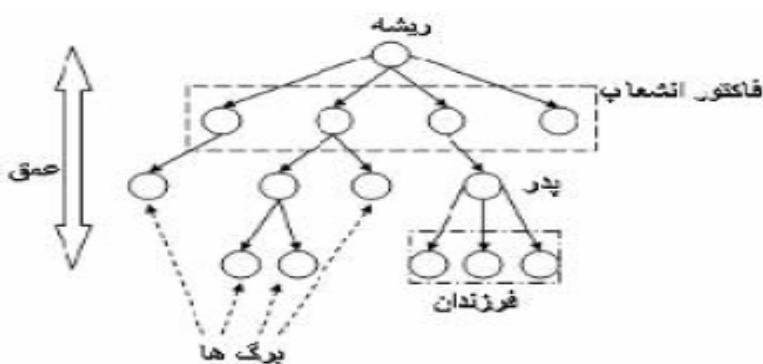
- کامل بودن^{۵۰} : آیا الگوریتم تضمین می کند که در صورت وجود راه حل، راه حل را پیدا کند؟
- بهینگی^{۵۱} : آیا الگوریتم تضمین می کند که از بین چندین راه حل، راه حل بهینه یا کم هزینه ترین را پیدا کند؟
- پیچیدگی زمانی^{۵۲} : چه مدت زمانی طول می کشد تا الگوریتم جستجو، راه حل را پیدا کند؟
- پیچیدگی فضایی^{۵۳} : الگوریتم جستجو برای پیدا کردن راه حل، چقدر حافظه نیاز دارد؟

پیچیدگی زمانی و مکانی بر اساس سه مفهوم زیر بیان می شود :

b : حداقل فاکتور انشعاب درخت جستجو .

d : عمق کم هزینه ترین راه حل .

m : حداقل عمق فضای حالت که می تواند بی نهایت نیز باشد .

Solution⁴⁸

Failure⁴⁹

Completeness⁵⁰

Optimally⁵¹

Time complexity⁵²

Space complexity⁵³

معمولًا پیچیدگی زمانی بر اساس تعداد نودهای تولید شده در حین جستجو و پیچیدگی مکانی بر اساس ماکریتم تعداد نوهای ذخیره شده در حافظه اندازه گیری می شود. برای ارزیابی کارایی یک الگوریتم جستجو می توان فقط هزینه جستجو که مجموع پیچیدگی زمانی و مکانی یا هزینه کل را در نظر گرفت که هزینه کل مجموع هزینه جستجو و مجموع هزینه راه حل می باشد.

نکته: هزینه کل = هزینه جستجو + هزینه مسیر

پس از تعریف یک مسئله و فرموله سازی آن باید راه حلی برای آن تشخیص داده شود که این راه حل بر اساس جستجو در فضای حالت پیدا خواهد شد.

استراتژی های جستجو از نظر اینکه آیا از تعداد مراحل یا هزینه مسیر از حالت جاری به حالت هدف اطلاعاتی دارند یا نه، به دو دسته تقسیم می شوند:

الف) جستجوهای نا آگاهانه^{۵۴}: این دسته از الگوریتم های جستجو، هیچ اطلاعاتی غیر از تعریف مسئله در اختیار ندارند و فقط می توانند جانشین هایی را تولید و هدف را از غیر هدف تشخیص دهند که به آن جستجوهای کور کورانه^{۵۵} نیز گفته می شود.

ب) جستجو های آگاهانه^{۵۶}: این دسته از الگوریتم ها علاوه بر اطلاعات مسئله اطلاعات اضافی برای رسیدن به هدف در اختیار دارند که می توانند امید بخش تر بودن یک گره نسبت به گره دیگر را با توجه به اطلاعات اضافی تشخیص دهند که به این دسته جستجو ها، جستجو های اکتشافی^{۵۷} نیز گفته می شود.

انواع جستجوهای نا آگاهانه عبارتند از:

- جستجوی اول-سطح^{۵۸}
- جستجوی هزینه یکنواخت^{۵۹}
- جستجوی اول-عمق^{۶۰}
- جستجوی عمقی محدود شده^{۶۱}
- جستجوی عمقی تکرار شونده^{۶۲}
-

جستجوی اول-سطح :

در جستجوی اول سطح (bfs)، ابتدا نود ریشه گسترش یافته سپس همه مابعد های نود ریشه، و بعد از آن مابعد های آن و ... گسترش می یابد. بطور کلی نودهای یک سطح از درخت جستجو قبل از نود های سطح بعدی گسترش می یابند.

Uninformed search^{۵۴}

blind^{۵۵}

Informed search^{۵۶}

heuristic^{۵۷}

Breadth-First-Search^{۵۸}

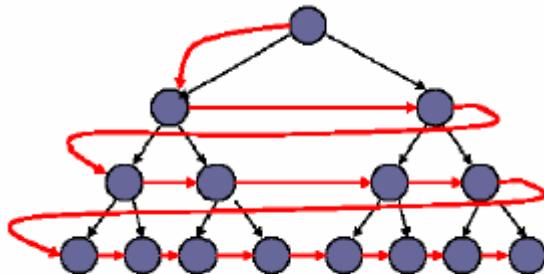
Uniform-Cost-Search^{۵۹}

Depth-First-search^{۶۰}

Limited-Depth-Search^{۶۱}

Iteration-Depth-Search^{۶۲}

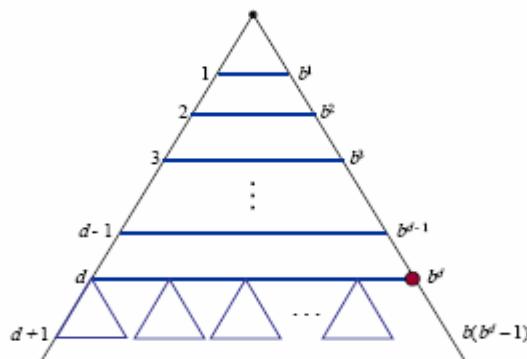
فراخوانی Tree-search(problem,FIFOqueue) منجر به اجرای جستجوی سطح اول سطح می شود.

شکل ۲-۲: جستجوی سطحی

صف FIFO، مابعد های تولید شده جدید را در انتهای صف قرار می دهد. بدین ترتیب نود های کم عمق تر قبل از نود های عمیق تر گسترش می یابند. اگر کم عمق ترین نود هدف عمق در عمق متناهی d و فاکتور انشعاب b متناهی باشد جستجوی bfs حتما هدف را بعد از گسترش همه نود های کم عمق تر از d پیدا می کند. لذا این روش کامل است اگر تابع هزینه مسیر یک تابع غیر کاهشی از عمق نود باشد این الگوریتم بهینه نیز می باشد. به عنوان مثال اگر همه اعمال هزینه یکسان داشته باشند این جستجو هدف را پیدا میکند. لازم بذکر است این الگوریتم با وجود کامل بودن همیشه کارا نیست. یعنی پیچیدگی مکانی و زمانی بسیار بالایی دارد.

پیچیدگی زمانی و حافظه جستجوی سطحی

$$b + b^2 + \dots + b^d + b(b^d - 1) = O(b^{d+1})$$

هر نودی که تولید می شود باید در حافظه بماند زیرا هر نود قسمتی از مجموعه حاشیه است یا یک جد برای نود های برگ است بنابراین پیچیدگی مکانی نیز مانند پیچیدگی زمانی است. ویژگی های الگوریتم جستجوی اول-سطح را در موارد زیر می توان خلاصه کرد:

- کامل بودن:بله
- بهینگی:بله(مشروط) در صورتی بهینه است که هزینه مسیر تابعی غیر نزولی از عمق گره باشد(مثل وقتی که اعمال هزینه یکسانی دارند)
- پیچیدگی زمانی: $O(b^{d+1})$
- پیچیدگی فضا: $O(b^{d+1})$

با توجه به اطلاعات موجود در جدول زیر، نیازمندیهای حافظه جستجوی اول-سطح بسیار بفرنچ تر از پیچیدگی زمانی است. ۳۱ ساعت، زمان زیادی برای حل یک مسئله خیلی مهم با عمق هدف ۸ نیست اما تعداد کمی از کامپیو ترها دارای حافظه اصلی یک ترا بایتی هستند. علاوه بر آن نیازمندی های زمان هم یک فاکتور مهم می باشد. به عنوان مثال، اگر راه حل در عمق ۱۲ قرار داشته باشد آنگاه طبق فرضیات جدول زیر، جستجو ۳۵ سال طول خواهد کشید.

زمان و فضای لازم در جستجوی سطحی

حافظه	زمان	تعداد گره ها	عمق
۱ مگابایت	۱۱/۰ ثانیه	۱۱۰۰	۲
۱۰۶ مگابایت	۱۱ ثانیه	۱۱۱۱۰۰	۴
۱۰ گیگابایت	۱۹ دققه	۱۰۷	۶
۱ ترا بایت	۳۱ ساعت	۱۰۹	۸
۱۰۱ ترا بایت	۱۲۹ روز	۱۰۱۱	۱۰
۱۰ پتا بایت	۳۵ سال	۱۰۱۷	۱۲
۱ هگتا بایت	۳۵۲۳ سال	۱۰۱۰	۱۴

$$b = 10 \quad \square$$

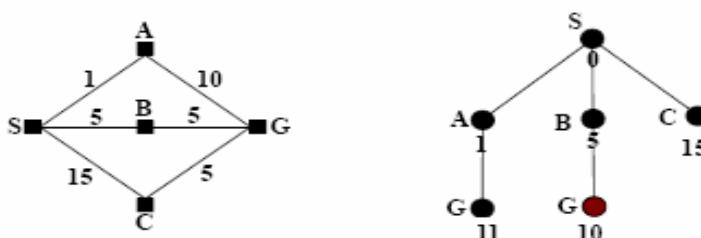
$$\square 10000 \text{ گره در هر ثانیه}$$

$$\square \text{ هر گره } 1000 \text{ بایت}$$

جستجوی هزینه یکنواخت:

جستجوی اول-سطح، فقط وقتی هزینه همه اعمال یکسان است بهینه می باشد زیرا این روش جستجو کم عمق ترین نود را گسترش می دهد. الگوریتم جستجو با هزینه یکنواخت با هر تابع هزینه مسیری بهینه است این الگوریتم جستجو نودی را انتخاب می کند که کمترین g را دارد ($g(n)$) هزینه رسیدن از حالت شروع به نود n یعنی نود با کمترین هزینه مسیر را انتخاب می کند. توجه کنید که اگر هزینه همه اعمال یکسان باشد این روش جستجو با جستجوی اول سطح یکسان می شود. اگر این روش نودی را گسترش دهد که انجام یک عمل در آن با هزینه صفر منجر به برگشت به همان حالت شود مانند عمل $NoOp$ در یک حلقه نامتناهی گیر می کند.

مثال: جستجوی هزینه یکنواخت

- 0: [S(0)]
- 1: [A(1), B(5), C(15)]
- 2: [B(5), G(11), C(15)]
- 3: [G(10), G(11), C(15)]
- 4: [G(11), C(15)]

اگر هزینه هر عمل بزرگتر یا مساوی یک ثابت کوچک مثل ϵ باشد کامل بودن این جستجو تضمین می شود همین شرط برای اطمینان از بهینگی نیز کافیست.

فرض کنید C کل هزینه از گره آغاز تا هدف باشد و هر عمل حد اقل ϵ تا هزینه داشته باشد در بدترین حالت پیچیدگی مکانی وزمانی $O(b^{C^*/\epsilon})$ می باشد.

نکته: اگر هر عملگر هزینه غیر منفی داشته باشد هزینه یک مسیر با ادامه آن کاهش پیدا خواهد کرد و الگوریتم میتواند کم هزینه ترین مسیر را پیدا کند. اگر بعضی از عمل ها هزینه منفی داشته باشند باید جستجوی از تمام گره ها صورت گیرد تا راه حل بهینه پیدا شود.

جستجوی عمقی^{۶۳}:

این روش جستجو در هر مرتبه، عمیق ترین گره در مجموعه حاشیه(گره های گسترش نیافته) درخت جستجو را گسترش می دهد. اگر عمیق ترین نود فرزندی نداشته باشد جستجو به سمت عمیق ترین نودی که هنوز گسترش نیافته برمی گردد. این جستجو می تواند توسط الگوریتم Tree _search با یک صف LIFO پیاده سازی شود. علاوه بر استفاده از پیاده سازی از طریق Tree _search ، معمولاً جستجوی اول عمق، با یک تابع بازگشتی پیاده سازی می شود.

جستجوی اول عمق به حافظه کمی نیاز دارد. این روش در هر لحظه یک مسیر از ریشه تا یک برگ را به همراه نودهای همزاد^{۶۴} هر نود موجود در مسیر را در حافظه نگه می دارد. یک نود گسترش یافته به محض اینکه همه نوادگانش کاملاً بررسی شدند از حافظه خارج می شود.

برای هر فضای حالت با فاکتور انشعباب b و عمق ماکزیمم m حستجوی اول عمق فقط به اندازه b^{m+1} نود حافظه نیاز دارد. نوع دیگر از جستجوی اول عمق ، جستجوی عقبگرد^{۶۵} نامیده می شود که حافظه کمتری استفاده می کند. در این جستجو در هر لحظه به جای تولید همه فرزندان ، فقط یک فرزند تولید می شود. هر نود جزئی گسترش یافته به خاطر می سپارد که کدام فرزندانش باید بعداً گسترش یابند. در این حالت پیچیدگی حافظه $O(m)$ می باشد.

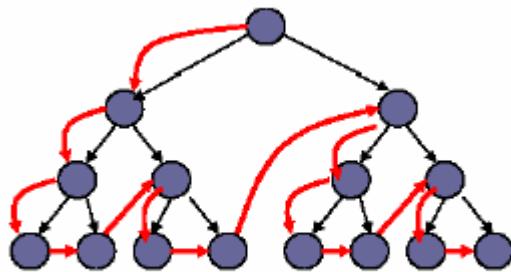
اشکال جستجوی اول- عمق این است که ممکن است با یک انتخاب نادرست در یک مسیر خیلی طولانی یا حتی نامتناهی گیر کند در حالیکه یک راه حل، نزدیک به ریشه درخت وجود دارد اگر زیر درخت چپ دارای

Depth First Search^{۶۳}

Sibling^{۶۴}

Back-tracking search^{۶۵}

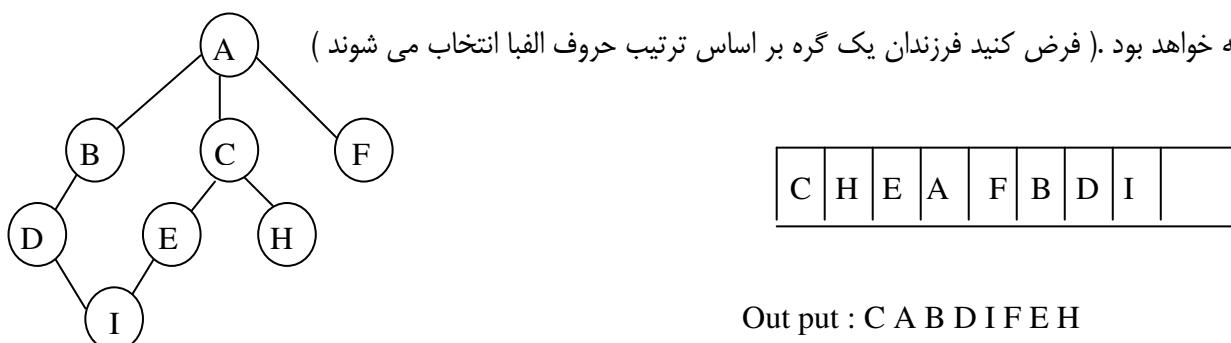
عمق نامحدود باشد و شامل هیچ راه حلی نباشد جستجوی اول - عمق هرگز تمام نمی شود. لذا این روش جستجو، با این فرضیات، کامل نیست . در بدترین حالت جستجوی اول-عمق همه نودهای درخت جستجو را تولید خواهد کرد. یعنی پیچیدگی زمانی آن $O(b^m)$ می باشد . یکی دیگر از مشکلات جستجوی اول- عمق حلقه بی پایان می باشد .مثالی از جستجوی اول-عمق در شکل زیر نشان داده شده است.

شکل ۲-۳: جستجوی عمقی

مثال :

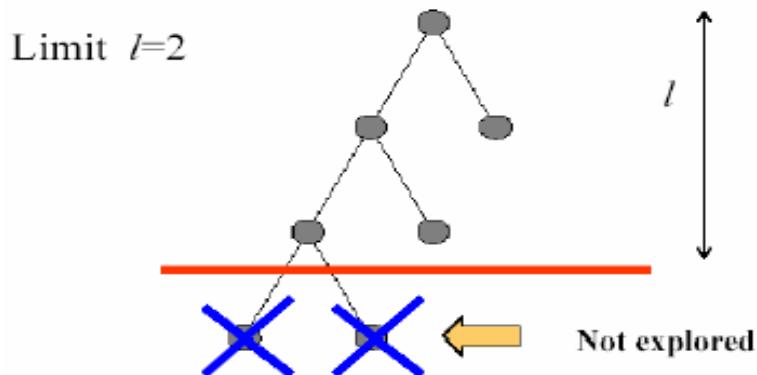
اگر در گراف زیر جستجوی اول- عمق را از راس C شروع کنیم ترتیب رویت شدن گره ها از چپ به راست چگونه خواهد بود . (فرض کنید فرزندان یک گره بر اساس ترتیب حروف الفبا انتخاب می شوند)

جستجوی عمقی محدود شده^{۶۶}:

مشکل درختهای نامحدود با مشخص کردن حدی برای عمق، حل می شود. وقتی درخت را به عمق L محدود کنیم یعنی فرض کرده ایم نودها در عمق L فرزندی ندارند این روش جستجوی عمقی محدود شده نامیده میشود . اگر کم عمق ترین هدف بعد از عمق برش قرار گیرد یعنی L <= d باشد این روش جستجو کامل نیست. اگر L >= d باشد جستجوی عمقی محدود شده کامل است اما همچنان بهینه نیست. پیچیدگی زمانی $O(b^L)$ و پیچیدگی مکانی $O(bl)$ می باشد . جستجوی اول عمق نوع خاصی از جستجوی عمقی محدود شده با $L = \infty$ می باشد. گاهی اوقات عمق برش بر اساس دانش مسئله تعیین می شود به عنوان مثال در

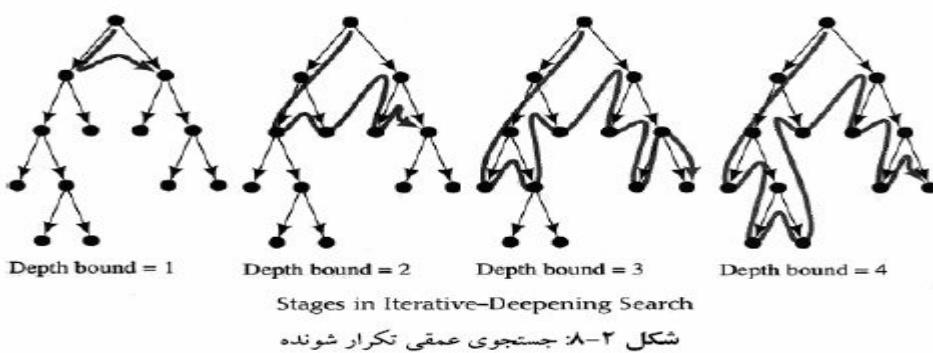
نقشه رومانی ۲۰ شهر وجود دارد. لذا اگر راه حلی وجودداشته باشد ، بیشترین طولی که می تواند داشته باشد $L=19$ است و یک انتخاب ممکن است .

شکل ۷-۲: جستجوی عمقی محدود شده

جستجوی عمیق شونده تکراری^{۶۷}:

این روش در واقع همان جستجوی عمقی محدود شونده است که برای یافتن بهترین عمق برش چندین بار اجرا می شود . جستجوی عمقی تکرار شونده این کار را با افزایش آهسته عمق برش انجام می دهد. ابتدا عمق ۱ سپس ۲ و تا یک هدف پیدا شود. عمق برش که به d می رسد هدف پیدا خواهد شود . این روش جستجو، جستجوی اول عمق و اول سطح را ترکیب می کند که مانند جستجوی اول سطح با فاکتور انشعاب متناهی کامل است و وقتی هزینه مسیر یکتابع غیر کاهش از عمق نود باشد بهینه است و پیچیدگی مکانی این روش مانند جستجوی عمقی خطی می باشد. پیچیدگی مکانی آن $O(bd)$ است . زیرا در آخرین تکرار حداقل عمق درخت d می باشد .

شکل ۷-۳: جستجوی عمقی تکرار شونده

در جستجوی عمقی تکرار شونده نودها در آخرین سطح یکبار، در سطح ماقبل آن دوبار، وتولید می شود .

بنابراین تعداد کل نودهای تولید شده عبارتست از :

پیمایدگی زمانی عمیق کننده تکراری

DLS ($j=0$)	0	}
DLS ($j=1$)	b^1	
DLS ($j=2$)	$b^1 + b^2$	
:	:	
DLS ($j=d-1$)	$b^1 + b^2 + b^3 + \dots + b^{d-1}$	
DLS ($j=d$)	$b^1 + b^2 + b^3 + \dots + b^{d-1} + b^d$	

$$N_{IDS} = db^1 + (d-1)b^2 + (d-2)b^3 + \dots + 2b^{d-1} + b^d$$

IDS آیی

- تعداد گره های تولید شده توسط DLS در عمق d با فاکتور انشعاب b :

$$N_{DLS} = b + b^2 + \dots + b^{d-1} + b^d$$

- تعداد گره های تولید شده توسط IDS در عمق d با فاکتور انشعاب b :

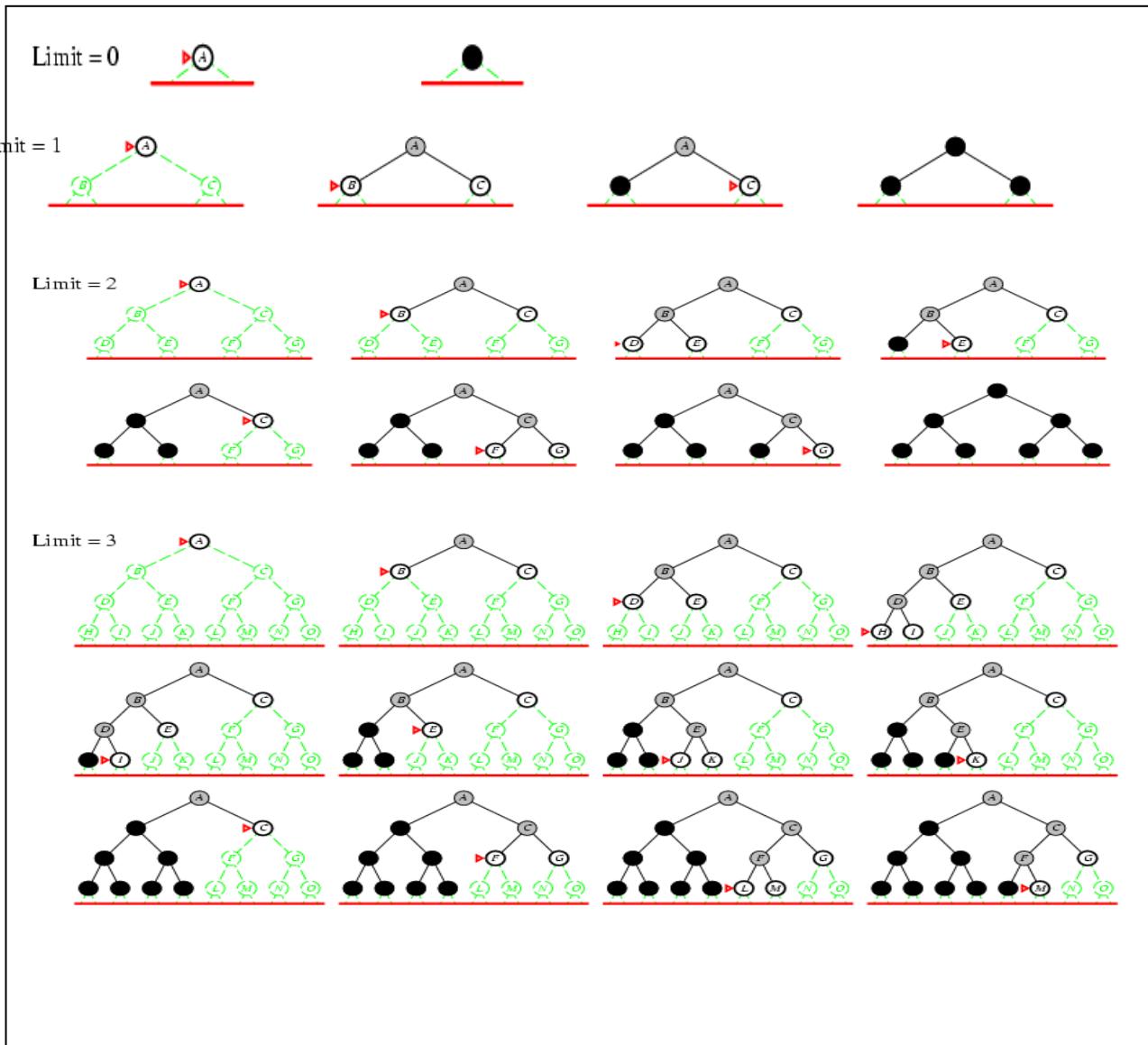
$$N_{IDS} = db^1 + (d-1)b^2 + \dots + 2b^{d-1} + 1b^d$$

- اگر $b = 10$ و $d = 5$:

$$N_{DLS} = 10 + 100 + 1,000 + 10,000 + 100,000 = 111,110$$

$$N_{IDS} = 50 + 400 + 3,000 + 20,000 + 100,000 = 123,450$$

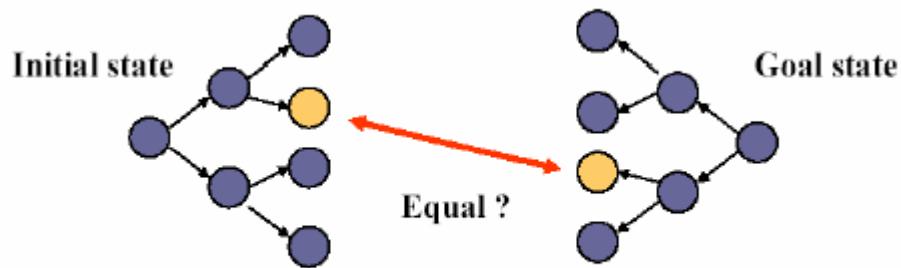
بنابراین جستجوی عمقی تکرار شونده علی رغم تولید تکراری حالات سریع تر از جستجوی اول سطح می باشد به طور کلی اگر فضای حالت بزرگ و عمق راه حل نامشخص باشد در میان جستجوهای ناآگاهانه، جستجوی عمقی تکرار شونده ترجیح داده میشود اگر خصوصیت تکرار شونده این جستجو در جستجو با هزینه یکنواخت استفاده شود منجر به کاهش نیازمندیهای حافظه آن خواهد شد. البته در این مورد به جای محدودیت عمق از محدودیت مسیر استفاده می شود. مثالی از جستجوی عمقی تکرار شونده در شکل زیر بیان شده است.

جستجوی دو طرفه^{۶۸}:

ایده این روش جستجو از حالت شروع به سمت جلو و از حالت نهایی به سمت عقب می باشد بدین ترتیب که از حالت شروع عملگرها را مستقیم اعمال کرده و از حالت هدف نیز معکوس عملگرها را اعمال می کنیم و وقتی به حالت مشترک رسیدیم این مسیر جواب خواهد بود.

انگیزه به کارگیری این روش این خواهد بود که:

شکل ۲-۹: جستجوی دو سویه

این جستجو بدین ترتیب پیاده سازی می شود که یکی از جستجوهای آن یا هر دو قبل از گسترش یک نод بررسی می کنند که آن نod در مجموعه حاشیه دیگری وجود دارد یا نه. اگر وجود داشت راه حل پیدا شده است بررسی وجود یک نod در مجموعه حاشیه جستجوی دیگری با استفاده از جدول درهم سازی^{۶۹} در زمان ثابتی انجام می شود لذا پیچیدگی زمانی جستجوی دو طرفه $O(b^{d/2})$ است و پیچیدگی مکانی جستجوی دو طرفه نیز $O(b^{d/2})$ است. این میزان حافظه مهم ترین ضعف جستجوی دو طرفه است. اگر هر دو طرف این جستجو از جستجوی اول سطح استفاده کنند این جستجو کامل و اگر هزینه اعمال یکسان باشند این جستجو بهینه است اگر در دو طرف این الگوریتم، ترکیبات دیگری از جستجوها استفاده شود کامل بودن و بهینگی آن تعیین نمی شود.

معایب این روش (جست و جوی دو طرفه) :

۱- در این روش برای حرکت از سمت راست به عقب نیاز به معکوس عملگر می باشد، که این بدان معنا

است که اگر در یک گره باشیم از چه گره ای می توان به این گره رسید این روش در مورد تمام

مسئله ها امکان پذیر نیست چون بعضی از عملگرها را نمی توان معکوس اعمال کرد.

۲- در بعضی از موارد حالت هدف تعریف صریح و مشخصی ندارد و ضمنی است مانند بازی شطرنج که

حالت هدف این است که حریف مات شود لذا حالت هدف صریحی وجود ندارد.

۳- نیاز به تصمیم گیری دارد که چه نوع جست و جویی در هر طرف انجام می شود.

مقایسه استراتژی‌های جستجوی ناآگاهانه

Criterion	Breadth-First	Uniform-Cost	Depth-First	Depth-Limited	Iterative Deepening	Bidirectional (if applicable)
Time	b^d	b^d	b^m	b^l	b^d	$b^{d/2}$
Space	b^d	b^d	bm	bl	bd	$b^{d/2}$
Optimal?	Yes	Yes	No	No	Yes	Yes
Complete?	Yes	Yes	No	Yes, if $l \geq d$	Yes	Yes

جدول ۲-۱: مقایسه روش‌های جستجوی ناآگاهانه

فاکتور انشعاب : b

محدوده عمق انتخاب شده : l

عمق کم عمق ترین مسیر راه حل : d

عمیق ترین عمق مسئله : m

اجتناب از حالت‌های تکراری :

حالت تکراری به معنای گسترش نودهایی است که چند لحظه پیش با آنها مواجه شده ایم و قبل از گسترش یافته اند این گسترش باعث اتلاف زمان و فضای می‌شود. مشکل حالات تکراری برای حالتی که فضای حالت آن یک درخت است و برای رسیدن به هر حالت فقط یک راه وجود دارد هرگز اتفاق نمی‌افتد. مثلاً مسئله وزیر به طوری که هر وزیر در سمت چپ ترین ستون خالی قرار گیرد بسیار کارا است، زیرا فقط یک مسیر برای رسیدن به هر نود وجود دارد، در برخی مسائل، حالات تکراری غیر قابل اجتناب است، این موضوع شامل مسائلی است که در آنها عملگرها قابل وارون شدن باشد مثل مسیریابی و معماهای پازل ۸، که از این دسته اند. درخت جستجوی این مسائل، نامتناهی است، اما اگر بعضی حالات تکراری را حذف کنیم، درخت جستجو متناهی می‌شود. وجود حالات تکراری ممکن است موجب غیر قابل حل شدن یک مسئله حل شدنی شود. سه راه حل برای مشکل راه حل تکراری وجود دارد:

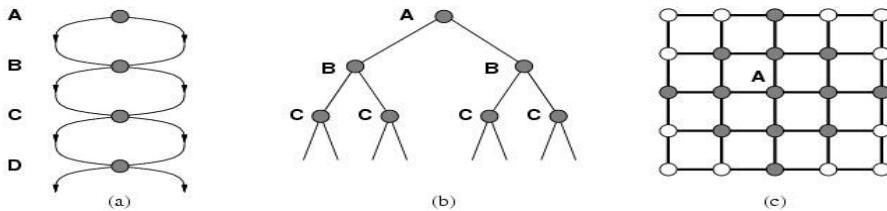
۱- به حالتی که هم اکنون آمده اید برنگردید.

۲- از ایجاد مسیرهای دور بپرهیزید.

۳- حالتی را که قبل از تولید شده مجدداً تولید نکنید چون این مسئله باعث می‌شود که هر حالت در حافظه نگهداری شود و پیچیده‌تر گی فضای (s) که تمام حالات در درخت فضای حالت است

اگر یک الگوریتم هر حالتی را که تاکنون دیده است به خاطر آورد ، آنگاه می تواند گراف فضای حالت را به طور مستقیم جستجو کند . اگر به الگوریتم Tree-search یک ساختمان داده به نام closed که نودهای گسترش یافته را ذخیره می کند اضافه کنیم الگوریتم جدیدی به دست می آید که Graph- search نام دارد ، مجموعه نودهای گسترش یافته در لیست open ذخیره می شوند ، و مجموعه نودهای گسترش یافته در لیست close ذخیره می شوند .

اگر نود جاری با نودهای موجود در لیست close انطباق پیدا کرد ، به جای گسترش حذف می شود ، در مورد مسائلی با حالت تکراری زیاد Graph search کارتر از Tree search است پیچیدگی زمانی و مکانی Graph-search در بدترین وضعیت تابع نمایی از سایز فضای حالت است که خیلی کوچک تر از (b^d) می باشد . توجه کنید که استفاده از لیست close ، سبب می شود که پیچیده گی مکانی جستجوی اول عمق و جستجوی عمقی تکرار شونده خطی نباشد . از آنجا که الگوریتم graphs همه نودها را در حافظه نگه می دارد ، بنابراین در برخی مسائل به خاطر محدودیت حافظه ، اجرا نشدنی هستند .

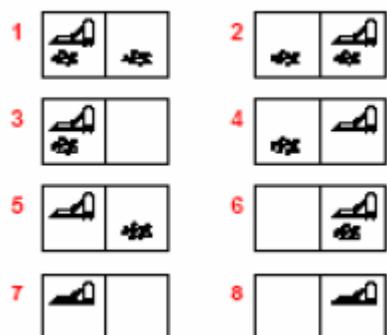
شکل بالا ، فضای حالتی را نشان می دهد که درخت جستجوی به طور نمایی بزرگتری را تولید می کند .

جستجو با اطلاعات ناقص^{۷۰} :

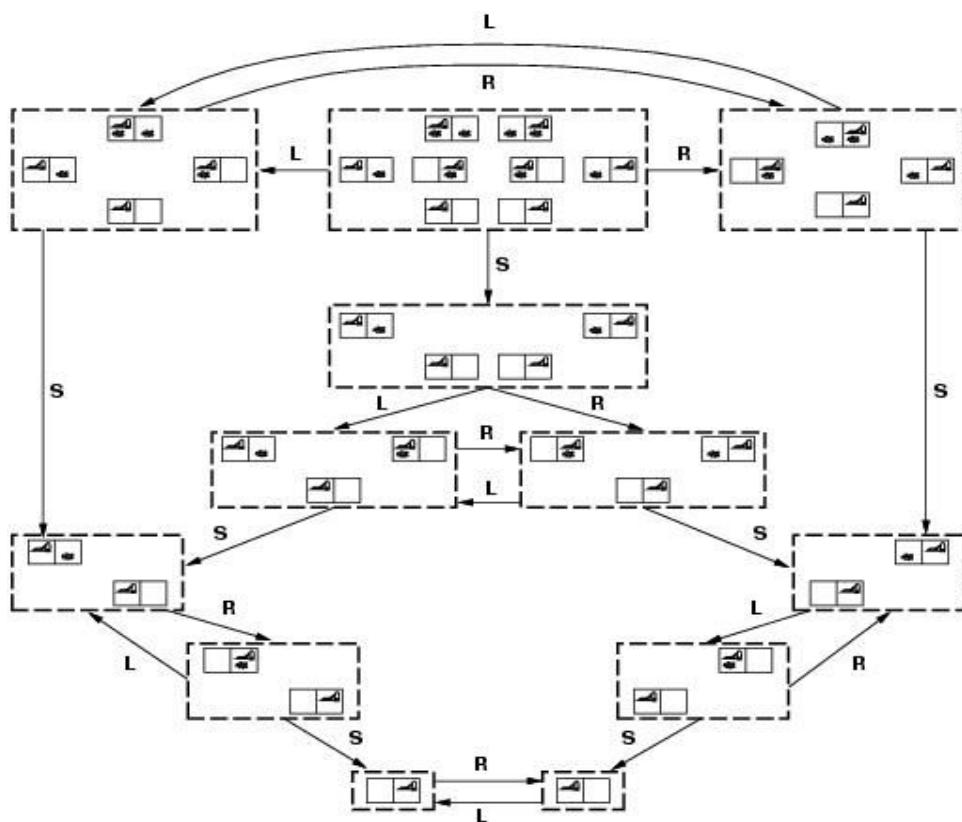
برای جستجوهای نا آگاهانه ، فرض کردیم ، که محیط کاملا مشاهده پذیر و قطعی است ، و عامل نتیجه اعمالش را میداند و عامل میتواند دقیقا محاسبه کند کدام حالت از رشته ای از اعمالش ، نتیجه می شود ، و همیشه می داند در کدام حالت قرار دارد . اینگونه مسائل تک حالت نامیده می شوند . حال اگر دانش حالات و اعمال ، ناکافی باشند باعث به وجود آمدن ۳ نوع مسئله می شوند :

۱-مسائل بدون حسگر^{۷۰}

وقتی عامل حسگر نداشته باشد ، فقط می داند در یکی از حالات اولیه‌ی ممکن است و با انجام هر عمل به یکی از جندها حالت بعدی که حالت باور نامیده می شود منتقل می شود به عبارتی دیگر در اینگونه مسائل یک حالت به صورت مجموعه‌ای از حالات باور تعریف می شود لذا به این مسائل، چند حالت نیز گفته می شود.

شکل الف : فضای حالت برای دنیای معین بدون حسگر جارو برقی

شکل ب : فضای حالت باور برای دنیای معین بدون حسگر جارو برقی

۲-مسائل اقتضائی^{۷۲} (احتمالی) :

اگر محیط پاره‌ای مشاهده پذیر باشد یا اعمال غیر قطعی باشند، مشاهدات عامل بعد از هر عمل، اطلاعات جدیدی را در اختیار می‌گذارد. هر مشاهده‌ای یک احتمال وقوع تعریف می‌کند، که می‌تواند برای آن برنامه ریزی شود، اگر عدم قطعیت به دلیل فعالیت‌های عامل دیگر ایجاد شود، مسئله خصم‌مانه نامیده می‌شود.

۳-مسائل اکتشافی^{۷۳} : اگر هم حالات و هم اعمال محیط(فضای حالت)، ناشناخته باشند عامل باید به دنبال کشف آنها باشد، در واقع مسائل اکتشافی، تعمیم یافته مسائل احتمالی است.

أنواع مسأله

• قطعی، کاملا مشاهده پذیر \leftarrow مسائل تک - حالت

- عامل دقیقاً می‌داند در چه حالتی خواهد بود؛ راه حل یک دنباله می‌باشد.

• قطعی، مشاهده پذیر جزئی \leftarrow مسائل چند-حالت

- ممکن است عامل ایده‌ای درباره اینکه کجاست نداشته باشد؛ راه حل یک دنباله است.

• غیر قطعی و/یا مشاهده پذیر جزئی \leftarrow مسائل احتمالی

- ادراک اطلاعات جدیدی درباره حالت فعلی فراهم می‌کند.

- در چنین اجرا باید از حسگرها استفاده کند.

- راه حل به صورت یک درخت

- اغلب جستجو و اجرا به صورت یک در میان (interleave)

فضای حالت ناشناخته \leftarrow مسائل اکتشافی (online)

فصل چهارم: جستجو و اکتشاف آگاهانه

آنچه در این فصل خواهید آموخت:

- جستجوی اول-بهترین

- جستجوی حریصانه

- جستجوی A^* و خصوصیات آن

- جستجوهای حافظه محدود شده

- جستجوی عمیق کننده تکراری (IDA^*)

- جستجوی SMA^*

- جستجوی اول بهترین بازگشتی (RBFS)

- توابع هیورستیک و مفاهیم مربوطه

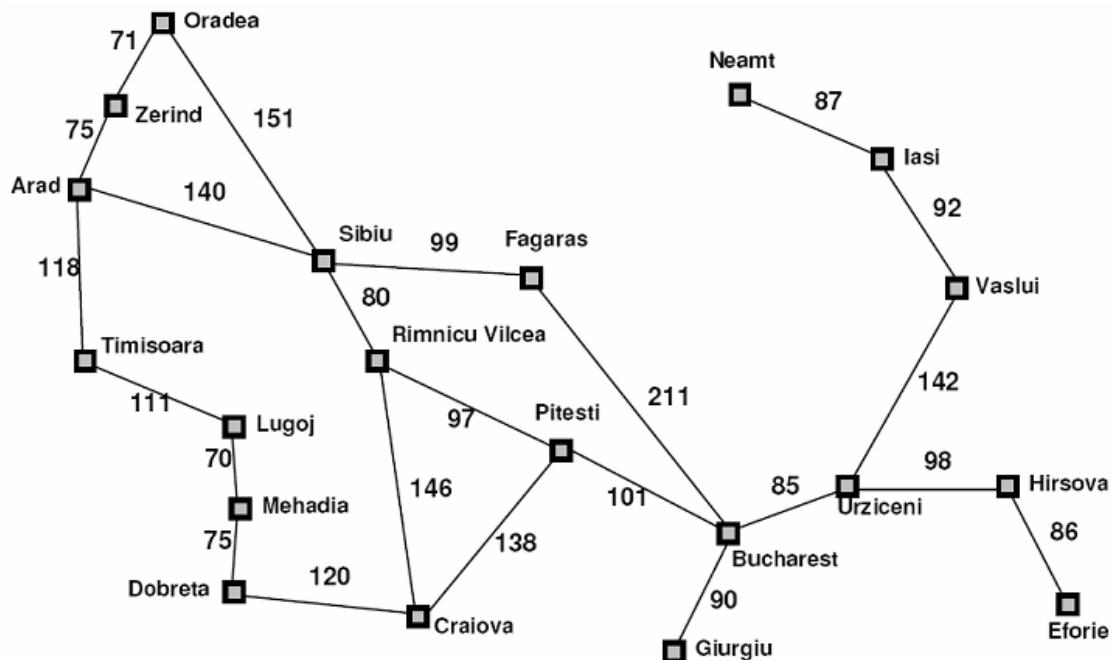
- الگوریتم های جستجوهای محلی

- جستجوی تپه نورده

- جستجوی شبیه سازی حرارت

- جستجوی پرتو محلی

- الگوریتم ژنتیک

مقدمه:

همانطور که در فصل قبل دیدیم جستجوهای ناگاهانه در بیشتر موارد ناکارا هستند زیرا در این الگوریتم‌ها، معیار انتخاب گره بعدی برای گسترش تنها به شماره سطح آن بستگی دارد و از ساختار مسئله بهره نمی‌برند. الگوریتم‌های ناگاهانه، درخت جستجو را به یک روش از پیش تعریف شده گسترش می‌دهند یعنی قابلیت تطبیق پذیری با آنچه که تاکنون در مسیر جستجو دریافت کرده‌اند و نیز حرکتی که می‌تواند خوب باشد را ندارند. در این فصل نشان می‌دهیم که چگونه یک الگوریتم جستجوی آگاهانه می‌تواند با کارایی بیشتر، راه حلها را پیدا کند.

جستجوی اول-بهترین^{۷۴}:

شیوه‌ای که بر آن متمرکز می‌شویم جستجوی اول-بهترین نامیده می‌شود. جستجوی اول-بهترین مثالی از الگوریتم‌های Graph_search و Tree_search است که در آن ترتیب نودها برای گسترش بر اساس یک تابع ارزیابی^{۷۵} $f(n)$ می‌باشد. یعنی در هر مرحله نودی که کمترین مقدار ارزیابی را دارد برای گسترش انتخاب می‌شود. برای پیاده‌سازی این جستجو از طریق الگوریتم‌های عمومی Graph_search و Tree_search باید از صفات اولویت که در آن نودها بر اساس مقدار تابع $f(n)$ به ترتیب صعودی مرتب هستند استفاده شود. الگوریتم اول بهترین یک حالت کلی دارد و خانواده‌ی الگوریتم‌های اول بهترین در توابع ارزیابی با هم تفاوت دارند. می‌توان نشان داد جستجوی اول سطح با $f(n) = \text{Depth}(n)$ و جستجوی هزینه‌ی یکسان با $f(n) = g(n)$ باشد. حالات خاصی از جستجوی اول-بهترین هستند. جزء کلیدی در این الگوریتم‌ها تابع هیوریستیک^{۷۶} یا اکتشافی می‌باشد که با $h(n)$ نمایش داده می‌شود. تابع $h(n)$ رایج‌ترین فرمی است که در آن دانش اضافی در مورد مسئله به الگوریتم جستجو اضافه می‌شود. تنها محدودیت تابع $h(n)$ این است که اگر n گره هدف باشد آنگاه $h(n) = 0$ می‌باشد.

هزینه تخمینی از گره n تا گره هدف $= h(n)$

Best-First Search^{۷۴}

Evaluation Function^{۷۵}

heuristic^{۷۶}

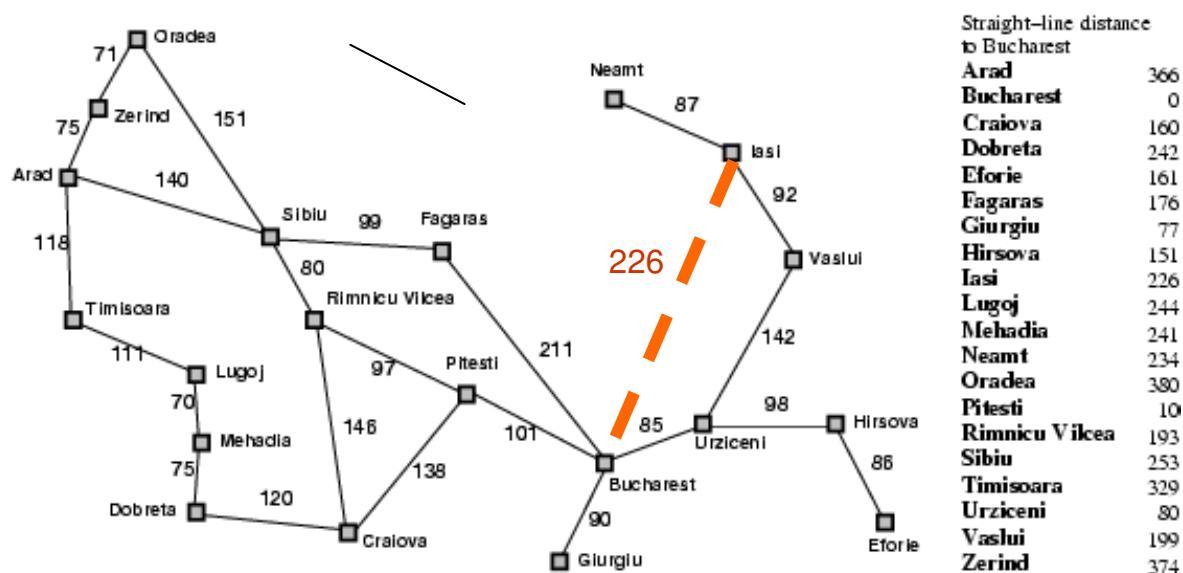
```

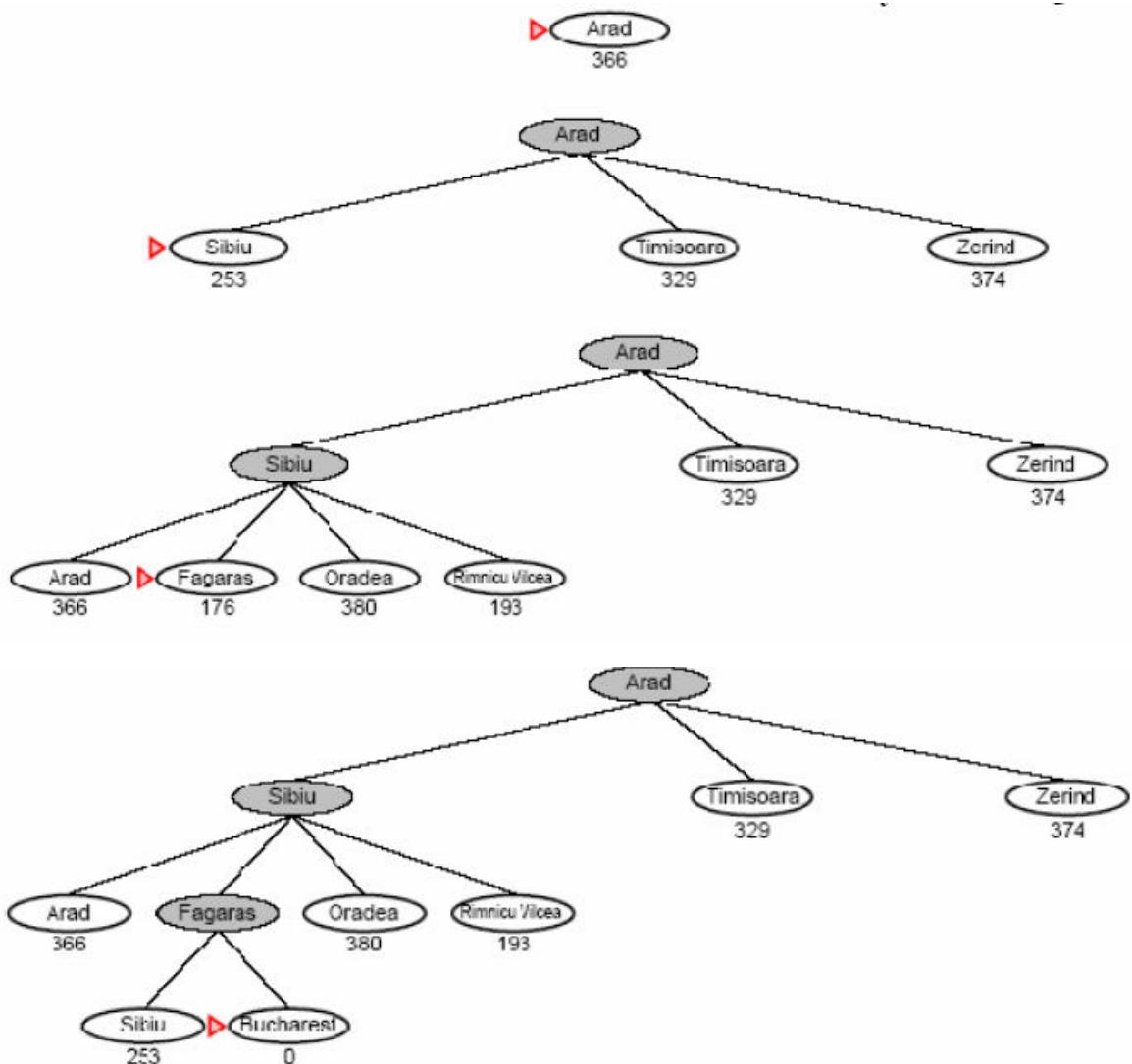
function Best-First-Search(problem, Eval-FN)
    returns solution sequence
    nodes := Make-Queue(Make-Node(Initial-State(problem)))
    loop do
        if nodes is empty then return failure
        node := Remove-Front(nodes)
        if Goal-Test[problem] applied to State(node) succeeds
            then return node
        new-nodes := Expand(node, Operators[problem],
            Eval-FN))
        nodes := Insert-by-Cost(new-nodes, Eval-FN(new-node))
    end

```

جستجوی حریصانه^{۷۷}:

ایده اصلی در این روش به حداقل رساندن هزینهٔ تخمین زده شده برای رسیدن به هدف می‌باشد بدین ترتیب که، گره‌ای که به هدف نزدیک‌تر باشد، ابتدا گسترش می‌یابد. تابعی که هزینهٔ رسیدن از یک حالت به حالت هدف را تخمین می‌زند تابع اکتشافی نامیده می‌شود، و با حرف h نشان داده می‌شود. اکنون این روش جستجو را در مساله مسیریابی در رومانی با استفاده از هیورستیک خط مستقیم بررسی می‌کنیم.

جستجوی حریصانه از لحاظ دنبال کردن یک مسیر ویژه در تمام طول راه به طرف هدف، مانند جستجوی اول عمق می باشد اما زمانی که به بن بست می رسد به سمت بالا بر می گردد. این جستجو بھینه و کامل نیست زیرا ممکن است مانند اول عمق در یک مسیر نامتناهی به سمت پایین شروع کند و هرگز برای بررسی بقیه نودها برنگردد. در بدترین وضعیت پیچیدگی زمانی و مکانی برای جستجوی حریصانه $O(b^m)$ است که m حداقل عمق فضای جستجو است. جستجوی حریصانه تمام گره ها را در حافظه نگهداری می کند لذا پیچیدگی فضایی آن مشابه پیچیدگی زمانی آن می باشد. البته این پیچیدگی زمانی و مکانی با انتخاب یک تابع هیورستیک خوب به شدت کاهش می یابد.

A* جستجوی

جستجوی حریصانه هزینه تخمین زده شده $h(n)$ به سمت هدف را حداقل می کند و هزینه جستجو را کاهش می دهد اما نه کامل است نه بهینه، از طرف دیگر جستجو با هزینه یکسان، هزینه مسیر یعنی $(n)g$ را حداقل می کند که هم کامل است هم بهینه، اما در مواردی می تواند بسیار فایده باشد. برای دست یافتن به مزایای هر دو جستجو از ترکیب دو روش تحت عنوان A^* استفاده می کنیم.

A* جستجوی

- ایده: از گسترش مسیرهایی که تاکنون مشخص شده پر هزینه می باشند، احتمال کن.

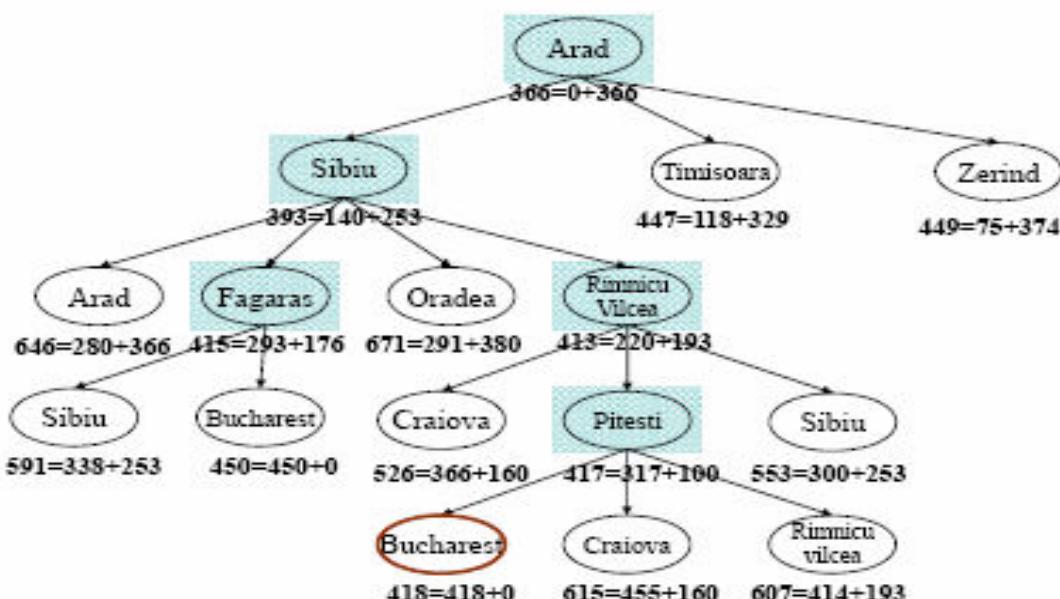
- A* : ترکیب مزایای UCS و جستجوی حریصانه:**
 - جستجوی حریصانه $h(n)$ را حداقل می کند، نه کامل و نه بهینه
 - جستجوی UCS، هزینه مسیر را حداقل می کند؛ کامل و بهینه است؛ می تواند بسیار زمانی باشد.

تابع ارزیابی

$$f(n) = g(n) + h(n)$$

- $g(n)$: هزینه مسیر پیموده شده تا n .
- $h(n)$: هزینه تخمینی ارزانترین مسیر راه حل از n تا هدف.
- $f(n)$: هزینه تخمینی ارزانترین راه حل که از n می گذرد.

شکل زیر جستجوی A^* را برای مساله مسیریابی در کشور رومانی را نشان می دهد.

مثال جستجوی A^*

نکته:

اگر تابع هیوریستیک شرایط لازم را داشته باشد A^* کامل و بهینه است. A^* که از Graph_search استفاده می‌کند به شرطی بهینه است که $h(n)$ سازگار^{۷۸} یا یکنواخت باشد و A^* که از Tree_search استفاده می‌کند به شرطی بهینه است که $h(n)$ قابل قبول^{۷۹} باشد.

هیوریستیک قابل قبول:

تابع هیوریستیکی قابل قبول است که هرگز هزینه رسیدن به هدف را بیشتر از هزینه واقعی تخمین نزدیک عبارت دیگر، یک هیوریستیک مانند $h(n)$ قابل قبول است اگر برای هر گره n داشته باشیم: $(n) h(n) \leq h^*(n)$ که در این رابطه $h^*(n)$ هزینه واقعی برای رسیدن به هدف از گره n می‌باشد. از آنجایی که $(n) g(n)$ هزینه واقعی رسیدن به n است اگر $h(n)$ قابل قبول باشد آنگاه $f(n)$ نیز قابل قبول خواهد بود یعنی $f(n)$ هرگز بیشتر از هزینه واقعی راه حل از طریق n تخمین نمی‌زند.

$$\left. \begin{array}{l} f(n) = h(n) + g(n) \\ \\ f^*(n) = h^*(n) + g^*(n) \end{array} \right\} \xrightarrow{h(n) \leq h^*(n)} f(n) \leq f^*(n)$$

هیوریستیک قابل قبول

- یک هیوریستیک مانند $h(n)$ قابل قبول است اگر برای هر گره n داشته باشیم: $h(n) \leq h^*(n)$ که $h^*(n)$ هزینه واقعی برای رسیدن به هدف از گره n می‌باشد.
- یک هیوریستیک قابل قبول هرگز هزینه رسیدن به هدف را بیش از حد تخمین نمی‌زند، یعنی خوش بینانه است.
- مثال: هیوریستیک $h_{SLD}(n)$ (هیچگاه فاصله واقعی را بیش از حد تخمین نمی‌زند).
- قضیه: اگر $h(n)$ قابل قبول باشد، A^* با استفاده از TREE-SEARCH بهینه است.

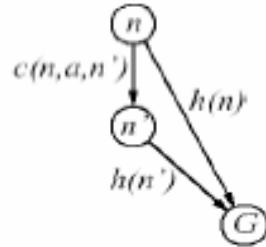
هیوریستیک سازگار (یکنوا):

تابع $h(n)$ سازگار است اگر رابطه $h(n) < C(n,a,n') + h(n')$ برقرار باشد که در این رابطه، 'n' با استفاده از عمل a از حالت n تولید شده است و $C(n,a,n')$ هزینه عمل a را نشان می‌دهد، این نامساوی فرمی از نامساوی مثلثی است که هر ضلع مثلث باید کوچکتر یا مساوی مجموع دو ضلع دیگر باشد.

اثبات لمحه: سازگاری (Consistency)

- یک هیوریستیک سازگار است اگر:
- اگر h سازگار باشد، داریم:

$$\begin{aligned} f(n') &= g(n') + h(n') \\ &= g(n) + c(n, a, n') + h(n') \\ &\geq g(n) + h(n) \\ &\geq f(n) \end{aligned}$$

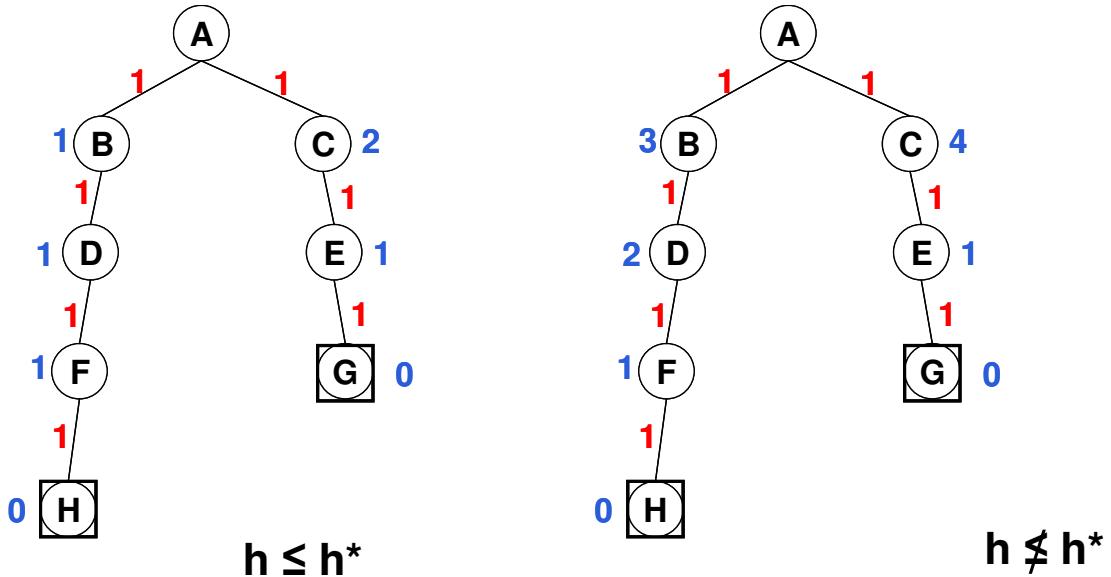
- یعنی، $f(n')$ در طول هر مسیری غیر کاهشی می‌باشد. (یکنوازی، monotonicity)
- قضیه: اگر $h(n)$ سازگار باشد، A^* یا استاده از GRAPH-SEARCH بهینه است.

اگر تابع هیوریستیک یکنوا نباشد می‌توان آن را به نحوی اصلاح نمود تا یکنوا گردد. بدین صورت که هر گره جدیدی که تولید می‌شود باید کنترل شود که هزینه f این گره از هزینه f پذرش کمتر است یا نه؟ اگر کمتر باشد هزینه f پدر به جای فرزند می‌نشیند. این معادله سازی، معادله pathmax نامیده می‌شود که در این معادله $\{f(n), g(n') + h(n')\}$ فرزند n' می‌باشد.

نکته: اگر c^* هزینه مسیر راه حل بهینه باشد و $h(n)$ قابل قبول باشد آنگاه:

- تمام گره‌ها با $f(n) < c^*(n)$ را گسترش می‌دهد.
- بعضی از گره‌ها با $f(n) = c^*(n)$ را گسترش می‌دهد.
- هیچ گره‌ای با $f(n) > c^*(n)$ را گسترش نمی‌دهد.

نکته: اگر تابع $h(n)$ قابل قبول باشد آنگاه A^* بهینه خواهد بود یعنی هدف کم هزینه تر را پیدا خواهد کرد. برای درک این مطلب به مثال زیر توجه کنید:

هر الگوریتمی که تمامی گره‌ها را در نواحی بین ریشه و هدف بسط ندهد در معرض خطرگم کردن راه حل بهینه است اما A^* برای هر تابع اکتشافی بهینگی دارد. A^* در صورتی کامل نخواهد بود که گره‌های نامحدود زیادی با $f(n) < c^*$ وجود داشته باشد. تنها راهی که ممکن است گره‌های نامحدودی وجود داشته باشد این است که :

- گره‌ای با فاکتور انشعاب نامحدود وجود داشته باشد.
- مسیری با هزینه‌ی مسیر متناهی اما تعداد زیادی گره‌ی نامحدود در طول مسیر وجود داشته باشد.

در میان الگوریتم‌های بهینه، A^* با هر تابع اکتشافی از نظر بهینگی کاراست یعنی هیچ الگوریتم دیگری تضمین نمی‌کند که تعداد کمتری گره نسبت به A^* گسترش دهد. علت این است که هر الگوریتمی که تمام نودها با $f(n) < c^*$ را گسترش دهد در معرض خطراز دست دادن راه حل بهینه می‌باشد اگرچه جستجو A^* کامل و بهینه و از نظر پیچیدگی کاراست اما تعداد نودهای موجود در کانتور هدف یک تابع نمایی از طول راه حل است.

$$|h(n) - h^*(n)| \leq O(\log(h^*(n)))$$

شرط غیر نمایی بودن تعداد نودها عبارتنداز:

تنها اشکال عمده‌ی A^* زمان نمایی آن نیست از آنجاییکه این الگوریتم، تمام نودهای تولید شده را در حافظه نگهداری میکند بنابراین حافظه بسیار زیادی را مصرف خواهد کرد. به همین دلیل A^* برای مسائل با فضای حالت بزرگ کارایی ندارد. الگوریتم هایی معرفی خواهیم کرد که بدون ازدست دادن کارایی و بهینگی بر مشکل فضای حالت بزرگ غلبه کنند مثل: SMA*, IDA*, RBFS.

A* فضاهای

- **کامل؟** بله، مگر اینکه تعدادی نامحدود گره با $f \leq f^*(G)$ وجود داشته باشد. A^* در گراف‌های متاhe محلی (با فاکتور انشاب محدود) کامل است به شرط آنکه هزینه تمام عملگرها مثبت باشد.
 - گره‌ای با فاکتور انشاب نامحدود وجود داشته باشد.
 - مسیری با هزینه محدود اما با تعداد گره‌های نامحدود وجود داشته باشد.

- **پیچیدگی زمانی؟** نمایی بر حسب [خطای نسبی $\tilde{H} \div$ طول راه حل]

مگر اینکه خطای در تابع کشف کننده رشدی سریعتر از لگاریتم هزینه مسیر واقعی نداشته باشد، به زبان ریاضی:

$$| H(n) - H^*(n) | \leq O(\log H^*(n))$$

- **پیچیدگی فضای؟** تمام گره‌ها را در حافظه نگه می دارد.

- **بهینه؟** بله – نمی‌تواند f_i را گسترش دهد مگر f_i تمام شده باشد.
 - تمام گره‌ها با $f^* < f_i$ را گسترش می دهد.
 - برعی از گره‌ها با $f^* = f_i$ را گسترش می دهد.
 - گره‌ای با $f^* > f_i$ را هرگز گسترش نمی دهد.

- **A^* دارای کارآیی بهینه** (optimally efficient) می باشد!

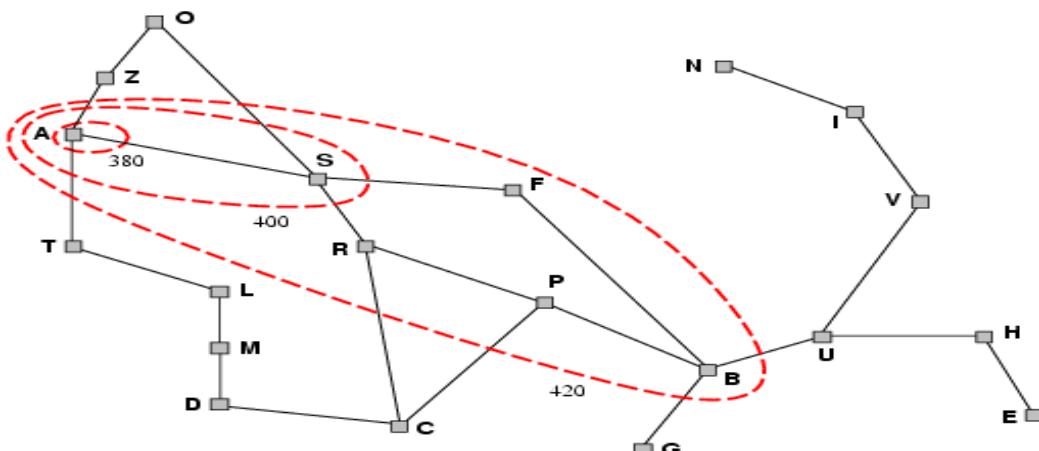
کانتور^{۸۰}:

یک کانتور با برجسب L ، فضای بسته‌ای شامل تمام نودهایی است که مقدار $f(n)$ آنها کمتر است. کانتورها متعددالمرکزاند. کانتورها در جست وجو با هزینه یکسان در اطراف

حالت اولیه ، دایره ای شکل اند و با توابع اکتشافی دقیق‌ترنواحی به سمت حالت هدف کشیده می شوند و در اطراف مسیر بهینه بیضی شکل می‌شوند.

جست و جوی اکتشافی با حافظه‌ی محدود (IDA^{*}):

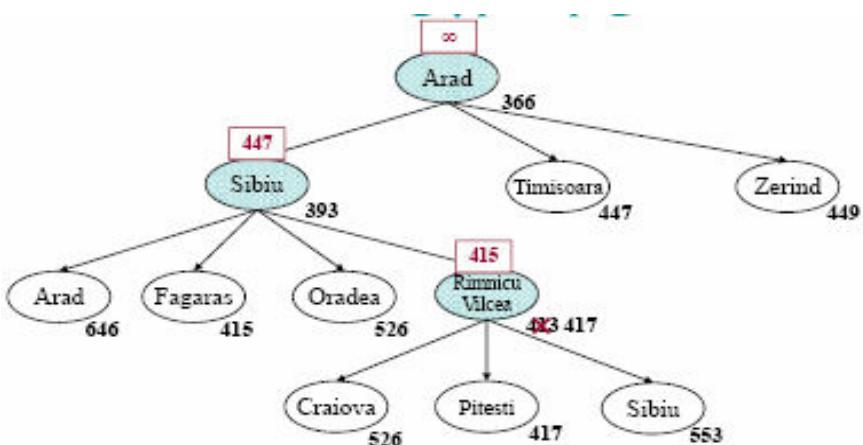
ساده‌ترین راه برای کاهش حافظه مورد نیاز A^* ، استفاده از ایده‌ی موجود در جست و جوی عمقی تکرار شونده است . الگوریتم حاصل از اعمال ایده‌ی تکرار شونده‌ی عمقی در A^* IDA^{*} نام دارد. تفاوت IDA^* با عمقی تکرار شونده در این است که در این الگوریتم به جای عمق ، محدودیت روی هزینه f قرار داده می‌شود. مقدار اولیه‌ی f -limit برابر مقدار f ریشه است. در هر تکرار گره‌هایی که f آنها کمتر از f -limit آن تکرار است ، گسترش می‌یابند . اگر در این تکرار هدف پیدا شد که کار تمام است ، در غیر این صورت کمترین مقدار f گره‌های گسترش f -limit در این تکرار ، جایگزین مقدار f -limit می‌شود و دوباره الگوریتم با مقدار جدید f -limit اجرا می‌گردد. این تکرارها ادامه می‌یابد تا زمانی که مقدار f -limit به گونه‌ای باشد که نود هدف نیز برای گسترش انتخاب شود. نود هدف در تکرار با $f\text{-limit}=c^*$ پیدا می‌شود. این الگوریتم کامل و بهینه است و در هر مرحله فقط گره‌هایی که f آنها کمتر از f -limit است در حافظه نگهداری می‌شوند. بنابراین از نظر پیچیدگی مکانی مانند جست و جوی عمقی، خطی است . البته در بدترین حالت $O(bc^*/\delta)$ می‌باشد که δ کمترین هزینه‌ی اعمال می‌باشد . IDA^{*} برای مسائل با هزینه‌ی مرحله‌ای واحد مناسب است و نیاز به نگهداری صفات مرتبی از گره‌ها ندارد . اما متأسفانه مانند نسخه‌ی تکرار شونده‌ی جست و جو با هزینه‌ی یکنواخت منجر به افزایش محاسباتش می‌شود.

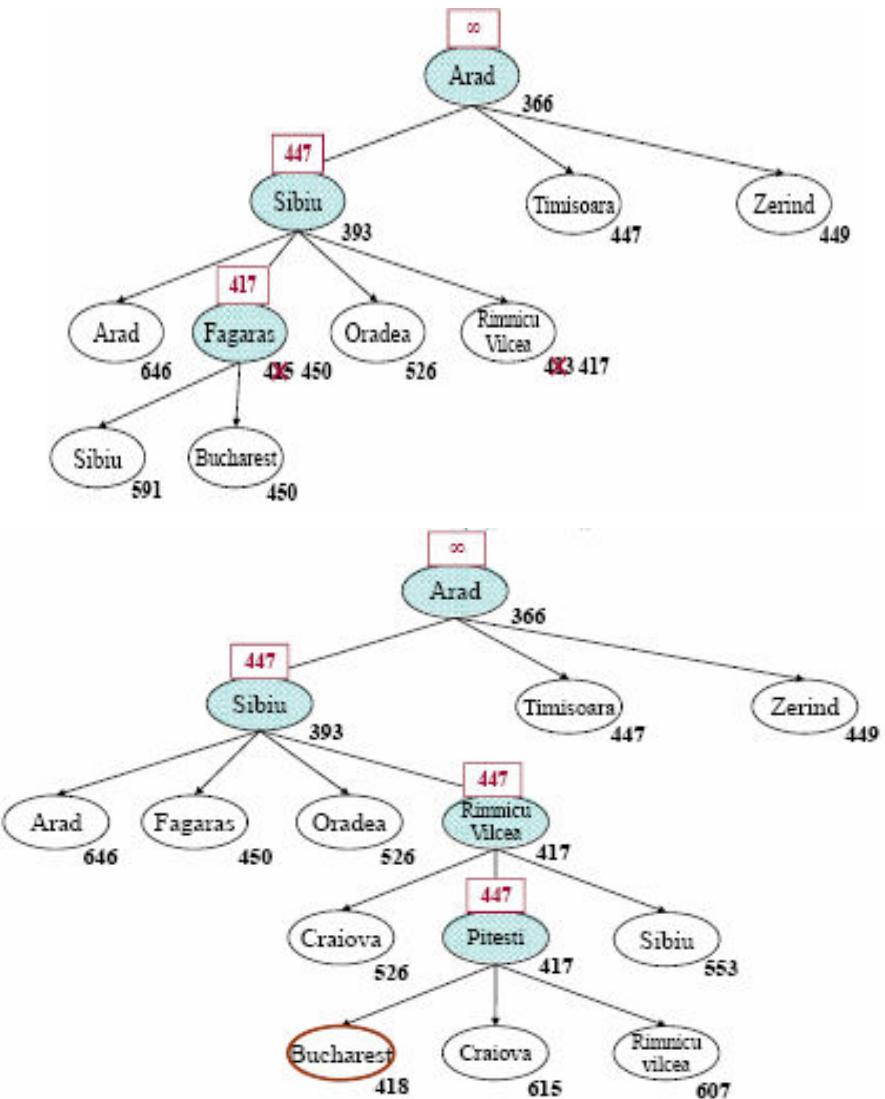

جست و جوی اولین- بهترین بازگشتی (RBFS):

این جست و جو یک الگوریتم بازگشتی ساده است که از جست و جوی اول بهترین تقليید می کند، با اين تفاوت که پيچيدگی مكانی آن خطی است. ساختار آن شبيه جست و جوی عمقي بازگشتی است. اما به جای آنکه دائماً مسیر فعلی را به سمت پایین ادامه دهد، مقدار f بهترین مسیر جانشين را از طریق اجداد گره فعلی نگهداری میکند. اگر f گره فعلی از این حد تجاوز کند، الگوریتم به عقب بر می گردد تا مسیر جانشين را انتخاب نماید. در بازگشت به عقب این الگوریتم مقدار f مربوط به بهترین برگ از زیر درخت فراموش شده را به یاد می آورد و میتواند تصمیم بگیرد آیا این زیر درخت باید بعداً گسترش یابد یا خیر.

RBFS کمی از *IDA کاراتر است اما این الگوریتم نیز مشابه *IDA گره های تکراری تولید می کند. اگر تابع اکتشافی $h(n)$ قابل قبول باشد، RBFS همانند *A بهینه است. پيچيدگی مكانی آن تابع خطی $O(bd)$ است. تعیین پيچيدگی زمانی آن دشوار است و به دقت تابع هیوریستیک و میزان تغییر بهترین مسیر در اثر گسترش گره ها بستگی دارد. *IDA و RBFS از حافظه اندکی استفاده می کنند که این مسئله می تواند به آنها آسیب برساند. *IDA در هر تکرار فقط یک عدد را نگهداری می کند که هزینه فلی f است ولی RBFS اطلاعات بیشتری را نسبت به *IDA در حافظه نگهداری می کند. اگر حافظه ای زیادتری مهیا داشته باشد، این دو الگوریتم راهی برای استفاده از آن ندارند بنابراین بهتر است الگوریتمی داشته باشیم که از کل حافظه موجود استفاده کند (مانند الگوریتم *SMA). شکل زیر جستجوی RBFS را روی مسئله مسیریابی در رومانی را نشان می دهد.

: SMA* الگوریتم

SMA* مانند A* بهترین برگ را گسترش می دهد تا حافظه پر شود. با پرشدن حافظه، بدون از بین بردن گره های قبلی نمی توان گره جدیدی اضافه کرد. زمانی که نیاز به تولید فرزند باشد و حافظه ای در اختیار الگوریتم نباشد، نیاز به نوشتتن مجدد بر روی حافظه است. برای انجام این امر، SMA* یک گره را حذف می کند و فرزند جدید از حافظه ای آن استفاده خواهد کرد. گره هایی که به این طریق حذف می شوند، گره های فراموش شده^{۸۱} نام دارند. در این حالت گره هایی

Forgotten node^{۸۱}

برای حذف شدن انتخاب می شوند که هزینه‌ی آنها بالاست. برای جلوگیری از جست وجوی مجدد زیردرخت‌هایی که از حافظه حذف شده‌اند، در گره‌ی پدر آنها اطلاعاتی درباره‌ی کیفیت بهترین مسیر، درزیزدرخت فراموش شده نگهداری می‌شود. بنابراین زمانی این زیردرخت‌ها دوباره تولید خواهند شد که ثابت شود سایر مسیرهای دیگر بدتر از مسیر فراموش شده هستند.

SMA*

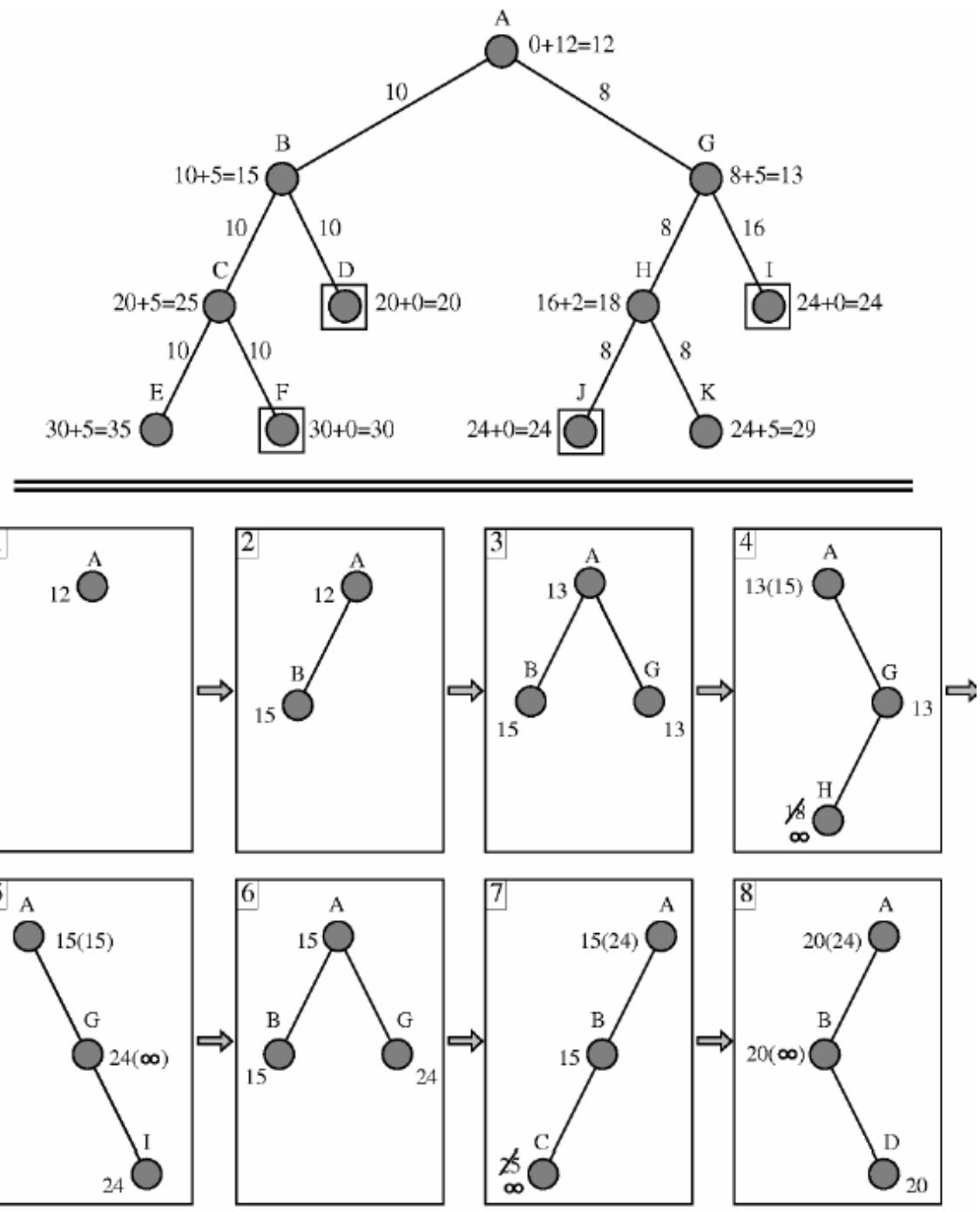
- می‌تواند از تمام حافظه قابل دسترس استفاده ببرد.
- از حالات تکراری تا جایی که حافظه اجازه می‌دهد جلوگیری می‌کند.
- این الگوریتم کامل است به شرط آنکه حافظه کافی، برای ذخیره‌ی کم عمق ترین مسیر راه حل وجود داشته باشد.
- این الگوریتم بهینه است به شرط آنکه حافظه کافی برای ذخیره‌ی کم هزینه ترین مسیر (هدف با کمترین f) وجود داشته باشد.
- زمانی که حافظه‌ی موجود برای جست وجوی درخت کافی باشد، جست وجوی SMA* بهینه‌ی کاراست.

SMA* بهترین الگوریتم همه منظوره برای یافتن راه حل‌های بهینه است. اگر مقدار f تمام برگ‌ها یکسان باشد، باید الگوریتم یک گره را هم برای گسترش و هم برای حذف انتخاب کند. SMA* این مسئله را با گسترش بهترین برگ جدید و حذف بهترین برگ قدیمی حل می‌کند. گاهی اوقات ممکن است SMA* مجبور شود دائمًا بین مجموعه‌ای از مسیرهای حل کاندید تغییر وضع دهد، در حالی که بخش کوچکی از هر کدام در حافظه جای می‌شود.

نکته: ترتیب الگوریتم‌های حافظه محدود شده از نظر پیچیدگی حافظه:

IDA* < SMA* < RBFS

شكل زیر مثالی از الگوریتم SMA* با ۳ خانه حافظه را نشان می‌دهد

توابع هیورستیک:

در این بخش، توابع اکتشافی معما^۸ بررسی می‌شود تا با ماهیت این توابع آشنا شوید. معما^۸ یکی از اولین مسائل جستجوی اکتشافی بود. میانگین هزینه راه حل برای یک نمونه تصادفی معما^۸ ۲۲ مرحله می‌باشد که متوسط فاکتور انشعاب برابر ۳ می‌باشد بنابراین جستجوی مرحله‌ای تقریباً b^d که در اینجا برابر 3^{22} حالت دارد که تعداد حالات بسیار زیادی است و با

انتخاب یک تابع اکتشافی مناسب می‌توان مراحل جستجو را کاهش داد. اگر بخواهیم با A^* کوتاهترین راه حل را ریاضی، به تابعی اکتشافی نیار داریم که تعداد مراحل را اضافه تخمین نزد یعنی قابل قبول باشد. دو تابع هیورستیک رایج برای معماه ۸ عبارتند از:

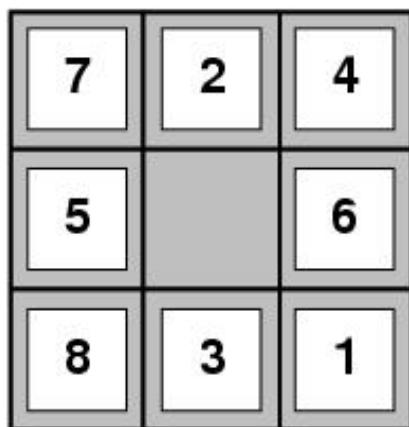
h_1 =تعداد خانه‌هایی که در مکان‌های نادرست قرار دارند. این تابع، هیورستیک قابل قبولی است زیرا بدینهی است هر خانه که در جای نامناسبی قرار دارد، حداقل یکبار باید جابجا شود.

h_2 =مجموع فواصل خانه‌ها از مکانهای صحیح آنها. آنچه که خانه‌ها در امتداد قطر جابجا نمی‌شوند، فاصله‌ای که محاسبه می‌شود، مجموع فواصل افقی و عمودی است. این فاصله‌گاهی فاصله بلوک شهر یا فاصله مانهاتن^{۸۲} نامیده می‌شود. این تابع نیز قابل قبول است زیرا با هر جابجایی یک خانه، یک مرحله به هدف نزدیک‌تر می‌شود.

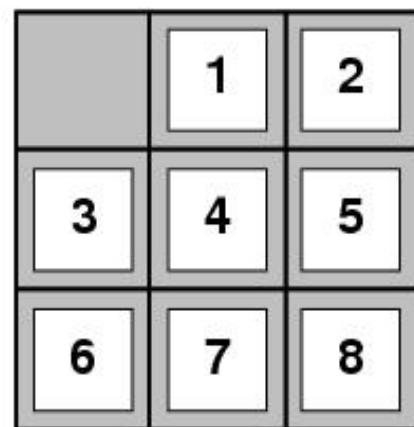
شکل زیر مثالی از معماه ۸ را نشان می‌دهد که مقدار توابع هیورستیک h_1 و h_2 برای آنها محاسبه شده است:

$$h_1 = 8$$

$$h_2 = 3+1+2+2+2+3+3+2 = 18$$

Start State

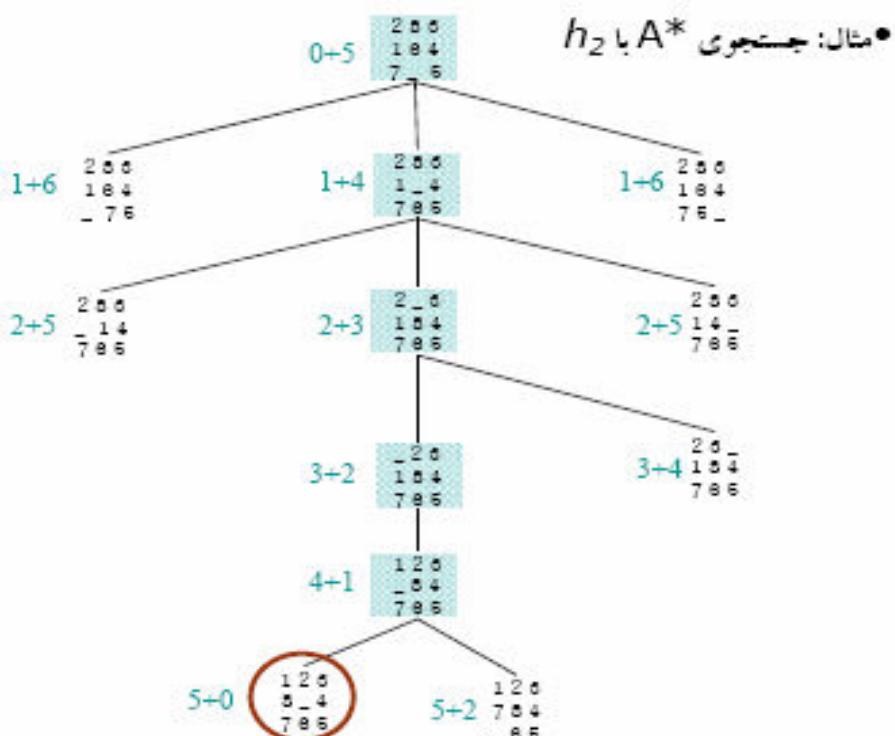
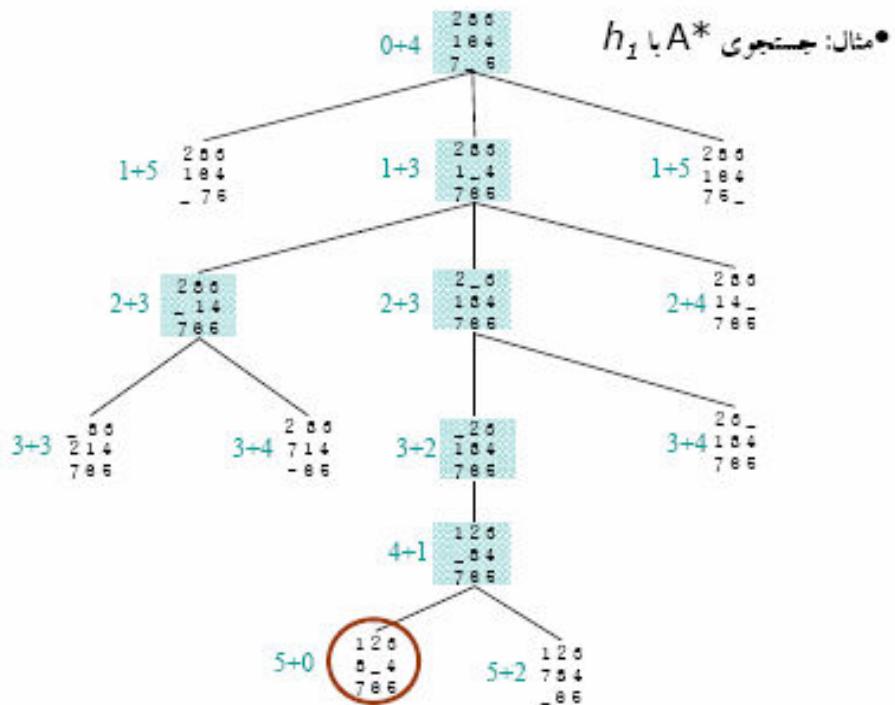

Goal State

همانطور که انتظار داریم هیچ کدام از این برآوردها، هزینه واقعی راه حل نیست، بلکه هزینه واقعی ۲۶ است.

⁸² manhattan

در شکل زیر نمونه‌ای از مسئله معماه ۸ یکبار با تابع هیورستیک h_1 و یکبار با h_2 حل شده است.

اثر کیفیت تابع هیورستیک بر کارایی:

یک روش تعیین کیفیت تابع هیورستیک، فاکتور انشعب موثر^{۸۳} است که با b^* نشان داده می شود. اگر تعداد کره های گسترش یافته توسط روال جستجو N باشد و عمق راه حل d باشد آنگاه b^* به صورت زیر محاسبه می شود.

$$N+1 = 1 + b^* + (b^*)^2 + \dots + (b^*)^d$$

- **مثال:** اگر A^* راه حلی را در عمق ۵ با استفاده از ۵۲ گره پیدا کند، فاکتور انشعب موثر را محاسبه کنید.

پاسخ:

$$53 = 1 + b^* + (b^*)^2 + \dots + (b^*)^5 \rightarrow b^* = 1.92$$

بنابراین اندازه گیری b^* روی مجموعه ای کوچک می تواند مفید بودن یا نبودن یک تابع هیوریستیک را در حالت کلی مشخص کند. مقدار b^* برای تابع اکتشافی خوب طراحی شده، نزدیک به ۱ است. فاکتور انشعب موثر برای مسائل بزرگ و سخت عموماً ثابت است. بنابراین در یک هیوریستیک هر چه فاکتور انشعب موثر به ۱ نزدیکتر باشد آن هیوریستیک کیفیت کشف کنندگی بیشتری دارد.

سلط^{۸۴}:

اگر به ازای هر n ، $h_1(n) \geq h_2(n)$ (با فرض اینکه h_1, h_2 قابل قبول باشند) آنگاه h_2 بر h_1 تسلط دارد؛ یعنی کاراتر می باشد و برای جست و جو مناسب تر است. تعداد گره هایی که A^* با h_2 کارگیری می دهد هرگز بیشتر از تعداد گره هایی که A^* با h_1 کارگیری می کند نخواهد بود یعنی هر گره ای که به وسیله A^* با h_2 گسترش می یابد قطعاً به وسیله A^* با h_1 نیز گسترش می یابد. علاوه بر این A^* با h_1 ممکن است منجر به گسترش گره های دیگری بشود. لذا همیشه بهتر است از تابع اکتشافی قابل قبول با مقادیر بزرگتر استفاده کرد؛ به شرطی که زمان محاسبه ای مقدار آن تابع هیوریستیک در هر نود خیلی زیاد نباشد.

Effective Branch Factor^{۸۳}
Dominance^{۸۴}

مقایسه جستجو های IDS، A*(h₁)، A*(h₂) برای حل صد نمونه مسئله تصادفی معماهی ۸: برای تست توابع اکتشافی h₁ و h₂ صد نمونه مسئله تصادفی پازل ۸ با عمق های مختلف از ۲ تا ۲۴ تولید شده است. و به کمک جست و جوی عمقی تکرار شونده و جست و جوی درختی *A با استفاده از h₁، h₂ حل شده اند. شکل زیر مقایسه ای بین هزینه های جست و جوی یعنی تعداد گره های گسترش یافته و فاکتور انشعاب مؤثر در این جستجوها را نشان می دهد. با توجه به نتایج حاصل از این جدول، می توان نتیجه گرفت که h₂ بهتر از h₁ است و *A آگاهانه خیلی بهتر از ناآگاهانه است.

مقایسه بین هزینه جستجو و فاکتور انشعاب مؤثر

<i>d</i>	Search Cost			Effective Branching Factor		
	IDS	A*(h ₁)	A*(h ₂)	IDS	A*(h ₁)	A*(h ₂)
2	10	6	6	2.45	1.79	1.79
4	112	13	12	2.87	1.48	1.45
6	680	20	18	2.73	1.34	1.30
8	6,384	39	25	2.80	1.33	1.24
10	47,127	93	39	2.79	1.38	1.22
12	364,404	227	73	2.78	1.42	1.24
14	3,473,941	539	113	2.83	1.44	1.23
16	-	1,301	211	-	1.45	1.25
18	-	3,056	363	-	1.46	1.26
20	-	7,276	679	-	1.47	1.27
22	-	18,094	1,219	-	1.48	1.28
24	-	39,135	1,641	-	1.48	1.26

مسائل تعديل شده^{۸۵}:

مسئل تعديل شده مسئلی هستند که بعضی از محدودیت های عملگر های آن حذف شده باشد به عبارت دیگر مسئله ساده شده باشد. این مسائل با محدودیت کمتری بر روی عملگرها مواجه هستند. اگر قوانین معماهی ۸ طوری تغییر کند که هر خانه بتواند در هر جایی قرار گیرد به جای اینکه فقط به خانه هی همچوار خالی برود آنگاه h₁ کوتاه ترین راه حل را پیدا می کند. و اگر هر خانه بتواند به یک مربع در هر جهت منتقل شود حتی در مربع اشغال شده، آنگاه h₂ نیز کوتاه ترین راه حل را پیدا می کند.

اصل معما^۸ را در نظر بگیرید:

«خانه A می تواند به خانه B برود اگر A هم جوار افقی یا عمودی B باشد و B خالی باشد.»

با حذف یک یا دو شرط از اصل فوق، می توان سه مسئله راحت تولید کرد:

- خانه A می تواند به خانه i B برود اگر A هم جوار B باشد.
- خانه A می تواند به خانه i B برود اگر B خالی باشد.
- خانه A می تواند به خانه B منتقل شود.

معمولًاً حل یک مسئله تعديل شده یک تخمین یاتابع کشف کننده‌ی خوبی برای حل مسئله اصلی خواهد بود. هزینه راه حل بهینه یک مساله راحت، بیشتر از هزینه راه حل بهینه در مسئله اصلی نخواهد بود. برنامه‌ای به نام ABSOLVER با استفاده از روش مسئله راحت و تکنیک هایی دیگر، توابع اکتشافی را به طور خود کار تولید می‌کند. این برنامه توابع هیوریستیک جدیدی را برای معما^۸ تولید کرد که از توابع قبلی مفیدتر است. این برنامه، همچنین، اولین تابع اکتشافی مفید را برای معما^۸ رویکرد پیدا کرده است.

یکی از مشکلات تولید توابع اکتشافی جدید، یافتن بهترین تابع هیوریستیک است اگر مجموع از توابع اکتشافی قابل قبول h_1, h_2, \dots, h_n را داشته باشیم و هیچکدام بر دیگری تسلط نداشته باشند انگاه بهترین تابع هیوریستیک به صورت زیر است:

$$h(n) = \max(h_1(n), \dots, h_k(n))$$

این تابع اکتشافی مرکب از توابع اکتشافی h_1, h_2, \dots, h_n با کیفیت تر می‌باشد از انجاییکه همه ای توابع قابل قبول است h نیز قابل قبول است در این حالت h بر تمام توابع مذکور تسلط دارد و کاراتر است. روش دیگر برای ابداع یک کشف کننده‌ی خوب استفاده از اطلاعات آماری است که این اطلاعات می‌تواند توسط اجرای جستجو روی تعدادی مسائل، جمع آوری شود. مانند ۱۰۰ مسئله که ساختار معما^۸ را داشته باشند و به طور تصادفی انتخاب شوند و در نهایت روی نتایج اجرای نمونه‌های مختلف تحلیل های آماری مثل میانگین، میانه، واریانس و... گرفته شود. ایده‌ی باشک اطلاعاتی الگو، ذخیره‌ی هزینه‌ای واقعی راه حل های هر ترکیب ممکن از زیر مسئله را ممکن می‌سازد گاهی اوقات می‌توان برای ابداع یک تابع اکتشافی جدید از ترکیب خطی چند تابع استفاده کرد. به عنوان مثال تابع خطی $H(n) = C1 \cdot x1(n) + C2 \cdot x2(n)$ که در آن

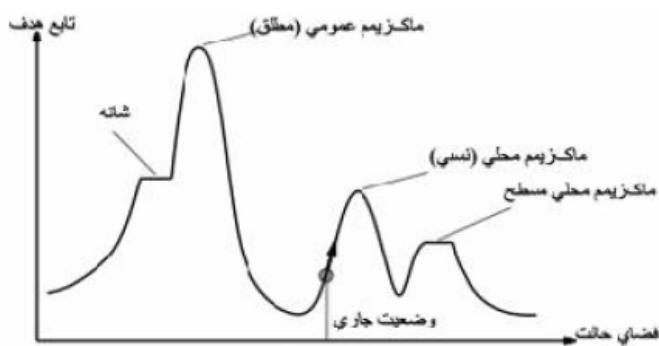
x1(n) تعداد خانه ها با مکان نادرست و x2(n) تعداد جفت هایی از خانه های همچوار که در حالت هدف نیز همچوار یکدیگرند. مقادیر ثابت c1, c2 برای تطابق با هزینه های واقعی تنظیم خواهند شد.

الگوریتم های جست وجوی محلی:

تاکنون الگوریتم های جستجویی که بررسی کردیم طوری طراحی شده بودند که فضای جست وجو را به طور سیستماتیک (قدم به قدم) مورد بررسی قرار می دادند و در آنها تا رسیدن به هدف یک یا چند مسیر نگه داری می شد و مسیر رسیدن به هدف راه حل مسئله را تشکیل می داد. در الگوریتم های جست وجوی محلی مسیر رسیدن به هدف مهم نیست به عنوان مثال در مسئله ۸ وزیر پیکربندی نهایی مهم است و ترتیب اضافه شدن وزرا مهم نمی باشد. این نوع مسائل شامل کاربردهای زیادی از قبیل: طراحی مدارهای مجتمع VLSI، زمان بندی کارها، چیدمان دستگاه ها در کف کارخانه و غیره می باشد. اگرچه الگوریتم های جست وجوی محلی سیستماتیک نیستند ولی دو مزیت عمده دارند:

- اینکه از حافظه کمی استفاده می کنند.
- در فضاهای حالت بزرگ و نامتناهی که الگوریتم های سیستماتیک مناسب نیستند راه حل های خوبی پیدا می کنند.

الگوریتم های جست وجوی محلی علاوه بر یافتن هدف، برای حل مسائل بهینه سازی نیز مفید هستند. در این مسائل مقصود یافتن بهترین حالت بر اساس یکتابع هدف^{۸۶} می باشد برای درک جستجوی محلی به سطح فضای حالت زیر توجه کنید:

سطح فضای حالت فوق، هم دارای مکان (که با حالت مشخص می شود) و هم دارای ارزیابی (که با مقدار تابع هدف تعریف می شود) می باشد. اگر ارزیابی متناظر با هزینه باشد هدف رسیدن به پایین ترین دره یا مینیمم مطلق است. اگر ارتفاع متناظر با تابع هدف باشد، هدف یافتن بلندترین قله یا ماکزیمم مطلق است. الگوریتم های جستجوی محلی این سطح را کاوش می کند. یک الگوریتم جستجوی محلی کامل در صورت وجود هدف آن را می یابد و یک الگوریتم جستجوی محلی بهینه، همواره ماکزیمم یا مینیمم مطلق را می یابد.

ایده‌ی کلی الگوریتم های جست وجوی محلی این است که وقتی از یک حالت قبلی به حالت فعلی بررسیم دیگر حالت قبلی را فراموش می کنیم. لذا در این مسئله درخت نداریم بلکه تنها یک وضعیت فعلی داریم که خودش شامل تمام اطلاعات مورد نیاز مسئله است. در این الگوریتم ها از یک حالت قانونی شروع کرده و سپس با انجام تغییراتی در آن سعی در اصلاح کیفیت آن ساختار داریم. الگوریتم های جستجوی محلی که در این بخش بررسی خواهیم کرد عبارتند از: ۱- تپه نورده ۲- شبیه سازی حرارت ۳- جستجوی پرتو محلی ۴- الگوریتم ژنتیک

جستجوی تپه نورده^{۸۷}:

این الگوریتم درجهت افزایش مقدار ارزش تابع ارزیاب حرکت می کند یعنی به طرف بالای تپه. وقتی به قله رسید یعنی جایی که هیچ همسایه ای از آن بلندتر نیست خاتمه می یابد. الگوریتم تپه نورده فقط به همسایگان حالت جاری نگاه می کند. تپه نورده گاهی جستجوی محلی حریصانه نیز نماید می شود، زیرا بدون اینکه به آینده فکر کند بهترین همسایه را انتخاب می کند. اگر در الگوریتم تپه نورده به دنبال مینیمم محلی یا کاهش هزینه باشیم الگوریتم، کاهش گرادیان

نامیده می شود.

«مانند بالا رفتن از کوه اورست در مه غلیظ با ضعف حافظه»

```
function HILL-CLIMBING(problem) returns a state that is a local maximum
  inputs: problem, a problem
  local variables: current, a node
                neighbor, a node
  current  $\leftarrow$  MAKE-NODE(INITIAL-STATE[problem])
  loop do
    neighbor  $\leftarrow$  a highest-valued successor of current
    if VALUE[neighbor]  $\leq$  VALUE[current] then return STATE[current]
    current  $\leftarrow$  neighbor
```

Hill climbing⁸⁷

الگوریتم تپه نوردی به دلایل زیر متوقف می شود:

- **ماکریم محلی^{۸۸}:** قله ای است که از همه همسایگانش بلندترمی باشد اما از ماکریم مطلق

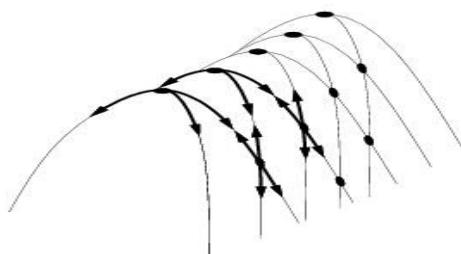
کوتاهتر است. (در مسئله ۸ وزیر، ۸ وزیر بدون برخورد ماکریم مطلق است ولی ۷ وزیر بدون

برخورد دویکی برخوردی ماکریم محلی است.)

- **دماغه ها^{۸۹}:** دماغه (تیغه) منجربه رشته ای از ماکریم های محلی می شود که عبور از آن

توسط الگوریتم های حریصانه کار دشواری است. (در مساله ۸ وزیر، چند حالت با ۷ وزیر بدون

برخورد دویکی برخوردی ایجاد می شود.)

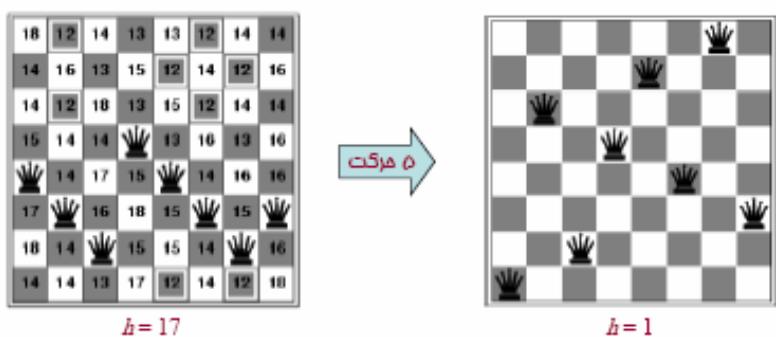
- **فلات^{۹۰}:** ناحیه از سطح فضای حالت است که در آن مقدار تابع ارزیابی یکسان است. دونوع

فلات وجود دارد: ماکریم محلی صاف که در آن هیچ راهی به سمت بالا وجود ندارد و شانه^{۹۱}

که از طریق آن می توان به بالا ترفت و پیش روی کرد. جستجوی تپه نوردی ممکن است

نتواند در فلات راهش را پیدا کند.

جستجوی تپه نوردی : مثال ۸ وزیر

h = تعداد جفت وزیرهایی که بطور مستقیم و یا بطور غیر مستقیم یکریگر را تهدید می کنند.

Local maxima⁸⁸

Ridge⁸⁹

plateaux⁹⁰

shoulder⁹¹

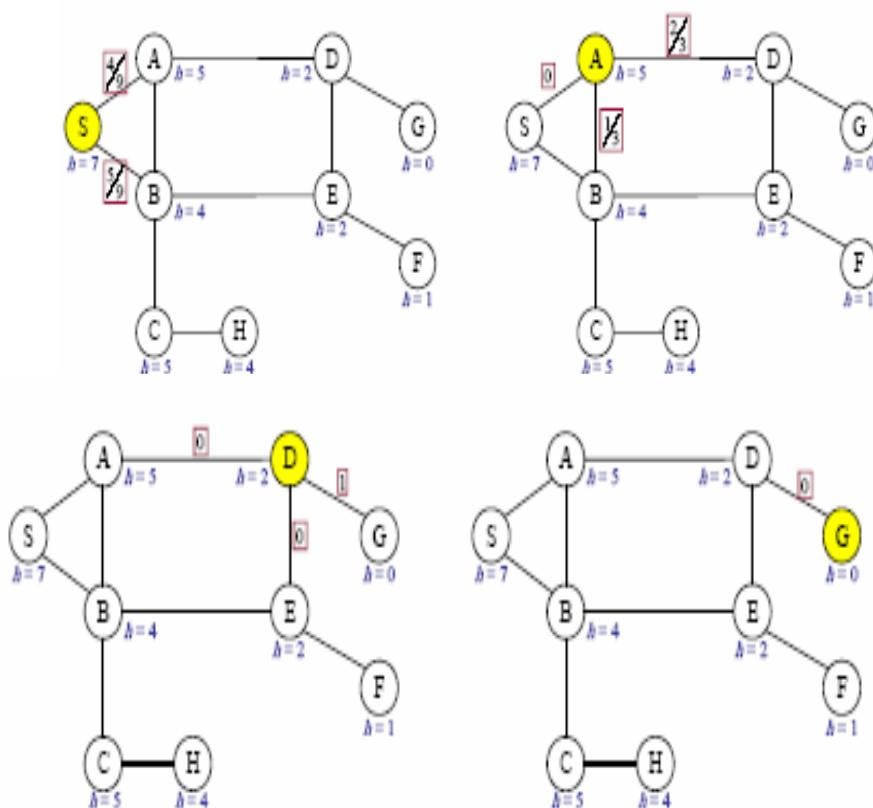
فرم های مختلفی از تپه نوردی مطرح شده است. الگوریتم تپه نوردی که مطرح شد تپه نوردی با تندترین شیب نامیده می شود. این الگوریتم بسیار سریع عمل می کند. در مواردی که موفق است به طور متوسط بعداز ۳ مرحله متوقف می شود و برای فضای حالت با ۱۷ میلیون حالت مناسب است. انواع دیگر تپه نوردی عبارتند از:

• **تپه نوردی تصادفی^{۹۲}**:

در هر مرحله از میان حرکتهای روبه بالا تپه یکی را به طور تصادفی انتخاب می کند. احتمال انتخاب بامیزان شیب حرکت روبه بالا تغییر می کند. این روش نسبت به روش تپه نوردی با تندترین شیب آهسته تر همگرا می شود، اما در بعضی فضاهای حالت، راه حل بهتری را می یابد.

• **تپه نوردی انفاقی**

- انتخاب تصادفی در میان حرکت های روبه بالا
- احتمال انتخاب می تواند مناسب با شیب حرکت تغییر کند

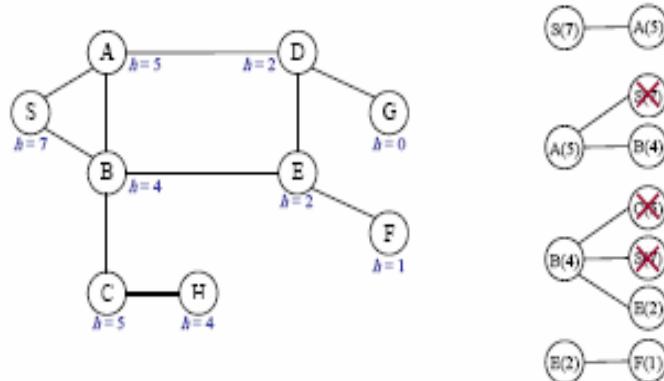

• تپه نورده اولین انتخاب^{۹۳}:

تپه نورده تصادفی را به این صورت پیاده سازی می کند که بطور تصادفی مابعدهاراتولیدمی کند تا بالاخره یکی از آنها بهتر از حالت جاری باشد. این روش برای مسائلی که دارای مابعدهای زیادی هستند مناسب است.

• تپه نورده اولین انتخاب

- همان تپه نورده اتفاقی که حالت های بعدی را به طور تصادفی تولید می کند تا یکی از آنها بهتر از حالت فعلی باشد

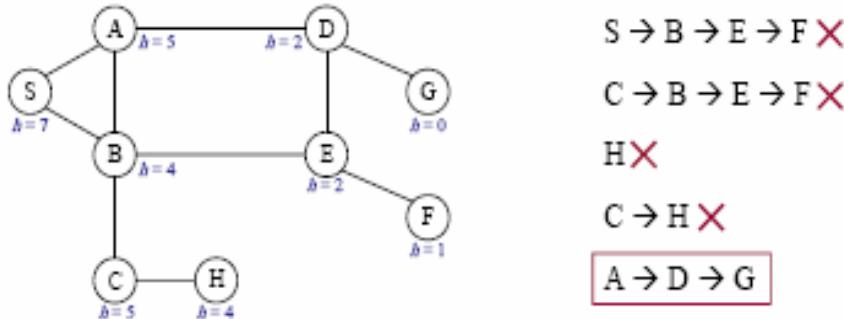

الگوریتمهای تپه نورده شده فوق (تصادفی-اولین انتخاب-تندترین شیب) کامل نیستند، چون در ماکریم محلی متوقف می شوند و در ماکریم مطلق متوقف نمی شوند.

تپه نورده باشروع مجدد تصادفی^{۹۴}:

این روش معتقداست اگر موفق نشدید دوباره سعی کنید. این روش یک سری از جستجوهای تپه نورده را شامل می شود که از حالت اولیه تصادفی شروع و با رسیدن به حالت هدف متوقف می شود. با احتمال نزدیک به یک این روش کامل است، زیرا سرانجام حالت هدف به عنوان حالت اولیه تولید می شود. روش تپه نورده باشروع تصادفی مجدد برای مسئله ۸- وزیر، مناسبترین می باشد. موفقیت تپه نورده به شکل سطح حالت بستگی دارد. اگر تعداد ماکریم های محلی و فلاتها کم باشد تپه نورده باشروع مجدد تصادفی سریعاً راه حل خوبی پیدا می کند.

- تپه نورده با شروع مجدد تصادفی (ایده: اگر شکست خورده دوباره سعی کن)
 - سعی می کند که از هر اخفاک در ماکریم محلی انتخاب کند

الگوریتم جست و جوی شبیه سازی حرارت:

الگوریتم تپه نورده که اجازه ی حرکت رو به پایین یعنی به طرف حالات با ارتفاع کمتر یا هزینه‌ی بالاتر را نمی دهد کامل نیست، زیرا ممکن است در یک ماکریم محلی متوقف شود. در طرف مقابل، یک حرکت کاملاً تصادفی یعنی انتخاب ما بعد‌ها به صورت تصادفی کامل است، اما کارا نیست. بنابر این تپه نورده را با حرکت تصادفی ترکیب می‌کنیم تا هر دو ویژگی کامل بودن و کارایی را داشته باشد. شبیه سازی حرارت چنین الگوریتمی است. برای درک این الگوریتم، الگوریتم کاهش گرادیان را در نظر بگیرید و رفتون توپ پینگ پنگ به عمیق ترین شکاف در یک سطح ناصاف را در نظر بگیرید. اگر توپ بچرخد فقط در مینیمم محلی قرار می‌گیرد، اگر سطح را تکان بدھیم می‌توانیم توپ را از مینیمم محلی خارج کنیم، راه حل این است که سطح به اندازه‌ی کافی تکان داده شود تا توپ از مینیمم محلی خارج شود، اما نباید طوری تکان داده شود که از مینیمم مطلق خارج شود. الگوریتم شبیه سازی حرارت با تکان شدید (دمای زیاد) شروع می‌کند و به تدریج شدت تکان دادن را کاهش می‌دهد (به سمت دمای پایین می‌رود). تفاوت تپه نورده و شبیه سازی حرارت در این است که در تپه نورده بهترین مابعد انتخاب می‌شود ولی در شبیه سازی حرارت مابعد‌ها به طور تصادفی انتخاب می‌شوند. الگوریتم شبیه سازی حرارت در طراحی مدارات VLSI، زمان بندی کارخانه‌ها و مسائل بهینه سازی در مقیاس بزرگ، نسبت به تپه نورده مؤثرer است.

شکل ۳-۷: روند کلی آنالیزگ شیوه‌سازی شده

جست و جوی پرتو محلی^{۹۵}:

در روش های قبلی مانند تپه نوردی و شبیه سازی حرارت فقط یک گره در حافظه نگه داشته می شد ولی در الگوریتم جستجوی پرتو محلی به جای یک گره، k گره در حافظه نگه داری می شود. این الگوریتم با k حالت که به طور تصادفی تولید شده اند، شروع می کند. در هر مرحله تمام ما بعد های k را تولید می کند. اگر یکی از آنها هدف باشد الگوریتم متوقف می شود در غیر اینصورت k حالت از بهترین ما بعدها انتخاب شده و این عمل تکرار می شود.

تفاوت جست و جوی پرتو محلی با تپه نوردی شروع تصادفی مجدد در این است که در تپه نوردی شروع تصادفی مجدد هر فرایند جستجو مستقل از بقیه اجرا می شود. در حالیکه در الگوریتم های جستجوی پرتو محلی اطلاعات مفید بین k فرایند جستجو موازی مبادله می شود و وابستگی بین آنها وجود دارد جستجوی پرتو تصادفی به جای انتخاب k حالت از بهترین مابعد ها، k حالت را به طور تصادفی از میان مابعد ها انتخاب می کند، به طوریکه انتخاب یک مابعد یک تابع تصادفی از میزان ارزش آن مابعد می باشد.

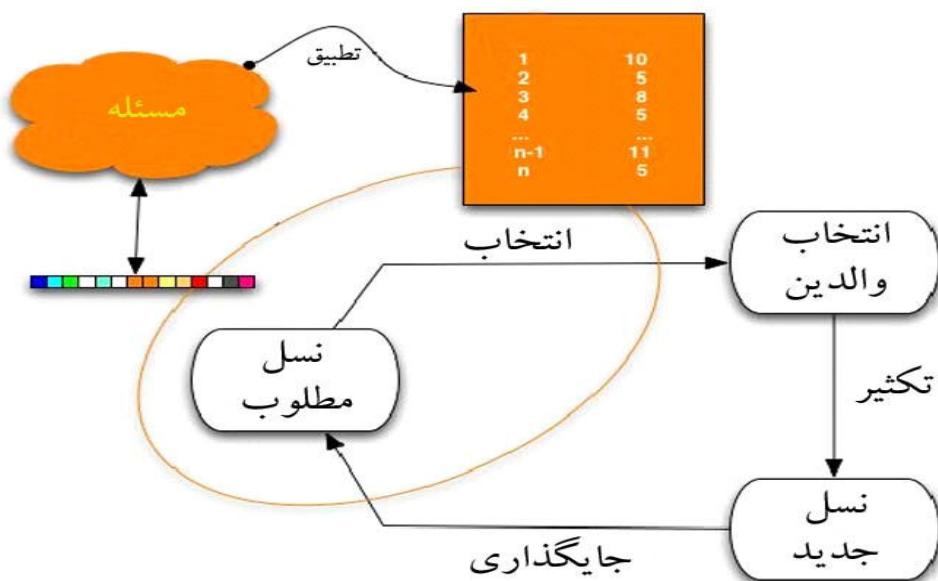
گام های جستجوی پرتوی محلی

- ۱- شروع جستجو با k حالت تصادفی
- ۲- ایجاد همه حالت های بعدی k حالت
- ۳- نگهداری k تا بهترین از حالت های ایجاد شده
- ۴- بازگشت به گام دوم

الگوریتم ژنتیک^{۹۶}:

الگوریتم ژنتیک نوعی از جستجوی پرتو اتفاقی است که در آن ما بعدها از ترکیب دو حالت والد(bه جای تغییر یک حالت) تولید می شوند. الگوریتم ژنتیک مانند جستجوی پرتو محلی با مجموعه ای از k حالت تصادفی شروع می کند که این مجموعه جمعیت^{۹۷} نام دارد. هر حالت یا فرد، به صورت رشته ای از تعداد متناهی الفبا(یا مجموعه ای از صفر و یک ها) نمایش داده می شود. در مساله وزیر حالت باید مکان ۸ وزیر را مشخص کند و هر وزیر باید در ستونی شامل ۸ مربع قرار گیرد. حالت ها در الگوریتم ژنتیک، کروموزوم نیز نامیده می شوند و هر کروموزوم از چندین ژن تشکیل شده است. الگوریتم ژنتیک یک الگوریتم تکاملی برای جست و جو در فضای وسیع است. رویه‌ی

کلی الگوریتم ژنتیک به شرح ذیل می باشد:

- **تولید جمعیت:** یک جمعیت مجموعه ای از کروموزوم ها است که هر کروموزوم نمایانگر یک راه حل ممکن است. جمعیت اولیه می تواند توسط الگوریتم های مکاشفه ای به دست می آید.
- **ارزیابی کروموزوم ها:** به هر کروموزوم یک ارزش انتساب داده می شود . هدف جست و جوی ژنتیک پیدا کردن ارزش بهینه ی کروموزوم می باشد.

• **عملیات تبادل^{۹۸} و جهش^{۹۹}:** عملیات تبادل یک جفت از کروموزوم ها را به طور تصادفی

انتخاب کرده سپس یک نقطه‌ی تصادفی از کروموزوم اول را انتخاب می‌کند، بعد در هر

دو کروموزوم از آن نقطه تا انتهای کروموزوم را با هم جایه‌جا می‌کند. عملیات جهش به

طور تصادفی یک کروموزوم را انتخاب کرده و سپس یک ژن که معادل انتقال وزیر به

ستون دیگر در ۸ وزیر است را در درون آن کروموزوم به طور تصادفی تغییر می‌دهد.

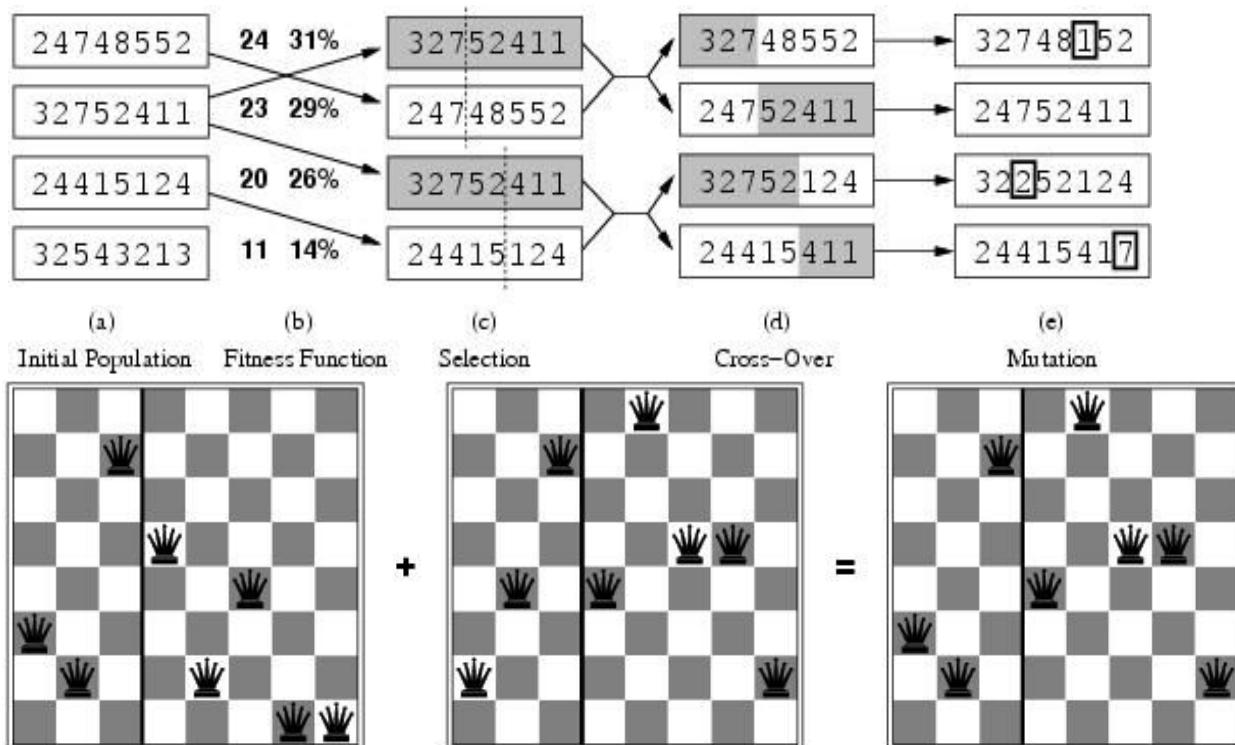
• در نهایت کروموزوم های جدید به دست آمده از جمعیت دوباره ارزیابی می‌شوند. تا اینجا

یک مرحله از الگوریتم ژنتیک به پایان می‌رسد. این مرحله از الگوریتم یا به هدف از قبل

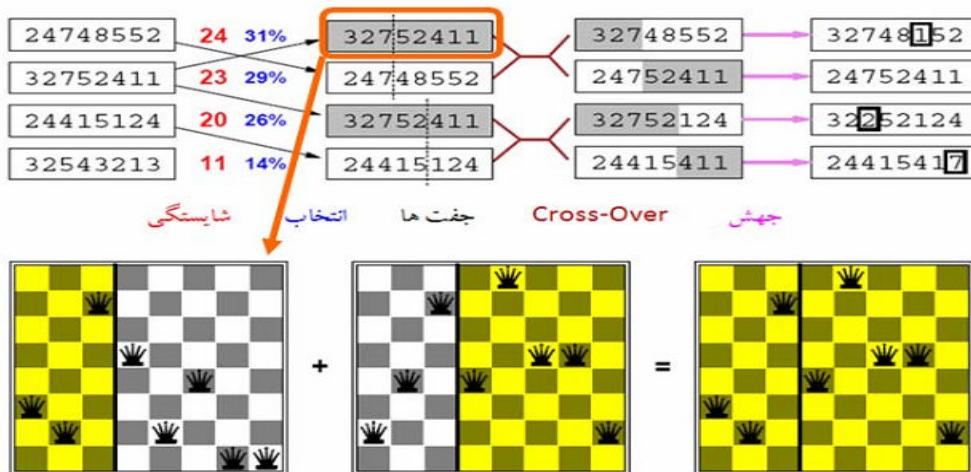
تعیین شده میرسد یا دوباره از بین این جمعیت، جمعیت تصادفی از کروموزوم ها انتخاب و

الگوریتم تکرار می‌شود.

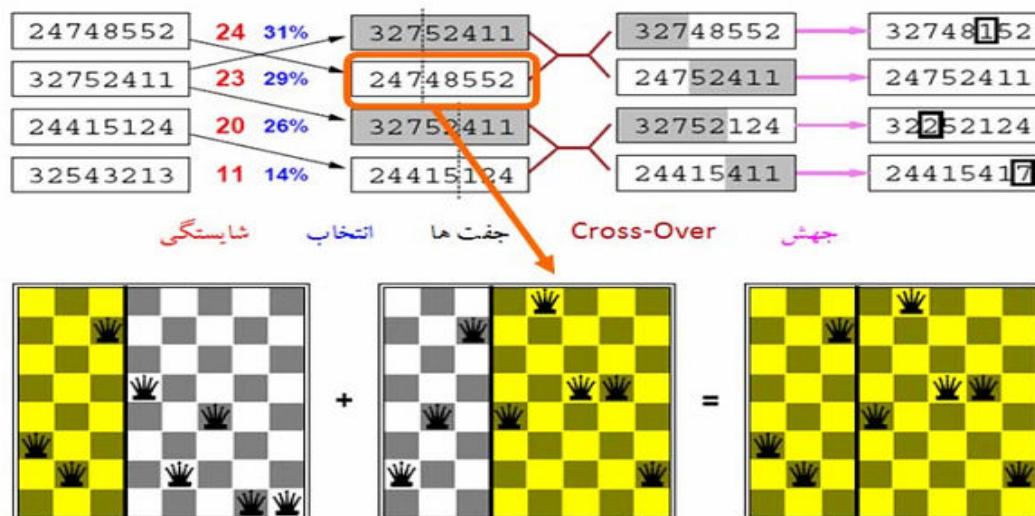
شکل زیر مثالی از الگوریتم ژنتیک برای حل مساله ۸-وزیر را نشان می‌دهد.

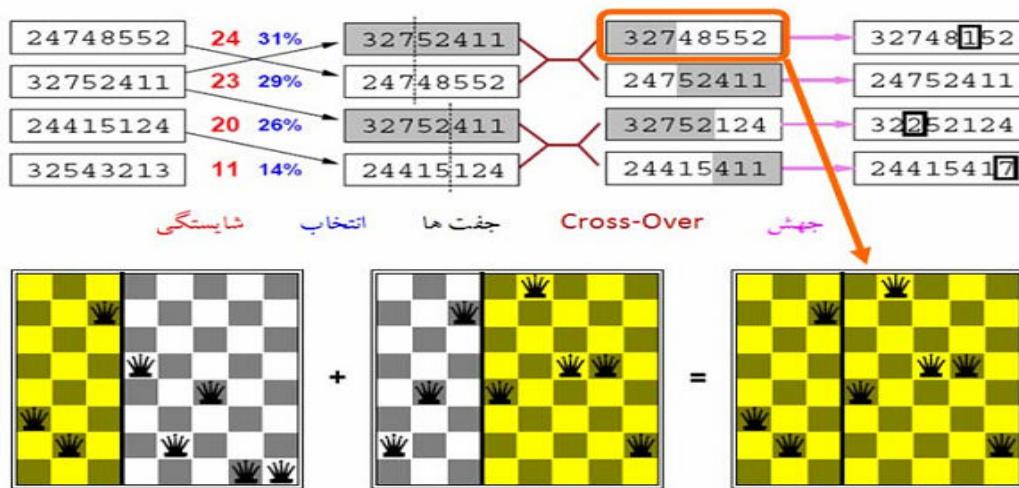
کام بعدی :

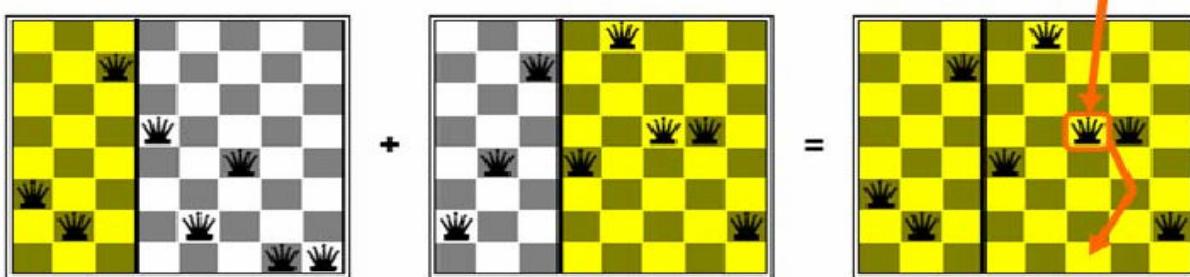
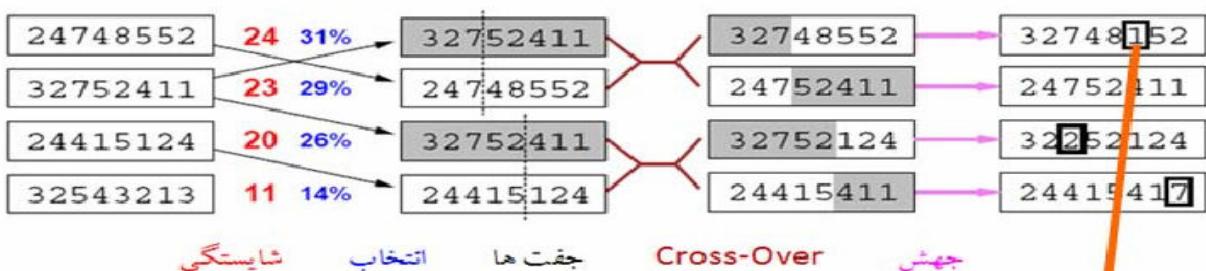
نام بعدی :

کام بعدی :

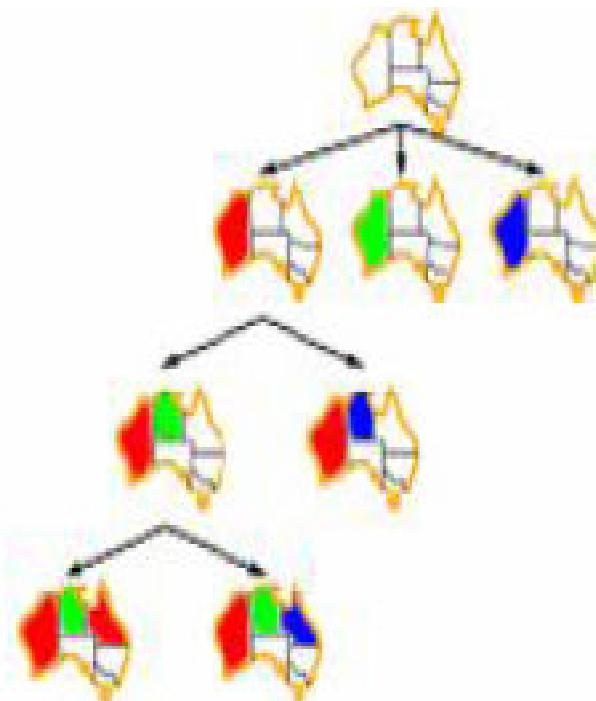
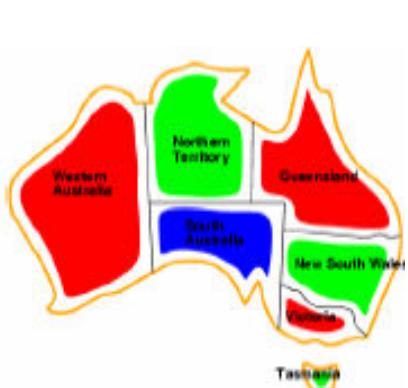
دام بعدی :

فصل پنجم: مسائل اراضی محدودیت (CSP)

آنچه در این فصل خواهید آموخت:

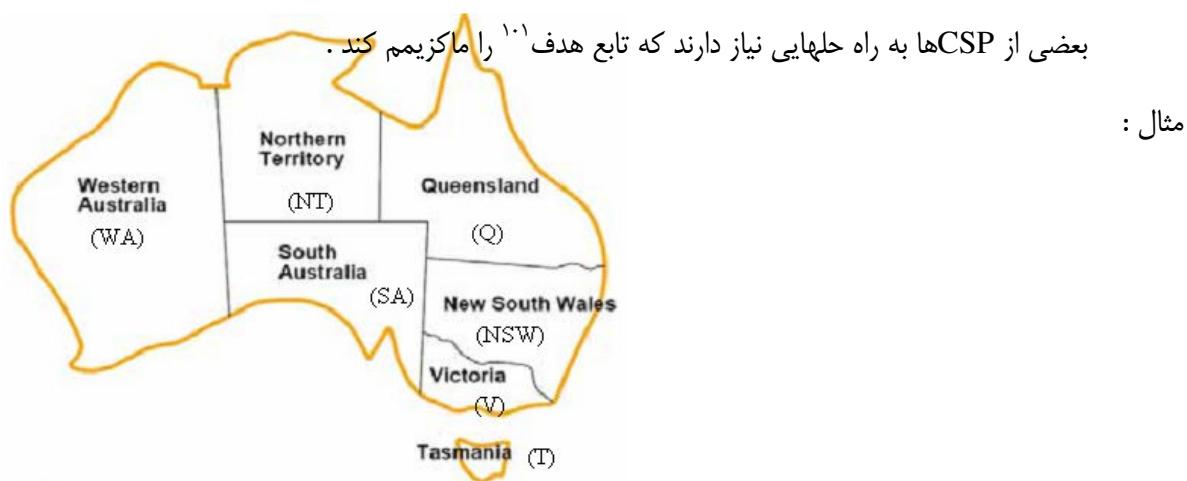
- تعریف مسائل اراضی محدودیت و چند مثال
- جستجوی عقبگرد برای CSP
- کنترل روبه جلو (Forward Checking)
- استفاده از هیورستیک‌ها برای حل مسائل CSP
- جستجوی محلی برای مسائل اراضی محدودیت

مسائل اراضی محدودیت (CSP¹⁰⁰):

مسائل اراضی محدودیت یا CSP توسط مجموعه‌ای از متغیرهای x_1, x_2, \dots, x_n و مجموعه‌ای از محدودیتهای c_1, c_2, \dots, c_n تعریف می‌شوند هر متغیر x_i دارای دامنه‌ی ناتهی D_i از مقادیر ممکن می‌باشد هر محدودیت c_i شامل تعدادی زیر مجموعه از متغیرهاست به طوری که آن محدودیت مقادیر ترکیبات مجاز این زیر مجموعه‌ها را مشخص می‌کند. هر حالت با انتساب مقادیری به چند متغیر یا تمام آنها تعریف می‌شود بنابراین در حالت اولیه هیچ یک از متغیرها مقدار ندارند.

- انتساب سازگار: انتسابی است که هیچ محدودیتی را نقض نمی‌کند.
- انتساب کامل: انتسابی است که هر متغیری در آن باشد.
- راه حل: راه حل‌ها در مسئله CSP انتسابهای سازگار و کامل می‌باشند یعنی یک راه حل شامل تمام متغیرهاست علاوه بر آن تمام محدودیت‌ها را نیز برآورده می‌کند

مجموعه‌ای از متغیرها: $\{WA, NT, SA, Q, NSW, V, T\}$

مجموعه‌ای از مقادیر(دامنه): $\{(R), (G), (B), (S)\}$

محدودیت‌ها: دو استان هم‌جوار هم‌رنگ نباشند

$$c_1 : WA \neq NT, c_2 : WA \neq SA, c_3 : NSW \neq V, \dots$$

constraint satisfaction problem¹⁰⁰
Objective function¹⁰¹

$WA, NT = \{(R, B)(R, G), (B, R), (B, G), (G, R), (G, B)\}$
 آبی = Q, قرمز = SA, سبز = NSW, سبز = V, قرمز = T, سبز = NT, سبز = T : حالات

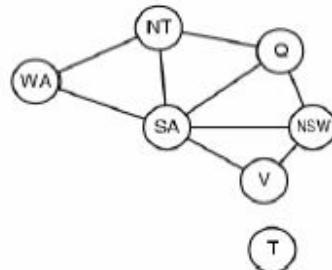
این حالت هم سازگار و هم کامل است پس یک راه حل است.

گراف محدودیت : یالها : محدودیت ها گره ها : متغیر ها

• گراف محدودیت:

- گره ها متغیرها را نشان می دهند.
- یالهای گراف محدودیت های بین متغیرها را نشان می دهند.

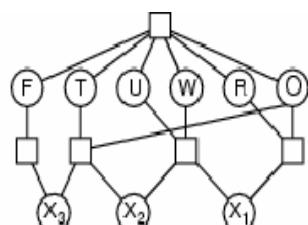
مسئله رمزنگاری 102 (معمای ریاضیات) :

هدف در مسئله معمای ریاضیات این است که در آن هر حرف یک رقم متفاوت از سایرین به خود

بگیرد به طوریکه جمع ارقام انتساب یافته صحیح می باشد

$$\begin{array}{r}
 \text{FORTY} & 29786 \\
 + \text{TEN} & + 850 \\
 + \text{TEN} & + 850 \\
 \hline
 \text{SIXTY} & 31486
 \end{array}
 \quad \{F=2, O=9, R=7, T=8, Y=6, E=5, N=0, S=3, I=1, X=4\}$$

$$\begin{array}{r}
 \text{T W O} \\
 + \text{T W O} \\
 \hline
 \text{FOUR}
 \end{array}$$

مثال :

متغیرها : $\{T, W, O, F, U, R, x_1, x_2, x_3\}$ دامنه :

$T \neq F \neq W \neq O \neq U \neq R$. محدودیت ها : متغیر ها مقادیر متفاوت داشته باشند.

All different $\{T, W, O, F, U, R\}$

محدودیت Alldifferent را می توان به محدودیت های دو دویی تبدیل کرد به طور کلی اگر متغیر های کافی برای یک مسئله CSP در نظر گرفته شود هر محدودیت مرتبه ی بالا می تواند به محدودیت های دو دویی تبدیل شود.

مسئله رمزنگاری را می توان به صورت زیر فرموله سازی کرد:

حالات : یک معما رمزنگاری با چند حروف جایگزین شده توسط ارقام.

عملگر ها : وقوع هر حرف را با یک رقم جایگزین کنید که قبل از Q_1, Q_2, Q_3, Q_4 ظاهر نشده است.

آزمون هدف : معما فقط شامل ارقام است و یک مجموعه از اعداد صحیح برمی گرداند.

هزینه ی مسیر : صفر.

مسئله ۴- وزیر :

	Q_1	Q_2	Q_3	Q_4
1				
2				
3				
4				

متغیر ها : $\{Q_1, Q_2, Q_3, Q_4\}$ دامنه :

محدودیت ها : وزیر ها نمی توانند در یک سطر یا ستون یا قطر قرار گیرند.

Q_1, Q_2, Q_3, Q_4 برای $(1, 2), (1, 3), (1, 4), (2, 3), (2, 4), (3, 1), (3, 2), (3, 4), (4, 1), (4, 2)$:

مزایای بیان مسئله به صورت CSP عبارت اند از :

- به دلیل نمایش استاندارد حالت ها (مجموعه ی متغیرهایی با مقادیرشان) می توان تابع

Successor و آزمون هدف را به شکل کلی نوشت به طوریکه برای هر CSP قابل اعمال باشد.

- می توان هیوریستیک های کلی و کارایی ایجاد نمود که نیاز به تخصص اضافی در دامنه ی خاص

مسئله نداشته باشند.

نکته: یک مسئله CSP می تواند با استفاده از فرموله سازی افزایشی مانند یک مسئله‌ی جستجوی استاندارد ارائه شود.

حالت اولیه : انتساب خالی که در آن هیچ متغیری مقدار ندارد.

تابع ما بعد : یک مقدار می تواند به هر متغیر فاقد مقدار نسبت داده شود اگر با متغیرهایی که قبلاً مقدار گرفته اند تضاد نداشته باشد.

آزمون هدف : آیا انتساب فعلی کامل است یا نه؟

هزینه‌ی مسیر : یک هزینه‌ی ثابت برای هر مرحله.

نکته: هر راه حل یک انتساب کامل است لذا اگر در مسئله n متغیر وجود داشته باشد راه حل در عمق n خواهد بود و درخت جستجو دارای عمق n می باشد بنابراین در بین جستجوها، جستجوی عمقی، مناسب ترین برای حل یک مسئله CSP می باشد البته اگر از فرموله سازی حالت کامل استفاده کنیم الگوریتم‌های جستجوی محلی نیز می توانند برای مسائل CSP مفید باشند.

انواع مسائل CSP:

(۱) **گسسته و متناهی:** ساده‌ترین نوع مسائل CSP شامل متغیرهای گسسته با دامنه‌های

متناهی می باشد مانند مسئله رنگ آمیزی نقشه، مسئله ۸ وزیر، مسئله رمزگاری ریاضی

CSP‌های بولین. اگر در یک مسئله CSP حداقل اندازه دامنه هر متغیر برابر d باشد و

N تعداد متغیرها باشد آنگاه تعداد انتسابهای کامل $O(d^N)$ می‌باشد.

(۲) **گسسته و نامتناهی:** متغیرهای گسسته ممکن است دامنه‌های نامتناهی نیز داشته باشند مانند مجموعه‌ای از اعداد صحیح یا رشته‌ها. به عنوان مثال در زمانبندی کارها،

تاریخ شروع هر کار یک متغیر است و مقادیر ممکن آنها اعداد صحیح می باشند در مسائل

با دامنه‌های نامتناهی نمی‌توان محدودیت‌هارا با شمارش تمام ترکیبات مجاز مقادیر

تعریف کرد به جای آن باید از زبان محدودیت استفاده شود به عنوان مثال اگر job_1 که ۵

روز طول می‌کشد باید قبل از job_2 انجام شود به یک زبان محدودیت از نامساوی

های جبری مثل $startjob_1 + 5 \leq startjob_2$ نیاز است. علاوه براین، چنین

محدودیتهایی را نمی‌توان با شمارش تمام انتسابهای ممکن حل کرد زیرا تعداد آنها نامتناهی است.

(۳) پیوسته: در دنیای واقعی مسائل اراضی محدودیت با دامنه‌های پیوسته بسیار متداول هستند مثلاً^{۱۰۳} زمانبندی آزمایشات روی تلسکوپ فضایی هابل به مشاهدات زمانی دقیقی نیاز دارد. شروع و پایان هر مشاهده متغیرهای پیوسته‌ای هستند که باید از قوانین نجومی تعیت کنند. معروفترین دسته از CSP‌های با دامنه‌ی پیوسته، مسائل برنامه‌نویسی خطی هستند که در آنها محدودیت‌ها باید به صورت نامساوی‌های خطی باشند که یک ناحیه‌ی محدود ایجاد کنند. مسائل برنامه‌نویسی خطی می‌توانند در زمان چند جمله‌ای بر اساس تعداد متغیرها حل شود.

أنواع محدودياتها:

الف) یکانی^{۱۰۴}: روی یک متغیر باشد. $NT \neq Red$.

ب) دوگانی^{۱۰۵}: محدودیت روی دو متغیر باشد. $WA \neq NT$.

ج) مرتبه بالاتر^{۱۰۶}: محدودیت روی سه یا بیشتر متغیر باشد مانند مسئله رمزنگاری ریاضی

$$T \neq F \neq W \neq O \neq U \neq R$$

محدودیت‌هایی که ذکر شد محدودیت‌های کامل یا مطلق^{۱۰۷} نامیده می‌شوند که نقض یک محدودیت مطلق به معنای حذف یک راه حل بالقوه می‌باشد.

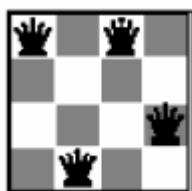
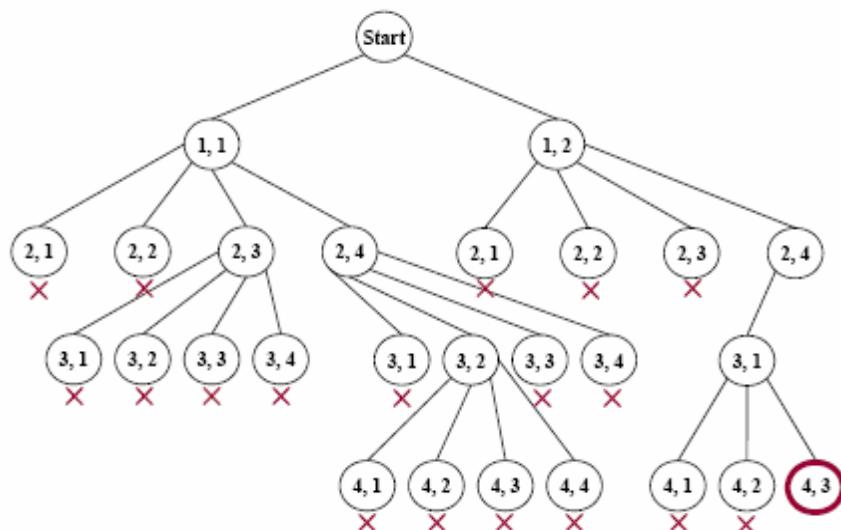
محدودیت‌های اولویت دار^{۱۰۸}: در این محدودیت‌ها یک راه حل بر سایر راه حلها ترجیح داده می‌شود به عنوان مثال در برنامه زمانی دانشگاه پروفسور X ترجیح می‌دهد صبح تدریس کند در حالیکه پروفسور Y ترجیح می‌دهد بعد از ظهر تدریس کند اگر جدول زمانی به گونه‌ای تنظیم شود که پروفسور X در ساعت ۲ بعد از ظهر تدریس کند یک راه حل محسوب می‌شود اما راه حل بهینه نیست. محدودیت‌های اولویت دار می‌توانند به صورت هزینه در انتساب هر یک از متغیرها اعمال شوند.

unary	¹⁰³
binary	¹⁰⁴
High order	¹⁰⁵
Absolute	¹⁰⁶
preference constraints	¹⁰⁷

نکته: مسائل زیر برای حل به روش CSP مناسبند: مسئله زمانبندی ، وزیر ، حل جدول کلمات متقطع ، رنگ آمیزی نقشه ، معماهای ریاضی (رمزنگاری) ، زمانبندی امتحانات ، چینش مژولهای روی یک تراشه و مسائل دنیای واقعی از قبیل: مسائل انتسابی مانند اینکه چه کسی چه کلاسی را درس می‌دهد ، مسائل زمانبندی حمل و نقل و زمانبندی کارخانه .

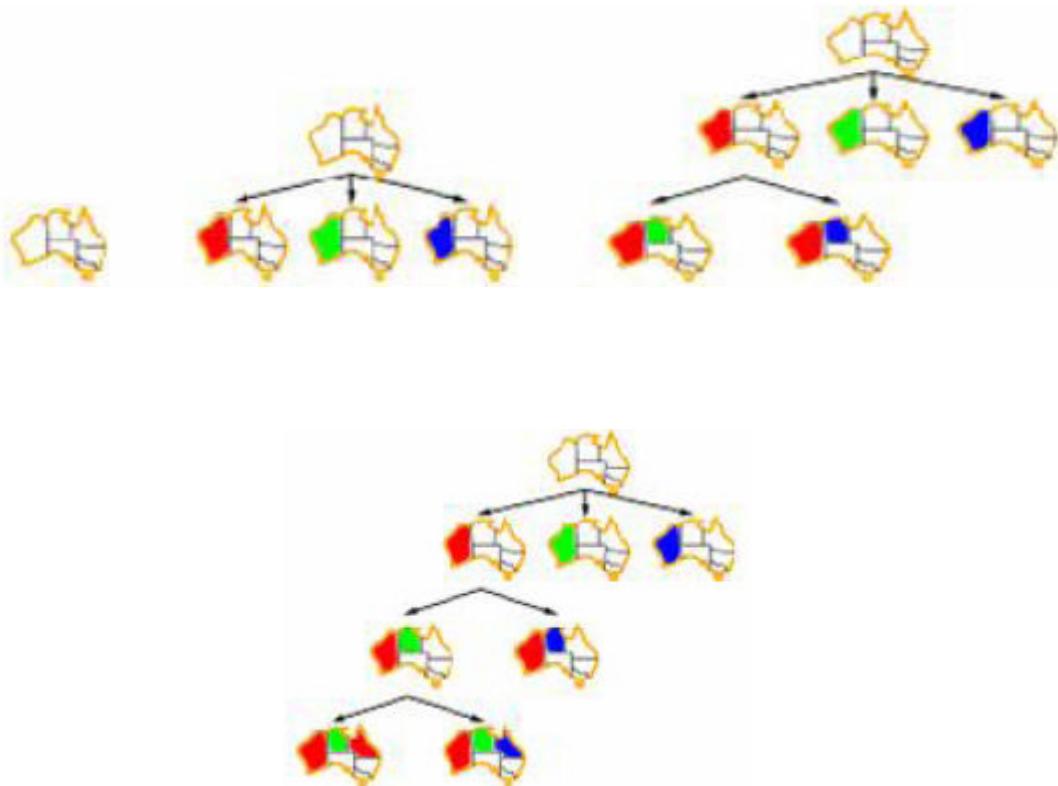
جستجوی عقبگرد^{۱۰۸} برای CSP: اصطلاح جستجوی عقبگرد برای جستجوی عمقی به کار می‌رود که در هر سطح یک متغیر را مقدار میدهد و وقتی مقدار معتبری برای انتساب به یک متغیر وجود نداشته باشد به عقب بر می‌گردد . جستجوی عقبگرد یک الگوریتم ناآگاهانه است که برای حل مسائل بزرگ ناکارامد است به مثال زیر توجه کنید .

مثال: حل مساله ۴-وزیر به روش عقبگرد

{(1,1)(2,4)(3,2)(4,3)}: راه حل

مثال: حل مساله رنگ آمیزی نقشه به روش عقبگرد

ترتیب انتخاب متغیر ها :

الف) مقادیر باقیمانده کمینه^{۱۰۹}(MRV) یا محدودیت ترین متغیر^{۱۱۰} یا اولین شکست^{۱۱۱}

ایده : متغیری را انتخاب کن که کمترین مقادیر معتبر را دارد .

ب) اکتشاف درجه ای :

ایده : متغیر با بیشترین درجه اول انتخاب میشود .

ج) اکتشاف مقدار با کمترین محدودیت^{۱۱۲}

ایده : متغیری انتخاب می شود که کمترین مقادیر را از متغیرهای باقیمانده حذف میکند .

الف) MRV: ایده این روش این است که متغیری را انتخاب میکند که کمترین مقادیر معتبر را دارد یا به عبارتی محدودترین متغیر را انتخاب میکند . محدودترین متغیر ، متغیری است که

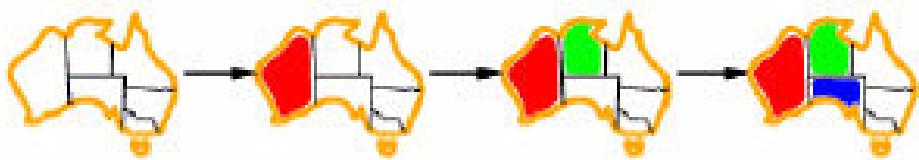
Minimum Remaining Value^{۱۰۹}

Most Constraint Value^{۱۱۰}

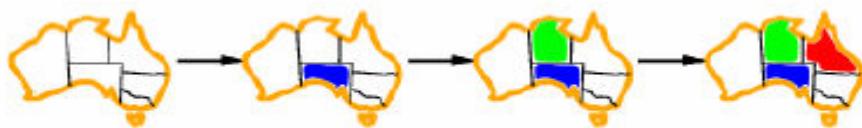
first failure^{۱۱۱}

least constraint value^{۱۱۲}

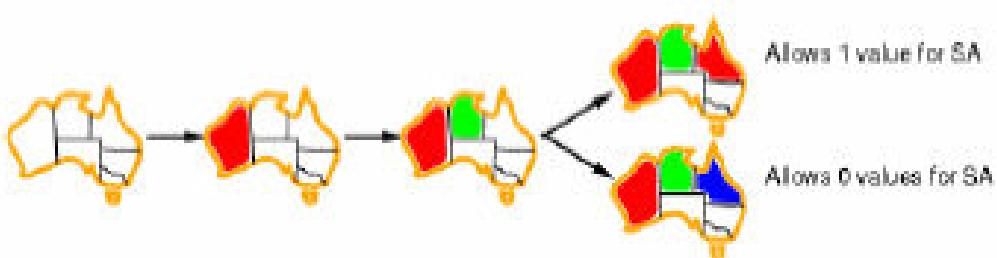
کوچکترین دامنه را دارد در این صورت متغیری انتخاب می شود که به احتمال زیاد با شکست مواجه شده و درخت جستجو با هرس مواجه خواهد شد.

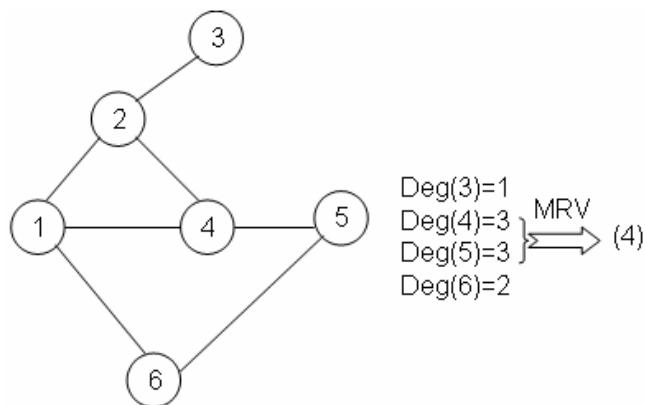
ب) اکتشاف درجه ای: سعی میکند فاکتور انشعاب را در انتخاب آینده کم کند متغیری انتخاب می شود که بیشترین محدودیت را روی متغیر های انتساب نیافته اعمال میکند این هیوریستیک برای انتخاب اولین متغیر جهت انتساب مقدار مناسب است.

ج) اکتشاف مقدار با کمترین محدودیت : این روش مقداری را ترجیح می دهد که در گراف محدودیت ، متغیرهای همسایه به ندرت آنرا انتخاب می کنند و سعی در ایجاد بیشترین قابلیت انعطاف برای انتساب بعدی متغیر ها دارد ایده ای این روش برای یک متغیر این است که مقداری را که کمترین محدودیت را ایجاد می کند یا مقدار را که کمترین مقادیر را از متغیر های باقیمانده حذف می کند.

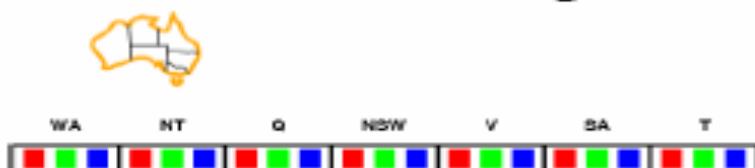
مثال: در صورتی که بخواهیم با استفاده از روش CSP گراف مقابل را با سه رنگ **R,G,B** رنگ آمیزی کنیم بعد از رنگ آمیزی رئوس ۱ و ۲ کدام راس رنگ آمیزی خواهد شد؟ (مهندسی کامپیوتر-۸۷)

بررسی پیشرو (FC)^{۱۱۳}

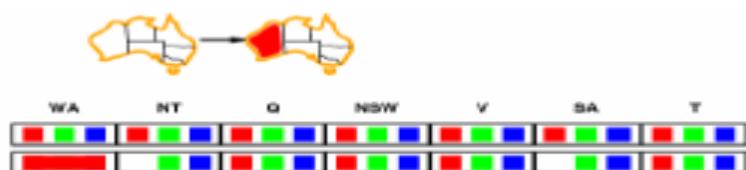
ایده: وقتی متغیری مقدار گرفت آن مقدار از همسایگانش حذف می شود.

الگوریتم هنگامی خاتمه می یابد که برای یک متغیر هیچ مقدار مجاز باقی نماند باشد.

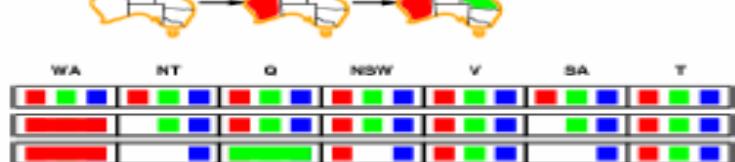
گام اول:

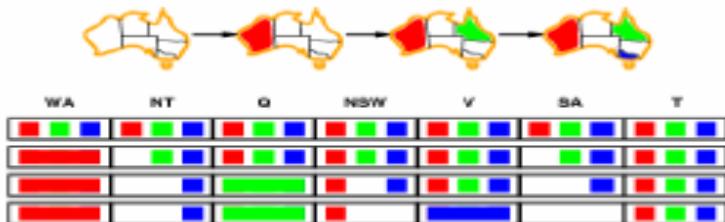
گام دوم:

گام سوم:

گام چهارم:

به متغیری رسیدیم که هیچ مقدار مجازی برایش باقی نمانده(متغیر V) پس الگوریتم خاتمه می یابد.

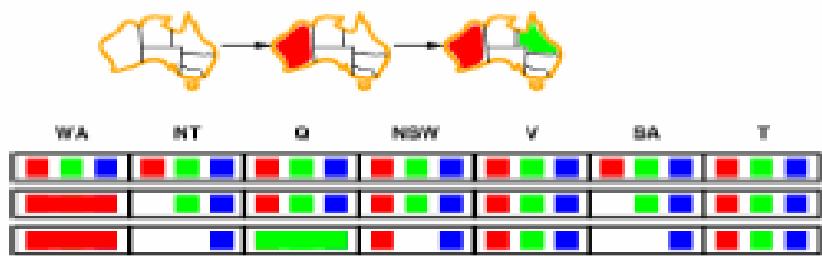
	WA	NT	Q	NSW	V	SA	T	
Initial domains	R G B	R G B	R G B	R G B	R G B	R G B	R G B	
After WA=red	(R)	G B	R G B	R G B	R G B	G B	R G B	: FC
After Q=green	(R)	B	(G)	R B	R G B	B	R G B	
After V=blue	(R)	B	(G)	R	(B)		R G B	

وقتی انتساب به X صورت می گیرد فرایند بررسی پیشرو متغیرهای بدون انتساب مثل y را در نظر می گیرد که از طریق یک محدودیت به X متصل است و هر مقداری را که با مقدار انتخاب شده برای x برابر است از دامنه y حذف می کنیم . زمانی که یک متغیر هیچ مقدار مجاز باقیمانده ندارد جستجو خاتمه می یابد پس از انتساب آبی=V، دامنه SA خالی می شود لذا بررسی پیشرو تشخیص می دهد که انتساب «WA=R , Q=G , V=B» با محدودیت های مساله سازگار نیست و الگوریتم به سرعت به عقب بر می گردد. این روش جستجو، تناقض را سریع تر از جستجوی عقب گرد ساده پیدا می کند .

پخش (انتشار) محدودیت :

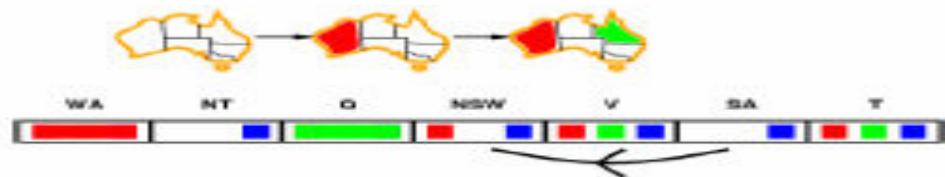
اگر چه بررسی پیشرو بسیاری از ناسازگاری ها را کشف می کند اما همه آنها را نمی تواند تشخیص بدهد . برای مثال در جدول FC سطر سوم وقتی R و $Q=G$ و $WA=R$, NT فقط می توانند آبی باشد. اما این دو متغیر همچوارند و نمی توانند رنگ یکسانی داشته باشند. جستجوی بررسی پیشرو این مورد را به عنوان ناسازگاری تشخیص نمی دهد .

بنابراین بررسی پیشرو محدودیت ها را از متغیرهای انتساب یافته به متغیرهای انتساب نیافته منتشر می کند اما تمام شکست ها را نمی تواند در زودترین زمان ممکن تشخیص بدهد. پخش محدودیت یعنی تاثیر محدودیت روی یک متغیر بر سایر متغیرها. انتشار محدودیت به طور مکرر بر محدودیت ها به طور محلی تاکید دارد. در مثال قبل ابتدا اطلاعات محدودیت از G, WA به ترتیب به NT, SA پخش شد.

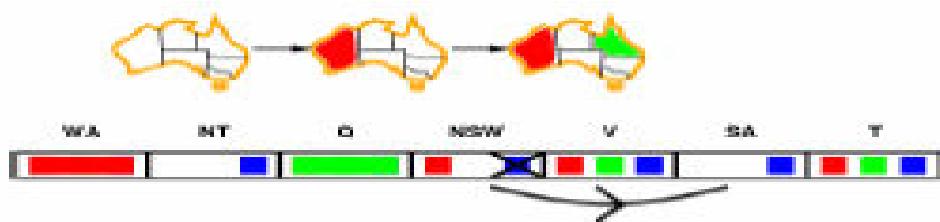

سازگاری یال^{۱۱۴}: ایده سازگاری یال یک روش صحیح برای پخش محدودیت‌ها فراهم می‌کند و در نتیجه بسیار قوی تر از جستجوی بررسی پیشرو است. منظور از ARC یال جهت دار در گراف محدودیت است. یال $y \rightarrow x$ سازگار است اگر و فقط اگر به ازای هر مقدار X، بعضی مقادیر مجاز برای y موجود باشد.

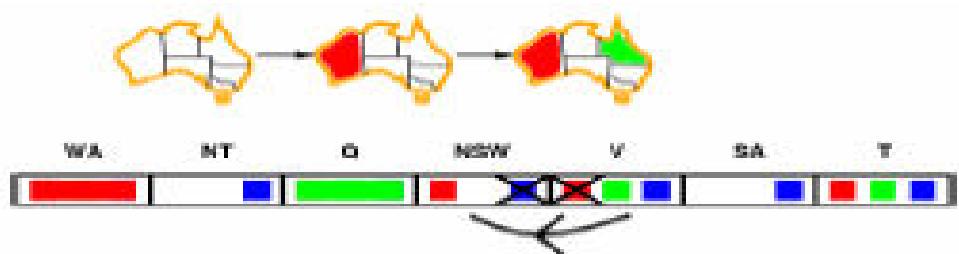
.NSW=red و SA=blue سازگار است اگر $SA \rightarrow NSW$

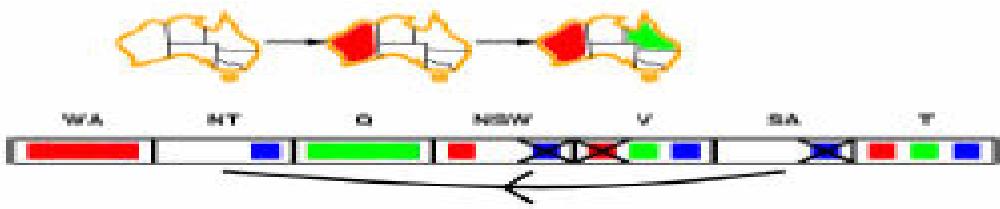
.NSW سازگار می‌شود با حذف blue از $NSW \rightarrow SA$

.V سازگار می‌شود با حذف red و blue از $V \rightarrow NSW$

.V red NSW,SA blue از SA → NT سازگار می شود با حذف

بررسی Arc consistency می تواند به صورت یک مرحله پیش پردازش قبل از شروع جستجو انجام شود یا به صورت یک مرحله پخش مانند بررسی پیشرو پس از هر انتساب در حین جستجو که به آن روش MAC¹¹⁵ گفته می شود انجام شود. در هر موقع این فرایند باید به صورت مکرر انجام گیرد تا هیچ ناسازگاری باقی نماند زیرا هر زمان که به منظور رفع ناسازگاری یال یک مقدار از دامنه متغیری حذف می شود ممکن است در یال هایی که به آن متغیر اشاره می کنند ناسازگاری جدید ایجاد شود. پیچیدگی زمانی Arc consistency در بدترین حالت $O(n^2 d^3)$ میباشد که در آن d تعداد مقادیر دامنه و n تعداد متغیرهاست. اگر چه روش سازگاری یال نسبت به بررسی پیشرو هزینه‌ی بیشتری دارد اما مفیدتر است. زیرا تناقض(عدم موفقیت) را زودتر از روش بررسی پیشرو تشخیص می دهد.

سازگاری K (K-consistency): سازگاری یال تمام ناسازگاری های ممکن را نمی تواند تشخیص دهد مثلا انتساب $NSW=R$ ، $WA=R$ ناسازگار است ولی سازگاری یال نمی تواند آن را تشخیص دهد بنابراین به کمک سازگاری K شکل قوی تری از پخش محدودیت را می تواند تعریف کرد.

تعریف K-consistency: یک مساله ارضای محدودیت K-consistency است اگر برای هر $k-1$ متغیر و برای هر انتساب سازگار آن متغیرها همیشه یک مقدار سازگار برای هر K این متغیر وجود داشته باشد. به عنوان مثال معنای 1-consistency این است که هر متغیر با خودش سازگار است این سازگاری Node consistency نامیده می شود. همان سازی یال است. معنای 2-consistency این است که هر جفت از متغیرهای همچوار می توانند به سومین متغیر همسایه گسترش یابند این سازگاری ، سازگاری Path consistency یا مسیر نامیده می شوند. یک گراف قویاً K-consistency است هرگاه 1-

باشد اگر گراف قویاً k -consistence و 2 -consistence k - 1 -consistence باشد

K -consistence باشد می توان مساله را بدون عقب گرد حل کرد که پیچیدگی زمانی آن $O(nd)$ است

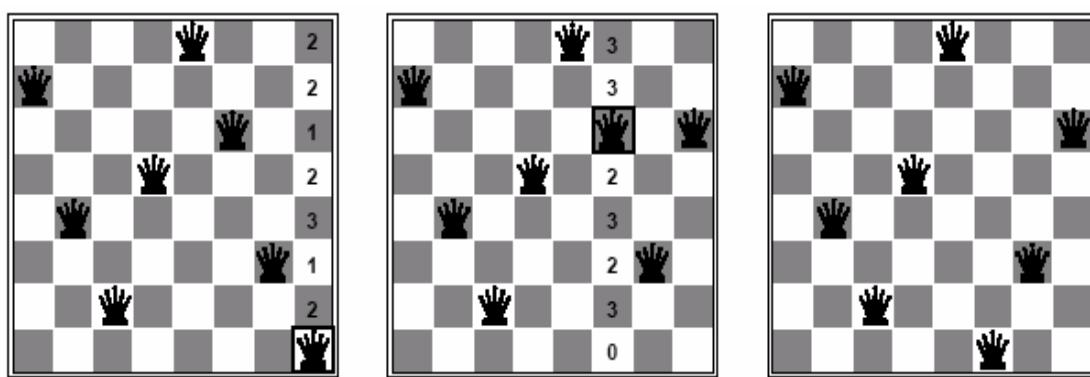
ترتیب تشخیص تناقض:

عقب گرد > k - consistency > K - consistency > ARC consistency > FC > قویاً

جستجوی محلی برای CSP

الگوریتم های جستجوی محلی مانند تپه نوردی و simulated annealing، بسیاری از مسائل CSP را به طور کارایی حل می کنند. آنها از فرموله سازی حالت کامل استفاده می کنند یعنی تمام متغیرها باید دارای مقدار باشد. حالت اولیه به همه متغیرها مقداری را نسبت می دهد و تابع مابعد در هر مرحله مقدار یک متغیر را تغییر می دهد. به عنوان مثال در مسئله ۸- وزیر حالت اولیه آن یک ترکیب تصادفی از مکان هشت وزیر در هشت ستون است و تابع مابعد یک وزیر را انتخاب نموده و به جای دیگری در همان ستون انتقال می دهد. در انتخاب مقدار جدید برای یک متغیر، هیوریستیک مینیمم تناقضات^{۱۱۶}، بهترین هیوریستیک است این تابع مقداری را انتخاب می کند که کمترین برخورد را با سایر متغیرها ایجاد می کند یعنی مقداری را انتخاب کن که کمترین تعداد محدودیت ها را نقض کند. زمان اجرای هیوریستیک مینیمم تناقضات، مستقل از اندازه مسئله خواهد بود.

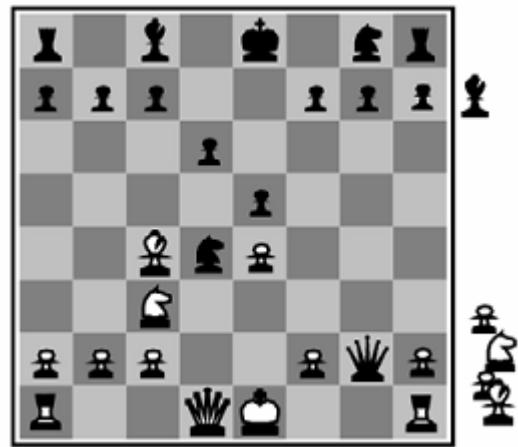
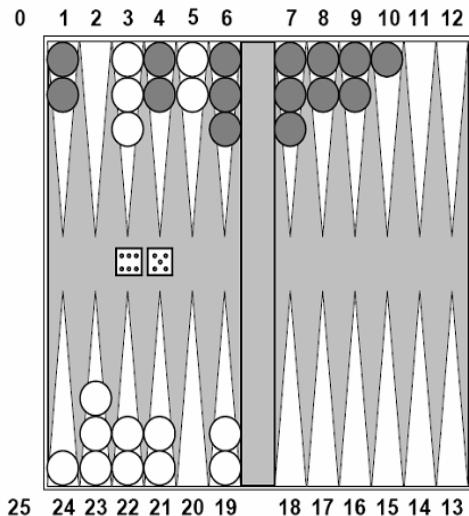
هیوریستیک مینیمم تناقضات برای حل مسائل سخت مانند زمان بندی مشاهدات تلسکوپ هابل به کار می رود مزیت دیگر جستجوی محلی این است که می تواند در صورت تغییر در مسئله تنظیمات را به صورت آنلاین انجام دهد.

فصل ششم: جستجوی رقابتی

آنچه در این فصل خواهید آموخت:

- بازی ها و دلایل مطالعه آنها
- الگوریتم Mini-Max
- بازی های چند نفره
- هرس آلفا-بتا
- تصمیمات بلاذرنگ ناقص
- بازیهایی که حاوی عنصر شанс هستند

مقدمه:

بازی ها حالتی از محیط های چند عامله هستند در محیط های چند عامله، هر عامل باید اعمال سایر عامل ها و چگونگی تاثیر آن ها را مورد توجه قرار دهد به تفاوت بین محیط های چند عامله رقابتی و چند عامله همکار توجه داشته باشید محیط های رقابتی که در آن اهداف عامل در تناقض با یکدیگر است منجر به مسایل جست و جوی خصمانه می شود این مسایل اغلب به عنوان بازی ها شناخته می شوند. نظریه ریاضیات بازی یک شاخه از علم اقتصاد است در اکثر بازی ها دو عامل وجود دارند که اعمال آن ها به صورت یک در میان انجام می شوند در اکثر بازی ها دو عامل وجود دارند که اعمال آن ها به صورت یک در میان انجام می شوند و مقادیر سودمندی در حالات انتهای بازی، مساوی و مخالف هم می باشند برای مثال اگر بازیکن یک بازی شطرنج را ببرد +۱ و اگر ببازد -۱ به آن تخصیص داده می شود.

دلایل مطالعه بازی ها عبارتند از:

- قابلیت هوشمندی انسان ها را به کار می گیرند.
- به دلیل ماهیت انتزاعی بازی ها
- حالت بازی ها را به راحتی می توان نشان داد و عامل های معمولا به مجموعه ای کوچکی از اعمال محدود هستند که نتایج آن ها با قوانین دقیق تعریف شده اند.

انواع بازی ها:

شطرنج : بازی ای است که بر روی یک صفحه انجام می شود و برای دو بازیگر است که شانزده مهره را با توجه به قوانینی معین حرکت می دهند . هدف مات کردن شاه طرف مقابل می باشد .

بازی چکرز : صفحه ای بازی چکرز برای دو نفر می باشد که هر نفر دارای دوازده مهره می باشد ؟ هدف پریدن و دستگیر نمودن مهره های حریف می باشد .

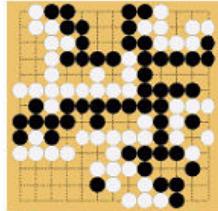
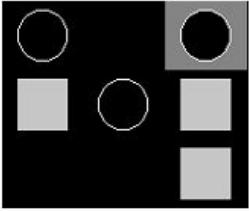
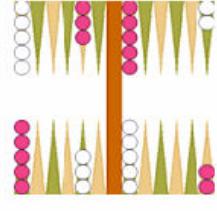
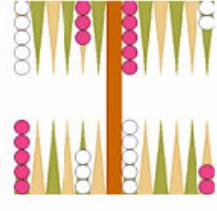
بازی go : بازی ای بر روی صفحه برای دو بازیگر می باشد که شمارنده هایی را روی یک شبکه قرار می دهند ، هدف محاصره کردن و سپس دستگیر کردن شمارنده های حریف می باشد .^۱

تیک - تاک - تو کور : بازی تیک - تاک - تو دارای دو بازیگر می باشد . برای هر دو بازیگر هدف این است که اولین کسی باشند که سه شیء همانند را در یک ردیف ، ستون یا قطر قرار می دهند . صفحه ای این بازی دارای یک شبکه ای سه در سه می باشد . بنابراین دارای نه خانه می باشد .^۲

تخته نرد : بازی ای بر روی صفحه است و دو بازیگر دارد . هر بازیگر دارای پانزده مهره می باشد که آن ها را در بیست و چهار خانه ای مثلثی شکل با توجه به عدد ظاهر شده روی دو تاس حرکت می دهد .^۳

پل : یک بازی کارتی حفه ای برای چهار نفر می باشد که این چهار نفر به صورت دو گروه دو نفری با هم بازی می کنند و در هر طرف هر گروه مقابل هم می نشینند . بازی پل دارای دو مرحله می باشد : پیشنهاد و بازی .^۴

پوکر : بازی ای کارتی می باشد ، محبوب ترین بازی از یک دسته از بازی های همچشمی می باشد که در آن بازیگران با کارت هایی کاملاً پنهان یا اندکی پنهان روی یک چیزی شرط بندی می کنند ، سپس چیزی که شرط بندی روی آن انجام شده است به بازیگر یا بازیگران باقی مانده ای که دارای بهترین ترکیب کارت ها هستند جایزه داده می شود .^۱ در زیر تصویر صفحه ای چند بازی ای که هم اکنون معروف نمودیم مشاهده می نمایید :

نام بازی	چکرز	go	تیک - تاک - تو کور	تخته نرد
تصویر صفحه				

قطعی	شانسی
اطلاعات کامل	شطرنج، بازی چکرز، go
اطلاعات ناقص	تیک تا تو کور

الگوریتم Min-Max

در این قسمت بازی های دو نفره را با دو بازیکن min و max در نظر می گیریم ابتدا max حرکت می کند و سپس نوبت به حریف یعنی min می رسد به همین گونه ادامه می یابد تا بازی تمام شود در انتهای بازی امتیازات به بازیکن تخصیص داده می شود یک بازی می تواند به صورت نوعی مسئله جست وجو به صورت زیر فرموله سازی شود:

حالت اولیه: شامل موقعیت صفحه بازی و مشخص می شود که نوبت کدامیک از بازیکنان است.

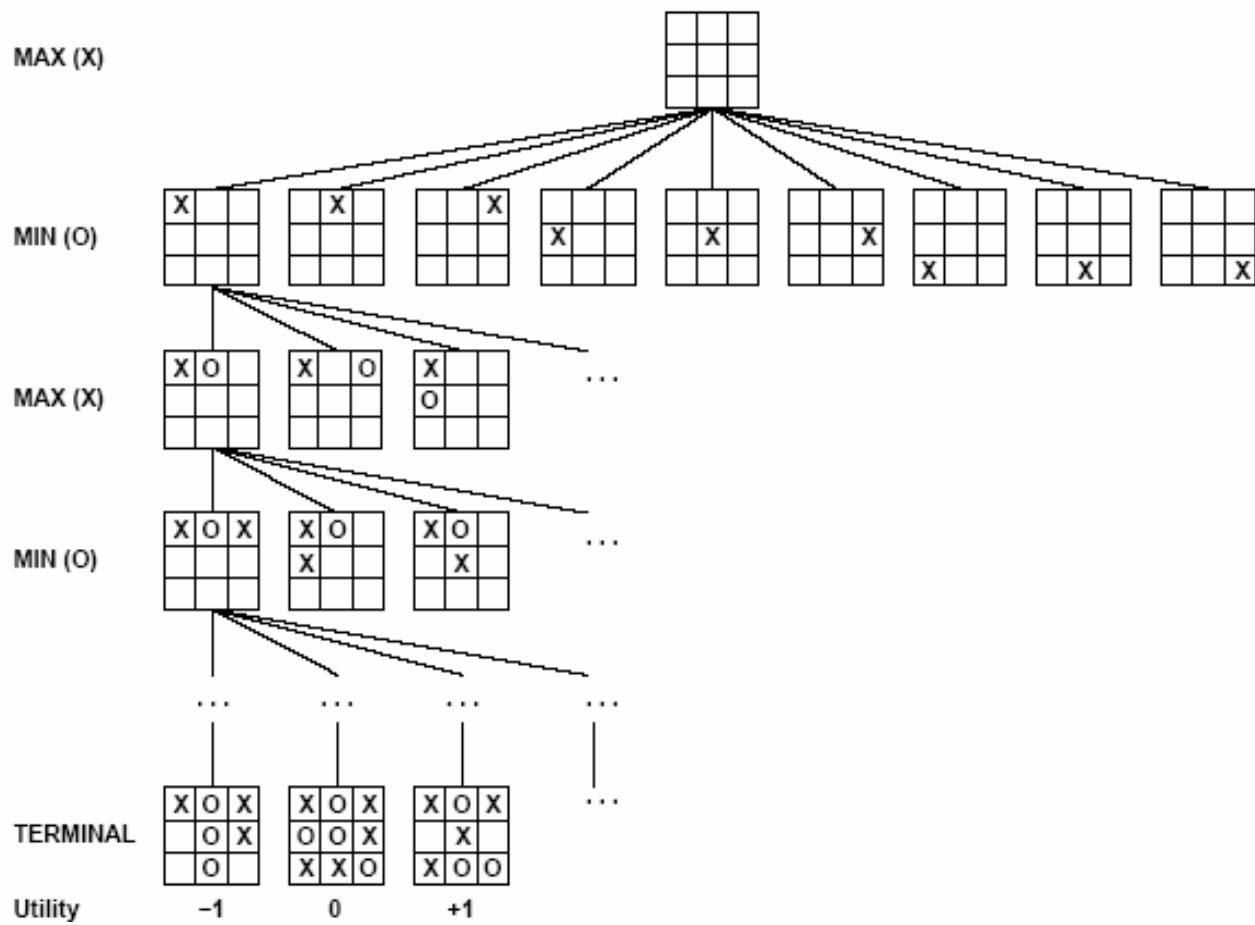
تابع جانشین: لیستی از (Move,State) را بر می گرداند که هر کدام نشانگر یک حرکت قانونی و حالت نتیجه باشد.

آزمون پایانی: این آزمون مشخص می کند که آیا بازی تمام شده است یا خیر. حالاتی که بازی در آن ها به پایان نامیده می شود.

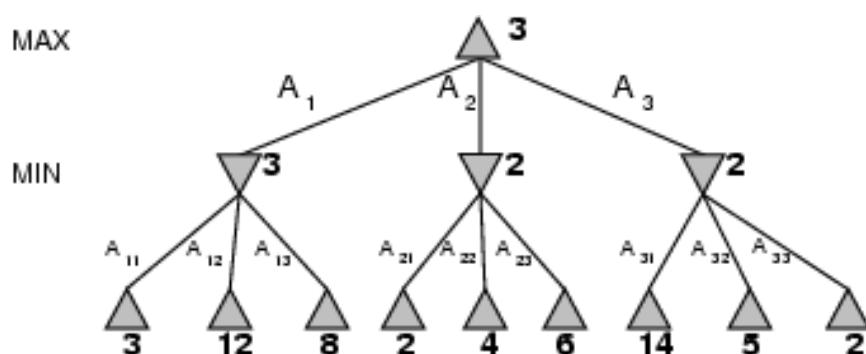
تابع سودمندی^{۱۱۷}: این تابع به حالت پایانی یک عدد نسبت می دهد مثلا در شطرنج برد عدد $+1$ و برای باخت -1 و برای مساوی صفر است در بعضی بازی ها نتایج تنوع وسیعی دارند مثلا در بازی تخته نرد، نتایج از $+192$ تا -192 تغییر می کند این تابع هدف یا تابع امتیاز نیز نامیده می شود.

یک نمونه بازی (tic-tac-toe):

حالت اولیه و حرکات قانونی بازیکنان، درخت بازی را تشکیل می دهند. در شکل زیر قسمتی از درخت بازی tic-tac-toe را نشان می دهد در حالت اولیه بازیکن max اولین حرکت ممکن را می تواند انجام دهد مهره x متعلق به max و o متعلق به min است. بازی به نوبت بین max و min ادامه می یابد اگر بازیکن سه مهره خود را در ردیف عمودی، افقی و قطری قرار داده باشد یا اینکه صفحه پر شده باشد بازی تمام می شود عدد نسبت داده شده به هر برگ در درخت بازی میزان سودمندی آن حالت پایانی را از دیدگاه max بر می گرداند مقادیر بزرگ برای max خوب و برای بازیکن min بد است.

مثال:

$$\text{MINMAX-VALUE}(n) =$$

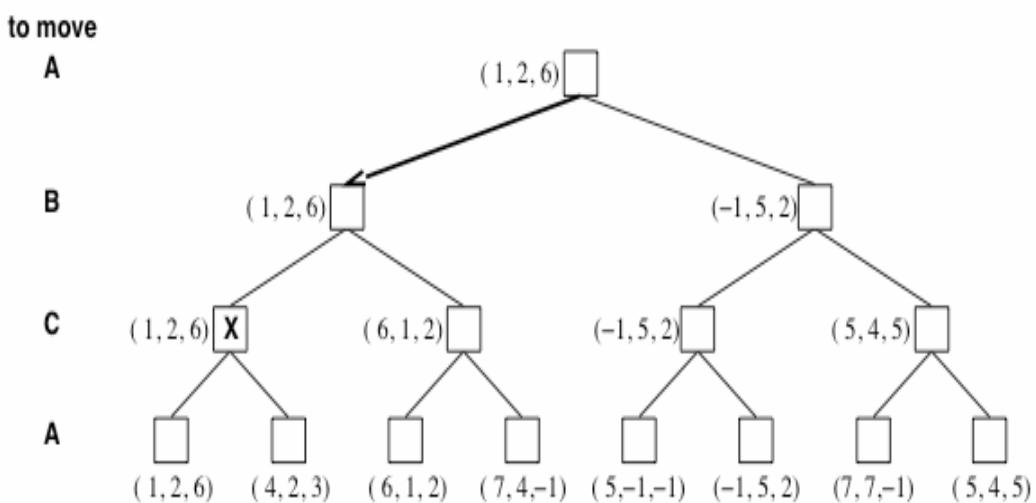
$$\begin{cases} \text{UTILITY}(n) & \text{if } n \text{ is a terminal state} \\ \max_{s \in \text{Successors}(n)} \text{MINIMAX-VALUE}(s) & \text{if } n \text{ is a MAX node} \\ \min_{s \in \text{Successors}(n)} \text{MINIMAX-VALUE}(s) & \text{if } n \text{ is a MIN node} \end{cases}$$

الگوریتم minimax در واقع، یک جست و جوی اول عمق در درخت بازی است، اگر ما کزیمم عمق درخت m و تعداد b حرکات قانونی در هر حالت وجود داشته باشد پیچیدگی زمانی $O(b^m)$ خواهد بود.

اگر الگوریتم تمام فرزندان را با هم ایجاد کند، پیچیدگی مکانی $O(bm)$ خواهد بود و اگر در هر لحظه فقط یک فرزند ایجاد کند، پیچیدگی مکانی $O(m)$ خواهد بود. الگوریتم minimax در صورت محدود بودن درخت، کامل و بهینه است.

بازی های چند نفره:

اکنون می خواهیم الگوریتم min- max را به بازی های چند نفره گسترش دهیم در ابتدا باید به جای هر مقدار برای هر برگ، یک بردار از مقادیر برای هر برگ در نظر بگیریم برای مثال در یک بازی سه نفره با سه بازیکن A و B و C، بردار $(v_A \ v_B \ v_C)$ به هر نod نسبت داده می شود در یک حالت پایانی، این بردار، سودمندی آن حالت را برای هر بازیکن نشان می دهد، ساده ترین روش پیاده سازیتابع سودمندی به فرمی است که به جای یک مقدار، یک بردار برمری گرداند بازی های چند نفره معمولاً با موضوع اتحاد^{۱۱۸} بین بازیکنان روبرو هستند اتحاد در ابتدای بازی ایجاد می شود و با پیشرفت بازی شکسته می شود به عنوان مثال فرض کنید احتمال پیروزی A و B در مقابل C ضعیف است بنابراین بهتر است این دو علیه C متحد شده و به جای حمله به یکدیگر، به C حمله کنند در غیر این صورت C به تنهایی آنها را شکست می دهد. البته به تدریج که C ضعیف می شود اتحاد بین A و B شکسته می شود.

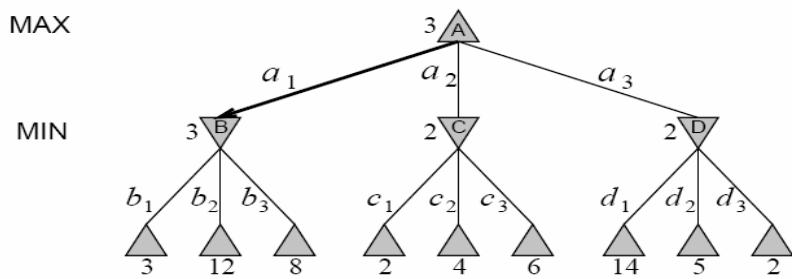
مثال: بازی سه نفره زیر را در نظر بگیرید بازیکن A با استفاده از الگوریتم minimax کدام عمل را انجام

خواهد داد؟ (IT85)

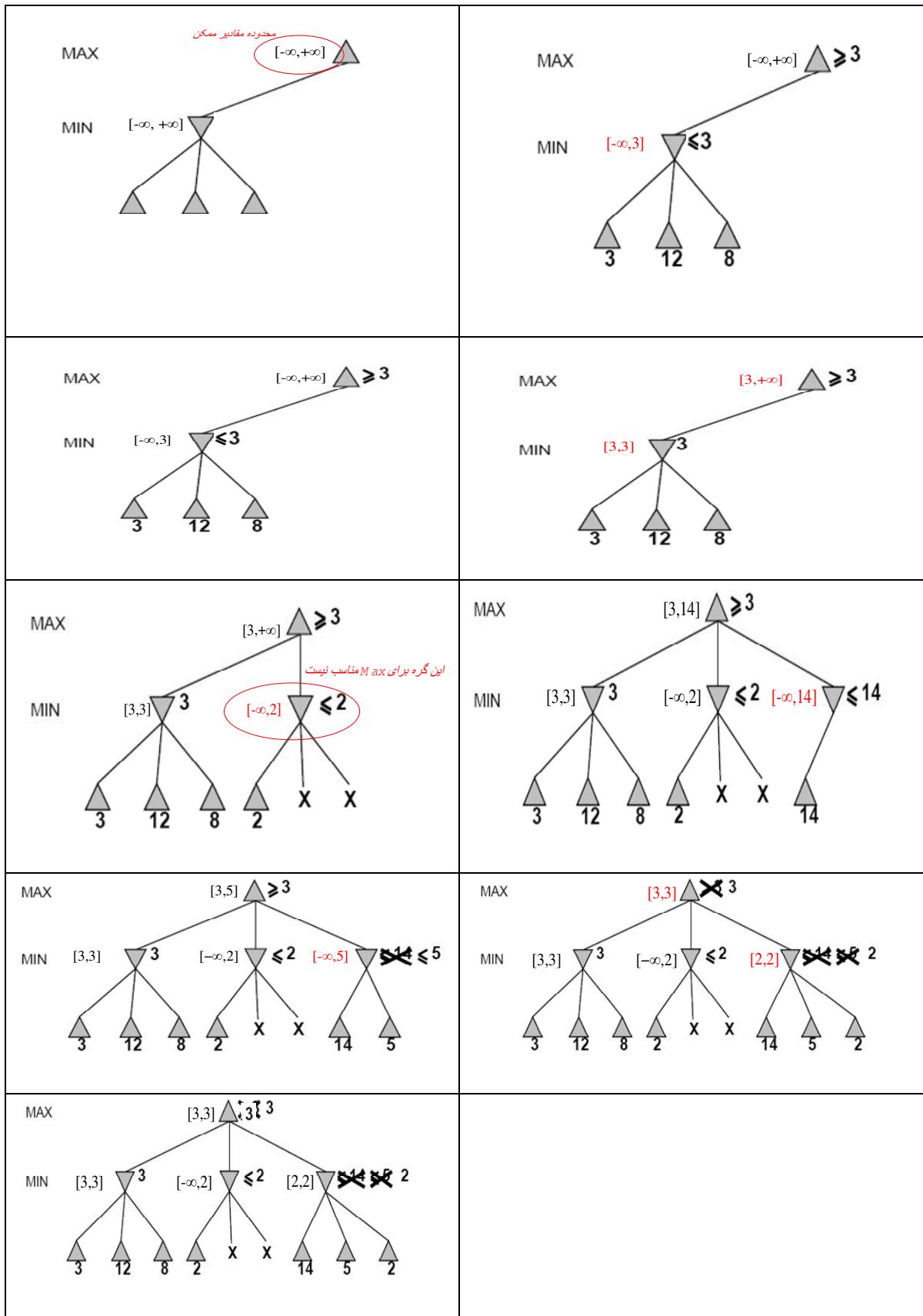
هرس آلفا-بتا ($\alpha-\beta$):

مشکل جستجوی minimax این است که تعداد حالات بازی که این جستجو باید بررسی کند بر حسب تعداد حرکات نمایی است. متأسفانه نمی‌توان این رشد نمایی را کاهش داد بلکه درخت را می‌توان به طور کارایی به نصف کاهش داد زیرا تصمیم صحیح بدون بررسی همه گره‌های درخت جستجو امکان پذیر است. پردازش حذف شاخه‌ای از درخت جستجو بدون ایجاد آن شاخه، هرس نامیده می‌شود. هرس استفاده شده در الگوریتم minimax هرس $\alpha-\beta$ نامیده می‌شود. الگوریتم minimax استاندارد و هرس $\alpha-\beta$ حرکت یکسانی را به عنوان نتیجه بر می‌گرداند زیرا هرس آلفا-بتا شاخه‌هایی که در نتیجه نهایی دخالت ندارند را هرس می‌کند.

α و β مقادیر موقتی هستند. α مقداری است که بازیکن max تاکنون دریافت کرده و کمتر از این نخواهد شد و β مقداری است که بازیکن min دریافت کرده و بیشتر از این نخواهد شد. به خاطر داشته باشید که الگوریتم minimax یک الگوریتم عمقی است و در نتیجه ما مجبوریم در هر زمان فقط نودهای یک مسیر از درخت را در نظر بگیریم. تأثیر هرس $\alpha-\beta$ به ترتیب بررسی فرزندان (مابعدها) بستگی دارد.

درخت بازی A

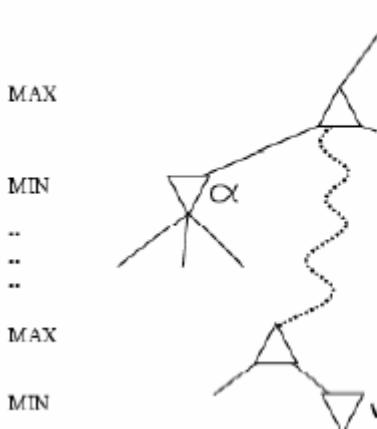
مراحل اتخاذ تصمیم بهینه در مورد درخت بازی A

بنابراین اگر در ابتدا فرزندی که بهتر است مورد بررسی قرار گیرد مطلوب تر است. اگر فرض کنیم چنین کاری می‌تواند انجام شود یعنی همیشه بهترین فرزند، اول بررسی شود این برنامه به جای بررسی $O(b^m)$ کافی است $O(b^{m/2})$ را بررسی کند. اگر به جای مرتب سازی فرزندان آنها را به طور تصادفی انتخاب کنیم تعداد نودهای مورد بررسی $O(b^{3m/4})$ خواهد بود. در بازی‌ها نیز نودهای تکراری ممکن است بوجود بیایند بنابراین بهتر است مقدار ارزیابی نودها را در یک جدول درهم ساز ذخیره کنیم تا در صورت دوباره مواجه شدن با این نواده مقدار ارزیابی آن محاسبه نشود. جدول درهم سازی موقعیت‌های مشاهده شده، جدول جابجایی نیز نامیده می‌شود. این جدول معادل لیست closed در الگوریتم Graph search است.

بنابراین به طور خلاصه در هرس α - β داریم:

- ممکن است یک گره یا زیردرخت به طور کامل هرس شود.
- ممکن است درخت به طور کامل بررسی شود و هرسی صورت نگیرد.
- الگوریتم α - β در یک بازه زمانی ثابت تقریباً دو برابر minimax کارایی دارد.
- هنگامی ارزش α یا β به پدرس اختصاص می‌یابد که فرزند دیگری نداشته باشد در سایر حالات این مقدار موقتی است.
- موثر بودن هرس بستگی به ترتیب مقادیر فرزندان یک گره بستگی دارد. اگر در Min بودیم ترتیب صعودی بهتر است و اگر در Max بودیم ترتیب نزولی بهتر است.

۹۶۹ تسمیه

- آلفا مقدار بهترین انتخاب (یعنی بالاترین مقدار) یافته شده تا کنون در هر نقطه انتخاب در طول مسیر برای Max می‌باشد
- اگر V بدتر از آلفا باشد، Max از آن اجتناب می‌کند
- آن شاخه را هرس می‌کند
- بتا نیز برای min مانند آلفا تعریف می‌شود

مثال: اگر در درخت های زیر با هرس $\beta-\alpha$ پیمایش شوند کدام گره ها ملاقات نخواهند شد؟

تصمیمات بلاذرنگ ناقص:

الگوریتم minmax کل درخت بازی را جستجویی کند در حالیکه هرس $\beta-\alpha$ قسمت وسیعی از درخت را هرس می کند با این وجود الگوریتم هرس $\beta-\alpha$ باز هم باید تارسیدن به حالت پایانی ادامه داده و در نتیجه قسمت وسیعی از درخت کامل را بررسی کند. شانون پیشنهاد کرد عمق درخت بازی محدود شود و جای تابع سودمندی ازتابع ارزیابی^{۱۱۹} اکتشافی برای نودها استفاده شود. بعبارت دیگر در الگوریتم minmax و هرس $\beta-\alpha$ باید تغییرات زیر صورت بگیرد:

- تابع سودمندی با تابع ارزیابی اکتشافی جایگزین شود. این تابع ارزیابی اکتشافی تخمینی از سودمندی یک واقعیت را برابر می گرداند.
- آزمون پایانی را با آزمون برش^{۱۲۰} جایگزین کنیم. این آزمون مشخص می کند که چه موقع تابع ارزیابی فراخوانی شود.

توابع ارزیابی:

توابع ارزیابی، تخمینی از سودمندی مورد انتظار بازی از موقعیت داده شده را برابر می گردانند. کارایی یک برنامه بازی به کیفیت این تابع ارزیابی بستگی دارد. تابع ارزیابی باید به سه دلیل مناسب باشد:

- مقادیری که تابع ارزیابی به حالات پایانی نسبت می دهد با مقادیری که تابع سودمندی به آنها نسبت می دهد متناسب باشد
- محاسبات تابع ارزیابی باید زمان زیادی مصرف کند.
- در نودهای غیر پایانی این تابع باید به درستی شанс های واقعی برد را منعکس کند.

بسیاری از توابع ارزیابی برای هر خصوصیت در یک حالت ترکیبات عددی متفاوتی را در نظر می گیرند و سپس آنها را با هم جمع نموده و بعنوان یک مقدار برمی گردانند. برای مثال در بازی شطرنج سرباز

ارزش ۱، اسب یا فیل ۲ و قلعه ۵ است. این مقادیر جمع شده و مقدار ارزیابی یک موقعیت را مشخص می‌کند. از نظر ریاضیاتی این نوع تابع، تابع خطی وزن دار نامیده می‌شود.

$$\text{Eval}(s) = w_1 f_1(s) + w_2 f_2(s) + \dots + w_n f_n(s) = \sum f_i(s)$$

که در این تابع، f_i ها خصوصیات موجود در یک موقعیت w_i وزن ها را نشان می‌دهد. مثلاً "در مورد شطرنج f_i می‌تواند تعداد مهره‌های روی صفحه و w_i ها ارزش هر کدام باشد.

مثال: تابع ارزیابی برای بازی دوز

$$e(n) =$$

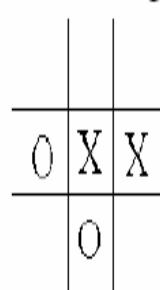
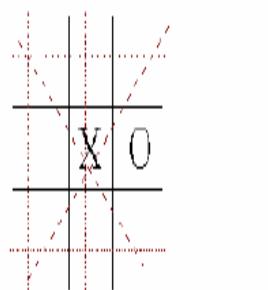
If n is win for Max, $+\infty$, If n is win for Min, $-\infty$

Else

(Possible number of rows, columns and diagonals available to Max)

-

(possible number of rows, columns and diagonals available to Min)

$$e(n) = 6 - 4 = 2$$

$$e(n) = 4 - 3 = 1$$

قطع جست وجو:

راحت ترین راه برای کنترل میزان جستجو، قرار دادن محدودیت روی عمق است. میزان عمق موردنظر با استفاده از محدودیت‌های زمانی بازی مشخص می‌شود. بنابراین تست قطع برای تمام گره‌ها در زیر عمق d موفق خواهد بود. عمق طوری انتخاب می‌شود که میزان زمان استفاده شده از آنچه قوانین بازی اجازه می‌دهد تجاوز نکند. زمانی که وقت بازی تمام می‌شود برنامه حرکت انتخابی توسط عمیق ترین جستجوی کامل شده را بر می‌گرداند. به دلیل تخمینی بودن توابع ارزیابی، این رهیافت، نتایج ناخوشایندی را به دنبال خواهد داشت. تابع ارزیابی باید فقط برای حالاتی بکار برد شوند که ساکن هستند.

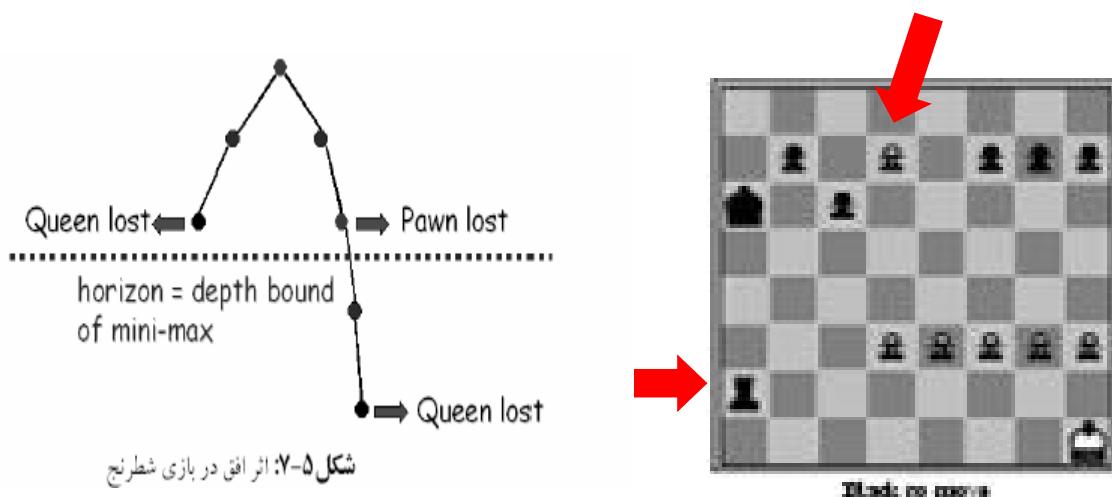
حالت ساکن^{۱۲۱}:

فرض کنید که حالت x در عمق برش d قرار دارد و $\text{Eval}(x) = n$ باشد اگر عمق برش درخت را افزایش دهیم آنگاه x دیگر در عمق برش نیست و دارای مقدار minimax است. در این صورت اگر مقدار minimax تفاوت چشمگیری نداشته باشند حالت x ساکن است. موقعیت‌های غیر ساکن باید بسط داده شوند تا به موقعیت ساکن برسیم. این جستجوی اضافی جستجوی ساکن نامیده می‌شوند.

علاوه بر روش هرس β - α روش های زیر نیز برای بهبود الگوریتم minmax بکار برده می شود:

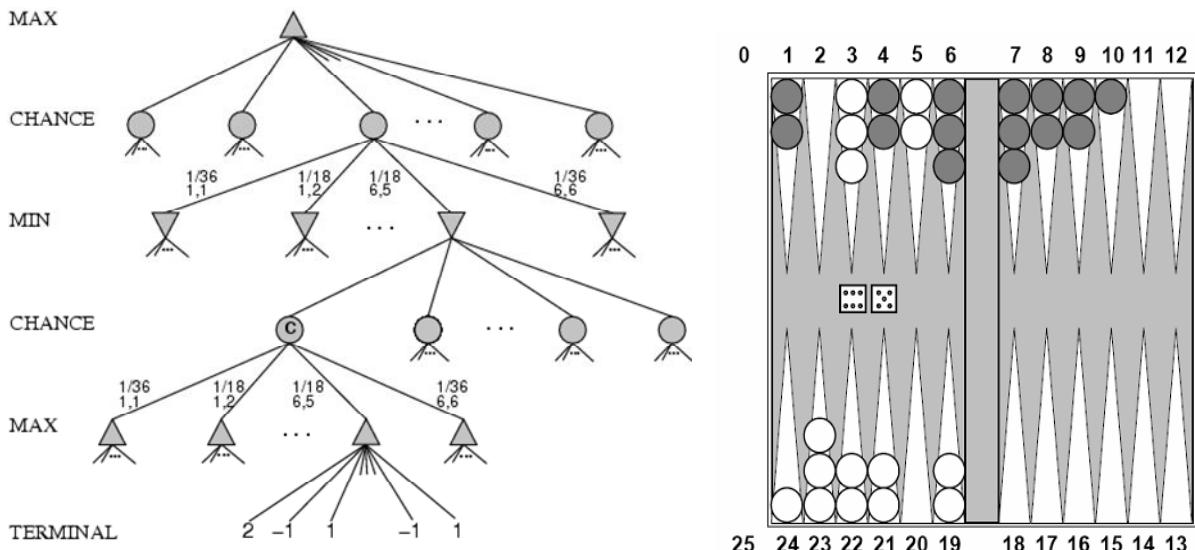
- ۱) انتظار برای سکون
 - ۲) جستجوی ثانویه
 - ۳) هرس رو به جلو
 - ۴) عمیق شونده تکراری
- اثرافق^{۱۲۲}:

حالتی است که در آن انجام حرکتی را که برای حریف بسیار سودمند است مدتی به تعویق می اندازد. در حالیکه حریف بالاخره آن حرکت را انجام خواهد داد. به عنوان مثال در یک بازی شطرنج یک نفر با کیش دادن های متوالی خوردن مهره خود را به تعویق می اندازد.

بازی هایی که دارای عامل شанс هستند:

در زندگی واقعی برخلاف شطرنج حوادث غیر قابل پیش بینی زیادی وجود دارند که مارا در شرایط غافلگیرانه ای قرار می دهند. بازی های زیادی غیر قابل پیش بینی بودن را توسط یک عنصر تصادفی مانند پرتاپ تاس یا سکه نشان می دهند. تخته نرد یک بازی است که شанс و مهارت را ترکیب می کند. تاس ها در ابتدای بازی توسط بازیکنی که نوبتش است ریخته می شود تا مجموعه حرکاتی که قابل انجام هستند مشخص شوند. درخت بازی تخته نرد علاوه بر گره های \min و \max باید شامل گره های شанс نیز باشد.

دوایر نشان دهنده‌ی گره‌های شанс هستند. شاخه‌هایی که از هر گره شанс خارج شده‌اند، مقادیر مختلف تاس‌ها را مشخص می‌کنند. هر کدام با شансی که دارند برچسب می‌خورند. برای دو تاس ۳۶ حالت وجود دارد که در آن ۲۱ حالت متفاوت قابل استخراج است مثلاً $(1,3)$ و $(3,1)$ را یک حالت در نظر می‌گیریم و احتمال آن $\frac{2}{36}$ است.

مرحله بعدی این است که چگونه بهمیم تصمیم‌گیری صحیحی داشته باشیم؟ اگرچه در اینجا مقدار minmax قطعی وجود ندارد، در عوض می‌توانیم میانگین یا مقدار مورد انتظار^{۱۲۳} را محاسبه کنیم. این مقدار مورد انتظار، کلیه ترکیبات تاس‌ها را در نظر می‌گیرد. بنابراین مقدار minmax در بازی‌های قطعی رابه مقدار minmax و پایانی مانند قبل مورد انتظار در بازی‌های شامل عنصر شанс عمومیت می‌دهیم. نودهای minmax و پایانی مانند قبل محاسبه می‌شود ولی مقدار عنصر شанс به صورت زیر محاسبه می‌شود:

روش مینی‌ماکس مورد انتظار (Expected MiniMax)

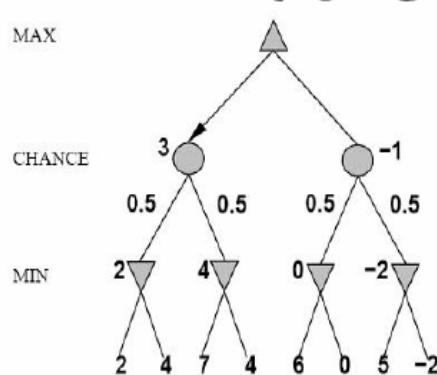
$$V = \sum_{\text{chance nodes}} P(n) \times \text{Minimax}(n)$$

$$3 = 0.5 \times 4 + 0.5 \times 2$$

بیچیدگی زمانی

$O(b^m n^m)$,

تعداد رویدادهای متفاوت: $n!$

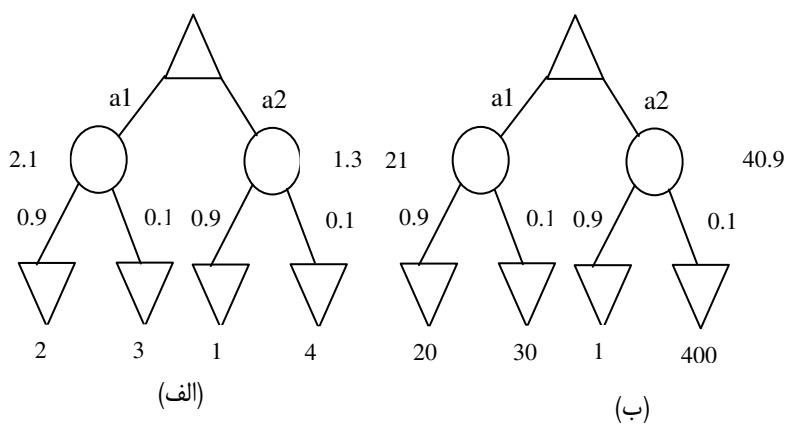

شکل ۵: درخت بازی برای روش مینی‌ماکس مورد انتظار

پیچیدگی زمانی الگوریتم $O(b^m n^m)$ Expect_minmax(x) می باشد که در آن، n تعداد پرتاب های موجود, m حداقل عمق درخت و b فاکتور انشعاب می باشد.

ارزیابی موقعیت در بازیها با عنصر شانس:

در الگوریتم minmax هرانتقال با حفظ مرتبه ارزش برگ ها، تاثیری در انتخاب حرکت ندارد. یعنی می توان مقادیر $4,3,2,1$ یا مقادیر $400,30,20,1$ را استفاده نمود و تصمیم مشابهی گرفت. اما با وجود گره های شанс، این خاصیت حفظ نمی شود. در شکل الف با مقادیر برگی $4,3,2,1$ حرکت $a1$ بهترین است در حالیکه در شکل ب با مقادیر برگی $1,20,30,400$ حرکت $a2$ بهترین است بنابراین در الگوریتم minmax استاندارد، انتقالبا حفظ ارزش برگ ها تاثیری در انتخاب حرکت ندارد ولی اگر عنصر شанс چاشنی کار شود انتقال با حفظ مرتبه کارساز نیست.

فصل هفتم: عامل های منطقی

آنچه در این فصل خواهید آموخت:

- عامل های مبتنی بر دانش

- محیط Wumpus

- منطق-مدل ها و استلزمات ها

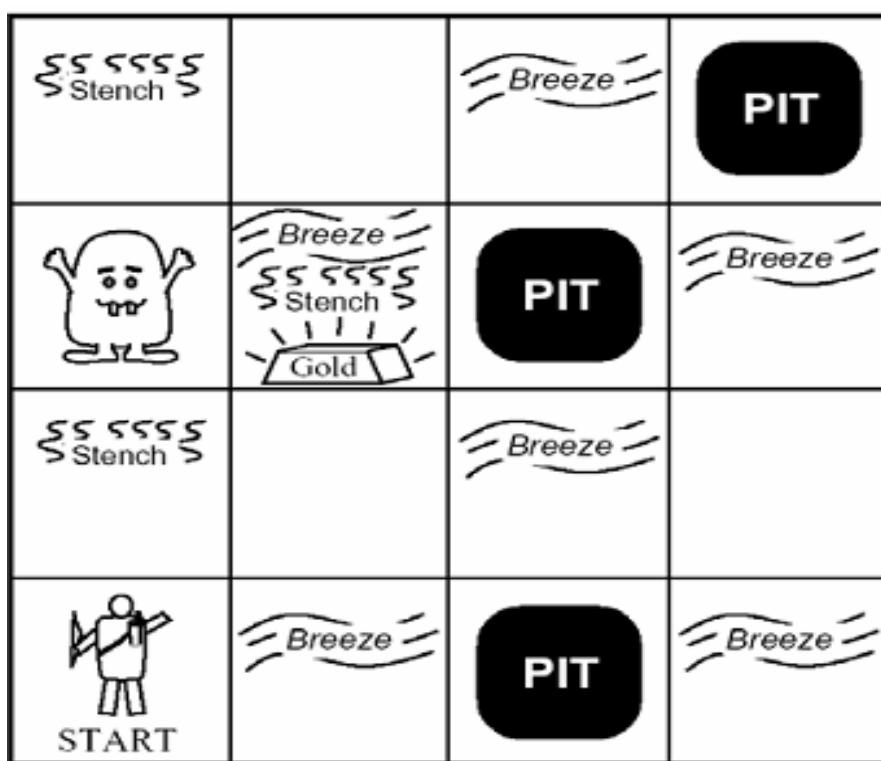
- منطق گزاره ای

- هم ارزی، اعتبار و صدق پذیری

- الگوهای استدلال در منطق گزاره ای

- الگوریتم Resuoltion

- الگوریتم زنجیره روبه جلو و زنجیره روبه عقب

عامل مبتنی بر دانش:

جزء اصلی عامل مبتنی بر دانش پایگاه دانش^{۱۲۴}(KB) است. یک پایگاه دانش مجموعه ای از جملات در یک زبان رسمی است. هر جمله در یک زبان به نام زبان بازنمایی دانش^{۱۲۵}(مثلاً منطق) بیان می شود و ادعایی را در مورد دنیا باز نمایی می کند. باید راهی برای اضافه کردن جملات به پایگاه دانش(TELL) و راهی برای پاسخ به سؤال پرسیده شده از پایگاه دانش (ASK) وجود داشته باشد که هر دوی این کار ممکن است شامل عمل استنتاج نیز باشد .استنتاج یعنی جملات جدیدی از جملات قدیمی بدست می آیند . نتایج حاصل، باید از KB پیروی کنند. پیروی^{۱۲۶} یعنی انجام فرایند استنتاج تحت مقررات خاص. هر وقت برنامه عامل فراخوانی می شود ۳ کار انجام می شود:

- به پایگاه دانش می گوید چه چیزی را از محیط توسط سنسورها یش دریافت کرده است.

Tell(KB,Make-Percept-Sentence(percept,t))

- از پایگاه دانش سؤال می کند چه عملی را باید انجام دهد.
- **action ← Ask(KB,Make-Action-Query(t))**
- عامل عمل انتخاب شده را با Tell ذخیره کرده و آن را اجرا می کند.

Tell(KB,Make-Action-Sentence(action,t))

```
function KB-AGENT(percept) returns an action
  static: KB, a knowledge base
          t, a counter, initially 0, indicating time
  TELL(KB, MAKE-PERCEPT-SENTENCE(percept, t))
  action ← ASK(KB, MAKE-ACTION-QUERY(t))
  TELL(KB, MAKE-ACTION-SENTENCE(action, t))
  t ← t + 1
  return action
```

۱-۷ یک عامل عمومی مبتنی بر دانش

Knowledge Base¹²⁴
Knowledge Representation¹²⁵
follow¹²⁶

عامل مبتنی بر دانش خیلی شبیه به عاملهایی با حالت درونی می باشد . عاملها دردو سطح متفاوت

تعریف می شوند:

- **سطح دانش:** در این سطح مشخص می شود عامل چه چیزی می داند و چه

اهدافی دارد بدون توجه به جزئیات پیاده سازی

- **سطح پیاده سازی:** در این سطح، ساختمان داده‌ی اطلاعات پایگاه دانش و

الگوریتم هایی که بر روی آن کار می کنند نشان داده می شود.

دنیای وامپوز:

قبل از اینکه به مفاهیم و الگوریتم های این فصل پردازیم بهتر است مثالی را معرفی کرده و

سپس مباحث خود را روی آن بیان کنیم. همان طور که در فصل ۲ اشاره کردیم برای هر عامل باید

مشخصات محیط کار(PEAS) مشخص شود. مشخصات محیط کار دنیای وامپوز به صورت زیر

است:

معیار کارایی : +۱۰۰۰ : انتخاب طلا ، -۱۰۰۰ : افتادن در گودال یا خورده شدن ، -۱ : هر مرحله ،

-۱۰ : استفاده از تیر .

محیط: بوی تعفن در مربعهای همچوار wumpus ، نسیم در مربعهای همچوار گودال ، درخشش

در مربع حاوی طلا، کشته شدن wumpus با شلیک در صورت مقابله ، تیر فقط مستقیم عمل می

کند، برداشتن و انداختن طلا.

حسگرهای: بوی تعفن، نسیم، تابش، ضربه، جیغ زدن

محركهای: گردش به چپ، گردش به راست، جلو رفتن، برداشتن، انداختن، شلیک کردن

4	Stench	Breeze	PIT
3	wumpus	Breeze Stench Gold	PIT
2	Stench	Breeze	
1	START	Breeze	PIT
	1 2 3 4		

ویژگیهای محیطی دنیای وامپوز:

قابل مشاهده کامل: خیر، فقط ادراک محلی امکان پذیر است.

قطعی: بله، وضعیت بعدی دقیقاً مشخص است.

رویدادی: خیر، ترتیبی از فعالیتهای مرتبط باهم است.

ایستا: بله، wumpus و گودالها حرکت ندارند

تک عامله: بله wumpus در اصل یک خصوصیت طبیعی محیط است و یک عامل مستقل

گیسته: بله محسوب نمی شود.

فرایند اکتشاف در دنیای وامپوز:

<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>1,4</td><td>2,4</td><td>3,4</td><td>4,4</td></tr> <tr><td>1,3</td><td>2,3</td><td>3,3</td><td>4,3</td></tr> <tr><td>1,2</td><td>2,2</td><td>3,2</td><td>4,2</td></tr> <tr><td>OK</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>1,1 A OK</td><td>2,1</td><td>3,1</td><td>4,1</td></tr> </table> <p>(a)</p>	1,4	2,4	3,4	4,4	1,3	2,3	3,3	4,3	1,2	2,2	3,2	4,2	OK				1,1 A OK	2,1	3,1	4,1	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>1,4</td><td>2,4</td><td>3,4</td><td>4,4</td></tr> <tr><td>1,3</td><td>2,3</td><td>3,3</td><td>4,3</td></tr> <tr><td>1,2</td><td>2,2</td><td>P?</td><td>4,2</td></tr> <tr><td>OK</td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>1,1 V OK</td><td>2,1 A B OK</td><td>3,1 P?</td><td>4,1</td></tr> </table> <p>(b)</p>	1,4	2,4	3,4	4,4	1,3	2,3	3,3	4,3	1,2	2,2	P?	4,2	OK				1,1 V OK	2,1 A B OK	3,1 P?	4,1
1,4	2,4	3,4	4,4																																						
1,3	2,3	3,3	4,3																																						
1,2	2,2	3,2	4,2																																						
OK																																									
1,1 A OK	2,1	3,1	4,1																																						
1,4	2,4	3,4	4,4																																						
1,3	2,3	3,3	4,3																																						
1,2	2,2	P?	4,2																																						
OK																																									
1,1 V OK	2,1 A B OK	3,1 P?	4,1																																						

شکل ۴-۳ اولین گام برداشته شده توسط عامل در دنیای wumpus (الف) وضعیت اولیه، بعد از دریافت [None,Breeze,None,None,None] (ب) بعد از یک حرکت و دریافت [None,None,None,None,None]

<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>1,4</td><td>2,4</td><td>3,4</td><td>4,4</td></tr> <tr><td>1,3 W!</td><td>2,3</td><td>3,3</td><td>4,3</td></tr> <tr><td>1,2 A S OK</td><td>2,2</td><td>3,2</td><td>4,2</td></tr> <tr><td>V OK</td><td>B V OK</td><td>P! V OK</td><td>4,1</td></tr> </table> <p>(a)</p>	1,4	2,4	3,4	4,4	1,3 W!	2,3	3,3	4,3	1,2 A S OK	2,2	3,2	4,2	V OK	B V OK	P! V OK	4,1	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>1,4</td><td>2,4 P?</td><td>3,4</td><td>4,4</td></tr> <tr><td>1,3 W!</td><td>2,3 A S G B</td><td>3,3 P?</td><td>4,3</td></tr> <tr><td>1,2 S V OK</td><td>2,2 V OK</td><td>3,2</td><td>4,2</td></tr> <tr><td>V OK</td><td>B V OK</td><td>P! V OK</td><td>4,1</td></tr> </table> <p>(b)</p>	1,4	2,4 P?	3,4	4,4	1,3 W!	2,3 A S G B	3,3 P?	4,3	1,2 S V OK	2,2 V OK	3,2	4,2	V OK	B V OK	P! V OK	4,1
1,4	2,4	3,4	4,4																														
1,3 W!	2,3	3,3	4,3																														
1,2 A S OK	2,2	3,2	4,2																														
V OK	B V OK	P! V OK	4,1																														
1,4	2,4 P?	3,4	4,4																														
1,3 W!	2,3 A S G B	3,3 P?	4,3																														
1,2 S V OK	2,2 V OK	3,2	4,2																														
V OK	B V OK	P! V OK	4,1																														

شکل ۴-۴ دو گام بعدی حرکت عامل (الف) بعد از حرکت سوم و دریافت [Stench,None,None,None,None] (ب) بعد از حرکت پنجم و دریافت [Stench,Breeze,Glitter,None,None]

منطق^{۱۲۷}:

منطق یک زبان رسمی برای بازنمایی دانش است بطوریکه می توان از آن نتیجه گیری هایی نمود. قبلًا اشاره کردیم که پایگاه دانش شامل مجموعه ای از جملات است . این جملات بر اساس نحو^{۱۲۸} زبان بازنمایی دانش، نشان داده می شوند. این زبان همه جملاتی را که خوش فرم هستند را نشان می دهد. یک منطق باید معانی^{۱۳۰} زبان را نیز تعریف کند. آنچه معانی باید انجام دهنده مشخص کردن معنای هر جمله است. معانی زبان، درستی یک جمله را در هر دنیای ممکن مشخص می کند. در منطق گزاره ای و منطق مرتبه اول هر جمله در هر دنیای ممکن درست یا نادرست است و حالت مابینی نداریم ولی در منطق فازی یک حالت مابین وجود دارد. زبانهای محدودیت ها، منطق ها هستند و حل محدودیت ها فرمی از استنتاج منطقی است . به جای دنیای ممکن از اصطلاح مدل^{۱۳۱} استفاده می کنیم . مدل تعریف دیگری نیز دارد. وقتی می گوییم m مدل جمله α است معناش این است که جمله α در مدل m درست است. مدلها تجربید های ریاضی هستند و هر کدام درستی یا نادرستی جمله مرتبط را مشخص می کند.

مثال:

$$\alpha : x+y=4 \quad m1: x=0, y=4 \quad m2: x=4, y=0 \quad m3: x=3, y=1 \quad m4: x=1, y=3 \quad m5: x=2, y=2$$

در این مثال مدلها ترکیبات ممکن اعدادی است که به x, y نسبت داده می شوند پس مدل

۲ مفهوم دارد:

- هریک از ترکیبات ممکن بر اساس تعداد گزاره های موجود، یک مدل نامیده می شود .
 - به دنیایی که جمله α در آن درست باشد مدل جمله α گفته می شود.
- نکته: برای n تا گزاره 2^n تا مدل خواهیم داشت.

		p	q
M1	F	F	
M2	F	T	
M3	T	F	
M4	T	T	

استلزم^{۱۳۲}: گاهی اوقات ممکن است بخواهیم جملات جدید و تازه‌ای را که الزاماً صحیح هستند تولید و یا استفاده کنیم در حالیکه جملات قدیمی نیز صحیح هستند. چنین ارتباطی بین جملات استلزم نامیده می‌شود.

$\models a : \alpha$ است اگر و فقط اگر در هر مدلی که α درست باشد β نیز درست باشد.

(مدلهای $\beta \subseteq$ مدلها_i)

$:a \models b$

- جمله a استلزم جمله b است.

- جمله a جمله b را ایجاد می‌کند اگر و فقط اگر، در هر مدلی که a درست است، b نیز درست است

است

- اگر a درست باشد، b نیز درست است

- درستی b در درستی a نهفته است

پایگاه دانش می‌تواند به عنوان یک جمله در نظر گرفته شود و می‌گوییم یک جمله مستلزم پایگاه دانش است اگر و فقط اگر a در تمام دنیاهایی که در آن KB درست است، درست باشد.

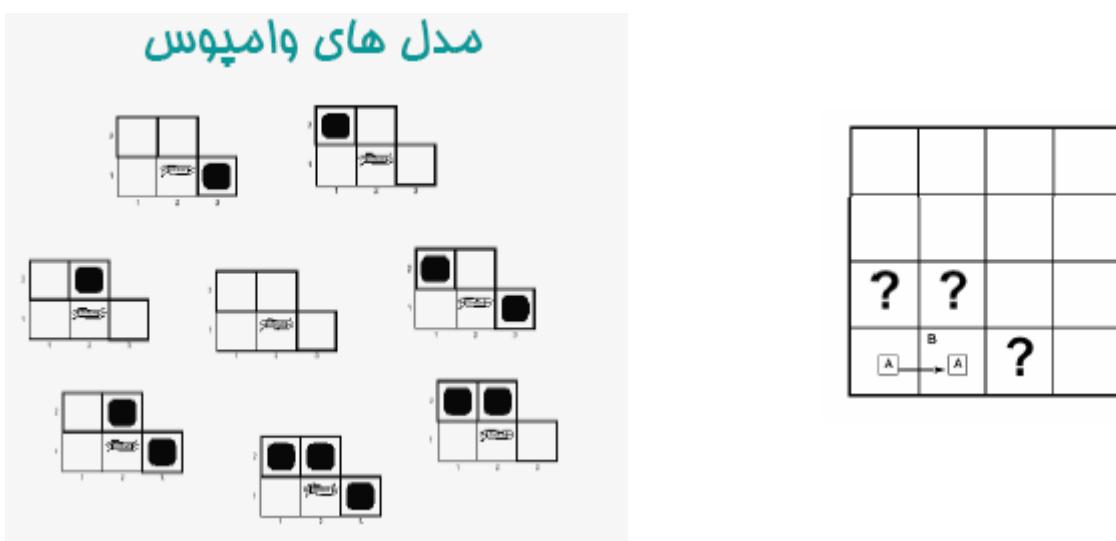
(KB $\models a$: در هر مدلی که KB درست است a نیز درست است) (مدلهای $a \subseteq$ مدلها_i)

استلزم (entailment)

- استلزم بدین معناست که چیزی از چیز دیگری پیروی می‌کند:
 $KB \models a$
- پایگاه دانش KB مستلزم جمله a است، اگر و فقط اگر
- در تمام دنیاهایی که در آن KB درست است، درست باشد.
- مثال: $x + y = 4$ مستلزم $x = 4$ می‌باشد.

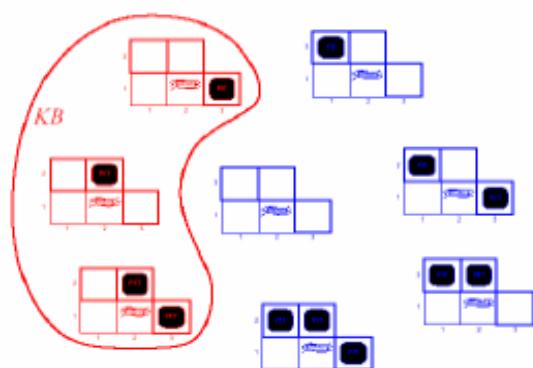
- استلزم رابطه ایست که بین ساختار جملات (syntax) و بر مبنای معنای جملات تعریف می‌شود.

برای درک بهتر مفهوم استلزم به مثالی از دنیای وامپوز توجه فرمائید:

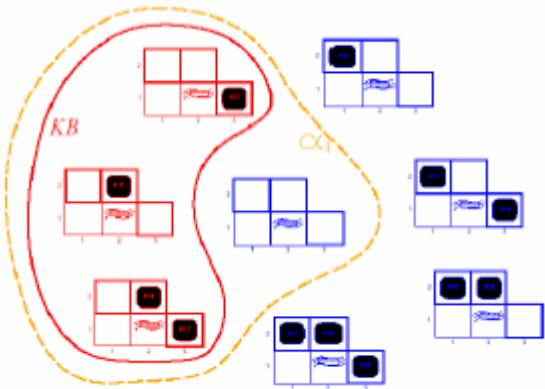
عامل در خانه [1,1] چیزی دریافت نکرده است و در خانه [2,1] نسیم دریافت کرده است. این مشاهدات با دانش عامل در مورد قوانین بازی وامپوز ترکیب شده و به KB اضافه می شوند. عامل می داند که در یکی از خانه های [1,2],[2,2],[3,1],[3,2] چاله وجود دارد. هر کدام از این ۳ خانه ممکن است چاله داشته باشد یا نداشته باشد بنابراین 2^8 یعنی ۸ مدل ممکن وجود دارد. روش بررسی(شمارش) مدل ^{۱۳۳} تمام مدل های ممکن را شمارش می کند و بررسی می کند که آیا در تمام مدل هایی که KB درست است آنیز درست می باشد؟

مدل های وامپوس

KB = Wumpus-world rules + observations

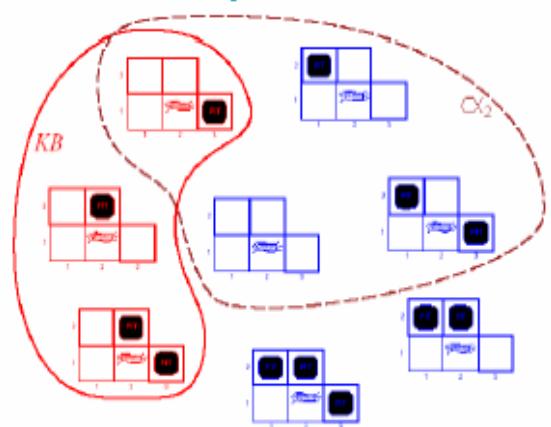
مدل های وامپوس

$KB = \text{Wumpus-world rules} + \text{observations}$

$\alpha_1 = "[1, 2] \text{ is safe}", KB \models \alpha_1$, proved by model checking

مدلهای وامپوس

$KB = \text{Wumpus-world rules} + \text{observations}$

$\alpha_2 = "[2, 2] \text{ is safe}", KB \not\models \alpha_2$

برای درک هرچه بهتر و تمایز مفهوم استنتاج و استلزم می توان مجموعه همه جملات KB را بعنوان انبار کاه و α را به عنوان سوزن در نظر گرفت. استلزم مثل سوزن در این انبار کاه و استنتاج مانند یافتن سوزن در این انبار کاه است. عبارت دیگر الگوریتم استنتاج α بتواند α را از پایگاه دانش بدست آورد (مشتق کند) می نویسیم:

$$KB \models_i \alpha$$

صحت^{۱۳۴}: اگر یک الگوریتم استنتاج فقط جملات استلزم یافته را بدست آورد (مشتق کند) الگوریتم استنتاج صحیح گفته می شود. صحت یک خصوصیت مطلوب است یک الگوریتم استنتاج غیر صحیح از کشف سوزن هایی که وجود ندارند خبر می دهد لذا روش شمارش مدل یک رویه ای استنتاج صحیح است. شمارش مدل هنگامی کار می کند که فضای مدل متناهی باشد و در ریاضیات که معنای مدل نامتناهی است کار نمی کند.

کامل بودن^{۱۳۵}: یک الگوریتم استنتاج کامل است اگر بتواند همه جملاتی که استلزم می شود را بدست آورد. برای انبار کاه وقتی که متناهی است به نظر می رسد با بررسی سیستماتیک می توان تصمیم گرفت که آیا سوزن در انبار کاه وجود دارد یا خیر. کامل بودن نیز یک خصوصیت

مطلوب است ولی بیشتر پایگاههای دانش اثبات نتایج نا متناهی دارند. در منطق مرتبه اول یک رویه استنتاج کامل و صحیح وجود دارد.

- $\vdash_i \alpha =$ جمله α بوسیله رویه i از KB قابل استتفاق می باشد.
- نتایج KB مانند یک اثبات کاهه می باشد، و α مانند یک سوزن
- استلزم = سوزن در اثبات کاهه استنتاج = یافتن سوزن
- **صحت (soundness)**: رویه i صحیح است اگر

$$KB \vdash_i \alpha \Rightarrow KB \models \alpha$$

- **کامل بودن (completeness)**: رویه استنتاج i کامل است اگر

$$KB \models \alpha \Rightarrow KB \vdash_i \alpha$$

- مثال: در منطق مرتبه اول (First Order Logic) یک رویه استنتاج کامل و صحیح وجود دارد.

منطق گزاره ای:

منطق، مجموعه قواعدی است که به کمک آن می توان معتبر بودن یک استدلال را تشخیص داد.

گزاره^{۱۳۶}: جمله خبری است که میتواند ارزش درست یا نادرست داشته باشد. گزاره هارا با نماد p, q, r, \dots نشان می دهیم. گزاره ها دو نوع هستند: ساده و مرکب. گزاره ساده قابل تجزیه به گزاره های کوچکتر نیست ولی گزاره مرکب از چند گزاره ساده به کمک روابط ترکیبی تشکیل شده است.

روابط ترکیبی:

- **نقیض (~not)**: عملگری است که ارزش گزاره را نقض می کند.
- **ترکیب عطفی (and, ^)**: این عملگر دو عملوندی است و فقط زمانی True است که هر دو عملوند آن True باشند.
- **ترکیب فصل (or, v)**: این عملگر دو عملوندی است و فقط زمانی True است که حداقل یکی از گزاره ها True باشد.

• ترکیب شرطی (\Rightarrow): زمانی $True$ است که مقدم آن $False$ باشد.

• ترکیب دو شرطی (\leftrightarrow): برروی دو گزاره عمل می کند و ارزش آن هنگامی که هر دو گزاره هم ارزش باشند درست است.

(معنای منطق گزاره ها)

P	Q	$\neg P$	$P \wedge Q$	$P \vee Q$	$P \Rightarrow Q$	$P \Leftrightarrow Q$
<i>false</i>	<i>false</i>	<i>true</i>	<i>false</i>	<i>false</i>	<i>true</i>	<i>true</i>
<i>false</i>	<i>true</i>	<i>true</i>	<i>false</i>	<i>true</i>	<i>true</i>	<i>false</i>
<i>true</i>	<i>false</i>	<i>false</i>	<i>false</i>	<i>true</i>	<i>false</i>	<i>false</i>
<i>true</i>	<i>true</i>	<i>false</i>	<i>true</i>	<i>true</i>	<i>true</i>	<i>true</i>

(نحو منطق گزاره ها)

sentence → Atomic sentence | Complex sentence

Atomic sentence → True | False | Symbol

Symbol → p | q | r | ...

Complex sentence → ~sentence | (sentence \wedge sentence)

| (sentence \vee sentence)

| (sentence \Rightarrow sentence)

| (sentence \Leftrightarrow sentence)

روش انتفاع مقدم: هرگاه در یک گزاره شرطی طرف اول نادرست باشد بدون توجه به طرف دوم، ارزش کل گزاره درست خواهد بود.

مثال: اگر ۵ زوج باشد \leftarrow سام باهوش است. مثال: $\phi \subseteq A$
 $x \in \phi \rightarrow x \in A$

روش صحت تالی: هرگاه در یک گزاره شرطی طرف اول (تالی) صحیح باشد طرف دوم ترکیب شرطی صحیح خواهد بود.

• یک گزاره مرکب را همیشه درست^{۱۳۷} می گوییم هرگاه مستقل از ارزش گزاره های

تشکیل دهنده آن، همیشه درست باشد.

$p \sim p$	$p \vee \sim p$	
F T	T	
T F	F	

مثال: $p \vee \sim p \rightarrow p$ یا $p \rightarrow p$

• یک گزاره مرکب را همیشه نادرست می گوییم هرگاه مستقل از ارزش گزاره های تشکیل

دهنده آن، همیشه نادرست باشد.

$p \sim p$	$p \wedge \sim p$	
F T	F	
T F	F	

مثال: $p \wedge \sim p \rightarrow p$

• دو گزاره مرکب را هم ارز می گوییم هرگاه ارزش آنها در کلیه حالت ها (مدل ها) یکسان

باشد.

(مثال) $\sim(p \wedge q) \equiv \sim p \vee \sim q$

p	q	$\sim p$	$\sim q$	$\sim p \vee \sim q$
F	F	T	T	T
F	T	T	F	T
T	F	F	T	T
T	T	F	F	F

p	q	$p \wedge q$	$\sim(p \wedge q)$
F	F	F	T
F	T	F	T
T	F	F	T
T	T	T	F

هم ارزی های مهم:

$$\left. \begin{array}{l} 1) p \vee q \equiv q \vee p \\ 2) p \wedge q \equiv q \wedge p \end{array} \right\} \text{جابجایی}$$

$$\left. \begin{array}{l} 3) p \vee (q \vee r) \equiv (p \vee q) \vee r \\ 4) p \wedge (q \wedge r) \equiv (p \wedge q) \wedge r \end{array} \right\} \text{شرکت پذیری}$$

$$\left. \begin{array}{l} 5) p \vee (q \wedge r) \equiv (p \vee q) \vee (p \vee r) \\ 6) p \wedge (q \vee r) \equiv (p \wedge q) \wedge (p \wedge r) \end{array} \right\} \text{توزیع پذیری:}$$

$$\left. \begin{array}{l} 7) p \wedge (p \vee q) \equiv p \\ 8) p \vee (p \wedge q) \equiv p \end{array} \right\} : \text{جذب}$$

$$\left. \begin{array}{l} 9) p \wedge (\sim p \vee q) \equiv p \wedge q \\ 10) p \vee (\sim p \wedge q) \equiv p \vee q \end{array} \right\} \text{شبه جذب}$$

$$\left. \begin{array}{l} 11) \sim(p \vee q) \equiv \sim p \wedge \sim q \\ 12) \sim(p \wedge q) \equiv \sim p \vee \sim q \end{array} \right\} \text{دمورگان}$$

$$\begin{array}{llll} 13) p \vee F \equiv p & 14) p \vee T \equiv T & 15) p \wedge F \equiv F & 16) p \wedge T \equiv p \\ 17) p \vee \sim p \equiv T & 18) p \wedge \sim p \equiv F & 19) p \rightarrow q \equiv \sim p \vee q & 20) p \rightarrow q \equiv \sim q \rightarrow \sim p \\ 21) \sim(p \rightarrow q) \equiv p \wedge \sim q & 22) p \leftrightarrow q \equiv (p \rightarrow q) \wedge (q \rightarrow p) & 23) \sim(p \leftrightarrow q) \equiv \sim p \leftrightarrow \sim q & \end{array}$$

(مثال) درستی هم ارزی زیر را بررسی کنید.

$$[(p \rightarrow q) \wedge r] \rightarrow p \equiv r \rightarrow p \quad \text{جواب:}$$

$$\begin{aligned} [(\sim p \vee q) \wedge r] \rightarrow p &\equiv \sim [(\sim p \vee q) \wedge r] \vee p \equiv [(\sim p \vee q) \vee \sim r] \vee p \equiv [(\sim p \vee q) \vee p] \vee \sim r \\ &\equiv p \vee \sim r \equiv \sim r \vee p \equiv r \rightarrow p \end{aligned}$$

گزاره نما: عبارتی شامل یک یا چند متغیر که متغیرها از مجموعه خاصی عضو می‌پذیرند را گزاره نما می‌گویند) به اعضای این مجموعه، مجموعه‌ی جهانی می‌گوییم). گزاره نما را با p_x, q_x, \dots نمایش می‌دهیم.

$$p_x : x + 4 > 7 \quad x \in R$$

$$p_{x,y} : x^2 + y^2 = 16 \quad x, y \in R$$

سورها: علائمی هستند که یک گزاره نما را به یک گزاره تبدیل می‌کنند.

(الف) \forall (سور عمومی): به ازای همه‌ی مقادیر باید درست باشد.

(ب) \exists (سور وجودی): به ازای بعضی از مقادیر باید درست باشد.

(ج) \exists (سور صفر): به ازای هیچ مقدار باید درست باشد.

(د) $\exists!$ (سور انحصاری): به ازای یک مقدار باید درست باشد.

$$\begin{array}{lll} \forall x \in R, x^2 > 0 & \forall x \in R, x^2 \geq 0 & \forall z \in \mathbb{C}, z^2 \geq 0 \\ \exists! x \in z, x - 1 = 2 \Rightarrow x = 3 & & \forall x \in z, x^2 - 9 = 0 \Rightarrow x = \pm 3 \end{array}$$

ترکیب سورها:

$$\forall x, \forall y p(x, y) \quad \forall x, \exists y p(x, y) \quad \exists x, \forall y p(x, y) \quad \exists x, \exists y p(x, y)$$

$$(\forall x, px) \equiv \exists x, \sim px \quad (\exists x, px) \equiv \forall x, \sim px \quad \text{نقیض سورها:}$$

(مثال)

$$\begin{aligned} (\forall x \in R, \exists y \in N : xy > 4) &\equiv \exists x \in R, \forall y \in N : xy \leq 4 \\ (\forall x, x \in A, \rightarrow x \in) &\equiv \exists x, x \in A \wedge x \notin B \end{aligned}$$

استنتاج^{۱۳۸}: فرض کنید که گزاره‌های $p_1 \wedge p_2 \wedge p_3 \dots p_n$ گزاره‌های درست باشند.

چنانچه از درستی این گزاره‌ها، درستی گزاره‌ی q نتیجه شود در این صورت q را یک استلزم

منطقی از گزاره‌های $p_1 \wedge p_2 \wedge p_3 \dots p_n$ گویند و این استنتاج به صورت زیر نشان داده می‌شود.

$$\left. \begin{array}{c} p_1 \\ p_2 \\ \vdots \\ p_n \end{array} \right\} \frac{}{\therefore q}$$

قوانين استنتاج:

$$\begin{array}{ll}
 p \wedge q & p \rightarrow q \\
 \frac{\sim p}{\therefore q} : \text{رفع مولفه:} & \frac{p}{\therefore p} : \text{الف) قانون انتزاع:} \\
 \hline
 \frac{p \wedge q}{\therefore p} \text{ يا } \frac{p \wedge q}{\therefore q} : \text{ب) حذف عاطف:} & \frac{\sim q}{\therefore \sim p} : \text{ب) قانون نقىض انتزاع:} \\
 \hline
 \frac{p}{\therefore p \wedge q} \text{ يا } \frac{q}{\therefore p \wedge q} : \text{و) ادخال فاصل:} & \frac{q \rightarrow r}{\therefore p \rightarrow r} : \text{ج) قياس:}
 \end{array}$$

مثال: درستی استنتاج های زیر را بررسی کنید:

$$\begin{array}{lll}
 q \rightarrow r & (1) & q \rightarrow r \quad p \vee q \\
 p \vee q & & \frac{\sim r}{\therefore \sim q} \quad \frac{\sim q}{\therefore p} \\
 \hline
 \frac{\sim r}{\therefore p} & & \text{مثال ۱} \\
 & & \text{جواب:}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{lll}
 s \rightarrow q & & s \rightarrow q \quad \sim r \rightarrow \sim q \quad r \rightarrow \sim p \\
 \sim r \rightarrow \sim q & & \text{جواب:} \\
 r \rightarrow \sim p & & \frac{s}{\therefore q} \Rightarrow \frac{q}{\therefore \sim (\sim r) \equiv r} \Rightarrow \frac{r}{\therefore \sim p} \\
 \hline
 \frac{s}{\therefore \sim p} & & \text{مثال ۲} \\
 & & \text{جواب:}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{lll}
 p \vee q & & r \rightarrow \sim p \\
 r \rightarrow \sim p & & p \vee q \quad p \rightarrow s \\
 \sim p \rightarrow s & & \frac{\sim p \rightarrow s}{\therefore r \rightarrow s} \Rightarrow \frac{\sim q}{\therefore p} \Rightarrow \frac{p}{\therefore s} \\
 \hline
 \frac{\sim q}{\therefore s} & & \text{مثال ۳} \\
 & & \text{جواب:}
 \end{array}$$

روش برهان خلف: در این روش فرض می کنیم که حکم برقرار نیست و آن را در KB قرار می

دهیم. عمل استنتاج را انجام می دهیم اگر به تناقض رسیدیم پس نقیض حکم نادرست بوده و خود

$$\begin{array}{l}
 \sim p \rightarrow q \\
 q \rightarrow r \\
 \hline
 \frac{\sim r}{\therefore p} \quad \text{حکم درست است.}
 \end{array}$$

مثال) پایگاه دانش زیر را با منطق گزاره ها بازنمایی کنید سپس عمل استنتاج را انجام دهید.
«اگر گروه نوازندگان نمی توانست موسیقی را اجرا کند یا از احضار به موقع پذیرایی نمی شد آنگاه ضیافت سال نو لغو می گردید و آقای احمدی عصبانی می شد. اگر این ضیافت لغو می گردید آنگاه می بایستی مبالغ پرداخت شده تحويل داده می شد هیچ تحولی انجام نشد بنابراین گروه نوازندگان توانست موسیقی را اجرا کند.»

P : گروه نوازندگان موسیقی را اجرا کند

r : لغو شدن ضیافت سال نو

q : از حضار به موقع پذیرایی شود

s : عصبانی شدن آقای احمدی

t : مبالغ پرداخت شده تحويل داده شوند.

$$\begin{array}{c}
 (\sim p \vee \sim q) \rightarrow (r \wedge s) \\
 r \rightarrow t \\
 \frac{\sim t}{\therefore \sim r} \Rightarrow \frac{\sim r}{\sim r \vee \sim s} \Rightarrow \frac{\sim p \vee \sim s}{\therefore p \wedge q} \Rightarrow \frac{p \wedge q}{\therefore p}
 \end{array}$$

هم ارزی^{۱۳۹} : دو جمله هم ارز منطقی می باشند اگر و فقط اگر در مدل های یکسانی نتایج مشابه

$\alpha \equiv \beta \quad \text{Iff} \quad \alpha \models \beta \quad \text{and} \quad \beta \models \alpha$ داشته باشند.

• دو جمله هم ارز منطقی می باشند، اگر و فقط اگر هر دو در مدل های یکسانی درست باشند.

• $\alpha \equiv \beta \text{ iff } \alpha \models \beta \text{ and } \beta \models \alpha$

$(\alpha \wedge \beta) \equiv (\beta \wedge \alpha)$	commutativity of \wedge
$(\alpha \vee \beta) \equiv (\beta \vee \alpha)$	commutativity of \vee
$((\alpha \wedge \beta) \wedge \gamma) \equiv (\alpha \wedge (\beta \wedge \gamma))$	associativity of \wedge
$((\alpha \vee \beta) \vee \gamma) \equiv (\alpha \vee (\beta \vee \gamma))$	associativity of \vee
$\neg(\neg \alpha) \equiv \alpha$	double-negation elimination
$(\alpha \Rightarrow \beta) \equiv (\neg \beta \Rightarrow \neg \alpha)$	contraposition
$(\alpha \Rightarrow \beta) \equiv (\neg \alpha \vee \beta)$	implication elimination
$(\alpha \Leftrightarrow \beta) \equiv ((\alpha \Rightarrow \beta) \wedge (\beta \Rightarrow \alpha))$	biconditional elimination
$\neg(\alpha \wedge \beta) \equiv (\neg \alpha \vee \neg \beta)$	de Morgan
$\neg(\alpha \vee \beta) \equiv (\neg \alpha \wedge \neg \beta)$	de Morgan
$(\alpha \wedge (\beta \vee \gamma)) \equiv ((\alpha \wedge \beta) \vee (\alpha \wedge \gamma))$	distributivity of \wedge over \vee
$(\alpha \vee (\beta \wedge \gamma)) \equiv ((\alpha \vee \beta) \wedge (\alpha \vee \gamma))$	distributivity of \vee over \wedge

معتبر بودن^{۱۴۰}: یک جمله معتبر است اگر در تمام مدل ها درست باشد (جمله همیشه راستگو) ارضا شدنی^{۱۴۱}: یک جمله ارضا شدنی است اگر در بعضی (حداقل یک) مدل ها درست باشد. یک جمله ارضا نشدنی است اگر در هیچ مدلی درست نباشد.

اعتبار و صدق پذیری

- یک جمله **معتبر** (valid) است اگر در تمام مدل ها درست باشد
– مثال: $(A \wedge (A \Rightarrow B)) \Rightarrow B$, $A \Rightarrow A$, $A \vee \neg A$ True
- ارتباط معتبر بودن با استنتاج:

$KB \models \alpha$ iff ($KB \Rightarrow \alpha$) is **valid**

- یک جمله **صدق پذیر** (satisfiable) اگر در بعضی از مدل ها درست باشد
– مثال: $A \vee B$
- یک جمله **صدق ناپذیر** است اگر در هیچ مدلی درست نباشد
– مثال: $A \wedge \neg A$
- ارتباط صدق پذیری با استنتاج:

$KB \models \alpha$ iff ($KB \wedge \neg \alpha$) is **unsatisfiable**

اگر جمله α در مدل m درست باشد گوییم مدل m جمله α را ارضا می کند یا m مدلی از α است. ارضا شدن می تواند به صورت شمارش مدل های ممکن برای یافتن مدلی که جمله را ارضا می کند انجام شود. تعیین ارضا شدنی یک جمله در منطق گزاره ای اولین مسئله ای بود که ثابت شد.

نکته: اعتبار و ارضا شدن به یکدیگر وابسته هستند. α معتبر است اگر و فقط اگر α -ارضا نشدنی باشد α ارضا شدنی است اگر و فقط اگر $\neg \alpha$ معتبر نباشد.

الگوهای استدلال در منطق گزاره ای:

در این بخش به معرفی الگوهای استاندارد استنتاج می پردازیم. این الگوها برای مشتق کردن زنجیره ای از نتایج برای رسیدن به هدف استفاده می شوند. به الگوهای استنتاج، قوانین استنتاج نیز گفته می شود.

۱- قیاس استثنایی (Modus Ponens): $\frac{\alpha \wedge \beta}{\beta}$ یا $\frac{\alpha \wedge \beta}{\alpha}$: and $\frac{\alpha \Rightarrow \beta, \alpha}{\beta}$: (Modus Ponens)

این قوانین در هر مثال خاص مورد استفاده قرار می‌گیرند و استنتاج‌های صحیحی را بدون نیاز به شمارش مدل‌ها تولید می‌کنند. علاوه بر این دو قانون، تمام هم ارزی‌های منطقی گفته شده می‌توانند بعنوان قوانین استنتاج به کار گرفته شوند. روش‌های اثبات به دو دسته تقسیم می‌شوند. اثبات از طریق قوانین استنتاج و اثبات از طریق جدول صحت. این دو روش را روی مثال دنیای وامپوز بررسی می‌کنیم.

جملات دنیای وامپوز

- اجازه دهد $P_{i,j}$ درست باشد، اگر و فقط اگر در خانه $[j, i]$ چاله باشد.
 - اجازه دهد $B_{i,j}$ درست باشد، اگر و فقط اگر در خانه $[i, j]$ نیم باشد.
 - "چاله‌ها باعث وزش نیم در خانه‌های مجاور می‌شوند".
 - $\neg P_{1,1}$
 - $\neg B_{1,1}$
 - $B_{2,1}$
 - $B_{1,1} \Leftrightarrow (P_{1,2} \vee P_{2,1})$
 - $B_{2,1} \Leftrightarrow (P_{1,1} \vee P_{2,2} \vee P_{3,1})$
 - "در یک خانه نیم می‌وزد اگر و فقط اگر چاله‌ای مجاور آن باشد"
- $$\left. \begin{array}{l} R_1 \sim P_{1,1} \\ R_2: \beta_{1,1} \Leftrightarrow (P_{1,1} \vee P_{2,1}) \\ R_3: \beta_{2,1} \Leftrightarrow (P_{1,1} \vee P_{2,2} \vee P_{3,1}) \\ R_4 \sim \beta_{1,1} \\ R_5 \sim \beta_{2,1} \\ \therefore \sim P_{1,2} \end{array} \right\}$$

اثبات از طریق قوانین استنتاج:

جواب:

اثبات: به این اشتقاق‌ها یعنی بکار گرفتن دنباله‌ای از قوانین استنتاج، اثبات گفته می‌شود. پیدا کردن اثبات‌ها شبیه یافتن راه حل در مسئله جستجو سمت در حقیقت علمگرها (تابع تولید کننده بعدی) همان قوانین استنتاج هستند و می‌توان در الگوریتم‌های جستجو از آنها استفاده کرد.

خاصیت یکنواهی^{۱۴۲}:

معنای یکنواهی این است که وقتی مقدم‌های مناسبی مانند β در پایگاه دانش پیدا شوند قوانین استنتاج به کار گرفته می‌شوند و نتایج جدیدی صرف نظر از آنچه در پایگاه دانش قرار دارد به KB

$$(KB, \beta | = \alpha \text{ آنگاه } KB | = \alpha \text{ اگر و فقط اگر } \beta \text{ در پایگاه دانش مانند } \beta \text{ باشد.})$$

اثبات با استفاده از جدول صحت:

می دانیم که هدف استنتاج این است که برای جمله ای مثل α تصمیم بگیرد آیا $\alpha \models KB$ را یا خیر. اولین الگوریتم استنتاج، پیاده سازی مستقیم تعریف استلزم است. این الگوریتم عبارتست از شمارش مدل ها و بررسی اینکه آیا در هر مدلی که KB درست است α نیز درست است. در منطق گزاره ای مدل ها شامل انتساب True یا False به هر سمبل گزاره ای است الگوریتم TT-Entails یک الگوریتم کامل و صحیح است. کامل است زیر برای هر KB, α عمل می کند و همیشه خاتمه می یابد چون تعداد مدل ها متناهی است. این الگوریتم صحیح است زیرا مستقیماً تعریف استلزم را پیاده سازی می کند اگر KB و α حاوی n سمبل گزاره ای باشند آنگاه 2^n مدل ممکن وجود دارد. لذا بررسی این مدل ها پیچیدگی نمایی $O(2^n)$ را خواهد داشت. این الگوریتم پیچیدگی فضایی $O(n)$ دارد زیرا به صورت عمقی شمارش می کند.

استفاده از جدول درستی برای استنتاج

$B_{1,1}$	$B_{2,1}$	$P_{1,1}$	$P_{1,2}$	$P_{2,1}$	$P_{2,2}$	$P_{3,1}$	KB	α_1
false	false	true						
false	false	false	false	false	false	true	false	true
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
false	true	false	false	false	false	false	false	true
false	true	false	false	false	false	true	true	true
false	true	false	false	false	true	false	true	true
false	true	false	false	true	false	false	false	true
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
true	false	false						

استنتاج بوسیله شمارش

* شمارش تمام مدل ها به روش اول - عمق صحیح و کامل است

```

function TT-ENTAILS?( $KB, \alpha$ ) returns true or false
  symbols  $\leftarrow$  a list of the proposition symbols in  $KB$  and  $\alpha$ 
  return TT-CHECK-ALL( $KB, \alpha, symbols, []$ )
function TT-CHECK-ALL( $KB, \alpha, symbols, model$ ) returns true or false
  if EMPTY?( $symbols$ ) then
    if PL-TRUE( $KB, model$ ) then return PL-TRUE( $\alpha, model$ )
    else return true
  else do
    P  $\leftarrow$  FIRST( $symbols$ ); rest  $\leftarrow$  REST( $symbols$ )
    return TT-CHECK-ALL( $KB, \alpha, rest, EXTEND(P, true, model)$ ) and
           TT-CHECK-ALL( $KB, \alpha, rest, EXTEND(P, false, model)$ )
برای  $n$  سیمول  $O(2^n)$ 

```

تحلیل^{۱۴۳} :

ایده این روش بر اساس برهان خلف استوار است. به جای اینکه ثابت کند گزاره ای مانند q درست است ثابت می کند $\sim q$ نمی تواند درست باشد. بدین منظور، فرضیات اولیه را با نقیض هدف ترکیب می کند و عبارات جدیدی تولید می کند این عمل را آنقدر انجام می دهد تا به تناقض برسد وقتی به تناقض رسید می گوید این نقیض هدف بود که باعث شد به هدف نرسیم بنابراین نقیض هدف نادرست و خود هدف درست است. قانون استنتاج Resolution در ترکیب با هر الگوریتم جستجوی کامل، منجر به الگوریتم استنتاج کامل می شود.

قانون Resolution واحد، یک عبارت و یک لیترال را گرفته، عبارت دیگری تولید میکند.

$$\frac{l_1 \vee \dots \vee l_k, m}{l_1 \vee \dots \vee l_{i-1} \vee l_{i+1} \vee \dots \vee l_k}$$

قانون Resolution واحد را میتوان به قانون Resolution کامل، تعمیم داد:

$$\frac{l_1 \vee \dots \vee l_k, m_1 \vee \dots \vee m_n}{l_1 \vee \dots \vee l_{i-1} \vee l_{i+1} \vee \dots \vee l_k \vee m_1 \vee \dots \vee m_{j-1} \vee m_{j+1} \vee \dots \vee m_n}$$

فرم های نرمال:

از آنجائیکه الگوریتم های استنتاج روی فرم خاصی از جملات، عمل استنتاج را انجام می دهند لذا قبل از شرح هر الگوریتم استنتاج، فرم مربوط به آن الگوریتم را معرفی می کنیم. روش تحلیل بر روی جملات به فرم CNF و روش های زنجیره روبه جلو و زنجیره رو به عقب بر روی جملات به فرم Horn عمل استنتاج را انجام می دهد.

فرم¹⁴⁴ CNF :

اگر یک فرمول را بر حسب ضرب حاصل جمع ها بیان کنیم یک فرم CNF حاصل می شود.

ترکیب فصلی متغیرها که در آن همه ی متغیرها یا نقیض آن ها ظاهر شده است را ماکسترم می

$$\frac{\overline{p} \vee \overline{q}, \overline{p} \vee q, p \vee \overline{q}, p \vee q}{M_0 \quad M_1 \quad M_2 \quad M_3}$$

گوییم. مثلاً ماکسترم های p, q عبارتند از:

مثال $Q = (p \rightarrow R) \wedge (p \Leftrightarrow q)$

p	q	R	$(p \rightarrow R)$	$(p \Leftrightarrow q)$	Q
F	F	F	T	T	T
F	F	T	T	T	T
F	T	F	T	F	F
F	T	T	T	F	F
T	F	F	F	F	F
T	F	T	T	F	F
T	T	F	F	T	F
T	T	T	T	T	T

$$\sim Q = (\bar{p} \wedge q \wedge \bar{R}) \vee (\bar{p} \wedge q \wedge R) \vee (p \wedge \bar{q} \wedge \bar{R}) \vee (p \wedge \bar{q} \wedge R) \vee (p \wedge q \wedge \bar{R})$$

$$Q = (p \vee \bar{q} \vee R) \wedge (p \vee \bar{q} \vee \bar{R}) \wedge (\bar{p} \vee q \vee R) \wedge (\bar{p} \vee q \vee \bar{R}) \wedge (\bar{p} \vee \bar{q} \vee R)$$

:¹⁴⁵ DNF فرم

اگر یک فرمول را بر حسب جمع حاصلضرب ها بنویسیم DNF حاصل می شود.

ترکیب عطفی متغیرها که در آن همه ای متغیرها یا نقیض آنها ظاهر شده باشد را مینترم می گوییم. مثلاً مینترم های p,q عبارت است از :

m₀ m₁ m₂ m₃

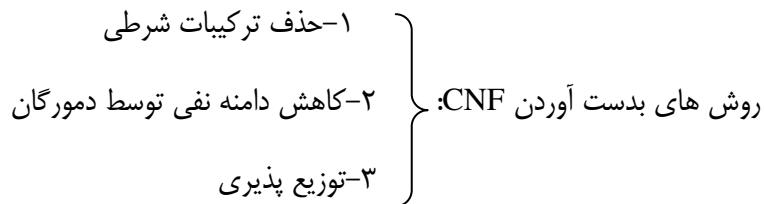
p	q	$p \rightarrow q$	مثال ۱:
F	F	T	
F	T	T	
T	F	F	$p \rightarrow q \equiv (p \wedge q) \vee (p \wedge q) \vee (p \wedge q) = \sum m(0,1,3)$
T	T	T	

مثال ۲:

p	q	$p \vee q$	
F	F	F	
F	T	T	
T	F	T	$p \vee q \equiv (\bar{p} \wedge q) \vee (p \wedge \bar{q}) \vee (p \wedge q) = \sum m(1,2,3)$
T	T	T	

فرم نرمال عطفی:

قانون Resolution فقط به لیترال های ترکیب فصلی اعمال می شود لذا در بکار گیری آن فقط به پایگاه دانش و پرسش هایی شامل این ترکیبات فصلی نیاز است هر جمله درمنطق گزاره ها با یک ترکیب عطفی از ترکیبات فصلی لیترال هم ارز است. جمله ای که به صورت یک ترکیب عطفی از ترکیبات فصلی لیترال ها بیان می شود فرم نرمال عطفی یا CNF گفته می شود.

به مثال زیر در دنیای ومپوز دقت کنید:

$$\begin{aligned} B_{1,1} \Leftrightarrow & (P_{1,2} \vee P_{2,1}) \\ 1) \quad & [B_{1,1} \Rightarrow (P_{1,2} \vee P_{2,1})] \wedge [(P_{1,2} \vee P_{2,1}) \Rightarrow B_{1,1}] \\ & [\neg B_{1,1} \vee (P_{1,2} \vee P_{2,1})] \wedge [\neg(P_{1,2} \vee P_{2,1}) \vee B_{1,1}] \\ 2) \quad & [\neg B_{1,1} \vee (P_{1,2} \vee P_{2,1})] \wedge [(\neg P_{1,2} \wedge \neg P_{2,1}) \vee B_{1,1}] \\ 3) \quad & [\neg B_{1,1} \vee P_{1,2} \vee P_{2,1}] \wedge [(B_{1,1} \vee P_{1,2}) \wedge (B_{1,1} \vee \neg P_{2,1})] \\ & \equiv [(\neg B_{1,1} \vee P_{1,2} \vee P_{2,1}) \wedge (B_{1,1} \vee \neg P_{1,2}) \wedge (B_{1,1} \vee \neg P_{2,1})] \end{aligned}$$

الگوریتم Resolution

۱- برای اینکه نشان دهیم $\alpha \vdash \perp$, مشخص می کنیم $\perp \wedge \alpha = \perp$ (KB) ارضانشدنی

است.

۲- ابتدا $\perp \wedge \alpha$ را به CNF تبدیل می کنیم.

۳- سپس قانون Resolution به عبارات کوچک حاصل اعمال می شود.

۴- هر جفتی که شامل لیترالهای مکمل باشد، Resolution می شود تا عبارت جدیدی ایجاد گردد.

۵- اگر این عبارت قبلاً در مجموعه نباشد، به آن اضافه می شود.

۶- این فرایند تا محقق شدن یکی از شروط زیر ادامه می یابد:

الف- هیچ عبارت دیگری وجود نداشته باشد که بتواند اضافه شود. در این صورت، KB

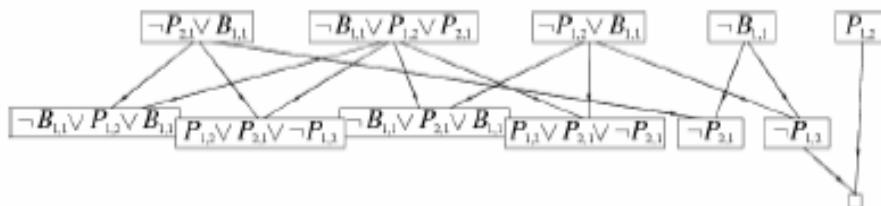
جمله α را نتیجه نمی دهد.

ب- کاربرد قانون Resolution، عبارت تهی را ایجاد می کند. در این صورت، KB جمله

α را نتیجه می دهد.

مثال برای (زولوشن)

- $KB = (B_{1,1} \Leftrightarrow (P_{1,2} \vee P_{2,1})) \wedge \neg B_{1,1}$
- $\alpha = \neg P_{1,2}$

عبارات هورن^{۱۴۶}:

ترکیب فصلی لیترالهایی که حداقل یکی از آنها مثبت باشد را عبارات هورن می گوئیم..محدود

شدن به یک لیترال مثبت ممکن است جالب نباشد اما به سه دلیل زیر مهم است:

- هر عبارت هورن را می توان به صورت یک استلزم(ترکیب شرطی) نوشت که مقدم

آن ترکیب عطفی لیترالهای مثبت و تالی آن یک لیترال مثبت است. به آن نوع از

عبارات هورن که فقط یک لیترال مثبت دارند، عبارات معین^{۱۴۷} نامیده می شوند. لیترال

مثبت را رأس و لیترالهای منفی را بدنه عبارت گویند. عبارت معینی که فاقد لیترالهای

منفی باشد حقیقت^{۱۴۸} نام دارد. عبارات معین اساس برنامه نویسی منطقی را می

سازند. برخی جملات هورن، لیترال مثبت ندارند این نوع جملات در دنیای بانک

Horn clause¹⁴⁶

Define clause¹⁴⁷

fact¹⁴⁸

اطلاعاتی محدودیت های جامعیتی نامیده می شود. در الگوریتم های زنجیره رو به جلو و زنجیره رو به عقب برای سهولت فرض می شود که پایگاه دانش فقط شامل فراکردهای معین می باشد و محدودیت های جامعیتی وجود ندارد.

عبارات هورن و ترکیب شرطی متناظر با آنها در مثال زیر آورده شده است:

$$\begin{array}{ll} A \wedge B \wedge C \Rightarrow D & \circ \\ A \wedge B \Rightarrow False & \circ \end{array} \quad \begin{array}{ll} \neg A \vee \neg B \vee \neg C \vee D & \circ \\ \neg A \vee \neg B & \circ \end{array}$$

نمونه ای از محدودیت جامعیتی و ترکیب شری متناظر با آن در زیر آورده شده است:

$$\text{مثال } \neg W_{1,1} \vee W_{1,2} \quad \neg W_{1,1} \vee W_{1,2} \vee false \equiv W_{1,1} \vee W_{1,2} \Rightarrow false$$

- الگوریتم زنجیره ساز رو به جلو و زنجیره ساز رو به عقب ، عمل استنتاج را فقط روی

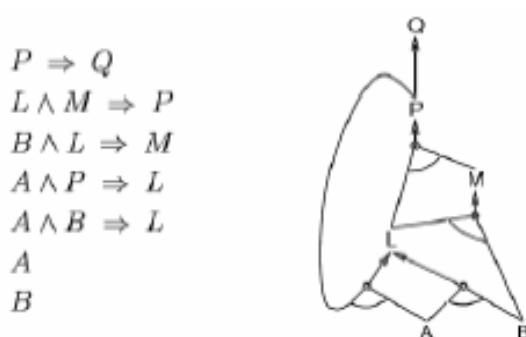
جملات هورن انجام می دهد.

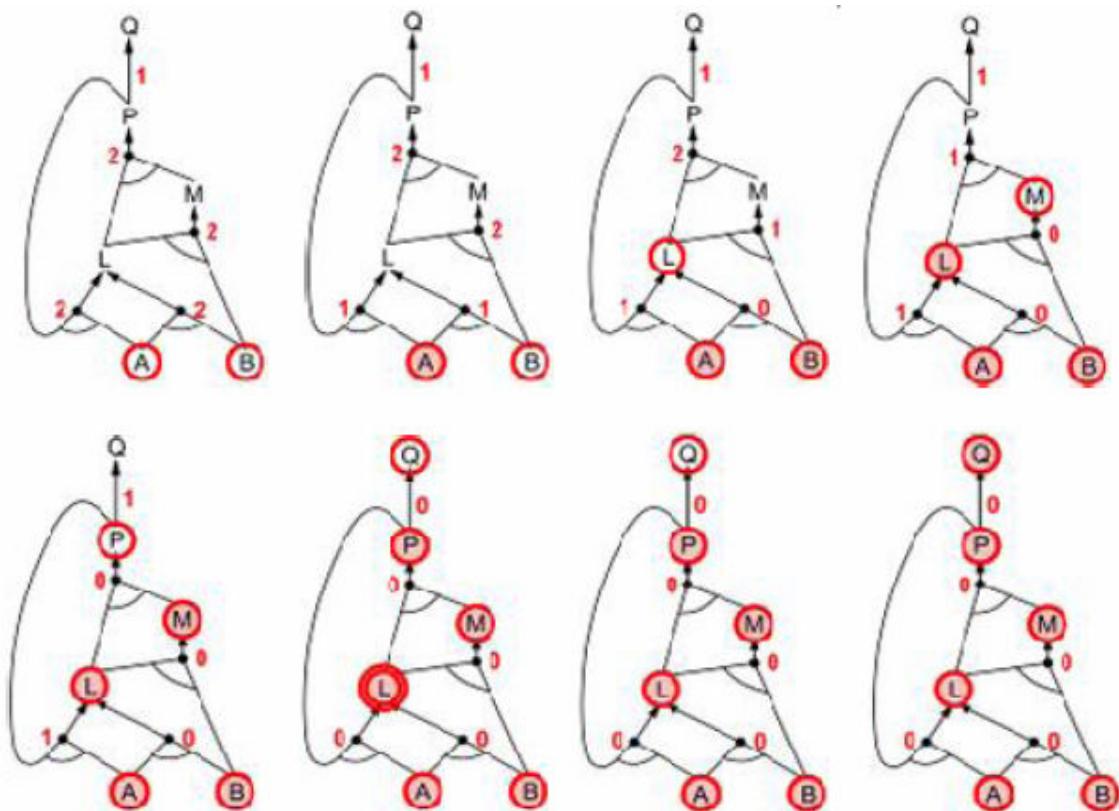
- تصمیم گیری در مورد استلزمابا جملات هورن در زمان خطی بر حسب اندازه KB

انجام می شود.

زنجیره ساز رو به جلو^{۱۴۹} : (FC)

برای اینکه ثابت کنیم گزاره ای مانند q از KB مشتق می شود(بدست می آید) باید از فرضیات اولیه شروع کنیم و هر ترکیب شرطی که مقدم آن درست باشد تالی آن به KB اضافه می شود تا هنگامیکه یا نتیجه بدست آید یا امکان استنتاج وجود نداشته باشد.

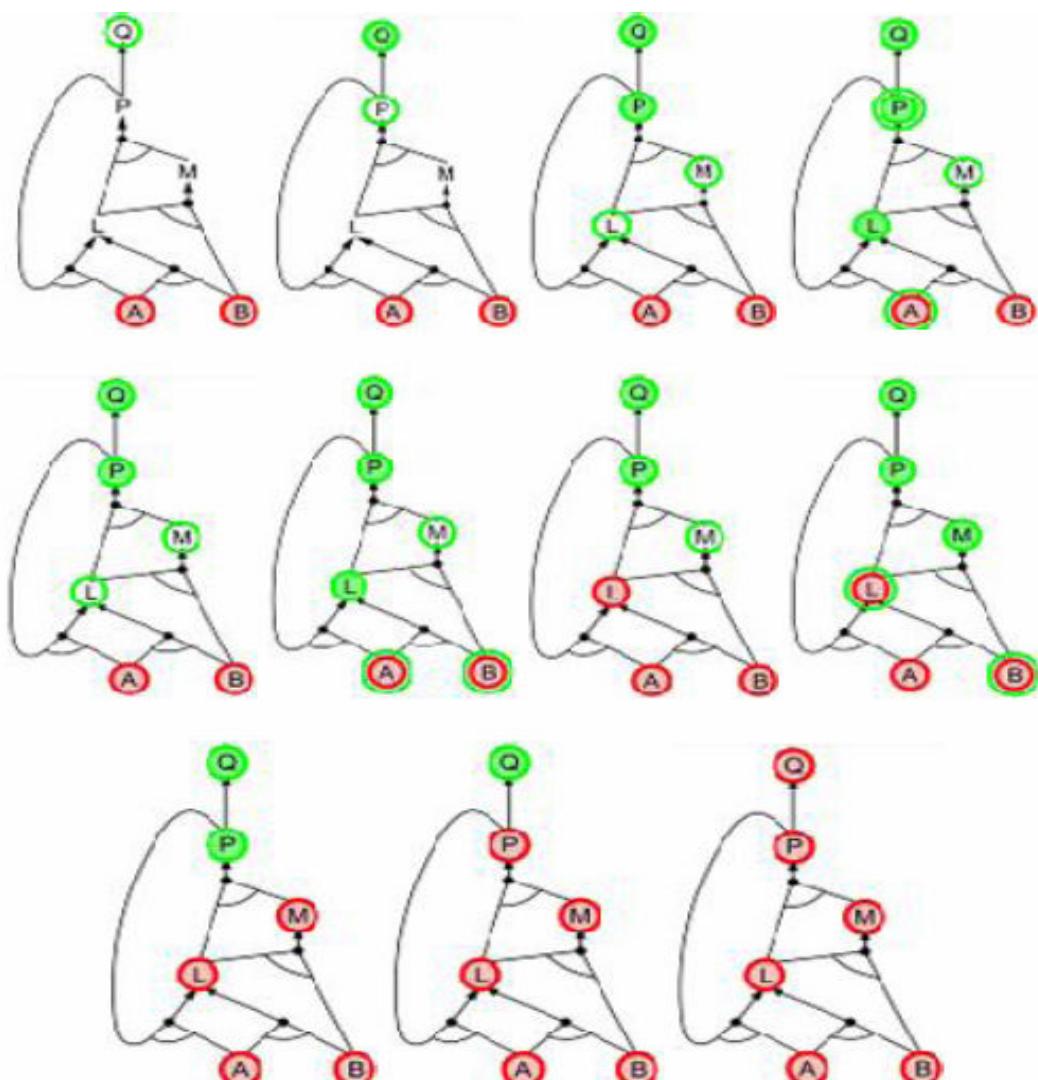

الگوریتم زنگیره ساز رو به جلو از فرضیات شروع و به هدف می رسد و مبتنی بر داده ^{۱۵۰} می باشد
الگوریتم زنگیره ساز رو به جلو تعیین می کند آیا پرسش گزاره q توسط پایگاه دانش جملات
هورن مشتق می شود یا خیر؟ پیچیدگی زمانی الگوریتم زنگیره ساز رو به جلو، خطی است.
یگ الگوریتم صحیح است زیرا استنتاج های انجام شده در آن کاربردی از قانون انتزاع است.
زنگیره ساز رو به جلو در KB به فرم هورن کامل است زیرا تمام جملات اتمی را مشتق می کند.
زنگیره ساز رو به جلو نمونه ای از مفهوم کلی داده گرایست یعنی استدلالی که در آن داده ها
مشخص و ثابت هستند.

زنجیره ساز رو به عقب^{۱۵۱} (BC):

این الگوریتم از جمله‌ی پرسش شروع می‌کند و به عقب بر می‌گردد اگر پرسش q درست باشد کار تمام است و گرنه الگوریتم، جملات شرطی را در پایگاه دانش می‌یابد که تالی آن‌ها q باشد اگر بتوان ثابت کرد تمام مقدم‌های یکی از آن جملات شرطی درست است آن‌گاه می‌توان نتیجه گرفت q درست است. این الگوریتم نوعی استدلال هدف گراست یعنی برای پاسخ به پرسش‌هایی مثل اکنون به چه چیزی باید جواب بدهم؟ کلید‌هایی کجا هستند؟ و... مفید است. اغلب هزینه این الگوریتم بر حسب اندازه KB کمتر از هزینه خطی است چون زنجیره ساز رو به عقب فقط با حقایق مرتبط برخورد می‌کند.

مقایسه دو روش : FC,BC

FC بر مبنای داده است ولی BC بر مبنای هدف است در FC ممکن است کارهای بسیاری را انجام دهیم که به هدف مربوط نمی‌شود ولی در BC فقط با حقایق مرتبط با هدف، برخورد می‌شود و به همین دلیل پیچیدگی BC می‌تواند بسیار بهتر از خطی نسبت اندازه‌ی KB باشد چون موارد بیهوده را بسط نمی‌دهد.

کاربرد زنجیره‌ای رو به جلو و زنجیره‌ای رو به عقب:

- در سیستم‌های انتگرال‌گیری از راه تجزیه به انتگرال‌های ساده‌تر، از استنتاج رو به جلو استفاده می‌شود چون نقطه آغازین، مشخص و ثابت است.
- در سیستم‌های خودکار اثبات قضایا بهتر است از استدلال رو به عقب استفاده شود چون فاکتور انشعاب آن‌ها از طرف مقدم می‌تواند بسیار زیاد باشد.
- در سیستم‌های تشخیص پژوهشی از استنتاج رو به عقب استفاده می‌شود چون با کاربری سروکار داریم که از آن پرسش می‌کنیم.
- برای سیستم‌های چیدمان اشیا بهتر است از زنجیره ساز رو به جلو استفاده شود چرا که هدف معینی ندارد.

به طور خلاصه زنجیره ساز رو به جلو در پیشگیری، طراحی و کنترل مورد استفاده قرار می‌گیرد و زنجیره ساز رو به عقب در تشخیص مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مقایسه دو روش

• FC

- بر مبنای داده (data driven)
- ممکن است کارهای بسیاری انجام دهد که به هدف مربوط نمی‌شوند

• BC

- بر مبنای هدف (goal driven)
- پیچیدگی BC می‌تواند بسیار بهتر از خطی نسبت به اندازه KB باشد.

فصل هشتم: منطق مرتبه اول

آنچه در این فصل خواهید آموخت:

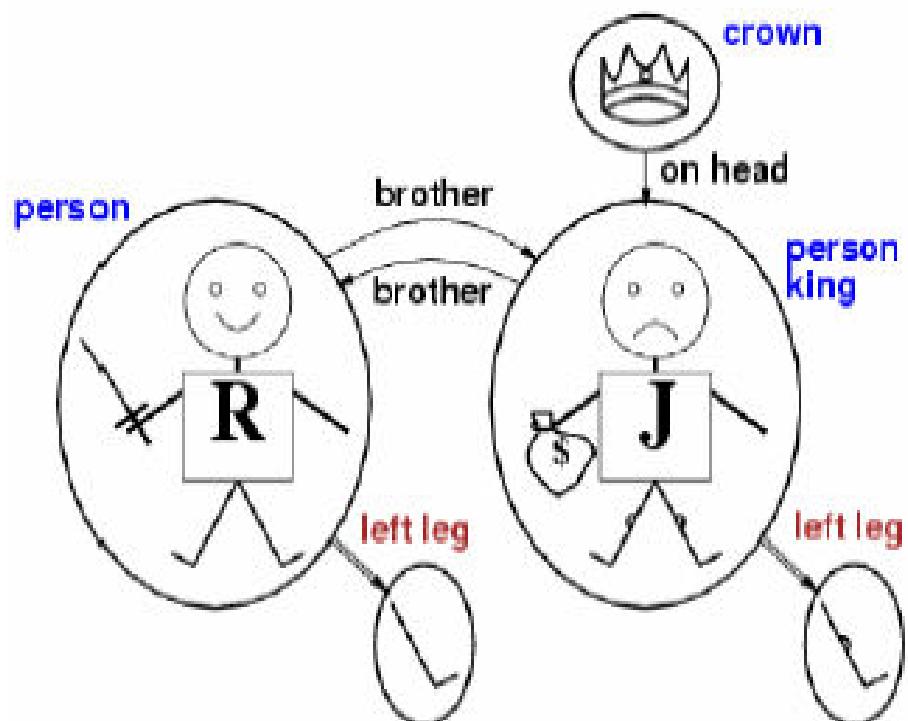
- چرا منطق مرتبه اول(FOL)؟

- انواع منطق

- بررسی ساختار(نحو) و معانی جملات در FOL

- معرفی چند دامنه نمونه با ستفاده از FOL

- مهندسی دانش

مروری بر ویژگی های منطق گزاره ها :

- منطق گزاره ها یک شیوه توصیفی است که در آن دانش و استنتاج از یکدیگر مجزا هستند و استنتاج کاملا مستقل از دامنه است .
- منطق گزاره ها یک زبان اعلانی است زیرا معنای آن بر پایه یک رابطه صحیح بین جملات و دنیاهای ممکن قرار دارد . علاوه بر این، منطق گزاره ها دارای قدرت بیان کافی برای اداره کردن اطلاعات جزئی با استفاده از ترکیب های فصلی و نقیض است .
- یکی دیگر از ویژگی های منطق گزاره ای، قابلیت ترکیب است که در زبانهای بازنمایی دانش مفید می باشد . در یک زبان ترکیبی معنای یک جمله تابعی از معنای اجزای آن است .
- در منطق گزاره ای، معنا مستقل از متن است ، برخلاف زبانهای طبیعی که معنای جملات وابسته به متن است .
- منطق گزاره ای دارای معنای ترکیبی-اعلانی است که مستقل از محتوا و غیر مبهم است و قدرت بیان بسیار محدودی در نمایش داشت .

منطق مرتبه اول^{۱۵۲} (FOL)

این منطق، اساس منطق گزاره ها را پذیرفته ولی می خواهد بر اساس منطق گزاره ها ، منطق گویاگری بسازد که ایده های بازنمایی را از زبانهای طبیعی می گیرد و از اشکالات آن اجتناب می کند . وقتی به نحو زبان طبیعی توجه می کنیم در آن موارد زیر را خواهیم داشت :

- ۱- اشیاء^{۱۵۳} : برخی از عناصر ، اسم ها هستند که نشان دهنده ای اشیاء می باشند . دنیا از یکسری اشیایی تشکیل شده که توسط خصوصیاتشان از یکدیگر متمایز می شوند ، مثل رنگ ها ، اعداد ، کشورها و ...
 - ۲- رابطه ها^{۱۵۴} : عناصر دیگر ، فعل ها یا عبارات فعلی هستند که رابطه بین اشیاء را نمایش می دهند . مثل رابطه زوج بودن ، اول بودن برای اشیاء از نوع اعداد و ...
- انواع رابطه ها :

• رابطه های یکانی: (5) prim

• رابطه دوتایی: brother (richard , jack)

• توابع: (2,3)=5 (دو شیء میگیرد و خروجی آن یک شیء دیگر است.)

مثال : برای جملات داده شده، اشیا، روابط و توابع را مشخص کنید:

One plus two equals three

(یک بعلاوه دو برابر سه)

Object : one , two , three (اشیاء)

Relation : equals (رابطه)

Function : plus (تابع)

First Order Logic^{۱۵۲}

Object^{۱۵۳}

Relation^{۱۵۴}

Square niegboring the wampus smelly
 (مربع های مجاور و امپوز بو می دهند.)
 Object : square , wampus
 Relation : niegboring
 Function: smelly

انواع منطق:

انواع منطق را از دو دیدگاه هستی شناسی و حقیقت شناسی بررسی می کنیم. بنابراین بهتر است ابتدا این دو مفهوم بررسی شوند.

• هستی شناسی^{۱۵۵}

تفاوت عمدی بین منطق مرتبه اول و منطق گزاره ها به هستی شناسی برمی گردد. هستی شناسی یک زبان یعنی آنچه این زبان در مورد یک حقیقت (مسئله) فرض می کند. به عنوان مثال منطق گزاره ای فرض می کند حقایقی وجود دارند که ممکن است رخ بدهند یا ندهند. منطق مرتبه اول فرض می کند که دنیا شامل اشیاء و روابط بین آنهاست که ممکن است این رابطه ها برقرار باشد یا نباشد. منطق های خاص منظوره هستی شناسی بیشتری دارد. به عنوان مثال منطق موقتی فرض می کند که حقایق در زمانهای خاص رخ می دهد.

• حقیقت شناسی^{۱۵۶}

حقیقت شناسی یعنی حالات ممکن دانشی که منطق در مورد یک حقیقت فرض می کند. در منطق گزاره ای و منطق مرتبه اول هر جمله یک حقیقت را بازنمایی می کند و عامل می تواند آن حقیقت را درست یا نادرست بداند یا نظری نداشته باشد. بنابراین، این دو منطق در مورد هر جمله سه حالت را در نظر می گیرند. سیستمی که از نظریه احتمال استفاده می کند درجه ای از اعتقاد را در نظر می گیرد که از صفر تا یک تغییر می کند. حقایق در منطق فازی درجه ای از درستی را نشان می دهند. درجه ای از اعتقاد در منطق احتمالی با درجه ای از درستی در منطق فازی متفاوت است.

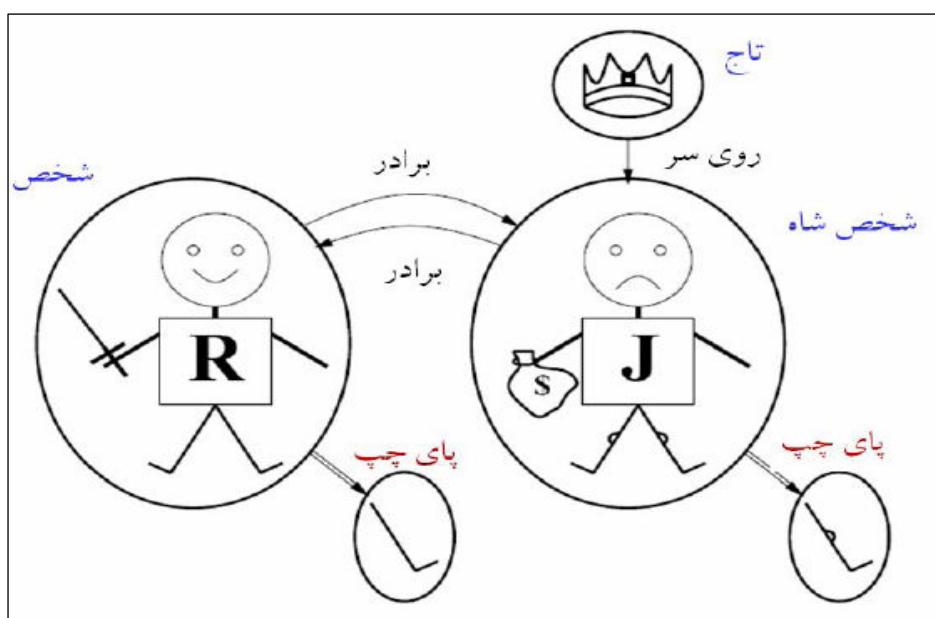
Language	Ontology	Epistemology
Propositional Logic	facts	true/false/unknown
First Order Logic	facts, objects, relations	true/false/unknown
Temporal Logic	facts, objects, relations, times	true/false/unknown
Probability theory	facts	degree of belief $\in [0, 1]$
Fuzzy logic	degree of truth $\in [0, 1]$	known interval value

حقيقت شناسی (اعتقادات عامل راجع به یک حقیقت)	هستی شناسی (آنچه در جهان است)	زبان
درست / نادرست / نامشخص	حقایق	منطق گزاره ها
درست / نادرست / نامشخص	حقایق / اشیاء / روابط	FOL
درست / نادرست / نامشخص	حقایق / اشیاء / روابط / زمان	منطق موقتی
درجه ای از اعتقادات بین [۰۱]	حقایق	نظریه احتمال
در فاصله ای معین [۰۱]	حقایق با درجه درستی متعلق به	منطق فازی

جدول مربوط به زبانهای رسمی و تعهدات هستی شناسی و حقيقت شناسی آنها

مدل های منطق مرتبه اول:

در منطق مرتبه اول، مدل ها دارای اشیاء هستند. در حقيقت، مدلها شامل اشیاء و روابط میان آنها می باشند. دامنه یک مدل، مجموعه ای از اشیایی است که در آن مدل وجود دارند. این اشیاء عناصر دامنه نامیده می شوند. مدلی از منطق مرتبه اول را در شکل زیر مشاهده می کنید. مدل شکل زیر ۵ شیء دارد. اشیاء موجود در این مدل عبارتند از: ریچارد، جان، تاج، پای چپ، پای چپ ریچارد. اشیاء موجود در یک مدل ممکن است به شکل های مختلفی با یکدیگر ارتباط داشته باشند. رابطه مجموعه ای از چندتایی هایی از اشیاء مرتبط با هم است. نمونه هایی از روابط و توابع موجود در این مدل را در زیر مشاهده می کنید:

(رابطه برادری) Brother : { <Richard , john> و <John , Richard> }

(رابطه بر سر بودن تاج) On head : {<Crown , King John> }

رابطه های دودوئی در این مدل :

- Brother (John , Richard) •
- Brother (Richard , john) •
- On-head (Crown , Khing John) •

رابطه های یکانی در این مدل :

- Person(John) •
- Person(Richard) •
- King(John) •
- King(Richard) •
- Be-crown (Crown) •

تابع موجود در این مدل:

- Left_leg_of(John) •
- Left_leg_of(Richard) •
- Length(Left_leg_of(John)) •

نحو منطق مرتبه اول :

عناصر اصلی نحو منطق مرتبه اول، سمبل هایی است که نشان دهنده اشیاء، رابطه ها و توابع هستند. سمبل ها در منطق مرتبه اول به سه دسته تقسیم می شوند. این سمبل ها با حروف بزرگ شروع می شوند :

- سمبل های ثابت : برای اشاره به اشیاء به کار می روند . (مثل John , Richard)
- سمبل های مسند : رابطه ها را نشان می دهند. (مثل Brother , Person , King)
- سمبل های تابع : تابع را نشان می دهند . (مثل Left_leg_of)

در منطق مرتبه اول تعداد مدل ها و تعداد متغیر ها ممکن است بی نهایت باشد . روش بررسی (شمارش) مدل، که در منطق گزاره ها به درستی کار می کند در منطق مرتبه اول قابل استفاده نیست زیرا امکان شمارش تمام مدل های ممکن وجود ندارد.

گرامر منطق مرتبه اول :

```
Sentence → AtomicSentence
| Sentence Connective Sentence
| Quantifier Variable, ... Sentence
| ~ Sentence
| ( Sentence )
```

```
AtomicSentence → Predicate(Term, ...) | Term = Term
```

```
Term → Function(Term, ...)
| Constant
| Variable
```

Connective	\Rightarrow	\wedge	\vee	\Leftrightarrow
Quantifier	\forall	\exists		
Constant	A	X ₁	John	...
Variable	a	x		...
Predicate	Before	HasColor		...
Function	MotherOf	LeftLegOf		

: Term

هر ترم یک عبارت منطقی است که به یک شیء اشاره می‌کند. ترم‌ها سه نوع هستند:

- ثابت‌ها: (مثل ... , B , John , A) که با حروف بزرگ شروع می‌شوند.
- متغیرها: (مثل ... , a , x , b) که با حروف کوچک شروع می‌شوند.

تابع: هر ترم پیچیده نیز شامل یک سمبول تابع و چند ترم در داخل پرانتز به عنوان آرگومان‌های آن تابع است. این نکته را به خاطر داشته باشید که خروجی یک تابع، یک شیء است ولی خروجی یک رابطه T یا F است. در زیر به چند نمونه از توابع اشاره شده است.

Brother (John), Length (Left_Leg_of(John)), Plus(2,3)

: جملات اتمیک

با ترکیب ترم‌ها که به اشیاء اشاره می‌کنند و مسند‌ها که به روابط اشاره می‌کنند، جملات اتمیک به دست می‌آیند. جملات اتمیک حقایقی را بیان می‌کنند که شامل مسند(فعل جمله) همراه با ترم‌هایی داخل پرانتز هستند و نتیجه آن T یا F است. در زیر به چند نمونه از جملات اتمیک اشاره شده است.

Brother (John , Richard)

Morried [Father(Richard) , Mother(John)]

Brother [John , Brother(John)]

Larg_than [Length(Left_Leg_Of(John)), Length(Left_Leg_Of(Richard))]

: جملات پیچیده

با ترکیب جملات اتمیک و روابط منطقی می‌توان جملات پیچیده تری ساخت. روابط منطقی عبارتند از: \Rightarrow , \wedge , \vee , \neg , \Leftrightarrow . در زیر به چند نمونه از جملات پیچیده اشاره شده است.

Brother(John , Richard) \wedge Brother(Richard , John)

King(Richard) \vee king(John)

\sim King(Richard) \rightarrow King(John)

Older(John , 30) \rightarrow \sim Younger(John , 30)

\sim Brother(John , peter)

: سورها^{۱۵۷}

در منطق مرتبه اول به جای شمارش اشیاء با استفاده از نام آنها، می‌توان خواص همه یا یک‌خی از اشیاء را بازنمایی کرد. این امر با استفاده از سورها امکان پذیر است. منطق مرتبه اول

دارای دو سور استاندارد به نامهای سور وجودی و سور عمومی می باشد . سورها کمک می کنند تا به جای شمارش اشیاء از طریق نام آنها ، خواص کلکسیونی از اشیاء را بیان کنیم .
سور عمومی^{۱۵۸} :

بیان قوانین کلی در منطق گزاره ها دشوار است ولی در منطق مرتبه اول با استفاده از سور عمومی این کار به آسانی امکان پذیر است .
سورهای عمومی مطابق شکل رو برو تعریف می شوند : \forall

(همه پادشاهان شخص هستند) $\forall x , \text{King}(x) \Rightarrow \text{person}(x)$: مثال

$\forall x , P(x)$: این جمله در یک مدل معادل جمله $P(k1) \cap p(k2) \cap \dots \cap p(kn)$ است که k ها عناصر دامنه مدل هستند و در آن (x) یک عبارت منطقی است که بیان می کند p برای هر شیء x درست است .

$\text{King}(\text{John}) \Rightarrow \text{Person}(\text{John})$

$\text{King}(\text{Richard}) \Rightarrow \text{Person}(\text{Richard})$

$\text{King}(\text{Left_Leg}_\text{Of}(\text{John})) \Rightarrow \text{Person}(\text{Left_Leg}_\text{Of}(\text{John}))$

$\text{King}(\text{Left_Leg}_\text{Of}(k)) \Rightarrow \text{Person}(\text{Left_Leg}_\text{Of}(R))$

$\text{King}(\text{Crown}) \Rightarrow \text{Person}(\text{Crown})$

ارزش نهایی تمام جملات فوق (صحیح) است . (با استفاده از روش انتفاع مقدم یعنی اگر مقدم نادرست باشد ، بدون توجه به طرف دوم ، طرف دوم درست است، درستی جملات دوم تا چهارم مشخص می شود.)

سور عمومی

$\forall \langle \text{Variables} \rangle \langle \text{Sentence} \rangle$

Everyone at the class is smart

$\forall x \text{at}(x, \text{Class}) \Rightarrow \text{Smart}(x)$ * سور عمومی برابر است با ترکیب عطفی تمام جملاتی که با جایگذاری متغیرها در Sentence بدست می آید.

$\text{at}(\text{KingJohn}, \text{Class}) \Rightarrow \text{Smart}(\text{KingJohn})$

$\wedge \text{at}(\text{Richard}, \text{Class}) \Rightarrow \text{Smart}(\text{Richard})$

$\wedge \text{at}(\text{Class}, \text{Class}) \Rightarrow \text{Smart}(\text{Class})$

\wedge

سور وجودی^{۱۵۹} :

یک جمله با سور عمومی حقیقتی را در مورد همه اشیاء بیان می کند در حالی که سور وجودی حقیقتی را در مورد بعضی از اشیاء بین می کند .

سورهای وجودی مطابق شکل رو برو تعریف می شوند : \exists

(نمایش مثال) $\exists x , \text{Crown}(x) \wedge \text{On Head}(x, \text{john})$

$\exists x, p(x)$: به این معناست که p برای حداقل یک شیء درست باشد. به عبارت دیگر، این جمله، معادل جمله فصلی $(p(k_1) \vee p(k_2) \vee \dots \vee p(k_n))$ است.

سور وجودی

$\exists \langle Variables \rangle \langle Sentence \rangle$

Someone at class is smart

$\exists x at(x, Class) \wedge Smart(x)$

- سور وجودی برابر است با ترکیب فصلی تمام جملاتی که با جایگذاری متغیرها در $Sentence$ بدست می‌آید.

$at(KingJohn, Class) \wedge Smart(KingJohn)$

$\vee at(Richard, Class) \wedge Smart(Richard)$

$\vee at(Class, Class) \wedge Smart(Class)$

...

خصوصیات سورها:

به نظر می‌رسد در استفاده از سور عمومی، رابط مورد استفاده ترکیب شرطی و در استفاده از سور وجودی، رابط مورد استفاده ترکیب عطفی مناسب باشد. بکارگیری ترکیب عطفی به عنوان رابط اصلی همراه با سور عمومی منجر به ادعایی بسیار قوی و بکارگیری ترکیب شرطی به عنوان رابط اصلی همراه سور وجودی منجر به ادعایی بسیار ضعیف می‌شود. به مثال‌های زیر توجه کنید:

$\forall x, King(x) \Rightarrow Person(x)$: هر کسی پادشاه است آنگاه یک شخص است :

$\forall x, King(x) \wedge Person(x)$: (ادعایی قوی) همه افراد پادشاه هستند :

$\exists x, King(x) \wedge Person(x)$: وجود دارد شخصی که پادشاه است :

(ادعایی ضعیف) اگر وجود داشته باشد پادشاهی، آنگاه شخص خواهد بود :

یک اشتباه متدال

- سور عمومی اغلب با ترکیب شرطی و سور وجودی اغلب با ترکیب عطفی بکار می‌رود

$\forall x Human(x) \Rightarrow Mortal(x)$

$\exists x Sister(x, Spot) \wedge Cat(x)$

- مثال: جمله زیر به معنای "هر کسی در کلاس است و هر کسی باهوش است" می‌باشد

$\forall x at(x, Class) \wedge Smart(x)$

و یا جمله زیر:

$\exists x at(x, Class) \Rightarrow Smart(x)$

مثال: جملات زیر را با توجه به نکته ای که در بالا به آن اشاره شد در فرم منطق مرتبه اول بازنمایی کنید. (فرض کنید که $p(x)$ معرف سیاستمدار بودن x و $q(x)$ معرف نادرست بودن x باشد.)

برخی سیاستمداران نادرست هستند : $\exists x, p(x) \wedge q(x)$

هیچ سیاستمداری نادرست نیست : $\forall x, p(x) \Rightarrow \sim q(x)$

تمامی سیاستمداران نادرست نیستند : $\exists x, p(x) \wedge \sim q(x)$

تمامی سیاستمداران نادرست هستند : $\forall x, p(x) \Rightarrow q(x)$

سورهای تو در تو^{۱۶۰}:

با استفاده از چند سور می توانیم جملات پیچیده تری بسازیم. در ساده ترین حالت، سورها از یک نوع هستند. به مثال های زیر توجه کنید.

$$\forall x \forall y \text{ Brother}(x, y) \Rightarrow \text{Sibling}(x, y)$$

$$\forall x, y \text{ Sibling}(x, y) \leftrightarrow \text{Sibling}(y, x)$$

(**Sibling** : همزاد بودن)

در دو جمله فوق، چون سوره از یک نوع هستند جابجایی سورها تاثیری در معنای جمله ندارد ولی اگر سورهای تودرتو بایکدیگر متفاوت باشند معنای جمله با جابجایی سورها تحت تاثیر قرار خواهد گرفت.

$$\forall x \exists y \neq \exists y \forall x$$

$$\exists x \exists y = \exists y \exists x$$

$$\forall x \forall y \equiv \forall y \forall x$$

حداقل یک شخص وجود دارد که همه اشخاص را دوست دارد :

همه افراد، حداقل یک نفر را دوست دارند :

به مثال دیگری در زمینه ریاضیات توجه فرمائید.

$$\forall x \in \mathbb{N}, \exists y \in \mathbb{Z}, x+y=0 \quad T$$

$$\exists y \in \mathbb{Z}, \forall x \in \mathbb{N}, x+y=0 \quad F$$

ارتباط بین سورها : سور عمومی و سور وجودی از طریق نقیض با یکدیگر ارتباط دارند.

$$\sim (\exists x, p) \equiv \forall x, \sim p$$

$$\sim (\forall x, p) \equiv \exists x, \sim p$$

$$\exists x, p \equiv \sim \forall x, \sim p$$

$$\forall x, p \equiv \sim \exists x, \sim p$$

به مثال های زیر در این زمینه توجه فرمائید:

همه افراد، بستنی را دوست دارند :

$\forall x \text{ Likes}(x, \text{Icecream})$:

وجود ندارد کسی که بستنی دوست نداشته باشد :

$\exists x \text{ Likes}(x, \text{Broccoli})$:

افرادی وجود دارند که گل کلم دوست دارند :

هیچ کس نیست که گل کلم دوست نداشته باشد :

ارتباط بین سورها

- سور عمومی و وجودی از طریق تناقض با یکدیگر در ارتباط هستند:

$$\neg(\forall x P) \equiv \exists x \neg P$$

$$\neg(\exists x P) \equiv \forall x \neg P$$

$$\forall x P \equiv \neg \exists x \neg P$$

$$\exists x P \equiv \neg \forall x \neg P$$

- مثال: دوگانی سور

$$\forall x \text{Likes}(x, \text{IceCream}) \quad \neg \exists x \neg \text{Likes}(x, \text{IceCream})$$

$$\exists x \text{Likes}(x, \text{Broccoli}) \quad \neg \forall x \neg \text{Likes}(x, \text{Broccoli})$$

مفهوم تساوی^{۱۶۱}: در منطق مرتبه اول به غیر از به کارگیری مسندها برای ساختن جملات اتمی، راه دیگری نیز وجود دارد. ما میتوانیم از علامت تساوی (=) برای ساختن جملاتی که در آن دو ترم به شیء یکسانی اشاره می‌کنند، استفاده کنیم. به عنوان مثال در جمله Father(John)= peter، شیءی که Father(John) به آن اشاره می‌کند با شیءی که peter به آن اشاره می‌کند یکسان است. همچنین، از علامت =، می‌توان همراه با سمبول نقیض برای تاکید بر مساوی نبودن دو شیء استفاده کرد.

$$\exists x, y \text{ Brother}(x, \text{Richard}) \wedge \text{Brother}(y, \text{Richard}) \wedge \neg(x=y)$$

"ریچارد حداقل دو برادر دارد"

ادعاها و پرسش‌ها در منطق مرتبه اول :

جملات با استفاده از Tell به پایگاه دانش اضافه می‌شوند. چنین جملاتی را ادعا^{۱۶۲} می‌گوییم.

Tell (KB , King(John))

Tell (KB , $\forall x \text{ King}(x) \Rightarrow \text{Person}(x)$)

با استفاده از Ask سوالاتی از پایگاه دانش در مورد درستی جملات پرسیده می‌شود. سوالاتی که توسط Ask از پایگاه دانش پرسیده می‌شود، درخواست^{۱۶۳} یا هدف^{۱۶۴} نام دارد.

Ask(KB , King(Richard))

Ask(KB , Person(John))

دامنه‌ی خویشاوندی :

اشیاء : افراد

رابطه یکانی : Male , Female

Parent , Husband , Married , Brother :

Father , mother :

equality^{۱۶۱}

assertion^{۱۶۲}

Query^{۱۶۳}

Goal^{۱۶۴}

به جملات زیر در دامنه خویشاوندی توجه فرمائید:

$\forall m,c \text{ Mother}(c) \Leftrightarrow \text{Female}(m) \wedge \text{Parent}(m,c)$
مادر هر شخصی، والد مونث آن شخص است.

$\forall w,h \text{ Husband}(h,w) \Leftrightarrow \text{Male}(h) \wedge \text{Spouse}(h,w)$
شوهر هر فرد، همسر مذکور آن فرد است.

$\forall x \text{ Male}(x) \Leftrightarrow \neg \text{Female}(x)$
مذکر و مونث بودن مولفه های متضادند.

$\forall p,c \text{ Parent}(p,c) \Leftrightarrow \text{Child}(c,p)$
والدین و فرزند رابطه معکوس دارند.

$\forall g,c \text{ Grandparent}(g,c) \Leftrightarrow \exists p \text{ parent}(g,p) \wedge \text{parent}(p,c)$
مادربرگ یا پدربرگ هر فرد، والد والد آن فرد است.

$\forall x,y \text{ Sibling}(x,y) \Leftrightarrow \exists p \text{ parent}(p,x) \wedge \text{parent}(p,y) \wedge (x \neq y)$
همزاد^{۱۶۵} یک فرد، فرزند دیگر والدین آن فرد است.

دامنه مجموعه ها :

مسند دودوئی : $S_1 \subseteq S_2 \quad , \quad x \in S$

مسند یکانی : Set(s) (یک موجودیت را می گیرد و می گوید مجموعه هست یا نه؟)

تابع دودوئی : $S_1 \cup S_2 \quad , \quad S_1 \cap S_2$

ثابت : $\{ \}$ (مجموعه تهی)

$\{x | s\}$: مجموعه حاصل از افزودن X به S

به جملات زیر در دامنه مجموعه ها توجه فرمائید:

$\forall S_1, S_2 \quad S_1 \subseteq S_2 \Leftrightarrow (\forall x \quad x \in S_1 \rightarrow x \in S_2)$
یک مجموعه، زیرمجموعه دیگری است اگر و فقط اگر تمام اعضای مجموعه اول عضو مجموعه دوم هم باشند.

$\forall S_1, S_2 \quad (S_1 = S_2) \Leftrightarrow (S_1 \subseteq S_2 \wedge S_2 \subseteq S_1)$
دو مجموعه مساوی هستند اگر و فقط اگر هر کدام زیرمجموعه دیگری باشد.

$\forall x, S_1, S_2 \quad x \in (S_1 \cap S_2) \Leftrightarrow (x \in S_1 \wedge x \in S_2)$
یک شی عضو اشتراک دو مجموعه است اگر و فقط اگر عضو هر دو مجموعه باشد.

$\forall x, S_1, S_2 \quad x \in (S_1 \cup S_2) \Leftrightarrow (x \in S_1 \vee x \in S_2)$
یک شی عضو اجتماع دو مجموعه است اگر و فقط اگر عضو یکی از دو مجموعه باشد.

$\forall S, \text{Set}(s) \Leftrightarrow (S = \{ \}) \vee (\exists x, S_2 \quad \text{Set}(s_2) \wedge (s = \{x | s_2\}))$
مجموعه ها یا یک مجموعه تهی است یا با اضافه کردن یک عنصر به یک مجموعه دیگر ساخته می شوند.

$\forall x, S \quad x \in S \Leftrightarrow S = \{x | S\}$
افزودن یک عنصر که قبلا در مجموعه وجود داشته باشد، تاثیری ندارد.

۱۶۶- مهندسی دانش :

به فرآیند کلی ساخت پایگاه دانش ، فرآیند مهندسی دانش گفته می شود . یک مهندس دانش کسی است که حوزه یا دامنه خاصی را بررسی می کند و یاد می گیرد چه مفاهیمی در آن دامنه مهم هستند . یک فرآیند مهندسی شامل مراحل زیر است:

۱- مشخص نمودن وظیفه

مهند دانش باید بازه ای از پرسش ها را که برای پایگاه دانش قابل دسترس است توصیف کند و انواع حقایقی که برای یک مسئله خاص وجود دارند را تعیین نماید.

۲- جمع آوری دانش مربوطه

مهند دانش ممکن است در دامنه یا حوزه ای خاص خبره باشد یا از افراد خبره برای استخراج اطلاعات استفاده کند. این فراین کسب دانش^{۱۶۷} نامیده می شود. دز این مرحله دانش به طور رسمی بازنمایی نمی شود و ایده این مرحله درک حوزه پایگاه دانش و درک اینکه دامنه چگونه کار می کند است.

۳- تصمیم گیری در مورد واژه نامه مستندها ، توابع و ثابت ها

یعنی ترجمه مفاهیم مهم در سطح دامنه به اسمی در سطح منطق. به عنوان مثال آیا چاله ها باید به وسیله اشیا یا به وسیله مستندهای یکانی بازنمایی شوند

۴- کدگذاری دانش عمومی در مورد دامنه

مهند دانش باید اصول مربوط به تمام ترم های واژه نامه را بنویسد. بدین ترتیب معنای ترم ها مشخص خواهند شد.

۴- کدگذاری توصیف یک نمونه مسئله خاص

این مرحله شامل نوشتن جملات اتمی در مورد نمونه هایی از مفاهیمی است که به عنوان بخشی از هستی شناسی هستند.

۵- اعمال پرسش ها به رویه استنتاج و دریافت پاسخ

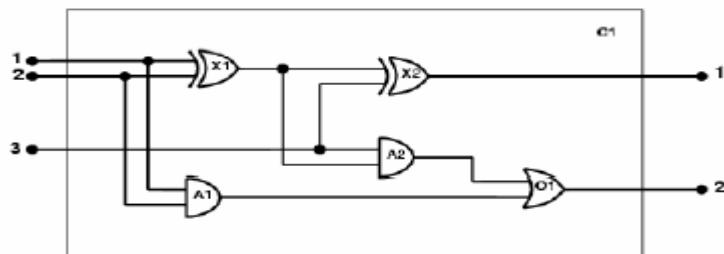
۶- اشکال زدایی پایگاه دانش

اگر یک اصل در یک پایگاه دانش نباشد آنگاه جواب برخی از پردازش ها وجود نخواهد داشت که باید اشکال زدایی صورت گیرد. فقدان اصول و یا وجود اصول ضعیف را می توان با توجه به مکان هایی که زنجیره استدلال به طور غیرمنتظره متوقف می شود مشخص کرد.

برای درک بهتر مراحل فوق، این هفت مرحله را در یک مثال(حوزه مدارهای الکترونیکی) بسط می دهیم.

دامنه مدارهای الکتریکی

- جمع کننده یک بیتی

دامنه مدارهای الکتریکی

۱. مشخص نمودن وظیفه

- آیا مدار واقعاً به درستی جمع می‌کند؟ (وارسی مدار)

۲. جمع آوری دانش مربوطه

- ترکیب سیم‌ها و گیت‌ها؛ انواع گیت‌ها (AND, OR, XOR, NOT)

- دانش نامربوط: اندازه، شکل، رنگ، قیمت گیت‌ها

۳. تصمیم‌گیری در مورد لغات

- راه‌های مختلف:

$$\text{Type}(X_i) = \text{XOR}$$

$$\begin{aligned} \text{Type}(X_1, \text{XOR}) \\ \text{XOR}(X_1) \end{aligned}$$

دامنه مدارهای الکتریکی

۴. کد نمودن دانش عمرمی دامنه

$\neg \forall t_1, t_2 \text{ Connected}(t_1, t_2) \Rightarrow \text{Signal}(t_1) = \text{Signal}(t_2)$

$\neg \forall t \text{ Signal}(t) = 1 \vee \text{Signal}(t) = 0$

$$-1 \neq 0$$

$\neg \forall t_1, t_2 \text{ Connected}(t_1, t_2) \Rightarrow \text{Connected}(t_2, t_1)$

$$\begin{aligned} \neg \forall g \text{ Type}(g) = \text{OR} \Rightarrow \text{Signal}(\text{Out}(1,g)) = 1 \\ \Leftrightarrow \exists n \text{ Signal}(\text{In}(n,g)) = 1 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \neg \forall g \text{ Type}(g) = \text{AND} \Rightarrow \text{Signal}(\text{Out}(1,g)) = 0 \\ \Leftrightarrow \exists n \text{ Signal}(\text{In}(n,g)) = 0 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \neg \forall g \text{ Type}(g) = \text{XOR} \Rightarrow \text{Signal}(\text{Out}(1,g)) = 1 \\ \Leftrightarrow \text{Signal}(\text{In}(1,g)) \neq \text{Signal}(\text{In}(2,g)) \end{aligned}$$

دامنه مدارهای الکتریکی

۵. کد نسودن دانش مربوط به یک نسونه مساله خاص

$$\text{Type}(X_1) = \text{XOR}$$

$$\text{Type}(X_2) = \text{XOR}$$

$$\text{Type}(A_1) = \text{AND}$$

$$\text{Type}(A_2) = \text{AND}$$

$$\text{Type}(O_1) = \text{OR}$$

$$\text{Connected}(\text{Out}(1, X_1), \text{In}(1, X_2))$$

$$\text{Connected}(\text{In}(1, C_1), \text{In}(1, X_1))$$

$$\text{Connected}(\text{Out}(1, X_1), \text{In}(2, A_2))$$

$$\text{Connected}(\text{In}(1, C_1), \text{In}(1, A_1))$$

$$\text{Connected}(\text{Out}(1, A_2), \text{In}(1, O_1))$$

$$\text{Connected}(\text{In}(2, C_1), \text{In}(2, X_1))$$

$$\text{Connected}(\text{Out}(1, A_1), \text{In}(2, O_1))$$

$$\text{Connected}(\text{In}(2, C_1), \text{In}(2, A_1))$$

$$\text{Connected}(\text{Out}(1, X_2), \text{Out}(1, C_1))$$

$$\text{Connected}(\text{In}(3, C_1), \text{In}(2, X_2))$$

$$\text{Connected}(\text{Out}(1, O_1), \text{Out}(2, C_1))$$

$$\text{Connected}(\text{In}(3, C_1), \text{In}(1, A_2))$$

دامنه مدارهای الکتریکی

۶. اعمال پرس و جو بر رویه استنتاج

چه ترکیبی از ورودی ها باعث می شوک که اولین خروجی مدار

(یست جمع) به صفر و خروجی دوم مدار C_1 (یست نقلی) به یک تبدیل

شود؟

$$\exists i_1, i_2, i_3 \text{ Signal}(\text{In}(1, C_1)) = i_1 \wedge \text{Signal}(\text{In}(2, C_1)) = i_2 \wedge \text{Signal}(\text{In}(3, C_1)) = i_3 \wedge \\ \text{Signal}(\text{Out}(1, C_1)) = 0 \wedge \text{Signal}(\text{Out}(2, C_1)) = 1$$

پاسخ های مسکن:

$$\{i_1/1, i_2/1, i_3/0\},$$

$$\{i_1/1, i_2/0, i_3/1\},$$

$$\{i_1/0, i_2/1, i_3/1\}$$

دامنه مدارهای الکتریکی

۶. اعمال پرس و جو بر رویه استنتاج

$$\exists i_1, i_2, i_3, o_1, o_2 \text{ Signal}(\text{In}(1, C_1)) = i_1 \wedge \text{Signal}(\text{In}(2, C_1)) = i_2 \wedge$$

$$\text{Signal}(\text{In}(3, C_1)) = i_3 \wedge \text{Signal}(\text{Out}(1, C_1)) = o_1 \wedge \text{Signal}(\text{Out}(2, C_1)) = o_2$$

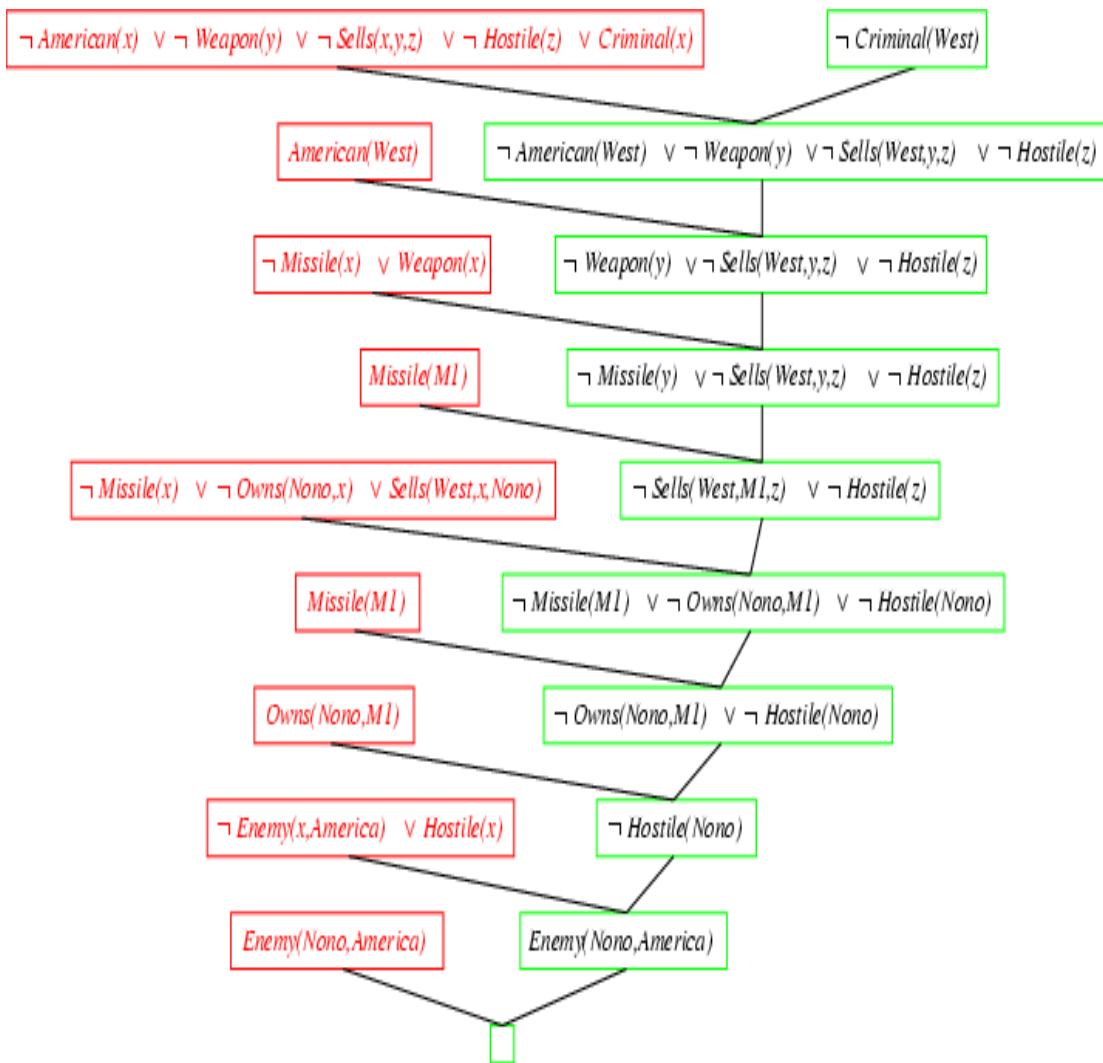
پاسخ: جدول ورودی/خروجی کامل که می تواند برای بررسی مدار استفاده شود.

فصل نهم: استدلال در منطق مرتبه اول

آنچه در این فصل خواهید آموخت:

- تقلیل استنتاج مرتبه اول به استنتاج گزاره ای
- یکسان سازی (Unification)
- قانون انتزاع تعمیم یافته (GMP)
- زنجیره استنتاج روبه جلو
- زنجیره استنتاج روبه عقب

Resolution •

مقدمه:

در این فصل ایده های مربوط به سیستم های استنتاجی منطقی مدرن را معرفی می کنیم . از قوانین استنتاج ساده شروع می کنیم که این قوانین می توانند به جملاتی با انواع سورها اعمال شوند و آنها را به شکل جملات بدون سور تبدیل کنند. این قوانین منجر به این ایده می شود که استنتاج مرتبه اول می تواند با تبدیل پایگاه دانش به جملات منطق گزاره ای و استفاده از منطق گزاره ای انجام شود. (تقلیل به استنتاج گزاره ای) عموماً استدلال با جملات مرتبه ای اول با استفاده از Resolution راه حل ناکارآمدتری نسبت به استدلال با عبارات متباہی با استفاده از رویه جلو و زنجیره روبه عقب می باشد .

قانون حذف سور عمومی:

این قانون می گوید که ما می توانیم هر جمله حاصل از جایگزینی متغیر بایک ترم زمینی را استنتاج کنیم . برای نوشتمن این قانون استنتاج به تابع جانشینی نیاز داریم . مقدار تابع $\text{subst}(\theta, \alpha)$ برابر با نتیجه جانشینی θ در جمله α است . لذا قانون حذف سور عمومی به صورت زیر می باشد : به ازای هر متغیر v و جمله α در جمله α به جای متغیر v ، term زمینی g را جایگزین کن .

نمونه سازی عمومی (UI)

- هر نمونه از یک جمله دارای سور عمومی ، توسط آن جمله قابل استلزم است.

$$\frac{\forall v \alpha}{\text{Subst}(\{v/g\}, \alpha)}$$

- مثال: $\forall x \text{King}(x) \wedge \text{Greedy}(x) \Rightarrow \text{Evil}(x)$
- $\text{King}(\text{John}) \wedge \text{Greedy}(\text{John}) \Rightarrow \text{Evil}(\text{John})$
 $\text{King}(\text{Richard}) \wedge \text{Greedy}(\text{Richard}) \Rightarrow \text{Evil}(\text{Richard})$
 $\text{King}(\text{Father}(\text{John})) \wedge \text{Greedy}(\text{Father}(\text{John})) \Rightarrow \text{Evil}(\text{Father}(\text{John}))$
- ⋮

: **Subst($\{v/g\}$, α)**

اگر در جمله ای که به فرم منطق مرتبه ای اول است برای متغیر های آن جمله، جایگزینی پیدا کنیم به این عمل جایگزینی Substitution گفته می شود که در آن v یک متغیر و α جمله ای به فرم منطق مرتبه اول و g یک ترم زمینی ^{۱۶۸} می باشد.

قانون حذف سور وجودی:

قانون حذف سور وجودی کمی پیچیده تر است. برای هر جمله α و متغیر v و سمبول k که تاکنون در پایگاه دانش ظاهر نشده داریم: به ازای برشی متغیر v و جمله‌ی α , در جمله‌ی α به جای متغیر v , ثابت k را که تاکنون در پایگاه دانش ظاهر نشده جایگزین کن.

نمونه سازی وجودی (EI)

- برای هر جمله α , متغیر v و سیمبول ثابت k که در جای دیگری از پایگاه دانش ظاهر نشده باشد:

$$\frac{\exists v \alpha}{\text{Subst}(\{v/k\}, \alpha)}$$

- مثال: $\exists x \text{Crown}(x) \wedge \text{OnHead}(x, John)$
 $\text{Crown}(C_1) \wedge \text{OnHead}(C_1, John)$

به شرطی که C_1 یک سیمبول جدید باشد، که به آن ثابت اسکولم می‌گویند.

جمله با سور وجودی می‌گوید که یک یا چند شیء وجود دارد که شرطی را برآورده می‌کند و فرآیند نمونه سازی (حذف) فقط نامی را برای آن اشیاء انتخاب می‌کند که این نام جدید یک ثابت اسکولم نامیده می‌شود. حذف سور وجودی حالت خاصی از یک فرایند کلی به نام skolemization است.

نکته: نمونه سازی یا حذف سورعمومی می‌تواند چندین بار اعمال شود تا نتایج مختلفی تولید کند ولی نمونه سازی یا حذف سور وجودی فقط یک بار می‌تواند اعمال شود و سپس جمله دارای سور وجودی حذف می‌گردد.

تقلیل به استنتاج گزاره‌ای:

وقتی قوانین برای استنتاج جملات غیر سوری از جملات سوری در اختیار داریم می‌توانیم استنتاج مرتبه اول را به استنتاج گزاره‌ای تقلیل دهیم. ایده این است که سور وجودی می‌تواند با یک بار نمونه سازی جایگزین شود و یک سور عمومی می‌تواند توسط مجموعه‌ای از تمام نمونه سازهای ممکن جایگزین شود. به مثال زیر توجه کنید:

تقلیل به استنتاج گزاره‌ای

- فرض کنید که KB فقط شامل جملات زیر باشد:
 $\forall x \text{King}(x) \wedge \text{Greedy}(x) \Rightarrow \text{Evil}(x)$
 $\text{King}(John)$
 $\text{Greedy}(John)$
 $\text{Brother}(\text{Richard}, \text{John})$
- با نحوه سازی جمله دارای سور عمومی به تمام طرق ممکن، داریم:
 $\text{King}(John) \wedge \text{Greedy}(John) \Rightarrow \text{Evil}(John)$
 $\text{King}(\text{Richard}) \wedge \text{Greedy}(\text{Richard}) \Rightarrow \text{Evil}(\text{Richard})$
 $\text{King}(John)$
 $\text{Greedy}(John)$
 $\text{Brother}(\text{Richard}, \text{John})$
- KB جدید گزاره‌ای سازی شده است. سیمبول‌های گزاره‌ای عبارتند از:
 $\text{King}(John), \text{Greedy}(John), \text{Evil}(John), \text{King}(\text{Richard}), \text{etc}$

این تکنیک گزاره سازی نام دارد. بنابراین هر پایگاه دانش در منطق مرتبه اول^{۱۶۹} می‌تواند به گونه‌ای گزاره سازی شود که استلزم را حفظ کند، یعنی یک جمله توسط KB جدید قابل استلزم است اگر و فقط اگر توسط KB اصلی قابل استلزم باشد. بنابراین برای تقلیل به استنتاج گزاره ای کافیست پایگاه دانش و پرسش را گزاره سازی کنیم و با استفاده از الگوریتم های استنتاج منطق گزاره ای Resolution و زنجیره روبه جلو یا عقب نتیجه را برگردانیم. یک مسئله در این تکنیک گزاره سازی رخ می‌دهد و آن این است که وقتی KB شامل سمبول‌های تابع باشد مجموعه جانشین‌های ترم زمینی نامتناهی است. به عنوان مثال اگر پایگاه دانش دارای تابع Father(Father(John)) باشد، ممکن است جملات تودرتوی نامتناهی مثل (Father Father(John)) ساخته شود. الگوریتم‌های گزاره ای ما با مجموعه‌های بزرگ و نامتناهی جملات دچار مشکل می‌شوند. برای رفع این مشکل از تئوری Herbrand استفاده می‌کنیم.

تئوری Herbrand

اگر جمله α توسط پایگاه دانش منطق مرتبه اول قابل استلزم باشد آنگاه این جمله توسط زیر مجموعه‌ی محدودی از پایگاه دانش گزاره ای سازی شده قابل استلزم است.

تئوری چوچ و تورینگ

استلزم در منطق مرتبه اول نیمه تصمیم پذیر است. یعنی الگوریتم‌های وجود دارند که جملات استنتاج شده را اثبات می‌کنند اما الگوریتم‌های وجود ندارند که در مورد جملات غیر استنتاج شده با قطعیت اعلام کنند که آنها واقعاً اثبات نمی‌شوند.

نکته: یکی دیگر از مشکلات گزاره ای سازی نمودن این است که جملات نا مربوط زیادی تولید می‌گردد، به مثال زیر توجه کنید:

مشکلات گزاره ای سازی نمودن

- به نظر می‌رسد که گزاره ای سازی کردن جملات نا مربوط زیادی تولید می‌کند. برای مثال از جملات زیر:

$$\begin{aligned} & \forall x \text{King}(x) \wedge \text{Greedy}(x) \Rightarrow \text{Evil}(x) \\ & \text{King(John)} \\ & \forall y \text{Greedy}(y) \\ & \text{Brother(Richard, John)} \end{aligned}$$

- بدیهی است که Evil(John). اما گزاره ای سازی کردن حقایق زیادی مانند Greedy(Richard) تولید می‌کند که نا مربوط می‌باشد

قانون انتزاع تعمیم یافته : GMP¹⁷⁰

به ازای جملات p_i, p'_i, q یک مجموعه جانشینی θ . برای هر i رابطه i زیر برقرار است:

Generalized Modus Ponens (GMP)

$$\frac{p_1', p_2', \dots, p_n', (p_1 \wedge p_2 \wedge \dots \wedge p_n \Rightarrow q)}{q\theta} \quad \text{where } p_i'\theta = p_i \theta \text{ for all } i$$

p_1' is King(John) p_1 is King(x)
 p_2' is Greedy(y) p_2 is Greedy(x)
 θ is {x/John,y/John} q is Evil(x)
 $q \theta$ is Evil(John)

- GMP با پایگاه دانشی از فراکردهای معین (دقیقاً یک لیترال مثبت) کار می کند
- فرض می شود که تمام متغیرها دارای سور عمومی هستند.

به راحتی می توان نشان داد که GMP یک قانون استنتاج صحیح است. GMP شکل ارتقاء یافته قانون انتزاع است. زیرا قانون MP در منطق گزاره ای به منطق مرتبه اول ارتقاء می یابد. امتیاز مهم قانون استنتاج GMP نسبت به گزاره سازی این است که این قوانین فقط جانشین هایی را که لازم است انجام می دهند. GMP با پایگاه دانشی از فراکردهای معین یعنی عباراتی که دقیقاً یک لیترال مثبت دارند کار می کند.

یکسان سازی¹⁷¹:

به عمل جایگزینی متغیرها به جای متغیرها، توابع به جای متغیرها و ثابتها به جای متغیرها بطوریکه گزاره های یکسان تولید شود، یکسان سازی گفته می شود. به عبارت دیگر داریم: اگر

- $\text{Unify}(\alpha, \beta) = \theta$ if $\alpha\theta = \beta\theta$

p	q	θ
Knows(John,x)	Knows(John,Jane)	{x/Jane}}
Knows(John,x)	Knows(y,OJ)	{x/OJ,y/John}}
Knows(John,x)	Knows(y,Mother(y))	{y/John,x/Mother(John)})}
Knows(John,x)	Knows(x,OJ)	{fail}
	Knows(z, OJ)	استандارد سازی متغیرها: مثلاً

¹⁷⁰ General Modus Ponens

¹⁷¹ Unification

قوانين استنتاج ارتقا یافته به یافتن جانشین هایی نیاز دارد که باعث می شوند عبارات منطقی مختلف یکسان به نظر برسند. این فایند یکسان سازی نام دارد و جزء کلیدی الگوریتم های استنتاج مرتبه اول می باشد. الگوریتم unify دو جمله را دریافت کرده و یک یکسان ساز θ را در صورت وجود بر می گرداند. مشکل Fail هنگامی اتفاق می افتد که دو جمله از متغیر یکسانی استفاده کنند که با استاندارد سازی یعنی تغییر نام متغیر در یکی از جملات مشکل Fail برطرف خواهد شد.

برای یکسان سازی θ دو Knows(y, z) و Knows(John, x) با جانشینی وجود دارد یا

- 1) $\theta = \{y/John, x/z\}$
- 2) $\theta = \{y/John, x/John, z/John\}$

اولین یکسان ساز عمومی تر از دومی می باشد
 فقط یک عمومی ترین یکسان ساز (MGU) وجود دارد که منحصر به فرد می باشد.

$$\text{MGU} = \{y/John, x/z\}$$

نکته: تعداد یکسانها برای دو جمله می تواند صفر، یک یا بیش از یکی باشد.

نکات تکمیلی در مورد یکسان سازی:

- مسندهای غیر همنام قابل یکسان سازی نخواهند بود.
- دو ثابت غیر همنام قابل یکسان سازی نیستند.
- در یکسان سازی روی زوج عبارات شامل یک متغیر با همان متغیر یکسان سازی نمی تواند انجام بگیرد. به عنوان مثال در عبارت $\{f(x,y) \neq g(A,B), f(A,x) \neq f(B,x)\}$ یا $\{P(g(x),x), P(x,g(x))\}$ یا $\{f(x,x), f(g(x),g(x))\}$ اگر بخواهیم جایگزینی $x/g(x)$ را بپذیریم باید طبق الگوریتم $f(x) = g(x)$ جایگزین x کنیم که این جایگزینی شامل x موجود در خود $g(x)$ نیز می باشد و یک نوع فراخوانی بازگشتی بی نهایت به وجود خواهد آمد. $x/g(g(g(g.....)))$

۱- کدام زوج از عبارات زیر قابل یکسان سازی هستند؟

$$(b) \quad \begin{cases} P(f(x),x) \\ P(x,x) \end{cases} \quad (f) \quad \begin{cases} P(f(x),y) \\ P(y,f(x)) \end{cases}$$

$$(d) \quad \begin{cases} P(f(x),x) \\ P(y,f(y)) \end{cases} \quad (g) \quad \begin{cases} P(x,y) \\ P(y,f(x)) \end{cases}$$

۲- کدام زوج از عبارات زیر قابل یکسان سازی هستند؟

$$(ب) \quad \begin{cases} Q(x, g(y, y)) \\ Q(A, g(B, C)) \end{cases} \quad (الف) \quad \begin{cases} Q(x, g(w, t)) \\ Q(g(A, B), y) \end{cases}$$

$$(د) \quad \begin{cases} Q(B, g(x, y)) \\ Q(g(x, y), B) \end{cases} \quad (ج) \quad \begin{cases} Q(x, y) \\ Q(g(x, y), B) \end{cases}$$

فراکردهای^{۱۷۲} معین منطق مرتبه اول :

فراکردهای معین، ترکیبات فصلی لیترال هایی است که دقیقاً یکی از آنها مثبت باشد. یک فراکرد معین می تواند به صورت یک جمله اتمی یا یک جمله شرطی که مقدم آن ترکیب عطفی لیترال های مثبت و تالی آن یک لیترال مثبت است نشان داده شود. برخلاف لیترال های گزاره ای، لیترال های مرتبه اول می توانند شامل متغیر نیز باشد. در این مورد متغیرها دارای سور عمومی هستند و سورهای عمومی در فراکردهای معین مرتبه اول حذف می شوند. فراکردهای معین، فرم متعارف برای استفاده از قانون GMP است. به چند نمونه از فراکردهای معین توجه فرمائید.

$$\text{King}(x) \wedge \text{Greedy}(x) \Rightarrow \text{Evil}(x)$$

$$\text{King}(\text{John})$$

$$\text{Greedy}(\text{y})$$

پایگاه دانش نمونه:

قبل از اینکه به معرفی الگوریتم های استنتاج در منطق مرتبه اول بپردازیم لازم است با یک پایگاه دانش نمونه آشنا شویم و جملات موجود در آن را به منطق مرتبه اول تبدیل کنیم سپس الگوریتم های خود را روی این پایگاه دانش اجرا خواهیم کرد.

«قانون می گوید که این یک جنایت است که یک آمریکایی به ملت های دشمن اسلحه بفروشد. کشور Nono دشمن آمریکا می باشد و دارای تعدادی موشک می باشد و تمام این موشک ها توسط کلنل West که یک سرهنگ آمریکایی است به این کشور فروخته شده است.» با توجه به جملات موجود در پایگاه دانش، ثابت کنید که West مجرم است.

- The law says that it is a crime for an American to sell weapons to hostile nations. The country Nono, an enemy of America, has some missiles, and all of its missiles were sold to it by Colonel West, who is American.
-
- Prove that Colonel West is a criminal

... برای یک آمریکایی این جنایت است که به ملل دشمن اسلحه بفروشد:

$$\text{American}(x) \wedge \text{Weapon}(y) \wedge \text{Sells}(x, y, z) \wedge \text{Hostile}(z) \Rightarrow \text{Criminal}(x)$$

کشور نونو دارای تعدادی موشک می باشد توجه کنید :

$$\exists x \text{Owns}(\text{Nono}, x) \wedge \text{Missle}(x) : \text{Missle}(M_1), \text{Owns}(\text{Nono}, M_1)$$

... تمام این موشک ها توسط کلنل وست فروخته شده اند .

$$\forall x \text{Missle}(x) \wedge \text{Owns}(\text{Nono}, x) \Rightarrow \text{Sells}(\text{West}, x, \text{Nono})$$

موشک ها اسلحه هستند :

$$\text{Enemy}(x, \text{America}) \Rightarrow \text{Hostile}(x)$$

کشور نونو یک دشمن آمریکا است :

... it is a crime for an American to sell weapons to hostile nations:

$$\text{American}(x) \wedge \text{Weapon}(y) \wedge \text{Sells}(x, y, z) \wedge \text{Hostile}(z) \Rightarrow \text{Criminal}(x)$$

Nono ... has some missiles, i.e., $\exists x \text{Owns}(\text{Nono}, x) \wedge \text{Missle}(x)$:

Owns(Nono,M1) and Missle(M1)

... all of its missiles were sold to it by Colonel West

$$\text{Missle}(x) \wedge \text{Owns}(\text{Nono}, x) \Rightarrow \text{Sells}(\text{West}, x, \text{Nono})$$

Missiles are weapons:

Missle(x) \Rightarrow Weapon(x)

An enemy of America counts as "hostile":

$$\text{Enemy}(x, \text{America}) \Rightarrow \text{Hostile}(x)$$

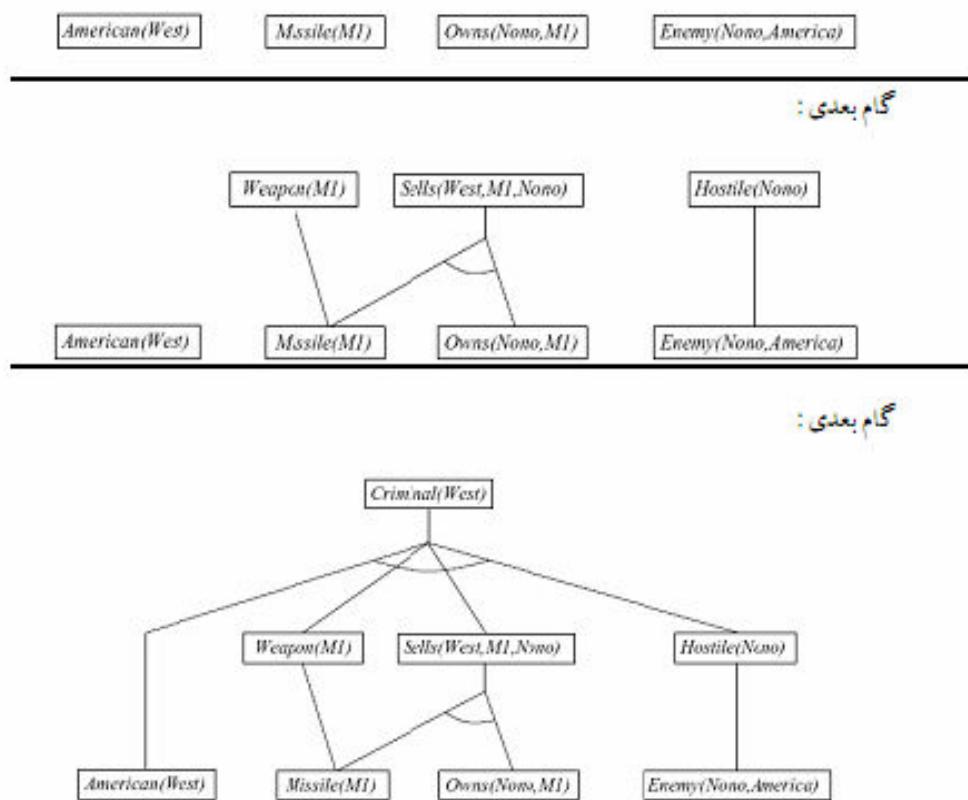
West, who is American ...

American(West)

الگوریتم زنجیره ساز روبه جلو :

این الگوریتم برای فراکردهای معین (کلاز هورن) کار می کند . در این الگوریتم ابتدا ، از جملات اتمی موجود در پایگاه دانش شروع می کنیم . اگر تمام مقدمات یک جمله شرطی درست باشد نتیجه آن جمله شرطی به حقایق موجود در KB اضافه می شود . این فرایند ادامه می یابد تا وقتی که پرسش q به KB اضافه شود یا استنتاج دیگری ممکن نباشد این الگوریتم استنتاج برای سیستم هایی مفید است که استنتاج هایی در پاسخ به اطلاعات دریافتی جدید انجام می دهند . بنابراین ساخت پایگاه دانش فقط با استفاده از فراکردهای معین ارزشمند است زیرا می توان از هزینه Resolution اجتناب کرد .

اثبات به روش زنجیره‌ی مستقیم

گام بعدی :

پایگاه دانش : Datalog

پایگاه دانشی که شامل مجموعه ای از فراکردهای معین مرتبه اول فاقد سمبول تابع باشد را پایگاه دانش Data log می گوییم . (مانند پایگاه دانش معرفی شده فوق) . عدم وجود سمبول تابع، عمل استنتاج را آسان تر می کند . الگوریتم زنجیره سازی به جلو برای فراکردهای معین مرتبه اول کامل و صحیح است . همچنین الگوریتم زنجیره ساز به جلو برای Datalog با تعداد تکرارهای محدود متوقف می شود ولی در حالت کلی اگر پایگاه دانش مستلزم جمله α نباشد ممکن است متوقف نشود و این مشکل اجتناب ناپذیر است .

زنجیره ساز به جلو افزایشی :

در این الگوریتم در تکرار t ، فقط قوانینی را چک می کنیم که مقدم آن شامل یک عطف مثل P_i باشد که با حقیقت P'_i که در تکرار $t-1$ استنتاج شده است یکسان سازی شود سپس در مرحله تطبیق قانون، P_i را با P'_i جایگزین کرده و اجازه می دهد که سایر عطف های قانون با حقایقی از تکرارهای قبلی تطبیق یابد که خود عمل تطبیق می تواند پر هزینه باشد. بوسیله شاخص بندی پایگاه دانش اجازه داده می شود که حقایق شناخته شده در زمان $O(1)$ بازیابی شوند. استنتاج روبه جلو به طور گسترده ای در پایگاه داده های استنتاجی بکار گرفته می شود. پس به طور خلاصه زنجیره سازی روبه جلو افزایشی یعنی اینکه در تکرار K ام نیاز به تطبیق قانونی که هیچ کدام از شرایطش در تکرار $K-1$ اضافه شده است نیست.

الگوریتم زنجیره ساز روبه عقب :

این الگوریتم از هدف به سمت عقب بر می گردد تا به حقایق شناخته شده (جملات اتمی KB) که اثبات جمله هدف را پشتیبانی می کنند برسد. این الگوریتم با لیستی به نام Goals که اهداف در خود نگه می دارد و در ابتدا فقط شامل پرسش یا هدف است فراخوانی می شود. لیست اهداف را می توان به عنوان یک پسته در نظر گرفت که تمام عناصر موجود در لیست Goals باید ارضاء شوند تا شاخه جاری با موفقیت اثبات شود. الگوریتم زنجیره ساز روبه عقب، یک الگوریتم اول عمق بازگشته است و نیازمندی های حافظه برای این الگوریتم بر حسب سایز اثبات جمله خطی است ($O(n)$).

زنجیره ساز روبه عقب برخلاف زنجیره سازی روبه جلو از دو مشکل زیر رنج می برد :

الف - ناکامل بودن : به دلیل وجود حلقه ها .

موجود در پسته

ب - ناکارا بودن : به دلیل زیر هدف های تکراری . **راه حل :** مقایسه هدف فعلی با تمام اهداف نوعی Memorization است انجام می گیرد .

Memorization در سیستم زنجیره سازی روبه عقب یعنی اینکه راه حل های اهداف فرعی^{۱۷۳} هدف اصلی همان پرسش است و اهداف فرعی جملاتی هستند که در لیست Goals قرار می گیرد و باید اثبات شوند) در حافظه کش نگهداری می شوند و با رسیدن مجدد به آن اهداف فرعی به جای تکراری محاسبات قبلی، از همان راه حل های ذخیره شده در کش استفاده می شود. الگوریتم زنجیره ساز روبه عقب، نوعی استدلال هدف گرایست که به طور گسترده ای در برنامه نویسی منطقی و زبان پرولوگ بکار گرفته می شود .

مثال زنجیره‌ی معکوس

 $Criminal(West)$

گام بعدی:

 $Criminal(West)$ $\{x/West\}$ $American(x)$ $Weapon(y)$ $Sells(x,y,z)$ $Hostile(z)$

گام بعدی:

گام بعدی:

 $Criminal(West)$ $\{x/West, y/MI\}$ $American(West)$ $Weapon(y)$ $Sells(x,y,z)$ $Hostile(z)$ $Missile(y)$ $\{y/MI\}$ $Criminal(West)$ $\{x/West\}$ $American(West)$ $Weapon(y)$ $Sells(:,y,z)$ $Hostile(z)$

{ }

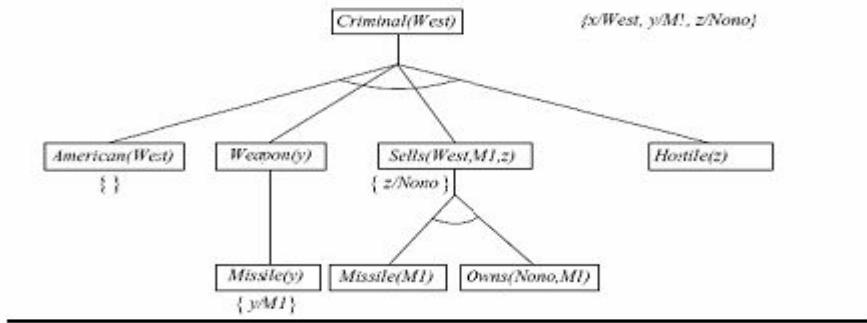
گام بعدی:

 $Criminal(West)$ $\{x/West\}$ $American(West)$ $Weapon(y)$ $Sells(x,y,z)$ $Hostile(z)$

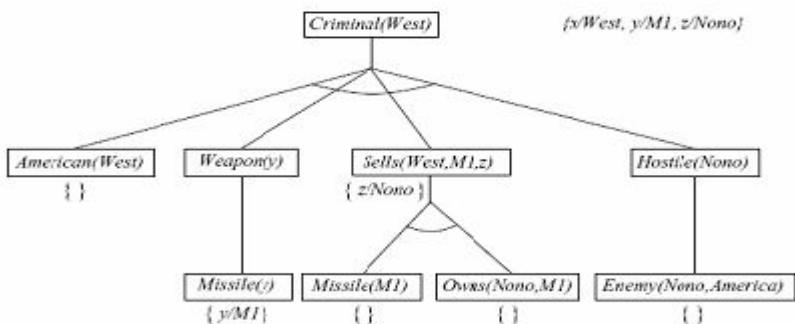
{ }

 $Missile(y)$

گام بعدی :

گام بعدی :

برنامه نویسی پرولوگ (منطقی) :

زبان پرولوگ^{۱۷۴} متعلق به گروهی از زبان‌های برنامه نویسی است که زبان برنامه نویسی منطقی نام دارد. این زبان بر مبنای منطق مرتبه اول بنا نهاده شده است. برنامه نویسی منطقی به بازنمایی ایده اعلانی بسیار نزدیک است. ایده اعلانی عبارتست از اینکه سیستم باید با نمایش دانش در یکم زبان رسمی شناخته شود و مسائل آن باید با اجرای فرایندهای استنتاج بر روی آن دانش، حل شوند. این ایده در معادله Robert Kawalski به صورت زیراست. در این زبان رابطه زیر برقرار است :

Algorithm = Logic+Control

برنامه های پرولوگ مجموعه ای از فراکردهای معین هستند که با فرم منطق مرتبه اول استاندارد، کمی متفاوت است.

- پرولوگ از حروف بزرگ برای متغیرها و حروف کوچک برای ثابت‌ها استفاده می‌کند.

- برای نوشتن یک فراکرد ابتدا رأس و بعد بدنه‌ی آن نوشته می‌شود.

- به جای \Rightarrow از - استفاده می‌شود.

- لیترال‌های موجود در بدنه‌ی با، از هم جدا می‌شوند.

- انتهای جمله با . مشخص می‌شود.

مثال :

American (x) ^ weapons (y) ^ sells (x,y , z) ^ Hostile (z) \Rightarrow Criminal
 Prolog : Criminal (x) :- american (x) , weapons (y) , sells (x,y , z) , Hostile (z) .

پرولوگ برای استنتاج، از روش زنجیره سازی روبه عقب روی فراکردهای Horn استفاده می کند و به طور گسترده ای در ژاپن و امریکا استفاده شده است مخصوصاً در پروژه نسل پنجم کامپیوترها . یکی از قابلیت های قابل توجه در زبان پرولوگ پردازش لیست هاست . لیست دنباله ای مرتبی از عناصر با هر طول متناهی است عناصر می توانند ثابت ، متغیر یا زیر لیست باشند . هر لیست در زبان پرولوگ بین دو علامت [] قرار می گیرد . عنصر اول هر لیست را head و باقیمانده را tail می گویند .

برنامه نویسی منطقی: پرولوگ

- Algorithm = Logic + Control
- اصول: عقیبگرد با فراکردهای هورن - به طور گسترده ای در اروپا و ژاپن استفاده شده است (در پروژه نسل پنجم کامپیوترها)
- برنامه = مجموعه ای از فراکردها
- فراکرد =

head :- literal₁, ... literal_n.

مثال :

```
criminal(X) :- american(X), weapon(Y), sells(X,Y,Z), hostile(Z).
```

- اضافه کردن یک لیست به انتهای لیست دیگر برای تولید یک لیست جدید (Append)
 عمل

```
append([], Y, Y).  

append([X|L], Y, [X|Z]) :- append(L, Y, Z).
```

• کوئری:

append(A, B, [1, 2]) ?

• پاسخ ها:

A= [] B=[1, 2]

A=[1] B=[2]

A=[1, 2] B=[]

مثال های پرولوگ

- جستجوی اول - عمق از یک حالت شروع X :

`dfs(X) :- goal(X).`

`dfs(X) :- successor(X,S),dfs(S).`

نیازی به حلقه روی S وجود ندارد : `successor` برای همه موفق است .

اضافه نمودن دو لیست برای تولید کردن سومی :

`append([],Y,Y).`

`append([X|L],Y,[X|Z]) :- append(L,Y,Z).`

سوال : ? - `append(A,B,[1,2])` - جواب ها :

A=[] B=[1,2]

A=[1] B=[2]

A=[1,2] B=[]

نکاتی دیگر در مورد پرولوگ:

- هر برنامه شامل دنباله ای از جملات است که به طور ضمنی به هم عطف شده اند .
- تمامی متغیرها به طور ضمنی دارای سور عمومی هستند .
- تمام استنتاج ها به طور زنجیره سازی روبه عقب با الگوریتم جستجوی اول عمق صورت می گیرد
- یعنی در صورت رسیدن به بن بست برای اثبات یک جمله پرولوگ، به آخرین مرحله ما قبل برگشته و تلاش می کند راه حل های دیگر را آزمایش کند به این کار Back traking گفته می شود .

دستور : Cut

یکی از دستورات بسیار مهم در زبان پرولوگ دستور cut یا برش است . این دستور به زبان پرولوگ اجازه می دهد که مکانیزم Back traking را از محل وقوع برش متوقف کرده تا زمان جستجو کاهش پیدا کند .

دو دلیل اصلی استفاده از دستور برش عبارتند از :

- برنامه شما سریع تر عمل خواهد کرد چون زیرهدف های متعددی را بررسی نخواهد کرد .
- برنامه شما حافظه کمتری مصرف خواهد کرد .

موارد استفاده از دستور Cut

- زمانی که می خواهیم به پرولوگ بگوییم که قانون درست را برای هدف معین یافته است . بنابراین Cut می گویید که اگر این مسیر را ادامه دهی به هدف درست می رسی و نیاز به بازگشت به عقب نمی باشد .

- زمانیکه می خواهیم به پرولوگ بگوییم ادامه دادن برای تطبیق با هدف بی فایده است و دیگر این مسیر را ادامه ندهداز این دستور استفاده می شود .

- زمانی که می خواهیم پاسخ های بعدی ممکن را تولید نکنیم دستور cut به پرولوگ می گوید که دیگر به دنبال پاسخ بعدی نباشد .

به مثال زیر توجه فرمایید :

$$\begin{array}{l} P:-a,!b. \\ P:-c. \end{array} \quad \begin{array}{l} a \wedge b \rightarrow P \\ c \rightarrow P \end{array}$$

تحلیل^{۱۷۵} :

تحلیل برای جملات مرتبه اول، نسخه ارتقا یافته تحلیل در منطق گزاره ای است . در منطق گزاره ای دو لیترال مکمل یکدیگر هستنداگر یکی نقیض دیگری باشد اما در منطق مرتبه اول دو لیترال مکمل یکدیگرنداندگر یکی از آنها نقیض دیگری یکسان ساز شود. قانون Resolution در منطق مرتبه اول به شکل زیر می باشد:

- روزولوشن در منطق مرتبه اول

$$\frac{l_1 \vee \cdots \vee l_k, \quad m_1 \vee \cdots \vee m_n}{(l_1 \vee \cdots \vee l_{i-1} \vee l_{i+1} \vee \cdots \vee l_k \vee m_1 \vee \cdots \vee m_{j-1} \vee m_{j+1} \vee \cdots \vee m_n) \theta}$$

که $\text{Unify}(l_i, \neg m_j) = \theta$

برای مثال ،

$$\begin{array}{l} \neg Rich(x) \vee Unhappy(x) \\ Rich(Ken) \end{array} \quad \text{with } \theta = \{x/Ken\}$$

Unhappy(Ken)

برای استفاده از Resolution در منطق مرتبه اول لازم است جملات به فرم نرمال عطفی CNF تبدیل شوند . فرم نرمال عطفی، شامل ترکیبات فصلی از لیترال هاست .

مراحل تبدیل به CNF :

- حذف ترکیب شرطی

- انتقال ~ به داخل عبارات

- استاندارد کردن متغیرها (تغییر نام)

- فرایند حذف سور وجودی^{۱۷۶}

- حذف سور عمومی و انتقال سورها به سمت چپ ترین

- توزیع \wedge روی \vee

تبديل به صورت نرمال CNF - هر کس که همه‌ی حیوانات را دوست می‌دارد کسی او را دوست می‌دارد :

$$\forall x[\forall y Animal(y) \Rightarrow Loves(x, y)] \Rightarrow [\exists y Loves(y, x)]$$

۱. استلزم^۱ هارا حذف کنید

$$\forall x[\neg \forall y \neg Animal(y) \vee Loves(x, y)] \vee [\exists y Loves(y, x)]$$

۲. \neg رابه درون حرکت دهید :

$$\neg \forall x, p \equiv \exists x \neg p, \neg \exists x, p \equiv \forall x \neg p :$$

$$\forall x[\exists y \neg (\neg Animal(y) \vee Loves(x, y))] \vee [\exists y Loves(y, x)]$$

$$\forall x[\exists y \neg \neg Animal(y) \wedge \neg Loves(x, y)] \vee [\exists y Loves(y, x)]$$

$$\forall x[\exists y Animal(y) \wedge \neg Loves(x, y)] \vee [\exists y Loves(y, x)]$$

۳. متغیرهای استاندارد : هر کمیت ، باید از یک متغیر جدا استفاده نماید :

$$\forall x[\exists y Animal(y) \wedge \neg Loves(x, y)] \vee [\exists z Loves(z, x)]$$

۴. عبارت‌های وجودی را اسکلمايز نمایید

$$\forall x[Animal(F(x)) \wedge \neg Loves(x, F(x))] \vee Loves(G(x), x)$$

۵. سورهای عمومی را رهانمایید :

$$[Animal(F(x)) \wedge \neg Loves(x, F(x))] \vee Loves(G(x), x)$$

۶. \wedge را روی \vee توزیع نمایید :

$$[Animal(F(x)) \vee Loves(G(x), x)] \wedge [\neg Loves(x, F(x)) \vee Loves(G(x), x)]$$

استاندارد سازی متغیرها:

استاندارد سازی به این معناست که هر سور باید از یک متغیر استفاده کند و یک سور نمی‌تواند بیش از یک متغیر استفاده کنند . بنابراین برای جملاتی مثل $[\forall x, p(x)] \vee [\exists x, p(x)]$ که دو سور از متغیرهای همنام استفاده می‌کنند باید نام یکی از متغیرها را تغییر نام بدھیم . بدین ترتیب وقتی بعدا سورها حذف می‌شوند تنافضی پیش نخواهد آمد . تغییر نام‌های مشابه با توجه به حوزه عملکرد سورها صورت می‌گیرد هر سور یک حوزه عملکرد دارد که با) یا [شروع و با (یا] پایان می‌یابد .

$$\forall x [\exists y Animal(y) \wedge \neg Loves(x, y)] \vee [\exists z Loves(z, x)]$$

نکته :

اگر متغیری در حوزه سور عمومی یا وجودی باشد محدود شده و اگر در حوزه هیچ سوری نباشد متغیر آزاد^{۱۷۷} نام دارد.

مثال: X موجود در q آزاد و X موجود در p محدود شده است.

$$\exists x[p(x,y)] \Rightarrow q(x)$$

فرایند حذف سور وجودی (اسکولمايز) :

فرض کنید (x, w) یک عبارت خوش فرم یا بخش بزرگتری از عبارت خوش فرم باشد .

- اگر $x \in$ در حوزه هیچ سور عمومی نباشد مقدار ثابتی مثل C را انتخاب و به جای x در $w(x)$ قرار میدهیم .

- اگر X داخل حوزه سورهای عمومی باشد تابعی همانند F را انتخاب کرده و حاصل به صورت $F(x_1, \dots, x_n) w$ خواهد بود .

به چند مثال در این زمینه توجه فرمائید.

$$\exists x, p(x,y)$$

$$\forall x, \exists y p(x,y)$$

$$\exists x \forall y \forall z \exists u \forall v \exists w p(x,y,z,u,v,w)$$

به چند نمونه تست در این زمینه توجه فرمائید:

۱- کدام گزینه بیانگر فرم (CNF) clause جمله مقابل است؟ (مهندسی کامپیوتر - ۸۱)

$$[\forall x, P(x) \rightarrow Q(x)] \rightarrow R(a)$$

۲- کدام گزینه نقیض عبارت مقابل است؟ (مهندسی کامپیوتر - ۸۱)

$$\exists y \forall x \forall z [P(x) \wedge Q(x,y) \rightarrow R(x,y,z)]$$

۳- کدام یک از موارد زیر فرم clause جمله مقابل است؟ (IT-۸۴)

$$[\forall x, S(x,R) \rightarrow L(x,G)] \rightarrow H(R)$$

مثال در مورد Resolution :

فرض کنید KB زیر را داریم :

(الف) هر سگ یا انسانی را دوست دارد یا از گربه متنفر است .

(ب) یک سگ است .

(ج) Rover گربه ها را دوست دارد .

حکم : اثبات کنید بعضی از سگها هستند که گربه ها را دوست دارند .

$H(x)$: متنفر بودن از گربه ها توسط x .

$D(x)$: معرف سگ بودن x .

$L(x)$: معرف دوست داشتن فردی توسط x .

$$\forall x D(x) \longrightarrow L(x) \vee H(x) \quad (\text{الف})$$

$$D(\text{Rover}) \quad (\text{ب})$$

$$\sim H(\text{Rover}) \quad (\text{ج})$$

$$\exists x (D(x) \wedge L(x)) \quad \text{حکم}$$

CNF موارد بالا :

$$\sim D(x) \vee L(x) \vee H(x) \quad (\text{الف})$$

$$D(\text{Rover}) \quad (\text{ب})$$

$$\sim H(\text{Rover}) \quad (\text{ج})$$

$$\text{حکم} : D(y) \wedge L(y)$$

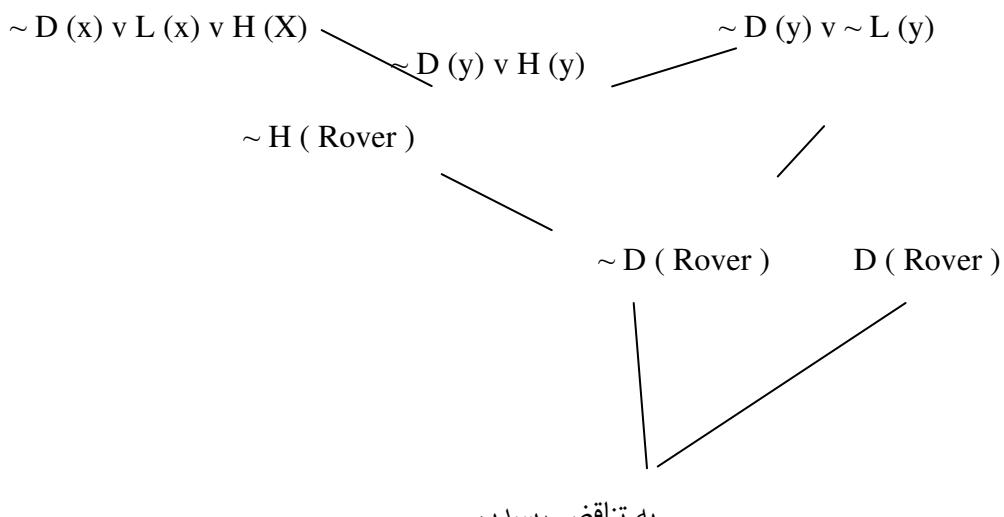
$$\sim D(y) \vee \sim L(y) \quad \text{نقیض حکم}$$

الگوریتم Resolution :

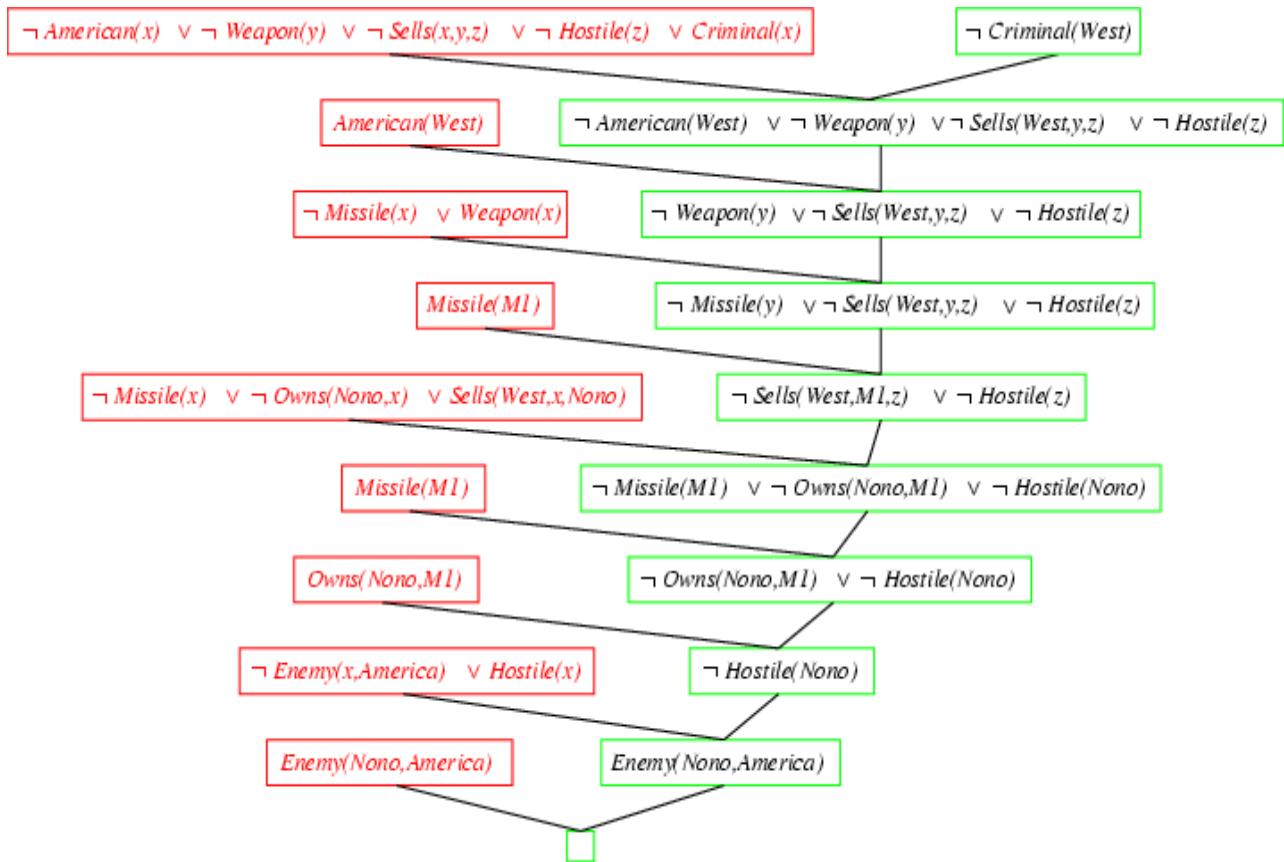
۱- ابتدا فرضیات و نقیض حکم را به صورت گزاره های منطق مرتبه اول بیان می کنیم .

۲- فرضیات و نقیض حکم را با روش تبدیل گزاره به CNF, به CNF های معادل تبدیل می کنیم .

۳- قانون Resolution را به این مجموعه تا زمانی اعمال می کنیم تا به تناقض برسیم .

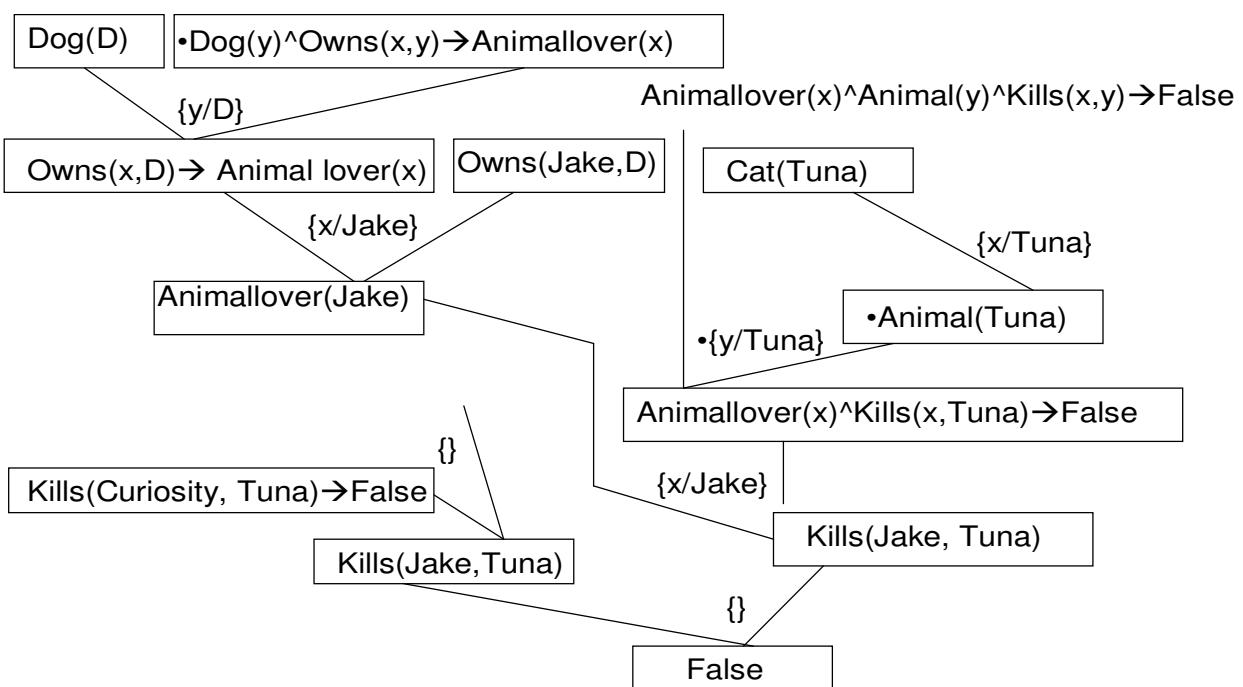
اثبات مجرم بودن West توسط Resolution

مثال :Resolution به وسیله jake,Tuna

- Jake owns a dog .
- Every dog owner is an animal lover .
- No animal lover kills an animal .
- Either Jake or Curiosity killed the cat , who is named Tuna .
- Did Curiosity kill the cat ?

- A. $\exists x \text{ Dog}(x) \wedge \text{Owns}(\text{Jake}, x)$
- B. $\forall x [\exists y \text{ Dog}(y) \wedge \text{Owns}(x, y) \rightarrow \text{Animal lover}(x)]$
- C. $\forall x \text{ Animallover}(x) \rightarrow \forall x \text{ Animal}(y) \rightarrow \neg \text{Kills}(x, y)$
- D. $\text{Kills}(\text{Jake}, \text{Tuna}) \vee \text{Kills}(\text{Curiosity}, \text{Tuna})$
- E. $\text{Cat}(\text{Tuna})$
- F. $\forall x \text{ Cat}(x) \rightarrow \text{Animal}(x)$
- A1. $\text{Dog}(\text{D})$
- A2. $\text{Owns}(\text{Jake}, \text{D})$
- B. $\text{Dog}(y) \wedge \text{Owns}(x, y) \rightarrow \text{Animal lover}(x)$
- C. $\text{Animal lover}(x) \wedge \text{Animal}(y) \wedge \text{Kills}(x, y) \rightarrow \text{False}$
- D. $\text{Kills}(\text{Jake}, \text{Tuna}) \vee \text{Kills}(\text{Curiosity}, \text{Tuna})$
- E. $\text{Cat}(\text{Tuna})$
- F. $\text{Cat}(x) \rightarrow \text{Animal}(x)$

استراتژی های تحلیل :

کاربرد پشت سرهم قانون Resolution در صورت وجود اثباتی را خواهد یافت اما کارایی آن ممکن است خوب نباشد. برای بهبودی کارایی این روش، استراتژی های زیر پیشنهاد می گردد :

- اولویت(ترجیح) واحد^{۱۷۸} :

این روش ترجیح می دهد هنگامی از قانون Resolution استفاده شود که یکی از جملات فقط یک لیترال(جملاتی که فقط یک لیترال دارند clause Unit نامیده می شوند) باشد. اینde موجود در این روش این است که ما سعی داریم فراکرد خالی ایجاد کنیم لذا بهتر است به استنتاج هایی اولویت داده شود که عبارات کوچکتری دارند. بکارگیری Resolution، برای یک جمله مانند P و هر جمله دیگری مانند R v Q v P همیشه منجر به تولید فراکرد کوچکتری می شود. اولویت واحد، فرم محدودی از Resolution است که در آن، هر مرحله از Resolution باید حاوی یک عبارت واحد(Unit clause) باشد. این استراتژی در حالت کلی کامل نیست اما برای پایگاه دانش به فرم هورن کامل است.

- مجموعه پشتیبان^{۱۷۹} :

تقدیم هایی که در استفاده از Resolution ترتیب قایل می شوند، مفید هستند اما در حالت کلی بهتر است بعضی از Resolution ها حذف شوند. روش مجموعه پشتیبان این کار را انجام می دهد. این روش با شناسایی زیر مجموعه ای از جملات به نام مجموعه پشتیبان شروع می کند. هر Resolution، جمله ای از مجموعه پشتیبان را با جمله دیگر آن، ترکیب می کند و نتیجه را به مجموعه پشتیبان اضافه می کند اگر مجموعه پشتیبان نسبت به کل پایگاه دانش کوچک باشد فضای جستجو بسیار کوچک خواهد شد. در این شیوه، یک انتخاب نامناسب برای مجموعه پشتیبان، الگوریتم را ناکامل خواهد کرد. استراتژی مجموعه پشتیبان دارای این مزیت است که درخت های اثباتی را تولید می کند که اغلب برای درک افراد آسان می باشد زیرا این روش هدف گرا می باشد.

- تحلیل ورودی^{۱۸۰} :

در این استراتژی، هر Resolution، یکی از جملات ورودی (از KB یا پرسش) را با یک جمله دیگر ترکیب می کند. اثبات مجرم بودن West که دارای شکل محوری است از این روش استفاده می کند. در پایگاههای دانش هورن، قانون Modus Ponens (انتزاع) نوعی از استراتژی تحلیل ورودی است زیرا یک ترکیب شرطی از KB اصلی را با دیگر جملات ترکیب می کند بنابراین تعجبی ندارد که تحلیل ورودی برای پایگاههای دانشی که به صورت هورن هستند کامل باشد اما در حالت کلی ناکامل است.

unit preference^{۱۷۸}

set of support^{۱۷۹}

Input Resolution^{۱۸۰}

• شمول^{۱۸۱}:

این روش تمام جملاتی را که حالت خاصی از یک جمله موجود در KB هستند، از KB حذف می‌کند. به عنوان مثال، اگر جمله $P(x)$ در KB موجود باشد، نیاز به افزودن $P(A)$ نیست. این روش به نگهداری KB، به صورت کوچک کمک می‌کند و در نتیجه فضای جستجو را کاهش می‌دهد.